

b.
81

XVI

81

Cod. 64.

foliorum
84

Fr. Francisci

Machado ~

Lusitani Suariensis,

Monachi, Abbatis que Sisterciensis
antiqui Coenobii de Samaraens, &
Academie Parisiensis Doctoris ~

Paraphrases,

seu -

Interpretationes breves in septem Psalmos
Penitentiales, hoc est, M. S.

Originale supradicti Operis, ab ipso
met. Auctore dicati admodum M. S.

P. P. Priori, & Conventualibus Regalis
Monasterii de Alcobatia eodem
anno, & mense, quo illud absolvit,
videlicet, mense Augusti anni

1565.

84

Col. 67
Mr. Thomas

Richard
Historiarius
Historiae
Anglicanae
et
Normannicae

Historiae
Anglicanae
et
Normannicae
et
Anglicanae
et
Normannicae
et
Anglicanae
et
Normannicae

1507

1

1

23364

Fr. Fr.
Macedas

In septem psalmos penitentiales / per fratrem fr̄aciscū
Secuzim doctore parisiinū / quoda paraphrasi ses
exacte sequuntur / Ad reuerēdy alcobathanos dedicate
momēbas maxm̄ dignos meriti incipiūt feliciter /

Ad modū reuerēdis atq; pergrū colendis patribus /
priori denotatē priorē / conuenit nūq; seruis uester
indignus frater franciscus doctor lutehanus in me
ritus. S P / d / in christo Jesu

Quū nup̄erri me ueritatis reposito r̄io (quod aduersus hebreos
copulauerū) sine imponere / extemplo ac illico absq; mora quacūq;
falcom feci missā meā / me acciges ad opus alterū / scilicet in
septem psalmos penitentiales / in quorū emelentionē / quasdam
exages / seu interpretationes edidi Quas seiceter per anni unius
curriculum quū ad finē deducere haud labor improbus defuit / hoc
dixero eo q; plures duxi noctes insōnes / minime oleo parces / neq;
uigilie assidue / in reuoluendis sacre pagine codicibus / ut indagare /
que placerēt / Et qm̄ hic labor / huius editionis / mihi extitit perp̄
charis / ac suavis et melle dulcor / Idcirco patribus mihi charri
ssimis decerem dedicare Quem uobis patres optm̄ et cōscripti /
c̄ qui bus abnixe demictur sū offero / obijō neq; dedico / ut tutus
uadat subter uestre tuitōnis alas / Q si animo hilari / uilinq;
placido / et sereno / a uobis fuerit receptus / ad maiora offerēda
me compellētis in posterū / Accipite itaq; queso serui uestri has
Incubrationes (que quū exigue sint) nichilominus seugū aliquid
et monumenti / estis perceptoruri Et ab ijs maxime / qm̄ actuum
sūt amatores penitentialiū / a quibus laetis quid suggendū ostēdēt
si eguo animo rectorū / que pre ocellis habet̄ electio ueritū gūanis
q; legis non pingui / sed rudi minerva compacta sint

Ceterum quo ad reliquū ego alumnus uester me debet ut scire
 pater mirabitur ad obsequiū prestandū / si opus fuerit o patres
 prestantissimi / Quibus uelit deus optimus maximusq; hoc
 hoc in seculo pacem conferre ac uitam incolumē / et tandem perbene
 cum celiulis Amē valete in christo iesu / Ex cenobij uestri
 esibus nocitūti & tamaracis xx augusti 1565 /

Candido lectori charissimō frater franciscus
 Securis doctor & parisiensis omnium infimus
 plurimā uobis salutem impertendam

Veritatis repertorio in hebreos / postq; hisce diebus clapsis
 finē imposui / confestim me ~~me~~ uocinxi ad quasda paraphrasen
 (in septem psalmos penitēciales peragentas / succinctis nichilo
 minus / quia molerenti breuitate gaudet / Que aliquibus
 prodesse qui sūt / illis uidelect / qui penitētie palestrā capiūt
 exercere / qua omnis bonus christianus eget / teste nostro
 seruatore / ad diu mathei caput quartū ingruente penitētiā
 agite / appropinquabit enī regnū celorū / Ad quē alludē eius
 uicarius penitētiā igitur / et conuertimini / ut deleantur
 peccata uestra actū ad caput tertū / Accipite itaq; sacre
 pagine amator nostras lucubratiōes / seu insulas / exegeses /
 Quoniam copiam tibi ut digneris sale condire / si tibi mense
 pepererit / aut fistidiū gesserit / A me sermonē politū aut
 bñe cultū nolito exigere / qm̄ theologū ago / hanc ciceronē
 orationē sane aures perurientem / aut mulcentē / nūq; dilexi /
 an me uero bñe sapientē / concupim / Verba quippe exacte culta
 ac quosdam fisco obūbrata / potius sūt ad ostensioem / q̄ ad edifi
 cationē / ego aut ijs complur uerbis contentus / habet / dictis paulhis

totis ~~litteris~~ ^{litteris} nec nisi adhaeres ingruentis, prioris charit. Brox
ad caput secundū) Et ego qui uenisse ad uos fratres, ueni nō in
sublimitate sermonis, aut sapientie, annūtiās uobis testimoniū
christi. Non enim iudicauit me scire aliquid inter uos, nisi Iesū
christū. Qui nō sermone, eget ornato, sed corde hūc contrito.
dicam rursum cū paulo ad caput undecimū posterioris charit. or.
Nam et si imperitus sermone, sed nō scientia. Tu dilectissime
lector, si es benignus queso ut nostros benigne labores legas,
quantiis hic nō lapides preciosos, neq. aurū, aut argentū, sed ualcas,
et stipulas, hūmū, et ferrū offerā p̄ te, ca. 3. Alij nichilo minus nequā
et seclerati, lacerēt, rodāt, dilaniēt, disrupāt, obliuerēt. Quis
nō timebo quid ficiat mihi homo p̄o l. s. Sufficit dñi cōprotectio.
Quo fit ut interū hūc ualcas in xpo Iesu, et annos degas felices,
usque ne dñe lector rursum a me uisiteris, quod propē die spero
Alijs auspiciantibus futūru. E manu mea fuit emissa die august.
ingesima, 1565.

An psalmus septem penitenciales per fratrem
franciscum securum, doctorem parisiensem secutus
quedam succincte interpretationes

Quorum primus est sequens

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira
tua corripas me. Cuius titulus secundum hebreos est
ad victoriam in organo super octavam psalmi dauid, se-
cundum vero septuaginta in fine psalmi dauid pro octava. Iste
autem Jeronimus, victori in psalmo dauid super octavam
Omnes qui uere fuerint dauidi hunc conlaudasse psalmum
Tenendum autem modus secundum hebreos explicatur, du-
antem super octavam uocem usque. Cuius ratio hec est. Quia
psalmus hic decem amplectitur carmina, in quorum initio
successiue uocem extendebat ad finem usque. Decem uocem, cum
organis uocibusque, ita ut chorus unus maneret uictori.
Interpretes uero per sonam ad quam nos iste dirigit psalmus
explicat, uis christi, qui legis finis fuit, ut testatur ipse
diuus paulus ad romanos capitulo primo. Firmis legis usque ad christum
pergo nam quoque. Cui hic psalmus dirigitur. Jeronimus
explicat, scilicet iesum, qui hic per dauidem intelligendus
est. Hec de psalmo epitaphio, seu superscriptione. Et sic
de motu qui induxit dauidem ad hunc capitulum psalmi,
agendum est. Pedes autem sex asserebuntur, nume-
rationis populi peccatum induxisse uis dauidem ad hunc
ceterum psalmum, pro cuius uindicta tendit est hunc
ationem, id quod scriptum reperitur apud secundum regum
ad caput uigesimum quartum. Et addidit furor eius irasci
contra israel, commouitque dauid in iudicio ad roab.
Vnde numerum israel, et iuda, dixit rex ad roab pri-
cipem exercitus sui, de moy insultant scriptum reperitur in
para ad caput uigesimum. Ceterum nota est populi copulatio

Primi psalmi

Qui quū noſcē mensurā ac spatia iugū dicitū totū Intraſſet
 promiſſionis regionē, & deſcriptionē populi ſregi obtulit
 numerum Et inuenta ſūt de iſraēl octoginta milia uirorū
 fortium, qui educerēt gladium / et de iuda quingenta milia
 pugnantium Quē quū dauid numerū accepiſſet / eius cor
 ualde in hoc factō, ſed precor dñe, ut traſſeray iniquita
 tem ſerui tui, quia ſulte egit nimis Doluit enī ipſe, co
 q̄ ſciebat populi numeratiōem Cuiſi pro argento, ^{esse} ſine inhi
 bitam, ut ſcriptū eſt apud exodū ad caput trigeſimum Exo xxx
 Quando tuleris ſūmā filiorū iſraēl iuxta numerū, dabūt
 ſinguli pretiū pro animabus ſuis dñō / et nō erit plaga in eis,
 qui fuerit recensiti. Hoc autē ^{abit} qui trāſit ad nomē / dimidiū
 ſieli iuxta mēſurā templi Sielus uiginti ab obolo habet,
 Medio pars ſieli offeretur dñō Qui habet in numero quingiti
 annis / et ſupra / dabit pretiū, Aues nō addet ad mediū ſieli,
 et pauper nichil minuet, Suceptūq̄ pecuniā / que collata eſt
 a filiis iſraēl, tradet in uſus tabernaculorū teſti morij, ut
 ſit monimētū corū corā dñō, & propitiētur aīabus corū
 Et qm̄ dauid iuerat / contra hāc inſiſſionē dñi, ideo dñi querat
 Dicit Peccavi ualde in hoc factō Ea propter / ſtatim dominus
 miſſum ad dauidem fecit illum egecziū uatē gad, qui
 dixit ei triū tibi datur optio, elige unū quod uolueris
 ex ijs / ut fatiam tibi Aut ſeptē annis ueniet tibi fomes in
 terra tua, aut tribus mēſibus fugies aduersarios tuos,
 et iſti te perſequētur, aut certe tribus diebus erit peſtilētia
 in terra tua) hec ad dauidē dicta ſūt per prophetā, Domini
 inſiſſione, ob populi denumeratiōē Cui reſpondē dauid dixit,
 Contraſtimus, ſed melius eſt / ut incida in manus domini
 (multe enī miſericordie eius ſūt) q̄ in manus hominū,
 Ammiſitq̄ dñs peſtilentiā in iſraēl, de mane uſq̄ ad tē
 pus coſtitutum / et mortui ſūt ex populo, a dan uſq̄ ad
 bersabee / ſeptuaginta milia uirorū Reſidui reperiēs iſte / iſcere
 capite xx4) Ob hoc dñi dñi impulsus fuit dauid hūc edere psalmū,

illic lacrimis perfusus atq; humi prostratus q; Dñe ne in furore
 tuo arguas me; Dei patris uncti, ceu bone xpe, In populo nu-
 merand; inter me deliquisse, confiteor me aberrasse, quã ego
 ipse iuravi aduersus tua prohibitionẽ, ^{et} minime in fuitas eo mãm
 preuocationẽ, irbo mei delicti flagito ueniã, qm̃ de te ppx intẽ
 abnẽb; scizis est. Quĩ iratus fueris miseri corlie recordabe ^{aba in}
 ris, ad caput tertiu; Ite Dñe, ne in furore tuo arguas me;
 sed mecu tua mititate utere, humanitateq; ac bñẽguitate, quibus
 affatim totus affluis. **Vertitur Dñe obsecro in pietatẽ furore**
tuis, quã sis pius ac mansuetus, ut misericordias tuas
in teo rã cantem psõ lxxxv. Aut in fine misericordiã tuam ^{psõ lxxxv}
abscides a generatione in generationẽ. Aut obliuisceris ^{psõ lxxxv}
deus, aut continebit in ira tua misericordias tuas, psõ lxxxvi
Mini me gentium, sed mei propitiaberis peccatoris. Neq;
in ira tua corripas me; Ira tua dñe queso, ut procul absit
a me, nolito illa me tingere, sed illã conuerte in mäsuetudi-
nẽ. Quĩ fiteor me peccasse ualde in hoc facto, videlicet in po-
puli computatione, et temerariẽgẽ, sed precor dñe, ut tras
feras iniquitatẽ serui tui, in compũctionẽ, atq; mei delicti
detestationẽ, Pater tu es misericordiarn, et deus totius co-
solatiõis. q; cori, cap; pmo, Precor, noli me ira tua corripere, ^{q; cori}
sed consolare me. Si illud perpetravi delictũ, inter me
Dñe, haud peractum fuisse industria, neq; e malitia, aut obli-
uionis uĩ, sed e quadam ignorãtia, seu iniquertentia, uel
curiositate, Obquã rem delicti iurẽ utiq; mee, et ignorãtiã ^{psõ lxxxv}
meas ne memineris dñe psõ xxxv. Sequitur Misere mei
dñe qm̃ infirmus sum; Si delicti mei ueniã peto o domine,
flagito, eo q; infirmus sum. totus nẽpe egrotus, quia, a plãm
pedis, usq; ad uerticẽ mei capitis, nõ est inuenta in me. Esa p
sãntas Esa, cap; primo Dum sane populũ innumerari,
uulneratum fuit cor meũ, uoluntas autẽ deprauata extitit,
at intellectus totus apparuit hebetatus interius, exteriusq;

Primi psalmi

Quia propter misere mei, qm̄ infirmus sū Scio hanc resu-
 nemine uti exortandū, nisi ob tristitia, aut propter nimiam
 corporis lassitudinē, uel ob cibipotusq; excessū, Ex istis tribus
 mihi conflatu infirmitas, Quo fit ut si eger sū, nō nisi
 ex peccati mei nimia assiduitate, ac ex super aliud ac frequēte
 tione, Quippe mea peccatorū meorū frequēte assiduitate me
 cogit exortari Propter itaq; nomē tuū propitiaberis peccato
 meo, multum est enī p̄sō xx⁴ Multum nōpe ac per maximū ^{p̄sō xx⁴}
 piaculum meū fuit, ito infirmus, ^{sed} tu dicitre mēd. pro
 pitiaberis ei Qm̄ tu es dñe deus meus et redemptor meus ^{p̄sō xlvij}
 p̄sō xlvij Quū lazari eger, germane ad christū literas (pro inco-
 lumitate impetrandā) destinauerūt in quientes (Dñe quō amas
 ecce infirmatus ioha. xi Respondit) Infirmitas est hec, nō est ad ^{ioha xi}
 mortem, Itē obsecro mi dñe, ne hāc delictorū meorū exortudinē
 haud ad mortem sit eternā Sequitur q; Sana me dñe, qm̄ cō-
 turbata sūt omnia ossa mea) ob hanc atq; dulcē seru. ^{Sanā} Qm̄
 ossa mea contribulata sūt ob delicta mei improbitatē, ito me
 cen seo exortum, Profecto o omnes anime me potentē scō
 turbete fuere, quando dictū fuit, ^{mihi} per uatē gal, e tribus
 tibi unū elige, tūc enī coactus fui Pro sana me domine,
 eroris medicamine tuū) Et sanabor, a peccatorū meorū
 ulecribus) Saluū me fietue misericordie antidoto, Et
 saluus ero) te miserante) Qm̄ laus mea tu es) ^{tere xlvij} tere xlvij
 Et si tu christe laus mea es, cur me nō sanabis) Curabis
 quippe nul nera mea non est opus ualentibus medico, neq;
 te que rimam, dum optime ualebam, Sed male habentibus)
 At modō male habeo ^{mt̄ ix} Itō sana me dñe (qm̄ cōtur, ^{mt̄ ix}
 liata sūt omnia ossa mea, Dñe si mispotes me mūdare ^{mt̄ viij}
 mathei viij) Dicitō deprecor, uolo, mūdare, Qm̄ credi me
 illico fore mundandū, a peccati Leyra mei, si cor me nō
 dñe misericordie tue factū tēgeris, Dñe delictorū meorū
 submersus fluctibus, quia tempestas submersit me ualida,
 perro nōpe, saluū me fiet, ne porcā, aut ne naufragū
 patiar, in tantis constitus periculosis periculis

5 **Explanatio hec est**

Sūt itaq; omnia astra mea turbata ^{videlicet} De ne formidine qua
 timeor me meritis fuisse, qui tua ostendi celsitudine
 in populo tuo numerando. Nō tu nō vis morte peccatoris,
 sed ut conuertatur et agat penitentia Exerhiu Iho pndt Exerhiu
 me peccati, ut mei miserearis. Excitu gvero potentia tua et
 uenito, ut anima tua ^{meam} (pro qua tuū fudisti exnore, uinifces
 manū tuam obsecro) ut porrigas bono iesu ad elleniandam
 a peccatis animā meā. Si me tetigeris peni tentie medicamēto
 sanabor. Dicitur de peccor / mihi proteruo peccatori, id quod
 paralitico dixisti. Confid fili, remittuntur tibi peccata tua ^{ant ix}
 math ix Et sanabor extemplo, quū cor percuiseris meū dñe,
 Pater peccati in celis et corā te, iam nō sū dignus uocari filius
 tuus luce ad caput quintū dicitur. Ideo sara me dñe / qm exer ^{luc 5}
 sum / Q sequitur Et aīa mea turbata est ualde, et tu domine
 uoguesuo. Valde ^{an} conq;stata fuit anima mea, et nūs meus
 aēdiat us, dū ad aures peruenit meus, tū datur tibi optio
 Mes quoq; mea nimis afflicta exhibit, quū dixi tibi peccati
 nimis / in hoc factu videlicet / in plebe numeranda. Quia tūc
 repleta fuit malis anima mea / et uita mea ⁱⁿ inferno appropin ^{pro lxxvii}
 quouit p̄o lxxvii Mes quippe tota a me auferat / ad
 in mētem uenerat, me te offerdidisse. Cuncti mei turbati
 fuere sensus, quia saucia tu me peccatū repererat in populo
 tuo computanda. Sed tu dñe uoguesuo in delicto sines
 me permanere. Quando uenies / pntis te uidi. bo, ut
 peccatis meis cauteriū adhibeas. Nolite dñe morā facere
 sed ueni relaxare facinora mea, Qm turbata est anima
 mea. Iho dñe in noīe tuo saluū me fac et in uirtute tua
 libera me p̄o lxxvii / a tanto delicto et maximo, Cunctis diebus, ^{pro lxxviii}
 quibus nūc milito in hoc corpore mortali uicis subdito. Expecto
 donec ueniāt inmutatio mea, scilicet ex peccato ad gratiam
 .c.

Primum psalmi

Vocabis me) per penitudinem ductorum meorum (Et ego respondebo
 tibi) habita uitiorum remissione meorum (Copegi manus tuarum
 porriger dexteram) miseri corde tue) Et quid gressus meos
 dinumerasti (Job 24) hoc est peccata mea) Sed parce peccato meo) Job 24
 quibus nimirum affluo tue offensiuus maiestatis. Iho dno
 neq; miretur, si anima mea turbata est, qui tua orbat a
 sit gratia, sed bone Jesu, usquequo disteres ad uentum
 in spem tuam, ut a delictis laues meos, tue limpha pietatis
 Dicito mihi de peccator saluator mundi, bade, laua, in natatoria
 silue ioha) ix qm mox a peccati mei lipra mundabor, et sic sup Job 19
 riuem dealabor, Dne da mihi aquam samaritane, ne amplius ps 42
 sitis peccatorum me ultra teneat ioh 4. Qm profecto lingua Job 4
 mea adhesit faucibus ps 138, pluribus onustis sceleribus
 Et quis ea auferat, nisi tu dns deus, qui omnium deos impro
 bitates. Ego nepe rimatum plenus exto, at tu miseri cordiatu
 Jigitur Anima turbata est ualde, sed tu dne usquequo, si nes
 me turbaris. Sequitur (Conuertere) et eripe anima mea salu
 me hic propter misericordiam tua. Qm omnes peccati con
 tinetione mei sapiti fuerit sensus, fluctuante aia mea, conuertere
 ad me obsecro bone egrise, gratia tua pro ueniente. Quia
 si ambulauero in medio umbre mortis, no ad timebo mala,
 qm tu mecum es ps 138 et ego gratia comitante ad te conuertar ps 138
 propter plebis numeratione) procul a te discessi de longe a
 peccatoribus salus ps 138. Et nio per gratia tecu habito ps 138
 Abierat longe, ab uitiorum fetore meorum, modo reuertere propt
 tue gratie nitore con uertem. Trahe me post te, ut conuertar
 a te, secus ire post te neque, et sic curremus in obre
 unguentorum tuorum, sine quo ad te minime uenire
 et a mihi quiesce hoc unguentum a deo suauiter, hoc est tua
 gratiam, ut omni ad me tempore conuertaris, et ego
 ualidus sim, ut ex peccato te comitante ad penitentiam conuertar.

Convertere usque dñe ad me per inter nā impietatis ne
 ut ad te ego per penitentia ad te revertar Quia tu dixisti
 Convertimini ad me et ego convertar ad vos zacharia zach
 dno bone iesu ad cordis mei hostium pulsa ac mei pñs
 pesulum tange Quia tu dixisti Ego sto ad hostium
 seruatorum penitentium meorum (Et pulso) ut penitentium
 introducam ac peccatorum detestacione uorū, sursum eorum metus
 eleuandi, ad gustandas diuinas inspirationes (Si quis audi
 erit uocē meā) hoc est Penitentia agite, et appropincabit
 regnū celorum mat 4 (Et aperuerit mihi ianuā) s in mē q
 cordis, omni obice eximino ablato (Introbo ad illū) ut
 mea presentia tangā eius uulnera, ne in maiora prolabatur
 delicta (Et cenabo cum illo) hoc est incipū dabo sibi
 ut tandem me fruax (Et uocē meā) subaudi, in patria
 habitabit ac cenabit in mēsa mea) Et ego dispono uobis regnū
 sicut disposuit mihi, pat' meus regnū Quocirca que ego
 mi dno ut dignorū ad me peccatores ut saluus fiat (cōfī
 hoc est primū quod in hoc petūt uersiculos) in delictis domini
 conuersione ad xpm (Secundū uero quod poscit) est anime
 erptione a culpa/pena q dicit (Et eripe animā meā) hoc
 est ab omni malo, cunctisq anime/corpusq periculis
 Meminit danid potius anime q ipius corporis, quū ipā
 pars potior/etū excellentior sit ipō corpore, iuxta illud
 Nonne anima plus est q esca) quū ista periat, illa aut degat
 ineter nū mat 6i Idcirco hec quū sit sublimior potius
 pro ea est ora nū, q pro corpore, quod est interi mēdū,
 atq in cineres reuertēdū Quo fit ut nates potius popos
 cerit animā iri do cōmē. Adā, ut a caribus eripiantur/
 q ipū corpus cadent, omni bus ulceribus plenum
 Et ideo optime a propheta oratur Qui in fit Et eripe
 animā meā) hoc est, ab iniquitatibus ab spurcitijs, ab
 q ipū inimicis uisibilibus, ac inuisibilibus, qui animā necat

Primo psalmi

mea, intetimit pñs meū, hebetat ipus intellectū, anime
 potētiā omnes mee uulnerat, ideo bone dñe fripo ani
 mā meam, ne prociāda in maora delicta, pōhm uolūbūcā
 Custodi me dñe ut pupillā oculi tui, protegendo me ne
 perca cū abprobationibus meis Ne quando dicat inimicus
 meus (hoc est in uite mee in diebus posterioribus) Prenalini
 aduersus eū p̄o xij / ut inde confundat, Sed tñ dñe deus p̄o xij
 sub umbra alfarū tua rñ protege me p̄o xbi / Quicquid modū p̄o xbi
 gallina congregat pullos suos sub alas matris xxij / Sequit̄ p̄o xxij
 tertio in eodem versiculo & Saluū me fac propter miseri
 cordiā tuā) Egregie uates futur, qm̄ primo dicit Contere
 dñe, hoc est ad me per gratiam, qui a me abierat per
 meū delictum, Secūd̄ ait / Et eripe a animā meā) a uicis
 sanguinū, id est ab anime iniquitatē) Nūc aut̄ in fi
 tertio Saluū me fac propt̄ misericordiā tuā) Quo undi
 quāq̄ astutus, p̄o xij totus plenus est, qm̄ tñ sit propriū pro
 p̄tari, Jāo aio dñe deus) propriū est tibi peccatori
 ut aiebat publicanus, luce xbi) Jam qui sis misericors luce xbi)
 hō ilicā cū pessimo carno) maior est iniquitas mea, q̄ in gene iij
 ueniā mereat gene, ca) Sed tñ duo augustino) maior
 est misericordiā tuā) q̄ sint omnes iniquitates me) O p̄
 bonū et iudicū q̄ est in dñe misericordiā referto) perare p̄o xij
 Quia misericordiā eius subsequetur me p̄o xij omnibus
 diebus uite mee, Quāq̄ uelis (q̄ nūq̄ ueles animā confundere
 meā ob iniquitates meas nūq̄ id perages) Quā super exultat
 misericordiā iudicium iacobi ad caput primū Confessus sane iacobi p̄
 dauid in dei misericordiā, recte ait Saluū me fac propt̄ mise
 ricordiā tuā, hanc ob meā iustitiā, qm̄ opera uelut panis
 mensurante, mea sūt, nullius ponderis Esa lxij) Sed bone
 te saluū me fac propter tuā misericordiā, n)

Sequitur

Quis nō est in morte qui memor sit tui? In inferno aut
 quis confitebitur tibi? Quis dixerit, Nemo, An
 hic curat gūmpe, Quis est primus, q̄ raro sane quis
 est qui mortis tempore, dei sit memor, qui tūc uax
 in rebus se reperiat preocupatū Quia si adfuerit cōm̄,
 si proles affiterit, si corū ploratus, ac querimoniar audierit
 si ^{suavit} ~~hinc~~ memor fuerit opulentiarū, quomodo dei re-
 miniscetur? Idcirco hō est in morte, qui memor sit
 tui, Ex aut̄ altera parte, caro sp̄s q̄ adsūt, doloris nim̄ asse-
 guonā modo in morte memor erit dñi? Minime erit gēhū,
 In illo posteriori conflictu adsūt hostes, qui plurima cō-
 ſtitūt argumēta, multaq̄ propinantes comētā, nitentes ut
 ipsū in baratru propināt Quomodo uliq̄ dñi erit memor
 in morte? Desperde queso quonā pacto morti proximus
 erit mortis tempore dei memor, Quis neq̄ mūdus, fastus, pō-
 uoluptuarum, ceu delictora ad memoriā trahit, At demun-
 tohis nexius, nisibusq̄ nititur, ut eū iacet in gethēnam,
 Qui tantis iactatur procellis, quo modo euadet naufragiū?
 Hoc quū uates animadueret, scilicet hominē uix mortis tēper-
 dei reminisci, orat dñū dices Dñe saluū me fac, propter
 misericordiā tuā Quis nō est in morte, qui memor sit tui,
 Saltem conced' ut uite mee tempore tui reminiscar, ut
 delictorū meorū penitentiā agā, anteq̄ ab hoc discedā mūdus,
 fac me obsecro hominē neterē exire, ut nonū uiduā, ut sic em̄
 semper memor hiam, Et Secūdu quod uates propinat est, In infno
 aut̄ quis confitebitur tibi, Nullus profecto, quū ille horrozis
 locus ad confitendū aptus sit neq̄. Hic, hoc est, hoc in mūdo
 est locus ad peccatū ferendū, hanc illie, Hic quibus dicere,
 tibi solū peccavi p̄dē, At illic ^{precipue} lingue, Male nixi egiq̄ p̄solē

Primi psalmi

hic dñs nra comite ^{partes} Recogitabo tibi annos meos, in amari-
 tudine anime mee apud uatē esaiā Ad caput trigessimū ^{esaiā} ^{esaiā}
 hic, hic, et nūq̄ alibi, sic pote in inferni lacu delicta s̄
 cogitanda, aut perscrutanda hic, pectora sūt percutienda ubi
 adst sacerdotū copia, quibus tua ualebis tua detegere uul-
 uera, Quā obrem In inferno, quis confitebitur tibi? Nisi
 tuo illie uolles hostis tua fieri uicta Quo fiet ut in orco,
 haud sit confitendi locus, se patiendi nimia supplicia, nimi-
 osq̄ cruciatus, ad quos potius est apertendū, q̄ ad confitendū
 Juxta uobī dictū ad caput uigesimū quartū Ad calorem ^{Job xxxij}
 nimium, trāsiēt ab aquis niuū, Sane magnus est cruciatus,
 a frigore gelu, mox tēp̄ meare ad ignis maximū calorem
 Quū itaq̄ patiendi in baratro, talis cruciandi reperiat
 modus, qui dānatū exorbitat, Quomodo deo cōfitebitur
 Namine quippe Quādamodū in aula regia, nūq̄ canitur,
 nisi laus perabēnis Juxta illud dauid̄ ps̄ lxxxi beati qui
 habitāt in dño dñi, in secula seculorū laudabūt te, Vbi ^{ps̄ lxxxv}
 nūq̄ cessat confiteri dño Et dicere Confitemini dño qm̄ bonus,
 qm̄ in seculū mise ricordia eius ps̄ cxxxv Et ut ait esaiā nō ^{ps̄ cxxxv}
 cessat dicere sanctus et cetera id genus capite hī Jhn̄ apud orcutēra ^{ps̄}
 neq̄ cessat sōm̄ nome in mare, Quā propter Quo modo quis
 in inferno dño confitebitur? fiet utiq̄ nullatenus Niten-
 quā corroborare sententiam dauid̄ ad psalmū lxxxv Jn quō ^{ps̄ lxxxv}
 Nūquid aliquis in sepulcro (hoc est in gethēno) narrabit mise-
 ricordiam tuā? Quasi si diceret Nullus est adeo auarus ut
 hoc autumet, Nūquid cogitur centur in tenebris mirabilia
 tuā, ait uates eod̄ psalmo Nemo in illo caliginoso loco est,
 qui dicat, magna est potentia tua, magnaq̄ sūt opera tua,
 quia inuidia eos tenet nimia, Quo circa nequius dñi nome
 laudare, sed potius blasphemare. Hec in lachrymarū malle-
 me sic itaq̄ o bone resu tui remittisci, atq̄ peccata cōfite-
 rī, mca, dñ̄ hic de quo Am̄ r̄ est in morte qui memor sū tui

Primi psalmi

¶ Tertio iniquat satisfacione dices, lacrimis meis
 stratum meum ligabo. Qui es furatus alicui
 fuerit a proximo, per ipsum ^{vi} satisfacere debet, si facul-
 tates suppetunt, secus qui deuenit ad pinguiore fortunam,
 deo uero, que per precepti preuacacione ostendit, quod
 furaberis Exo xx per lacrimas, Vates utriusq; obseruauit, ^{Exo}
 quando dixit propheta gad, peccati, iniqui es, lacrimis sui
 stratum ^{ligabit}, per eas deo satisfacies, atq; ultra hoc, per
 altare quod construxit, satisfecit, quod ad modum scriptum ostendit
 q; regis ad caput uirge simi quartum. Hec illic sunt uerba, que rex
 literis mandata, propter populi in metatione transiit, dicitur
 pestilentiam in israel, a morte usq; ad tempus constituta, et
 mortui sunt ex populo, a dan usq; ad bez sabee, septuaginta
 milia uirorum, Quiaq; extendisset manum suam angelus dñi super
 iherusalem, ut disperderet ea, miseratus est dñs super asychie, et
 ait angelo percutienti populum, Sufficit nunc, contine
 manum tuam. Erat autem angelus dñi iuxta arcam, arcua te-
 buset. Dixitq; dauid ad dominum, quoniam uidisset angelum
 cedentem populum, Ego sum qui peccati, et ego iniqui es,
 isti qui ones sunt, quid fecerunt. Vertitur obsecro manus tua,
 contra dominum patris mei. Venit autem gad propheta ad dauid in
 illa die, et dixit ei, Ascende et constitue altare, in arca, arcua te-
 buset. Et accendit dauid iuxta sermonem gad, que prece peror-
 ei dominus. Conspicitq; arcua, aduente regis, et seruos eius
 transire ad se, et egressus aduente regis, pro no nultu in terra,
 et ait, Quid cause est ut ueniat, ut ueniat dominus meus rex ad
 seruum suum. Cui dauid ait, ut emam a te arcam, et edifice altare
 domino, et cesset interfectio, que crassatur in populo. Et ait arcua
 ad dauid, Accipiat, et ostendat dominus meus rex, sicut placet ei,
 habes boues in holocaustis, et plaustrum, et iuga bouum in usum
 lignorum. Omnia dedit arcua regi, dixitq; arcua ad regem,
 dominus deus tuus, suscipiat uotum tuum, cum respondit, Rex ait,

Hec quoque ut ius, sed omnia pretio a te, et non offeram domino de comede
 holocausta gratuita, Emit ergo dauid arca, et boues argenti
 siclis quingua ginta, et dauid edificauit ibi altare domino, et
 obtulit holocausta, et pacifica, Et propitiatus est dominus terre,
 et cohibita est plaga ab israel. Ecce satisfactio, per quam
 praecul de populo recitatus est expiatus, Acci maxii, uirum
 dauid, per genas deffusaru suas astalim. Quocumque tu o crimi
 nator, et si optas tui uiri expianda crimina, ipam inueniatur
 dauid, per contritione, quod operaberis, si peccatorum tuorum
 tu mensitiam aut maximam habueris dolore intellectum, etiam
 sensu similitudinem praesent, atque maxime conducit ad ueniam
 obtinendam, Perinde et tibi opus est uera confessioe uocali,
 absque qua tibi non acquiras peccatorum indulgentiam, Est etiam
 tibi persequendum, ut minime satisfactoris obliuiscaris, sibiende
 deo, et offere nea, qua ipse offere uidisti, atque homini, si quouis
 modo eum iniuria affecisti. Secus nullatenus neque deo, nec
 proximo, munus tuum quibus affere, sicut magister dicitur,
 quod tibi persuadet ad mathei diu caput quintu. Si ergo offeras matheo
 munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris, quod frat tuus
 habet aliquid aduersus te, relinque ibi munus tuum ante altare,
 et uade prius reconciliare fratri tuo, et tunc uenies offerere mu
 nus tuum. Quod tunc deo erit placabile, ut misericordiam
 consequaris. Aliter proplurimar lucas penas, si tua contigi
 osa fuerit oblatio, quod deus respiciet. Sicut uero quod sit tunc
 semper offerre tuum ipse sit acceptabile. Sequitur. Et iratus
 est a furore oculus meus, in ueterani inter omnes mi
 micoy meos. Ex duobus conuenitur hic uates. Idem uero
 est de mentis ac corporis oculo, quod ipse senserat, quando illi
 optulit eum fuit oblatio, ut habes significatum in re, ca, xxxi. in re xxxi.
 Vbi dicitur, quod postquam dauid populi numerum recepit a capitaneo iudi
 peccatis eius cor, ut agnosceret se erratum fuisse aduersus
 diuinum preceptum, ut scribitur apud exodum ad caput tricesimum. Ex xxx

Primi psalmi

quo agnoscit sicut corde puro ad dominum. Peccati ualde in
hoc facto, sed propter dominum, ut teas ferat iniquitate serui tui
quia stultus egi nimis. Surrexit itaque Saul uis mane, et sermo
domini factus est ad gad prophetam et uidente dicit, uade et loquere
ad dauid. Nec dicit dominus, tibi datur optio. Elige unum
quod uolueris, ex his, ut satiam tibi. Quibus ueniret gad ad
dauid, nuntiauit ei dicens, Aut septem annis ueniet tibi fames
in terra terra tua. Aut tribus mensibus fugies aduersarios
tuos. Aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua.
Tunc ergo uide et delibera, quid respondeas, qui misit me sermo
domini. Dixit autem dauid ad gad, Coartor nimis, sed melius est ut
cidam in manus domini, et multo enim misericordie eius sum, quam
in manus hominum. Ob hoc recte dixit dauid, turbatus est
a furore, uidelicet a sententia domini, non comminatoria, sed disti
nitua, ut ex tribus unum eligeret, oculus meus, quando dixit
Coartor nimis. Nempe tunc nimio perculsus fuit pauore, quam
illa illi obiecta fuerit terribilia atque difficilima, ideo non est
mirum, si eius oculi existerent turbati. Si rex iuberet te
in crastinum ire in patibulo suspendendum, nonne in exterrum
incideres? Vtique, si quid ergo, non tibi uident manus in dei sen
tentiam prolabi. Arbitror te non ire in istas. Quia sit horrendus
in manus dei omnipotentis, ad hebreos ad caput decemum. heb. 6.
Quoq; tu peccator perpende, ne tuis ueniat turbatus
oculus, dum apud uallem iosaphat, quando dominus nobiscum est. ^{10. he. 11.}
turbatus iob in ca. illa horrenda intromisit sententia ad uires
tuis. Ite maledicti in igne etermi. ^{1. 2. x. 2. 5.} Agito gueso cithauid. ^{1. 2. x. 2. 5.}
penitentiam, ne in dei manus prolabaris. Sed cum ubi licite ago
penitentia in familia, ca. xx. q. 4. Secundo gurela contra s. uos iob xx.
ostert inimicorum, iungues. Anueteram inter inimicos meos.
Quo inimicorum genera impingebat in dauid. Videlicet inuisibilium
atque uisibilium. Per inuisibiles capimur demones, qui

dauidi populi suggessere computu, prout scriptu reperitur
 i parali ca. xxi. Conuenerit aut sabbat, et incitauit dauid d. p. par. xxi.
 ut numeraret israel, Ex hoc liquet satanas induisse ipius pro
 pheta m/ ad populu numerandu. Propterea est nostru hostis seper
 aliquid mali nobis suggerere, ut fallat ac decipiat. Dixit compe
 conuenerit uates/ dices, Inueteraui int omnes inimicos meos/
 hoc est int peccati criminalia, que uetera sunt/ qm a mundi
 origine traxerit, ab ipso ada mo, du pomu gustauit uetitu geny
 Qm itaq peccatum ueteranu sit/ dauid ueterauerit/ ipm q
 scilicet Quia que ad modu homine/ exalta reddit nouu, ita
 delictu/ redigit ueterem. Vetus erat dauidis peccatu/ quod
 ipum inueterauerat, mans mēsisbus nouē/ uigintiq diebus/
 tectu i re xx. ita ut ueterasceret peccati tūbigenē. At qm i re xx.
 dixisset (Peccau in hoc factu) renouatus est ut aqul. v. 150. c. 1.
 centesimo secundo. Inueteraui/ utiq inter inimicos meos. Et
 est itaq diceret Ego cunctoru cens/ atq preuaricator, plur.
 cunctis peccau/ Ego q noq int omnes plur dno ingratus ex
 titu/ minime domoru plenitudine/ a dno datoru memore
 Quia qui me de omni gregibus sustulisset pso habm. p. 1. habm
 et m regem eius iuss/ unxisset samuel p re. xbi. itaq p re xbi.
 memor fui tui, Quā ob re Inueteraui inter inimicos
 meos tū inuisibiles/ qm inuisibiles. Inuisibiles emulos ple
 rosq habuit. ~~ueteres~~ dauid/ qui ipum inueterabat/ ut pot
 ipum saulem/ qui inuidia dicitur/ illu uehemeter est per
 secutus. ad uigine ut qm usqut habes p regu ca. xxiii. i re xxiii.
 Quiaq semei/ ex saule pro sarpiā/ impingebat, du a fatie
 absolonis fugeret, illi male dices/ atq inquis. Egredere gre
 dere uie sanguinu/ et uir belial/ i re xbi. p re xbi. i re xbi.
 hor, atq plurimos alios, etiam et nabal impingebat in ipis
 du dicebat. Quis est dauid, et quis est filius isay/ p re. p re xxi.
 xxi. Quā dauid se circūdatat/ utiq/ res perisset tot inimi
 cis/ atq/ iebat ad dminu Inueteraui inter/ tni micos meos.

Sequitur q̄ discedite a me omnes qui operamini iniquitate
 q̄m exaudiuit dñs uocem fletus mei. Suadet hoc in usu
 actorum quomodo dñs exaudierit eius fletus oratione qua
 ipsum deprecatus fuerat ut populi denumerati uoxa deleret
 qua dimissa, ausus fuit dicere discedite a me omnes, qui ope
 ramini iniquitatem. Qui laudem ad populum induxerunt
 numerandis, demones fuerunt. Quo fit ut dicat, discedite, abite,
 procul, omnes uos, qui semper mihi mini, ut proterue agat.
 Quasi si diceret, iam uos minime timeo, neq̄ est mihi
 cure de uobis, fletus uostros ac tempestuosos nusq̄ horreo.
 Et scitis cur? q̄m exaudiuit dñs uocem fletus mei, dñs
 dixi coram uate agam. Peccavi nimis in hoc factu. Ideo
 discedite a me omnes qui operamini iniquitate. Vos ini
 mici mei, hoc est peccata mea, que me estis persecuta, sep
 ramini a me, abite queso longius, eo q̄ dñs miser cor
 et iustus, dignatus est exaudire uocem fletus mei, omnium
 peccatorum penitentiam egi, quia uult me omnium meorum
 uiciorum, Quo fit ut iam nullam habeatis in me residentiam,
 quum omnes sint deleto iniquitates mee. Propter ea, sic dicit
 mea, q̄m iam dñs iniustitiam haud meminit meam. Audi
 tute que dñs in mei fauore dixerit per Ezechielis os ad
 caput octauum decimum. Si autem impius egerit penitentiam ab omni
 peccatis suis, que operatus est, et custodierit omnia precepta
 mea, et fecerit iudicium et iustitiam, non uiuet, et non morietur,
 hec quippe ad unguem adimpleuerit dñs mei misere re bene.
 Placuit ei, misereri mei. Quid itaq̄ me uultis amplius
 persequi? Nō auditis? q̄m exaudiuit dñs uocem fletus
 mei. Et tu christi respectus fecit penitentia saxo ut ualeat
 fiducialiter dicere ad uos tua peccata. Discedite uos omnia,
 q̄m dñs exaudiuit uocem fac clamorem fletus mei.

Recte interrogabis, Quomodo nates auius fuerit dicere,
 Quomodo exaudiuit dominus vocem fletus mei / ubi de peccatorum
 indulgentia suorum se inclinat, quod sit scriptum apud eccle-
 siastem ad caput nonum Nescit homo utrum amore / an odio
 dignus sit / sed omnia in futurum reseruantur incerta / Eccl. 9.
 Itaque in arbitrandum est, quia fidelium est nemo igni per-
 ceret utidine, aut emittentia / seu per demonstrationem,
 ut valeat scire, At per quaedam quibus fieri correctura, Si quis
 peccatum id fecerit / ad ^{probat} tenetur, ut dicitur paulus suadet
 Probat autem scriptum homo / et sic de pane illo erat per bovi per. xi.
 Ultra hos morbos, et sublimiori modo, dauid delictorum
 suorum neminem agnouit / scilicet, per diuinam reuelationem,
 quia afflatus erat almo spiritu. Unde ausus fuit dicere Quomodo
 tu remisisti iniquitatem peccati mei pro xxxi. Legimus sane pro xxxi
 in patrum uitis, sanctorum patribus pluribus, obitu sui
 posteriore in fuisse reuelatum diem, prout scriptum
 habemus de diuino christi secretario iohane, de cuius obitu
 dominus reddiderat etiam, quando eius missi descenderunt
 in defessum, quadam die dominica, ad nitha ageret / apud epbesu
 Quomodo igitur nates per diuinam reuelationem sciebat nume-
 randi populi peccatum esse remissum / recte dixerunt
 Discedite a me omnes qui operamini iniquitate, Quomodo exau-
 dit dominus vocem fletus mei / O felix / o terque / quaterque beatus / qui
 ualebit cum fiducia dicere Quomodo exaudiuit dominus vocem
 fletus mei / O bone iesu nitha mea / spes mea, cuncte di-
 uitie meae in te sunt site, dum petri fletum accepit / et egens
 foras flevit Amare mathe xxi. Magdalene lacrimas
 quoque / et sanctus retro secus pedes eius Lachrimis capit
 ligare pedes eius luc. vii. Unde dixit / remittitue peccata tua
 publicanus dixit / propitius esto mihi peccatori luc. x. et staud luc. x.
 Dixit peccavi in hoc facto quod re. x. quibus indulgentiam

m. x. xxi
 luc. vii
 luc. x.
 n. x. xxi

Primi psalmi

omnium criminum/ cum peccationem concessisset/ ut recte iustitiam/
 ualuerit dicere/ discedite a nobis o peccata/ quia iniquitate
 operata estis in nobis/ Quocirca quimus dicere, remissa sunt,
 Et tu dñe accipe queso penitentiam meam, quia pudet me peccatum,
 et concedat uere dicam cum uate Quia exaudiuit dñs uocem
 fletus mei Sequitur q̄ Exaudiuit dñs deprecationem
 meam/ dñs orationem meam suscepit/ Et eiusdem sententia
 est hic uersiculus/ cum superiori, qm̄ exegerat eandem senten-
 tiam, ad persuadendum, quo modo iam in unum erat a peccato/
 denunciamus populo, Unde in fit/ in gēd se superioribus
 dictis Exaudiuit dñs deprecationem meam/ quia ueritas
 deprecationis fuerat/ ut impietatem meam deleret/ dñs orati-
 onem meam suscepit/ quādo dixi Ego sū qui peccavi/ et ego
 iniqui egi/ Isti qui ones sūt/ quid fecerūt/ Veritate obsecro
 manus tua, contra domum patris mei/ Ob istec uerba dimissum
 fuit peccatum/ Et hoc est quod dē Et propitius est dñs
 terre/ et cohibita est plaga ab israhel/ q̄ regū ad eam ut uige q̄ re x̄ij
 simū quartum. Et uide/ quomodo prius deus/ eius deprecati-
 onem/ ac deprecationem exaudierit/ Nonnulli/ inter deprecati-
 onem/ et orationem distinguūt, iniquitates/ deprecationem fore
 de peccato remittenda/ orationem uero de gratia (qua per delictū
 orat orbatus) conferenda. Ita ut primo/ dñi fuerit depre-
 catus, ut peccatum illi remissum faceret/ Secūdo orauerit/
 ut gratia prestina foret illi reddenda. Quod et per actum
 fuit Quia crimē illi fuit condonatum, gratiaq̄ restituta/
 ut ipse recte fatetur iniquis Exaudiuit dñs deprecationem
 meam/ propter suam nimiam charitatem/ qua abundat sufficit/
 Et dñs orationem meam suscepit, ob suam maximam pietatem/
 qua assatim affluit. Ite dauid in dei Laudē aiebat/ in misericordias
 dñi in eternū cantabo ad psalmū octuagesimum psalms
 octauū/ Recte quippe dauid dei agnoscebat misericordiam/
 agnoscebat dñi dixit ps̄o lxxi Aut obliuiscetur misereri dñs, aut
 continebit in ira sua misericordias suas/ profecto minime gētu/

Sequitur d' Erubescat et conturbentur uehemēter omnes
 inimici mei / conuertantur et erubescant ualde uelociter
 Postq̄ uates suū delictū agnouit & remissū, per diuinā
 reuelationē, machitur hic aduersus sathā / qui induxerat
 eū cum suis satellitibus / ad plebē numerada p̄ para p̄ p̄
 hostis uisibilis / dum inimicū aggreditur, quocūq̄ timore
 expulso, ipm̄ inuadit totis nisibus, quē si uincit, magno
 fruitur gaudio, ita ut plures nitatur in illū impigere,
 At si uincitur / egeat sicut sabbies rubore comperis / qm̄ ma
 noat eius seruis, ita ut redēptione egeat. Iuxta illud
 n̄ pe / eo / q̄ agno em̄ quis superatus est, huius et seruis n̄ pe / q̄
 est / Quū autē redēptionē receperit, audacter quidē dicere
 Erubescat et conturbentur omnes inimici mei, Ita
 dauidi accidit, Qm̄ quū populū nūcrauerit, instigatus
 a sathā, factus est eius seruis Quia qui facit peccatum
 seruis est peccati Johā ad caput octauū / Ita ut teneatur Johā hū
 ingenti erubescētia / Quū uero corā gad propheta dixit
 Peccauī / libertate donatus est, qua quū esset fundus / fuit
 auctus in istec r̄supera uerba / Erubescat et conturbentur
 uehemēter omnes inimici mei que ūda in sathā / atq̄ eius sate
 lites impingebat, Quasi si diceret Tu sathā / dū me captiuum
 tenebas / gaudio letibaris, nūc autē qui conpicis me libertate
 donatū, ac gratia stipatiū pristina / Erubescet / et conturbare uehe
 mēter Verēndare o impie, qm̄ manus dñi tetigit me, resti tūc
 pristi nō stat in / Quoy tū o christi eula / dicitis adūsus inimicos,
 hoc est peccati, Erubescite, ac abite in malā tē, conturbemini,
 nimio rubore, quia iam a compedibus uestris, insidijs ac malitijs
 exutus sū / Jam uos haud timeas neq̄ uestras. fūc mib̄ suggesti
 ones, quia dñi manus me a uestra iugua eripuit potētere,
 Quo circa adūsus nos fiducialet dicit Erubescat et conturbetur
 q̄ primi psalmi interpretatio. Amē

Secundi psalmi
¶ Sequitur Secundi psalmi propheta

¶ beati quoru remisse sunt iniquitates, et quoru lecta
sunt peccata. In psalmo penitentialium hic est secundus
cuius prescriptio iste est, aut epistophiu, Erudictio dauid,
Quia hoc in psalmo penitentie actus nos erudit ipse inter,
Aut quia per alium fuit ebedi spm, & aliquo oraculo, hoc
est de adulterii bethsabae ne uic hominidip indulgentia, sicut
titula uerat psalmu istu, qui quauis editus fuerit posterior
quingua gesimo, nichilominus ab extra prior reperitur altero
seles trigesima primas hic occupat Quo fit ut hoc in
loco disseramus, quid nate ad confladiu huius modi psal
mu induxerit, Apud regu secudu reperies scriptu ad caput
vndecimu, ¶ quu dauid ageret occiositate, tempore in illo, y re. xi
quo miserat ioab eu naliu exercitu aduersus filios amon, ut ipse
duastaret eu ciuitate zabbu, qua obsidebat, accidit quada
die, ut suerget dauid a stratu suo post meridie, int ad
bularet in solario domus regie, uiditq mulieru se lauante
ex aduio super solarium suu, Erat aut mulier pulchra ualde,
~~Missit ergo rex et rogauit~~ que esset mulier, Nunciatus est ei, quia
esset bethsabae filia helia, uxor uic elbei, Missitq utique dauid
nuntiu tulit eam Que quu ingressa esset ad illu, dormiuit eu ea,
Intimq sanctificata ab immunditia sua, et reuata est in dm
sua, conceptu fetu, Nuntiatq nunciavit dauid, et ait Concepit
dauid aut ne conceptu illi imputaretur, fecit eius maritu
uria accersiri ex militia, qui quu uenisset, quaq plures ada
uid fuisse impulsus ut amu accedret sua, nullatenus ponentes,
seu lares mitigere uoluit suos, Quo circa, quu in eius nece
machinatus fuisset, per ipsum hac astinuit epistola ad ioab
Cuius tenor hic est Ponite uria ex aduerso belli, ubi fortissi
mu est preliu, et Arelinguite eu, ut percussus intereat, Quod
et peractum fuit interceptus in prelio, exorsusq latus luctu
misit dauid, et induxit eam in dm suu, et factu est ei uxor,
peperitq ei filiu, Ecco adulteriu, atq homicidiu dauidu,
Et displicent uerbu hoc, quod fecerat, dauid coru domini, hebr. s
Quia omnia aperta sunt, et nuda oculis eius ad hebr ea s

Misit ergo dominus nathan ad david. Qui cum venisset ad eum dixit
 ei. Responde mihi iudicium. Cuius viri erant in civitate una, unus dives
 et alter pauper. Dives habebat oves et boves plurimos, valde
 pauper autem nihil habebat omnino, preter ovem unam parvulam,
 quam emerat, et nutrierat, et que creverat apud eum cum filio eius,
 simul de pane eius comedit, et in sinu illius dormiebat, et ut illi
 sciret filia. Qui peregrinus quidam venisset ad dimitum, parces
 illi sumere de omnibus, et de bobus suis, ut exhiberet eam unum
 peregrino, qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, et pre-
 paravit cibos homini illi, qui venerat ad se. Iratus autem indignus
 natione david adversus hominem illum, nimis, dixit ad nathan
 Vivit dominus, quoniam alius mortis est nisi qui fecit hoc, que reddet
 in quadruplum, eo quod fecerit verbum istud, et non pepercerit.
 Dixit autem nathan ad david. Tu es ille, qui fecisti hanc rem.
 Et quoniam nates ex dei iussu ipse vehementer arguisset, natus
 illi, que illi futura erat, ob tanta peccata in deum perpetrata,
 percussus intus, ac indignitate agnosces, dixit. Peccavi. Quod
 audito, et eius penitentie agnita, dixit nathan ad david. Dominus
 quoque transiit peccatum tuum, non morieris. Qui cum venisset
 peccatum esse deletum, quantum pene absolvent, permansisset. Copiam
 psalmi quinquagesimi, que explanabimus, quod ad ipsum verbum
 beati quorum remissio sunt iniquitates, et quorum tacta sunt
 peccata. In hoc versiculo, duo indicat actor. Primo insinuat,
 illos esse beatos, nimis felices, quorum in conspectu divino delicta
 sunt remissa, ac per nulla imputabilia pena. Quando quis pro
 eorum nauis accerit, naufragium evadit, in quod horret
 incidere, arbitratque se beatum esse. In criminatore, qui perit
 se victor fluctus evasisset, quid putabit nisi se esse felicem.
 Minime secundum eum, nichilominus secundum ipse spe enim salvi
 facti sumus Roma. Vere david credebat se beatum esse, eo quod
 sciebat sua delicta esse deleta. Ideo recte quibat dicere
 beatus quoniam qui non abiit in conspectu impiorum, et in via peccatorum
 non detit, et in cathedra pestilentium non sedit. Hic beatus est talis

Secundi psalmi

si huiusmodi ambitus fuerit uirtutibus Quia si impietatem
 sectaberis, impius consueberis, et si peccatorum iter ambula-
 ueris, peccator iudicaberis, et si heresibus seculi obsequeris,
 hereticus reputaberis. Quia ob id, si huiusmodi ornamentis
 nequissimis ornaberis, non beatus, sed infelix uocari uoci-
 tandus Ita ut dicas Remittit consolari anima p[ro] lxxvi, hoc est p[ro] lxxvi
 tam prauis circumdata comitibus Quando ad aures dauidicas
 peruenit illud nimie consolationis dixerunt, quod gad propheta inso-
 nuit (transulit d[omi]n[us] peccat[um] tuum) tunc ip[s]e reputauit se esse beatum.
 Et ideo ausus est dicere, beati quorum remisse sunt iniquitates.
 Si regiam quisq[ue] leserit potentia, nunquid arbitrabitur im-
 probus, atq[ue] omni plenus iniquitate? Reue, uereq[ue] atq[ue] cuncto
 sup[er]lito dignus. At si rex illi perpeccerit, nonne iudicabit
 seipsum omni felicitate refectum? Vtq[ue] / Post dauid adulterio
 homicidior[um] diuinam nefandam maiestate lesetat, Quia itaq[ue] au-
 diuit Transulit d[omi]n[us] peccat[um] tuum, nonne iudicauit se esse se
 uicisim? Infitias n[on] i[st]is / Quando illa uox diuina ad diue
 magdalene inuenit Remittuntur tibi peccata luce b[ea]t[us] Et quia d[omi]n[us] luce b[ea]t[us]
 dixerit paralitico Confide fili Remittuntur tibi peccata tua n[on] i[st]is
 Et chanaanica audiuit a magistro O mulier magna est fides tua,
 fiat tibi sicut uis n[on] i[st]is Et sanata est filia eius ex illa hora. Hec n[on] i[st]is
 post exempla, pleraq[ue] reperiturus es alia, si sacra discenteris euā-
 gelia, in quibus ostendit, christum pluribus uerbotenus dixisse
 eorum praecula esse remissa. Quid uero tibi de i[s]t[is] iudicetur, quibus
 dictum est Remittuntur tibi peccata? Nonne iudicabis eos esse
 nuncupandos beatos? fateberis equidem. Sed iniquis forsam
 Unde censebo eos fore felices? P[ro] resto adest responsio, ex pecca-
 torum remissione, ut meminit dauid d[omi]n[us] inquit beati quorum
 remisse sunt iniquitates) quia huic uenit simili, beatitudi-
 contribuenda, et non sceleribus onusto. Et u[er]o aut si cupis beatum
 uocari, memineris dicti paulini p[ro] cho x[iv] / Probet aut seipsum p[ro] cho x[iv]
 homo) hoc est per contributione, confessione atq[ue] satisfactione.
 Et sic de pane illo edat, uel de xpi eo corpore, et de calice ubi bar-
 Videlicet de xpi sanguine, ut dignus sit beatus uocari.

Sequitur Secūda. Et quorū tecta sūt peccata,
 per penitentiam scilicet quia peccatori pūdet peccatū, quia
 tūc per contritiōnē redimitur noxa remissa, et per
 consequēs tecta piaculum peccatoris demoni cognitum
 relinquitur, quod si per penitentiā deleatur, manet
 ignotū ipi. Quia charitas operet multitudinē peccatū,
 tūc si peccatū et ex gravibz orū haud credideris hominibz ex
 delictū aut dauidis adulteriu/ceu homicidiū potuisse
 tegi, ^{apud deum} Quia ad hebreos ea sit scriptū Et nō est illa heb
 creatura invisibilis in conspectu eius. Si rectos quippe
 oculos habet, omnia prospicit (omniō nuda) apertā
 clarāq; intuetur, nō enī eret ocularibus, sed aperta
 sūt oculis eius. Quōd itaq; ait uates beatus fore illū
 cuius delictū est tectū dicitur peccatū eē opertū, qm
 quā deus illū delet per contritiōnē, amplius ipis minime
 imputat ad culpā, ob quod dicit tectū. Quū sane uates delictū
 esset remissa, audacter atq; dixit fiducialit' beati quorū
 remisset sūt iniquitates, et quorū tecta sūt peccata. Nonne
 curruculo mēyū uidelicet a conceptu bethsabee ad puerpe
 rium usq; tum adulteriu, tū quoq; homicidiū, a populo
 fuere incognita, ne in seditionē incidret ad uersus dauidē
 Ideirco ait Quorū tecta sūt piacula, ac indulta, que ipi siluit,
 nō ausus pro ipis offerre sacrificia, ne in ipis delictorū agni
 tionē unguis uiderentet. Quoy tū o christi fer ipm deponere
 deū, ut tunc sint iniquitates remisse, ne in oreū prolaberis
 penas luiturus eternas, sed ora ut tua sint delicta tecta.
 Hoc est ne manent ad culpā putabilia, ut eū uate dicas
 Remisse sūt in improbitates mee, quia peccatorū tectū me
 rito tecta sūt peccata mea.

Secundi psalmi

Sequitur d' beatus vir cui nō imputavit dñs peccatum /
 nec est in rā eius dolus / Et nō hic notanda / per se
 det dauid, Quorum primū est / q' ille venit felix
 appellandus / cuius facinus a domino / non imputa
 tur / neq' ad culpam / aut penam / Decentū, si bene
 meministi / duos habet comites / culpā uidelicet / ipū
 et reatum / qui sepius manet / culpa per detestacionē
 abolita / Adulterij cū bethsabec / atq' urie homiti
 dū contra uria perpetrati / culpa per contritionē /
 Cū dixerat Decentū delota extitit / Pena aut in
 temporalem trā migrati, permāsit persoluennda
 temporaliter / secundum id / quod uates gad dixerat
 ad dauidē Quare ergo contēpsisti uerbū dñi / ut
 faceres malum in conspectu meo / Urīā etherū peren
 sisti gladio / et uxore illius / accepisti in uxore tibi
 et interfecisti eū gladio filiorū ammō / Quāobrem non
 recedet gladius de domo tua usq' in sempiternū / eo
 q' despexeris me / et tuleris uxore urie ether / ut esset
 uxor tua / Itaq' hec dicit dñs Ecce ego succinbo
 super te malū de domo tua / et tollā uxores tuas in ocu
 lis tuis / et dabo proximo tuo / et dormiet cū uxoribus
 tuis / in oculis solis huius Tu em fecisti abscondite /
 ego aut' fihā ubū istud / in conspectu omnis israel / et
 in cōspectu solis huius q' reg' xij Ecce iudis noxā / iudicij
 fuisse dauidicā eliminatā / ac extirpata per illud
 (Peccam) quod dixerat / remanēte pena soluenda
 ut hic habes per dñi sententiā / quā adūrus dauidō protulit

15 Hec est interpretatio

Et qm̄ dauid ex gad dictis, dū illi dixerat trāstulit dñs
 peccatum tuū / no uerat sua rā, illi futuora nō fore impu-
 tanda, uere ait beatus uir cui nō imputabit dominus
 peccatum / Nōtate itaq; o christiane, ut ableas de pecca-
 tis, ne tibi sint ad culpā aut reatu imputabilia, qm̄
 per huiusmodi accensib; tibi plurimā gratiā, ad gestēdo
 penas extermi nādas / Ita ut dicas cū nate beatus uir cui
 nō imputabit dñs peccatū / Vis o amice, facinus tibi minime
 tuū uir imputanda / dicite cū ceco / Jesu fili dauid, miserere luc xlvij
 mei. Licet xlvij. Moxy audisturus es / Quid ais tibi fatiam /
 Quid respondet / ut uidet / hequaq; / sed potius saturoq;
 iniquies / Peccauit / miq; egi / idcirco / peccatū mihi haud ad
 suppliciu nūq; imputes / Sed propterea post terga scelera
 proiece mea, ut recte hie cū Ezechia Proieci post tēgū tuā
 omnia peccata mea Esa ca / xxxviij. Et Secūdo sequitur / Nec Esa luc xlvij
 est in spū eius dolus / Recte nates ^{hic} infert ^{ait} Postq; dixit / ille
 est felix nocitundus, cuius delictū illi neq; imputandū
 uenit / extemplo adiecit / nec dolus in eius spū reuēus est /
 Quā obrem qui desiderat improbitatem illi nūq; imputari
 natus ne dolus illi sit comes / Quā dolus et scams nemini
 patrocinatur / Dauid sane dolose egit / dū uirē thozum
 contaminauit atq; illū occidit / uerū tūc qm̄ dolositate
 meminuit sue / exre tulit / iniquies / Peccauit / ob quod remissū
 fuit peccatū / ita ut amplius illi nō imputaretur Quā uere
 et minime fiet / aut dolose nates egerat penitentia / ideo illi
 peccatū fuit indultū / Tu uero si peccati tui te pudet / cuncto
 ne apud te aliqua residuat fictio, seu dolositas / quod fiet
 si factus sis hypocheisi / aut orci timore, seu ad penā euadēdā
 peruersus exiteris / Contra quos dauid impingit dices
 psō lviij. Vani sanguinū et dolosi / nō durābūt dies s nos psō lviij

Secundi psalmi

Ex premisis tibi euadit notū, quonā modo ille est beatus
 atq; nūmmandus felix, cuius nō imputatur delictū,
 neq; delus in eius ppū reperitur. Propter quod te
 exoratu nolo, ut per Jesu christi viscera fatias
 apud temetipm, ut nūq; tibi ueniat fatinus tui im-
 putandum / facito et si militer, ut recte semper ambules,
 nō fete, ut demū in ore tuo / nūq; delus inueniatur,
 sed agito, ut iuste in dñi aspectu ac hominū degas. Qd
 facile per ages, si ad memoriam reduxeris, id quod
 psal mographus dixit ad psalmū quartūdecimū, ^{psō 14} domine
 quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in
 monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, et
 operatur iustitiam, qui loquitur ueritatē in corde suo,
 qui nō egit delum in lingua sua. Si hoc egeris uere
 putabis te fore felicissimū / inter beatiss. Sequitur
 Qm tacui / in ueterauerūt ossa mea / Cum clamare
 tota die. Et duobus hic actor conueritur. Primo
 de ossibus in ueteratis, dices Qm tacui / in ueterauerūt
 ossa mea. Secūdo de orationē in exauditione / in quibus dum
 clare tota die. Qm dauid / nouē mēsiū curriculo, vsq;
 a conceptu ad puerperū / adulterū, atq; siluerat ho-
 midium, ne istec deueniret scelera in vulgi cog-
 nitione ^{uenerat} / ^{uenerat} sua ossa / que peccata sūt in ueteranere.
 Hec est ueterana malitia, ut libentius uolumus
 delinquere atq; sequeantur / sed detegere uulnere
 raro / claud peccauerat peccata grandia / at cōfiteri
 pertimebat, ne populares insurgeret in ipm, quod
 per egerisset / si in eorū notitiam sua delicta diuulgata fuisset.

Et tantus tremor ipsum inuaserat dauid plebis / ut non
 auderet piacula expiare sua sacri fitorum / ut prout lex
 iubebat / quod admodum reperies literis mandatum apud ipsos
 leuiticum / Quum itaque sua siluisset piacula / non ausus
 detegere / neque se purgare / aut sacrificium offerre / in
 morbum incidit / ita ut ossa inueteraret sua undique
 Cum gressum in egritudine prolabitur corporale
 eius vires omnino debilitantur / ut non valeat exire
 sua corporis officia / quum immo tota sopitur uis / Ita quum
 quis in uitium incidit / anime potentie / adeo soporatur
 ut nequeat suos operari actus / Dauid autem suum sub
 silentio tenuit peccatum / quod mox erat purgandum
 per oblationem / ut iubebat lex apud ^{leuiticum} ~~exodum~~ ad caput quatuor
 tum / quum quum minime obtulisset / ne eius scelus choro leui
 periret / Inueterauerunt ossa eius / hoc est peccata
 eius / quia eorum expiationem noluit querere / sed usque
 ad aduentum gratie uatis distulit / tunc enim ossa eius fuisse
 renouata / dum clamatum dixit Peccavi / ita ut audiret
 et restituit dominus peccatum tuum / non morieris in regione yro
 Noli quere o christifere tua in longitudine uulnera
 discurrere / ne deterius tibi contingat / sed ex templo pudeat
 te peccati / cum nato confitendi tempore et loco / quum sic
 cum domino omni habebis tempore amittas / alioquin
 te penitebit / si non semper tibi fuerit comes Noli o quere
 diu delictum protrahere tuum / ne peccata ueterascant tuum
 Ostende te frequentius sacerdotem / ut ei detegas uulnera
 tuum / qui tibi medbitur / appones cauterium antidoti /

Secundi psalmi

Sūm opere opto o cristicula sicut uelis animo resolueret et
 ad mētem reducere id quod scribitur Eccli ad caput gūm^o Eidi 5
 quod maxime ad anime salutē tue conducit/ Audito quid dē/
 Noli attendere ad possessiones iniquas/ et ne dixeris/ Est mihi
 sustinēt uita/ nihil enī proderit in tempore iudicet/ et obliuiscē
 Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiā cordis tui/ et ne
 dixeris Quomod potui? aut quis me subiecit propt' facti meati
 Cleus enī iudicet/ iudicabit Ne dixeris peccavi/ et quid mihi
 accidit tristes/ Alacritus enī est patēs redditor/ De proprio
 peccato noli ēē sine metu/ neq' adūtiar peccatiū super peccatum/
 Et ne dicas/ Misericordia dñi magna est/ multitudinis peccatorum
 meorū miserebitur/ Misericordia enī/ et ira/ ab illo cito proxi
 mā/ et in peccatores respicit ira illius/ Non tardas conuē ad
 dominū/ et ne differas de die in diem/ subit enī nemet ira illius
 et in tempore iudicet disperdet te/ Ecce tui scopus/ hoc scito
 et uines enī christo/ qui est uita tua/ et per modū hūc/ nequaq'
 tua ueterasct delicta/ sed uita m deges felice/ Secūdo con
 queritur uates/ eo q' nō fuerit exauditus/ dum clamasset
 tota die/ Pensis te lectū esse id quod scribit di uis mattheu
 ad caput nigesimū Accessit ad Jesū mater filiorū zebedi. ^{Matth}
 cum filiis suis/ aduās et petēs aliquid ab eo/ Qui dixit ei/
 quid uis? ait illi Dic ut sedcāt i duo filij mei/ unus ad dex
 terā tuā/ et unus ad sinistram tuā/ in regno tuo/ Respōdēt
 nūt Jesus dixit Nescitis quid petatis/ Cui hoc dñs dixit
 dixerat eo/ q' celsitudine abq' subre et humilitate fla
 gitabat/ Cuius factum est/ ut a dño respū sam pater en tui/
 Ob quid/ Ille nefandissimus pessimusq' iudas haud exauditus
 fuit dum clamaret/ Peccavi tradēs sanguinē iustū m Hiebi
 eo/ quia pene timore ad hoc inductus fuit/ et minime ^{Matth}
 uirtutis amore/ Qm mali peccare timēt for midine pene

boni uero uirtutis amore / Quid censes de paulo diuino in-
 tento / Et ne magnitudo reuelationis extollat me, datus est
 mihi stimulus carnis mee / angelus satane, ut me colaphizet
 Propter quod ter dominum rogavi, ut hinc decederet a me et dixit
 mihi Sufficit tibi gratia mea *1 Cor. 13* / Sic ita amabo / Quare *1 Cor. 13*
 non fuit exaudientis / Quia ad anime sue salutem nullatenus
 expediebat / Jamque ad rem appropriuimus, et dicamus Cui
 ipse intes / qui clamasset tota die / scilicet a conceptu ad puer-
 perium usque, non exaudientis fuit / Quia ipse dixerit Clama-
 uit ad me, et ego exaudiaui eum, cum ipse in tribulatione
 elidit hoc / inquit / Scimus enim quod peccatores deus non exau-
 dit *1 Cor. 13* / Intellegit tu in quantum peccatis urecti / *1 Cor. 13*
 aut dauid in eius nouo spatio habuit peccata ipsum comitantia,
 usque dum dixerat Deccavi / tunc sane eius deprecatio deo fuit
 placula, et non ante ob plebis timore, ne eum subtriperet ad
 interitum / Tu quoque amice tuorum non agas peccatorum penitus,
 formidine precipue te pudet peccatorum, minime enads, qui
 penas luas occerimas / fecit te consulo, ut timore / quem
 nostrum uocitatis dectores adiale / ceu castum / habeas semper comi-
 te, spatio ac procul abste proiectu seruire, cum sic adimplebis
 id quod tibi psaltes per suadet / Seruire deo in timore, et
 exultate ei cum tremore *ps. 111* / Sequitur Quomodo die, ac nocte
 grauata est super me manus tua, comersus sum in eruna
 mea, dum configitur spina / Conguezikur de duobus
 psaltes / Primum est de dei manu ipsum grauante, ut
 ipse illuminandus ueniret / Postquam nouerit in peccato
 suo absque detecti one egerat, timebat dei manum, ne
 periretur ob tantum scelus, aut in populi manus
 labaretur, et sic anxius ac dubius nocte diuque mcedebat

Secundi psalmi

Dominus noster aliquos ut pote iustos tenet dextera sua, illis
 manū porrigēs adiutricē Juxta illud Dextera dñi fecit virtutē,
 dextera dñi exaltavit / dextera dñi fecit virtutē p̄so exl̄b̄i Aut e v̄o exl̄b̄i
 delictum dauticū manu dñi fulerebatur, ut ip̄o est testat̄is Et
 tenebit me dextera tua p̄so exl̄b̄i Postq̄ aut̄ deliquerat, in p̄so exl̄b̄i
 consilij sui manu fuit derelictus, ita ut per semitā incederet
 spinasam Quia longe a peccatoribus salus p̄so exl̄b̄i Iniquitū p̄so exl̄b̄i
 ip̄o uates habuit sibi comitem peccatū / semper dñi manū
 formidauerat, ne penas lucret, aut incidere in maria supplicia
 Sed postq̄ ad ip̄um dñus oculos lenauit p̄ros / crexit eū, ut delictū
 agnosces diceret (Peccati) ex quo audivit trāstulit dominus
 peccatū tuū) Quis (sine deo actore) in facinus, quic ingēs
 prolabi / quia deo actore nemo sit deterior Deus enī intentator
 malorum est, ip̄o aut̄ neauit tentat iacobi ca. v. Nichilominus iacobi p̄
 absq̄ eius antidoto, nō ualebit erigi Præter sua merita et
 nequitiā in illud adulterij homicidijq̄. scelus, a quo nequirit
 surgere / nisi deo actore, manū porrigente / Quid dñus soluit
 compeditos, dñus illuminat cecos / dñus erigit elisos dominus
 diligit iustos p̄so exl̄s Si pijs hand oculis dñus dauid̄ intuitus p̄so exl̄s
 fuisset, nonne in tartarū proiectus extiteret Equidem profecto /
 hoc scito / quod si te in aliquod iactaueris facinus, e grand
 minime inde tibi surgendū erit / nisi omnipotes dñus auxilia
 trice tibi manū propinauerit Si dñus Jesus manū nō exte
 disset apprehendē petrū, qui timebat regi, lū nataret equorū
 agnas / nūquid, nō fuisset naufragū passus Procul dubio
 fuisset m̄t̄e x̄ Et si dñus ip̄um neq̄ repperisset, fuisset ne m̄t̄e x̄
 sine negationis memorū hercle / minime m̄t̄e x̄b̄i Quid tibi
 erit dicendū / de diua magdalena luc̄ b̄i / de publicano th̄e x̄b̄i
 de diuo paulo actū b̄i / Et sic de pluribus alijs, quos dñus
 acceperunt illis manū porrigēs auxiliatrice Merito semper
 dominū deprecare christiane, ut suā porrigat tibi manū piā

Job 24

Juxta illud Job ad caput quartum decimū operi manū tuarū
 porriges dexterā / **¶** Secundo notes congruētur de pūctura
 que pūgebat eius conscientia iniquitē. Et confusus sum
 in crūna mea, dū configitur spina. Quāq̄ ip̄e nō audebat
 sua delicta propalare, neq̄ sacri fitorū vigore extergere merū
 timē / **¶** Unde resis ip̄m impugnat, et peccati spina pūgebat,
 ut tandem sui recordaretur, atq̄ sui scelestis scabies mordebat
 illum, ut diceret Confusus sū in crūna mea, hoc est cōstitutus
 in miseria peccatorū meorū, metus interioris / **¶** Aslante al mo
 spū / sum conuersus ex crimine ad gratiā, dū dixi Peccavi
 (dū configit ut spina) scilicet pūgente me conscientia mea
 Si vā conscientia, aut piaculi pūm nō momordisset spina, ne
 quāq̄ ip̄e ad domitū confusus fuisset, sed longius peccatū
 extendisset, **¶** ~~noti~~ Qui autē conscientie pūcturā sen
 sisset / **¶** pedem retraxit / dicens Peccavi. Solo itaq̄ spina
 ulcero sa pūges / **¶** prebuit uati intellectū cogitandi piaculi
¶ Juxta illud Esa, ad caput uigesimū octauū / **¶** Enim modo
 sola uexatio / intellectum dabit auditui / **¶** Vixit / **¶** quib̄ **¶** Esa **¶** ~~noti~~
 minatus fuerat iomas dñi iussu minuitis, **¶** adhuc quinda
 ginta dies / et minue subuertetur ioue cā / **¶** / **¶** cogētur
 ip̄s penitentiam agere / **¶** Sic et dñs per uatē gad /
 cōminatus fuit dant / **¶** ut finaliter diceret Peccati q̄ re /
 x̄y **¶** Et sic dū ip̄m spina scelestis / **¶** pūgerat est conuer
 sus / **¶** Ita et christianorū plures ad dñū conuertuntur,
 dū ip̄is cōminationes audiūt / **¶** Si autē nō dimiseritis
 hominibus / **¶** nec pater uest' dimittet uobis peccata uestra **¶** ~~noti~~
 mat' b' / **¶** Et illud yctri actu q̄ Penitentiam igitur et conuer
 timini / **¶** ut deleantur peccata uestra **¶** En in dñs uexationē /

7

q̄ rexy

Abi

rexy

Utique et perpendis peccatorum propter non, cum erunt delictorum
 sepius hominem in conversionem inducere, non
 sequitur quod delictum meum cognitum tibi feci, et iniustitias
 meas non abscondi. Quas agit hic auctor res, quoniam
 prior est, quod assenerat se cognitum se fecisse deo suum faci
 nus, videlicet, dum dixerat peccavi. Intellege tu cha
 rissime, ^{confessione} non per auriculari, aut uocali, que nomen
 erat iustitiam, sed per mentale, que semper fuit necessaria
 ab adamo, ad ultimum usque electum. Quia oculus lauerat
 uates seculi, quatio nomine motum a plebe, nequaquam aut a deo,
 qui omnia nouerat. Quia de celo respexit dominus, uidit omnes
 filios hominum. De preparato habitaculo suo, respexit super
 omnes qui habitant terram. Qui finxit sigillatim corda eorum,
 qui intelligit omnia opera eorum. ^{ps. xxxij} Si itaque mihi
 latet deus, quo modo ait propheta, se suum piaculum notum illi
 fecisse. Non erat quippe crimen propositum fuisse apud deum suum,
 ex eius parte, sed nullatenus ex parte dauidis, qui ipse tenuit
 tectum, usquequo dixit peccavi, quoniam tunc ipse illi fecit agnitionem.
 Sicut tu utique christifera cum dauid, delictum meum cognitum
 tibi feci, ob bonum a Jesu, per meam contritionem, confessionem atque sa
 tisfactionem. Posterior vero huius uisendi est. Et iniustitias
 meas non abscondi. Sed omnia tibi mea delicta reuelavi,
 et abominatio, ac unquam detestatio, cum ipse maxima displicentia
 fecero. Delicta inuentis mee, et ignorantias meas, ne memineris
 domine ^{ps. xxxij}. Nichil aliud querit a delinquente dominus, nisi, ut illi
 notus fiat suas iniustitias, que amplectantur omnia iustorum
 crimina. Hoc domine maxime est placidum, et istud ^{parascit} ^{ps. xxxij}
 se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit iudicium, et iustitia
 ipse animam suam iustificabit, dicit dominus omnipotens. Ezechiel. xliij. Ex xliij.
 Hoc istud facito, et feliciter inuenies, ac deges in bonam beatam.

Sequitur & dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam
 dno / et tu remisisti impietatem peccati mei / psalter
 hic se inclat e duobus, que no sunt a penitentibus expe
 lenda / neq; quouis modo expulsi / sed potius amplectendi,
 Quorum primum est / Quod ipse fateretur se confessum fuisse dno
 adulterij / atq; homicidij / iniustitiam, coram iustis / quando
 dixit Peccati / Haud utiq; ut pleriq; tempore suae peragunt
 confessionis, excusatione usus est, nec enim dno / carne / aut
 mundum habuit excusatione / qm ipse petierat Non declines cor
 meum in uerba malitiae / ad excusandas excusationes in peccatis / psal
 pso cxi / sed in se ipsum retorques / p iaculum dixi Confitebor
 aduersum me / iniustitiam meam / Nichil aliud ab impio petit
 deus / nisi ut seipsum agnoscat / iuxta illud Nolo morte pecca
 toris / sed ut conuertatur / et agat penitentiam / Nimmè dno
 ab errore reatus / seu pena / aut ultione, neq; culpa / sed precor
 penitentiam / contritione / Querit / Quia cor contritum
 et humiliatum deus non despicit et psal 101 Si enim ille nefarius,
 perniciosusq; iudas / mercator pessimus / dixisset / Confitebor
 aduersum me uenditione dno / sicut dixerat / proieci triginta
 argenteis in templo Peccavi / tradis sanguine iustu ante xxvi, mth xxvi
 dno / pino / et muleam misericors / illi us fuisset miseris / Ab eo
 recte potuisset dici cum dauidè Qm tu remisisti / iniquitate
 peccati mei / Nunc obsecro cum dauidè a serue di, si te stipa
 tum peccatis / ac irretitum inueneris / Confitebor aduersum me in
 iustitiam meam / ut dignus sis audire illam tube dei melifluam / 3re xii
 uoce traxit dno peccatu tuum 3re xii / Et cum magdalena Romi / lucco bii
 stuntur tibi peccata tua Luc hii eo / q diloxerat jesu plurimum
 Et tu dei christeula multum diligito / ut multo plus tibi indulgeatur
 Cur aut minus dimittitur / minus diligit / A psalte multu dimi
 ssim fuit / eo q dixerat Confitebor aduersum me / iniustitiam meam /

Secundi psalmi

Q Secundo gloriatur / Quā impietate de remissa dices Et tu
 remisisti impietatem peccati mei / Sed forsā iniquis obiectandus
 Et psal mographus / unde nouerat / qui delicti / iniquitatem
 de illi indulget / ac condonata / / Hic ego q̄ audierat a uate gal
 trāstullie dicitur peccatū tuū / ita ut agnosceret / per dei oraculū
 uinculum illi de iam remissū / O felix / ac nimis beatus est
 o bone christifex / ut peccati tui tibi remittat impietate / quā ipse
 solus sit / qui ualeat tuā remittere iniustitiā / iuxta illud sū ego esā xliij
 ipse qui deleo iniquitates. Esa xliij. Ad istum gueso ut appro
 prius / qui curabit uulnera / oleū effundens desuper / hoc est omniū
 uitorū remissione tuorū / ut libere et audater dicas Quā tu re
 misisti impietatem peccati mei / Et scis cui parcat / illi qui ueniā
 postulat Audito gueso dñi regu secretorū iohāne quid senserit
 de optimo dno ad caput primū / Si confiteamur / peccata nostra / p̄ iohā
 fidelis est et iustus / ut remittat nobis peccata nostra / et emundet
 nos ab omni iniquitate / Rursus adiungit ad caput secundū Philoh
 meo / hec scribo uobis / ut nō peccetis / Sed si quis peccauerit
 aduocatum habemus apud patrē / iesū christū iustum / et ipse
 est propitiatio pro peccatis nostris / nō pro nostris aut tantum /
 sed etiam pro totius mūdi / Ad caput secundū eius epistolę
 Aniadulce deprecor / Si consolatoria / sint istec uerba / ut ualeat
 omniū delictorū tuorū indulgentiā impetrare / ut uere dicere o
 gneas cū uate / Hic Confitebor aduersū me iniustitiā meā /
 et tu remisisti impietatem peccati mei / Sequitur q̄ pro
 hac orabit ad te omnis sanctus / Ante tempore oportuno /
 Duo hic actor docet / quorum est primū / Quod omnis iustus
 deprecabitur dñm / pro penitentia agenda / aut criminaliū /
 si que habuerit / aut uenialiū / que in hac uita humana (nisi
 gratia proeuentus quis fuerit ut depera) emittare nequit
 nemo / iuxta illud dñi iohā p̄ cap̄ Si dixerimus q̄ peccatum
 nō habemus nos ipsos seduximus / et ueritas in nobis nō est / p̄ iohā
 Et sic nos cuncti penitentia egemus / Quā septies in die uocat
 iustus proi xxij. Hic uero ab hac exorsus est dñus iniquis pro xxij

Penitentiam agite/ appropinquabit enim regnum celorum mti 4 mti 4
 Et iohannes dñi precursor a penitentia exordium assumpsit mti mar p
 ca primo Recte ergo ait uates Pro hac uidelicet (penitentia) orat
 hit omnis sanctus/ hac est ille qui egerit Pro hac orabat
 diuus petrus quando uiebat ad hebreos Penitemini igitur
 et conuertimini/ ut deantur peccata uestra actū 3/ Et qm a protospectū in
 plashi delictu semper opus penitentia (qua theologo nocitāt
 uirtutem) fuit/ opere protū erit auiduere/ quoniam pact o
 prisca patres/ cuius in yrole salui fiebat/ Perpende amabo/ quia
 semper christi uenturi fide ad salutē fuit necessaria/ Quia
 impossibile est sine fide placere deo/ paulo dno actore/ hēxi hebr. xi
 Quis sit ut saluus ueniret nemo/ nisi in passioē christi ex
 hibenda/ Et sic creditur/ qd illi qui legis nature fuerit cū suis
 pcolibus/ infantibus/ maribus/ ac feminis/ ad legis promulgatiōis
 euangelice usq/ in christi fidē/ atq/ in passiois uirtute exhibēt
 saluabantur/ cū fide aliquo signo protestatiuo/ ut legimus de
 abele iusto/ qui de optimo/ maximoq/ munera obtulit gene 4 gene 2
 A moysis autē lege/ minime profuit fide absq/ circūcisioē ma
 ribus (scilicet p mulieribus/ que salue fiebat fidē xpī uenturi)
 Que ab habraamo exordium sūpererat ge/ xbi Quā eze regis gene xbi
 paulus affirmat ad glār casū fuisse datā/ ante legis moysis dati
 onē apud sina/ per quadringentos triginta annos/ Quā uero glār in
 uentum fuit ad Legem euangelicā/ haud fide xpī ualebat/ absq/
 eius baptis mate secundum illud ad nichodemū obiectū Nisi
 quis renatus fuerit ex aqua et spū sancto/ nō intrabit in regnū Joh iii
 celorum ioha/ 3/ Ex premissis habes/ quomodo patres prestini
 cū suis progenibus fuerit saluati/ eo qd penitentia egebāt/ secūda
 hoc quod psalter uiebat Pro hac orabit ad te/ omnis sanct us/
 Secundo suadet dauid penitentiam fore facendam In tē
 pore oportuno d dicit obsecra/ Et quod est tempus uentū/
 atq/ confitendi/ nisi istud presēs tempus/ quo nūc scilicet

Psalmi Secundi

Nūc Amice/nūc/et nō post obitū/est tempus ad con-
 fitendum introducendi presbiteros. Qm̄ sic nūc exau-
 ditus minime fueris/ut crimina deleantur tua, olim
 quid fiet, quomodo post mortē tuā rationē dabis, si hic
 dum vitam agis/ tui memor/ neq̄ fueris. Vereor ne tibi
 dicatur/ Amice quomodo huc intrasti/ nō habēs uestem nūptia-
 riam, n̄th xxij. Et sic manibus ligatus ac pedibus/
 ibis in orciū lucturus supplicis. Hic peccator hic tu
 confitere scelera, quā sit tempus oportunū/ et nō crasti-
 nes de die in diē, quia forte mors precocabit te/ et sic
 nece preuentus/ neq̄ di/ nec tui/eris recordatus. Mi-
 serere tui deprecor, dū tempus tibi adst̄ penitendi oportunū
 Si diues opulentus sui memi nisset, nūq̄ in barathrum
 submersus fuisset, sed sero/ et nō tempore oportuno dixit
 Pater abrahā miserere mei luce xbi. Si a quadragesime luce xxi
 initio/ ad paschatis diē octauū usq̄/ tua disteras confitētiōes,
 iam ambulas extra tempus oportunū. Ido tempore oportuno
 hortor/ ut confitearis/ et cū deo reconciliaberis. Neq̄ Agas
 amice ut pleriq̄ pseudochristiani iniqui peragūt/ qui tēpe
 oportuno nolūt confiteri uirtutis amore/ sed formidinis
 timore penę accesserūt/ quos censseo/ potius inconfessos per-
 manere/ q̄ confessos/ de quorū numero caue ne sis/ quia
 malū tibi quibit contingere. Sed obsecro ut tempore tibi
 ab ecclesia indultum confitearis tua parrocho delictis/ prout
 mandatum habes/ apud titulū de penitentis/ et remissionis.
 Ad caput. omnis utriusq̄ sexus. Neq̄ te fallāt per fidi lutherani
 inguientes confessionē ēē signētū ceterū fabulā inuenta ab
 ipsa matre ecclesia. Quippe/ confiteri/ haud nuge sūt/ sed est
 ueritas a christo instituta/ ab apostolis diuulgata/ et ab ecclesia
 obseruata.

¶ Sequitur Verū in diluuiū aquarū multarū ad dum
 non aproximabūt. Hic nates nititur persuadere qd qd qui
 in diluuiū aquarū multarū / hoc est in peccatorū suorum
 multitudine nāgāt / minime deo quētū aproximare / nisi
 penitentiē nauū ingrediantur. In nerssu superiori dixerat
 neminē (nisi oportuna habita confessioē habita) irri saluā
 dum. Nūc subiūgit / neminē illorū qui tenētur peccatorū
 multiplicitate fore deo appropinquandū / nisi confessioē
 ratem ascendit / ad naufragiū euitandū. Nisi ille summus
 patriarcha noe archā cum sua posteritate ingressus fuisset
 submissioē passus fuisset gen / hū. Quoy tu ochristiane genē bñ
 qui hoc mūdi mare natus / preceptis delictorū tuorū mul-
 titudine / deo appropiare nequibis. Qd longe a peccatoribus
 salus p̄o ex hū / nisi cū rob patientissimo in familla peniten-
 tiam egeris / xli / ca / atq cinere pronolatus. Quia puluis
 es / et in puluerem reuertēris qd ad caput tertū. Nam
 eleus qui / varijs mēibus nauū orusta / imbs peit / proce-
 llarū tempestate percussa / naufragiū patietur / nisi suas
 in pelagiū maris mercantias proicerit / Et tu criminator
 varijs huius egnoris fluctibus submersus. Qm hoc mare
 magnū / et patiosum manibus p̄o cū hoc est ad deliquen-
 dum / nisi tue conscientie nauicelā exonoraueris in orci
 profundū submissus eris. Idcirco sedulus esto ochristifer
 ad procul tua euitanda crimina. Qd scriptū est prouiboy
 ad undecimū caput. Et si iustus quidē uix saluabitur / im-
 pius et peccator ubi uerebūt. Si optas deo tuo appropinquare
 aquarū multarū cathachismū opus est (hoc est tuorū uitorū
 diluuium) opus est / ut longe abs te euitas / si recte sapis

genē bñ

p̄o ex hū

rob xli

gen ii

p̄o cū

prou xi

Psalmi Secundi

Noster equidē psaltes / in aquarū multarū diluuiō /
 dum adulteriū cū pecciosa perpetrasset betsabec /
 ac horridū in urā eius cōiugē) proiectus fuerat Quādiū
 ijs nefandis criminibus fuit irrititas ipse / semper a deo ellō
 gatus extitit At qui dixit corā uale gad Peccauit ipse xī q̄ xxi
 Nox ac extemplo / deo fuit approximitus Quādiū ipse nates
 inguerat trāstulit dñs peccatū tuū) Ex ijs colligere quibus
 o serue dei / hominē iri a deo ellongādū per nitiū / appropiā
 dum uero per gratiam Quā gratia dei nitiū etna dō / hi / O Rumbi
 felix qui semper deo est proximus / necū enī uero infelix eris
 si a christo procul fueris / Qui regi semper adheret / se fore
 beatū existimat / qui autē ab eius gremio abest / nihil ab eo gratie
 sperat En autē semper nitere / ut deo approximes per gratiā
 atq; uirtutes Ille opulentus hisso ac purpura coarctus / qui p̄p̄dic
 splēndide epulabatur / in diluuiō aquarū multarū incedebat / deo
 haud potuit proximus de Quē inter nos et nos / chaos magnū fir
 matum est / ut hi qui uolūt hinc transire ad nos nō possint / nos luc xbi
 inde huc trāsmere / luc xbi respondit dñs illi dimitte / qui flagitabat
 lingua suā (dñs cruciabatnr ignis flāma) iri mitigādā refriger
 cōdā) Scis dei amice cur ille opulentus deo minime ad
 hesit / qm̄ in multarū aquarū diluuiō pernatabat Tu utiq;
 si uis deo adherere / est opere p̄ctū / ut in tuorū uitorum
 gurgite / ne subm̄garis / sed dicite cū psalmo ḡp̄p̄o Peccauit
 et prokinus eris christo proximus Qui autē adheret domino / p̄chobi
 unus spūs est / prioris chorithiorū ad caput sextū / Noli ḡneso
 noli hoc in mūdō per uitorū abrupta incedere / sed siste pedē /
 ne precipitiū facias in tartarū / ubi deo nemo adheret et ibi q̄
 in suppitiū (qui in diluuiō aquarū multarū inixerūt) iusti a dñs
 (qui deo adhesere) in uita eterna Seguitur q̄ tu es refugiu m̄l̄ xis
 meum / a tribulatiōe que circūdat me / exultatio mea / erue
 me a circumstantibus me) uitorū instorū (dum in periculis
 sūt constituti) mos est laudabilis / diuinū possece auxiliū /
 quem hic psaltes imitatus est / inquit Et ues refugiu meū /

De preceps dauid se ^{totus} precitati uerit in multitudine aquarum
 cathaclis mo, hoc est in altitudo multitudine suorum / incedit
 per loca arida / et per iter iniquosum / du patrauerat illa
 duo horrenda / adulterij ac homicidij peccata / quoru indul
 gentiam / du agnosceret se minime nisi a deo impetraturu
 Quia ego sum ipse qui deo iniquitates tuas Esa xliij eius Esa xliij
 beneuolentia captiuas / oraturu more ipis laudas / ac ope petes
 fuit tu es dñe refugiu meum / meoq protector / et anime distressor
 Dñus illuminatio mea / et salus mea / que timebo / Dñus protector
 uite mee / a quo trepidabo / dum appropiat super me nocentes
 ut edat carnes meas / Qui tribulat me inimici / ipsi infirmati sunt
 et ceciderunt / Si consistat aduersu me castra / no timebit cor meum
 Si exurgat aduersu me exercitus / in hoc ego sperabo pso xliij An que pso xliij
 sperabat ipse dauid / Ille optimus uates abachuc respodet ca / in
 Ego aut in dno gaudebo / et exultabo in deo resu meo / Neq enim
 aliud nome est sub celo datu hominibus / in quo oporteat nos pntu un
 saluos fieri actu quarto Quippe magnu ualde est habere
 dñi pro refugio / protectoraq in cunctis periculis atq crunis
 Quia iacob onustus suis tueris ceu gregebus / et cu reliqua
 super lectuli / remearet E mesopotonia ad proprias lates inui
 sendas / sumopere Esau ger manu expa necebat / ita ut terri tior
 timore ingenti subsidiu flagitaret inquit / Erue me de manu
 fratris mei Esau / quia ualde eu timeo / ne forte ueniens percutiat
 matres cum filiis gene / xxxij Ea propt pro refugio protectorq gen xxxij
 missus fuit angelus / ut eu eo lectu iniret / ita ut modo diceret
 Minime uirum horrens Quia si contra deum fortis fuisti / quomagus
 contra homines preualebis / Et est tunc si dixisset Ne fratre
 expauescas / qm ego tui refugiu sum / Ne mine ne timeas / que
 homo sit / quia dñus michi adiutor / no timebo quid faciat mihi pso xliij
 homo pso xliij Sine demio cadet a latere tuo mille / et decem milia pso xc
 a dextris tuis / ad te aut no appropinquabit pso xc Aut a munda / pso xc
 In munda pressuram habebitis / sed confidite / ego uici mundum Aob xliij
 Ioh xliij / Si dñus fuerit mihi in refugiu aut protectionem
 Audacter dicā eu pvalte / no timebo milia populi circumdatis me pso ij pso ij

branco

Secundi psalmi

Tu inq dñe es refugiu meū / a tribulatiōe que circūdedit
 me / Varie dixerunt sēp genere tribulatiōes / que ipūm circūdi
 derāt dauidē, ideo petit / ut deus sit illi refugiu / pro evitāda
 tribulatiōe / que eū circūdidit / Quicad modū ipē testat
 fures peccatorū circūplexi sūt me p̄so exbiū Quoy emul: p̄so exbiū
 sui / ut saul cū plaribus alijs ipūm vexabāt, ut etiā absalom,
 Ideo queritabat supplicās dices q̄ tu es refugiu meū / a tribulatiōe
 que circūdedit me / Nimia tribulatiōe anxietate ipē teneba
 tur / quando saul noluit ipūm cuside confidere p̄ regū xbiū Ideo p̄ r̄xibū
 subiūxit psaltes d̄ exultatio mea / exue me / a circūdanibus me
 Amōte gressu quomodo divina captat hñc volentiā / conuocās
 ipam / exultatiōe suā / gaudiū / ac refugiu / Asseruo te / et sūm
 p̄tector eem / et ab omni malo erectorē / sine corporis succāe /
 Erue me / a circūdanibus me / ab ip̄s quoy ḡci tribulāt me /
 ab r̄e tu dñe d̄ur meus eripe me de manu peccatoris / et de manu
 contra legem agentis / et iniqui / Qm̄ tu es patientia mea /
 dñe / domine per mea auiditate meo / In te confirmatus sum
 ex utero / de ventre matris mee / tu es p̄tector meus p̄so lxx v̄olēx
 Nunquid nō conspicis o amice di / quanta veneratiōe et bene
 uolentiā opem flagitū p̄so graphur adeo / ut ipūm a culpis penisy
 ac cunctis crūnis eripiat / Et tamē e sacris habemus illi fuisse
 deo acceptibile ut habes primi regū ad caput tertū decimum p̄ r̄xibū
 Quēginit dñs meū / iuxta cor suū / Nichilocētū / deū obnix
 ut eū ab inimicis emulis eriperet / deprecabatur / Propt̄ quād
 a te o peccator scelerib̄ oppresso / et flagitijs onaste / est semper
 christus supplicandus / ut ab omni te protegat imp̄robitate /
 hōne aliquand ad antres peruenit tuas / christū / dum dū
 patrem deprecetur ne passiois poculū biberet / ad suos tres colegas
 in hortu dixisse / vigilate et orate / ne intrētis in temptatiōe n̄ /
 spūs quidem p̄optus est / caro aut̄ infirma m̄t̄he i xxbi / In hortu m̄t̄he i
 atq̄ alibi / cur xpūs ad patrem p̄cer porrigebat / Nō equidem
 q̄ egeret / seil̄ ut suos doceret / ad deprecationes distūdendas vos
 quide sic orabit̄ pater n̄st̄ m̄t̄he bi / tu ergo dicis / tu es refugiu m̄t̄he bi
 meum

Sequitur d' Intellectū tibi dabo/ et instrua te/ in uia hac qua
 gradieris/ firmabo super te oculos meos/ Ex duobus se uates
 hoc in loco uident primo de uirtutū domo/ quo dñs ipūz mīnī
 erat Secundo de protectōe qua ipse eū protegebat/ Quid ad p̄mū
 ait Intellectū tibi dabo/ uerba sūt di loquentis ad ipūm dāuidem/
 propheticū manus pollicentis/ Quando ipūm deuenerat uatiāno/ dedit
 illi intellectū/ ut christi eum agnosceret misteria Intellectum tibi
 dabo ad totius populi instructionē/ ut ipūm ualeas plantare/ rigare/
 regere/ ac moderare/ eū omni prudentia/ et sagacitate Et
 instrua te/ ut noscas quid ate agendū recte sit erga meū
 populum/ ita ut aberrare nequeas in hac uia qua gradieris
 Patiam inq̄uā/ ut ne exorbitetis/ aut a ueritate deues hoc
 est quod petierat dāuid a dño/ da mihi intellectū/ et scrutabor
 legem tuā/ et custodiam illam in toto corde meo p̄so exbū Intel
 lectū sane acceperat a dño/ ac nimia energā/ ut omnia illi p̄so exbū
 patecēt de xp̄o/ ac gentiū conuissioē/ ut ipse assatim in suo salutatio
 nobis suadet/ alio assatus p̄m/ Perpende obsecro candide Lectur
 q̄ uōdo uatiāno fuerit p̄ditus Ip̄e ex ore fidelis suo/ inq̄uēs p̄so
 exbū Super omnes docentes me intellexi/ quia testimonia tua
 meditatio mea est/ Super senes intellegi/ quia mōdata tua quesui/
 Quis enī uenit? Quisnā illi tantā contulit sapientiā? Almus p̄m/
 Non enī in uoluntate humana/ allata est aliquandō propheta/ sed
 sed p̄m sancto inspirati/ locuti sūt sancti dei homines pars petri q̄en/ p̄ v/ q̄
 Sequitur secūdi Firmabo super te oculos meos/ Hic agit de dei
 protectōe/ qua a dō erat protectus Ap̄ice obsecro di b̄nē uolentiā
 et amicitia erga psalmographū/ firmabo super te oculos meos/ Sicut ip̄e
 magist' erudies sepius in discipulos oculos proiecit/ ut modo erudiantur
 amabiliōri/ ita et dñs suos p̄os oculos in dāuidē incubat/ quādō dimm
 ip̄i misteria detegebat/ sub alas proteges suas/ Ip̄e deing psalter fassus
 est diceēs secūdi regi ad caput uigesimū secundū/ Dñs petra mens/ et
 robur meū/ et saluator meus/ eleus dñs fortis meus/ et p̄terib' in eum/
 Dentum meū/ et cornu salutis mee/ eleuator meus/ et refugiu meum/
 saluator meus/ de iniquitate liberabis me/ Nō uides quonā pacto

p̄so exbū

p̄so exbū

figura

Secundi psalmi

se confitetur fuisse a deo protectū. Et dñe explanatiōes scilicet
 de iustitio/et de protectiōe quāq̄ placidē sint/verū tñ sequentes
 sūt incūdiōres placidiōresq̄ pro cuius enucleatiōe/ad memoriā
 est reducendus huius psalmi titulus qui talis est *Et iudicatio dauidis*
 Quia erudit peccatores atq̄ dicitur quomōdō agere penitentiā dicitur
 se in actibus penitentiē exercere Ad propter ait penitentiā Intellecū
 tibi dabo/et instrua te/guādiū gradieris in hac peregrinatiōis suae
 tui exultatus inia, ut de tuis delictis/cordis contritiōne habere scias,
 et oris confessiōne/atq̄ operis satisfactiōne/ Cepit Jesus facere e
 penitentiē actus lira per sonuit sua/guos tandem alijs persuasit,
 Iniquis Intellecū penitenti tibi demonstrabo Huius meminit
 penitentiē dñi dixit ad psalmū quinquagesimū docebo iniquos vias tuas
 et impij ad te convertentur Quāq̄ notat iste diadēmate cēt doctus
 regali/mi nime alias instruere dedignabatur/sed indignūq̄ nite
 batur eos ad penitentiā inducere Verū em̄ vero nūc temporis par
 tūli petierit panē/et nō erat qui porrigeret eis/trenorū capite gēto
 Tu autē o christifer me minē dixerū in eobi ad caput gēnū Si quis
 ex nobis errauerit a ueritate/et conuerit quis eū/seiuet debet
 qm̄ qui conuē fecerit peccatōre/ab errore me suo/saluaabit animā suā
 eius a morte/et operit multitudinē peccatōrū/ iacebr qui nō
 (sicito amabo ac amore christi tuo proximo Intellecū tibi dabo/
 ut scias reprobare malū et eligere bonū Esaje septimo/ Et instrua te/
 ut perpendas Declinare a malo/et facere bonū psō xxxvi. hoc factū
 et iues uitā beatā/similiter felicē/ Hic notat amice/ iudicent
 ille felicissimus homini int' latrones cadenti/samaritanus/et quomōdō
 opera humanitatis illi exhibuit/haud et p̄nalia p̄t̄m̄tes) hādē
 et tu et sic similiter luce x/ hāc si peregeris rē/testis sit mihi
 dens/q̄ ip̄e super te firmabit oculos suos/hoc est in ta ip̄os misicet
 misericordis dicey Misereor super hūc hominē qui nā triduo sustinet
 me/et timeo ne deficiat in uia apud marcū ad caput octauū/ hoc
 est in lachrymarū hac ualle/Quia si abierit ieiunus/utst impeniter
 ab hac uia/deficiet/nisi dexterā porrexero misericordie mee Si
 Jesus manū gr̄ negy ad petrā extendis et/egnor ip̄um absorbuisset
 m̄te xxii/ Et tu si optas saluari posec christi manū/

Act 9
 psō lv
 rē in
 psō xlii
 luce x
 marcū bii

Sequitur d' Nolite fieri sicut equus et mulus in quibus
 non est intellectus. Quia possit in superiori non laud
 fuerat se penitentibus persuasurum penitentie exitum. Ideo
 subdit Nolite fieri sicut equus et mulus non per naturam
 quia implicat/et sit repugnans/ sed per imitationem. Ad ipsos
 penitentes facit hic actor exhortationem, ne carnis petulantiam
 sequantur ne sint lubrici, lacini luxuriosi, fornicarii/adul
 teri/masculorum concubitores/bestiales/incestuosi/raptor es.
 Hec tamen perniciosa crimina/et nephanda/neque vires penitentie
 decet Nolite errare/neque fornicari/neque idolis seruitutes/neque peccati
 adulteri/neque molles/neque masculorum concubitores/neque furcs/neque
 anari/neque ebriosi/neque malidici/neque rapaces/regnum dei possidebit.
 Hos laud equo assimilat, quia quum sit lascivus/petulant/eguarum
 amicusissimus/ita et homo lubricus, abortus continetiam reddi tum
 inaptus ad penitentiam. Qui enim secundum carnem sunt/gre carnis sunt sapient
 qui vero secundum spiritum sunt/gre spiritus sunt sentiunt. Nam prudentia
 carnis mors est/prudentia spiritus vita et pax/gre sapientia carnis
 inimica est deo/legis enim dei non est subiectum/nec enim potest. Qui autem
 in carne sunt/ideo placere non possunt/Roma/bis. Vile ergo quomodo
 similes ualebunt penitere, quum per carnis petulantiam. Longe sit a deo
 quos nimium habet exosos tu nepe exhibe te castum primo s^o primo s^o
 semper amplectes quam continetiam/ad reminiscetiam reduces id quod iobus
 dixit ad caput xxxi. fedus pepigi cum oculis meis, ne cogitarem quid
 de uirgine. Nolito itaque o christiane effici equus per lubricitatem
 sed pudicium per sobrietatem. Equus indomitus nisi freno teneatur/
 sepe recalcitrae, ut equum insidete regupinam procul proijciat,
 id perinde pensandum est de carne, quam si delicate nutritur,
 aut diligitose tractaueris non quam refrenis/tibi prebebit stimulum.
 Id quod paulus ad galatas ca. s. sibi sit perspicuum, caro enim concupiscit
 aduersus spiritum/spiritus autem aduersus carnem. Hec enim sibi inuicem aduersantur
 ut non quecumque uultis faciat. Causa igitur. Ne equus lubricus, has

artus

Rom bis

primo s^o

iob xxxi

gal s^o

Secundi psalmi

Nolite fieri sicut equus / et mulus / Equus factus fuit / et
 dauid per adulterium / atq; Laciua / mulus uero per homicidium
 lubricitate mixtu Nimiru et supra modu laciuus est mulus / ita
 et dauid maxime impudicus / qui ob sua incontinencia duo perpa
 traxat uitia Carnis quippe futurus seu flagitiu / ualde mente
 exorbitat / ita ut nescias / quid agas Condelector eni Legi dei
 secundum interiore homine / Video aut alia lege in membris meis /
 repugnantē legi mentis mee / et captiuante me in lege peccati /
 que est in membris meis Rom / h / Infelix ego homo / quis me Rom b
 quis me liberabit de corpore mortis huius / Et quis nā me a
 carnis petulantia eruet / Gratia dei per jesu christu dominu
 nostru Nulus inquam ille est beatus / qui omni momento carne cupit
 satiare / ac uoluptu opera dare / nisi dices / Sufficit Cauteto a carne
 Quia serpit ut cancer / et rodit animā ut tinca tunica Homo uoluptuosus
 belluis comparandus uenit ut uates testatur dauidicus ps̄o xlvi. Homo
 factus est illis / Non per essentia / sed per imitationē Nolite fieri ubi p̄cipitur
 sicut equus et mulus / in quibus nō est intellectus / videlicet inte ps̄o xlvi
 lectus / siue rationalis / qui soli conuenit homini / Sola rationa
 litas hominē a bruto separat / iudicās preterito / presentia / futuraq;
 At bellua ratiōe orbata / precise presentia iudicat / quo fit ut ab illa
 minime inter bonū ac malū sit iudicandū / neq; discernendū / sed
 nature sue ui ducitur / et hoc naturali appetitu / haud rationali / sed
 sensitino / Ob id dauid hominē delitiosu / equo / muloq; assimilat /
 quia sicuti ratiōe caret / sequentes dūtaxat appetitū sensibilem /
 ita et homo carni additus / atq; deliciarū auidus / per nature iudicio
 rationali / ut solū ea que carnis / et nō spūs sequatur Sequitur
 q; In chamo / et freno / maxillas eoru costringe / qui nō approxi
 mat ad te Superius ip̄e actor penitentes docuit / ne fieret uolup
 tuosus / similes equo muloq; / hic dū deprecatur / ut chamo frenoq;
 constringantur / eo q; ob suas uoluptates / amitiā dei absce procul
 abijerūt Rogat dominū ip̄e / ut impietates nra beluina prosequentes
 p̄sternantur pluribus flagellis / patius corporalibus / q̄ p̄nālibus / ut
 ualeant resipire / et ad ueritatis agnitionē peruenire finaliter
 Et letabitur iustus quū uiderit uindictā p̄solū et manus suas ps̄o lvi

Lauabit in sanguine peccatoris / Eos qui deo nunquam adherere de-
 uolunt / optat psaltes iri constringe ibs chamo, frenoq, hoc
 est flagello arterior, ut spiritus dei reminiscantur. Sapius aselus
 iter agit deuis qui exhibitis sit, qui nigra cesus, capistroq, astricis,
 uiam per agit rectus, qui uero qui deniat a ueritate itanere se
 a deo elongantes / sunt cogendi chamo rudi atq, freno apereo,
 ut queant ipi aproximare, Michi autem adherere deo bonum est, ponere
 in domino meo spem meam psalm 124. Quia si non appropinqua ueris, psalm 124
 cogendus uentis iuxta illud Exi in uias, et sepes, et compele intra
 re. Matth 23 / Hinc apparet christianos (quos uulgus nocuit nouissimis) ex-
 fore compellendos, si ab ecclesia absecerunt ad pristinos fidei ritus.
 Et quum iter faceret paulus, contigit ut appropinquaret damasco,
 et subito circumfulsit eum lux de celo. Et cecidit in terram, audiuit uocem
 dicentem sibi, saule, saule, quid me persequeris? Qui dixit
 Quis es domine? Et ille, Ego sum iesus quem tu persequeris, clarum
 est tibi contra stimulum calcitrare, et tremere ac stupescere dixit. Ad
 quid me uis facere? Non perpendis lupum conuictum in agnum?
 Nonne auidius ipsum chamo frenoq, ductum ad christianismum? Actum 19
 actum ad cogitatum nonis, crebris plures reperies, qui flagellocum
 capistro, ac morborum freno astricis, qui per scelera sua a deo
 elongabantur, querunt ipsum celeriter. Secundum illud psalm 124
 quinquiddecimi, multiplicatae sunt iniquitates eorum, postea accele-
 rauerunt. Si uita per hunc abs te est adipiscenda, uolote o dei psalm 125
 serue exoratum eum, ut chamo tua concupiscentia cohibeas, et tua
 freno laetitia astringas, ut tibi a domino persuasum est. Sint libri
 uestri precincti (ut pote continet capistro) et luce ne ardentem, Luce 19
 cum freno castitatis pudicitiaeque. Luce 19. Si ille egregius psalter
 continet chamo, suam refecerat sensualitatem, nunquam enim
 decora pulcherrimae hetsabae re perpetrasset turpe, quod regem
 regum loth nage, incestum commisisset, neq, thamar egisset scortum
 genitricem, cum uida socero, neq, amnonem cum sorore thamar
 que regem ille gene 38
 sapientissimus salomon, tam ardentissimo amore ad herisset
 idololatrias, que eorum peruertere uis re. 1 reg 14
 Rogo te utiq, a dei christicula, ut ab his longius incedas, ne in simile obruas
 precipitum. Haud corpus agas tuum scortum, quod est templum
 dei hescitum, quum corpora uestra, membra sunt christi, pro cho bi E cho bi

Secundi psalmi

Igitur In chamo, et freno, maxillas tuas constriget, des tunc
 carnis delicias, si desideras christo approxinare, Segnitur
 Multa flagella peccatoris, sperantes aut in dno misericor-
 dia circumdabit, Quo agit hic auctor, qm primo suadet iniquos
 ob scelera sua in hoc seculo aliqua pena iri plectendos, Secundo
 quomodo misericordia dei, circumdat peccantes, scilicet Multa flagella
 peccatoris, Reducito gressu ad memoria illud certu adagiu,
 Nullum malu impunitu relinquetur, neq bonu remunerabile,
 Quia iustus iudex unieniq redilet secundu opera sua, neq pe-
 vnusquisq onus suu portabit ad gloriu si sine bonu remuneru gloriu
 dnu, si ne malu puniendu Et sicut ij in suppliciu qui iniqui egessu
 Iusti aut in vita et na, eo q recte vita degerunt Punienti modis
 variis est dei, ergo flagitiosos desides ad recte degendu Primo
 plures hic castigat dms, quoru pena est futura eterna, incipit
 ne de herode lignet, cuius lucos meminit actus xi, qui hoc in seculo sicut xii
 exnciatus exorsus est lucre, quos nunc apud barathru continnat
 Statuto aut die, herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali,
 et contionabatur ad eos, Populus aut acclamabat, Dei nocet et no
 hominis, Confestim aut percussit eu angelus dmi, eo q no dedisset
 honorem deo, et cõsumptus a nexibus, expiravit, Idẽ de phariseo
 poteris arbitrari, qui hic nonẽ fuit territus plagis, quos nunc ma-
 iores patitur apud mtraru ego em induranti cor pharisei ex, xi Exci-
 pte dimisit filios israel a terra sua, Secundo pugnat hic deus,
 temporaliter, ne post obitu, fiat castigatio eterna Exeplu capiti
 in nabuchodonosor, qui ob suu ingentẽ elationẽ annis septem dno
 erras in montibus cu belluis, fenuq mra dõ, rationis usu orbatus dno
 fuit da, q, ne in posteru penas lucret eternas, Sane satius atq
 melius est hic ferre cuncta supplicia, q minimu in purgatorio,
 castigat letho deus aliquẽ, ob di gloriã propalanda Et preteries
 Jesus, vidit hominẽ cecũ a natiuitate, et interrogauerunt eu disci-
 puli eius, Rabi quis peccauit, hic aut parentes eius, ut cecus na-
 ceretur, Respondit Jesus, Neq hic peccauit neq parentes eius, sed
 ut manifestentur opera dei in illo, ubi ex Rursus de laxa som scti iohã
 hitur iohã, xi Infirmus hec nõ est ad mortẽ, sed pro gloria dei,
 ut gloriificet ut filius dei per eã, Et quonã pactu pletosq deus
 flagellat, nequã ob eoru crimina, sed ut di produat opera,

Quarto aliquo flagello pleent aliquos ne surgat in aliquo
 timorem seu ellatione quod ad modum de duo legimus paulus
 fatetur de se ipso ad caput duo decimo y cho / Et ne magni et ido
 reuelationis extollat me / dat us est mihi stimulus carnis mee angelus
 satane / qui me colaphizet propter quod ter a domino rogauit ut des
 cederet a me / Et dixit mihi / Sufficit tibi gratia mea / Na virtus in in
 firmitate perficitur / profecto salubrius mihi erit morbo ceneri ne
 delingua in deum quod me esse inlidum ad delicta capescenda / Idcirco recte
 aiebat egregius paulus Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus
 meis / ut inhabitet in me virtus christi Quinto ad detegendam
 alienius patientiam seu sufferentiam pugnat deus / Job sit tibi testis ut habes
 ad caput se cunctis scripturis atque per totum seriatim codicem / quanta fuerit Job y
 ob patientiam eius aliis propalanda / passus / Et tibi hic pro ingenuli mei
 captu habes / quibus deus homines pugnat / nodus / a quibus tibi canalicus
 esse censeo Quod multa flagella peccatoris / Nequaquam pensites deum semper
 per se esse punitorem / cui seruius missas faciat suos castigatores / casti
 gandi peccatoris causa / Nabuchodonosor / Enthiochus / semnebarib /
 cum ceterorum letania / Quid fuerit / nisi dei flagellus / contra hebreos et
 Jerosolimam / Ecclesiarum presules atque Antiquites / Quid sint contra
 prophanos homines et flagitiosos / nisi dei flagellus / Reges ac
 rectores rerum publicarum / Quid sint / nisi dei flagellus / Si autem malum
 feceris time / neque enim sine causa gladium portat / dei enim minister est
 iudex in terra / ei qui malum agit Rom / xiiij Sequitur secundum d' spectantes Rom xiiij
 autem in domino misericordia circumdabit / Iniquos autem terram ex superioribus
 perspicuum euadit / gladio percutit dominus / in domino uero ponentes spe
 sua misericordia circumdabit / dicens illis Venite benedicti patris mei /
 possidete paratum uobis regnum a constitutione mundi / Esurium enim / et
 dedistis mihi manducare / si tui / et dedistis mihi bibere / hospes eram /
 et non collegistis me / nudus / et operuistis me / infirmus et uisitastis me /
 in carcere eram / et uenistis ad me Mat / xxiij Si tales a christo resu
 consequentur misericordia / eo quod usi sunt ea quod minimis meis fecistis /
 mihi fecistis / Propter nihil punientur / Quia multa flagella peccatoris /
 Dei autem cultores premianda erunt / gratia spectantes in domino / misericordia
 circumdabit / Iudicium enim sine misericordia erit illi / qui non fuerit
 misericordiam superexalant aut misericordia iudicium Iacobi cuius iaco y

Scripto

Mat / xxiij

iaco y

Secundi psalmi

Sequitur de letamini in dño, et exultate iusti, et gloriamini omnes
 recti corde. Hic psalmus penitentes seu vere corde contritos, quibus
 peccatorum puduit, alloquitur inquit letamini in dño et nō in operibus
 iniquis, neque in uestris iniustitiis, que nos nullatenus vos reddet iustos,
 sed potius impios. Et exultate iusti, corde et opere, vos qui hominē
 exiistis veterē, induentes novū. Jam nolite veteris meminisse vite, sed
 renouamini noua. Et gloriamini omnes recti corde. Haud in uestris
 operibus, quia uestra opera sūt tanq̄ p̄mus, in dñe iuste est, lex sen es lex
 iustitie uestre. Qui autē gloriatur in dño gloriatur q̄cha. Et letamini q̄cha
 ergo in dño, vos sancti iusti, qui egressi estis de peccati ergastio,
 Qui regiam lesit, magistratē max. carceribus venit, nācipa natus, in
 quibus si diu te tenet, qui egreditur, letitia maxima efficitur
 nullumq̄ gaudiū attingit illud. Peccator quū peccati ḡra sit seruus,
 Quū qui facit peccatū, seruus est peccati ioh̄/b̄n̄, dñi dñi offendit
 Amoris carceribus traditur, qui quand̄ per uerā penitentiā sol-
 uitur, rigenti frangitur gaudio. Noster dauid perpetratis adul-
 terio, homicidiisq̄ carceribus tenus erat, qui quū dixit Peccati
 egressus est iniquis. Letamini in dño, nos qui uitiorū carceribus
 trahi eratis. Ob p̄ntip̄laris eunuchi ph̄araonis, eo coningit lacrima, 106 b̄m
 iustus ioseph carceribus fuit traditus q̄ xxxv, qui quū egressus
 fuisset, letabundus erit, eo q̄ erat libertate donatus ac totius domus
 ph̄araonis egiptiq̄ dominator. Cū trusus exibat, merore, et captiuitate
 tenebatur, ac egressus gaudio fruebatur. Ita peccator quū peccati
 peccat, plecte natus est pena, qua per penitentiā abolita, effi-
 citur dignus est eterna. Ideo letamini in dño, nos iusti iusti
 quibus peccatorū pertesum est. 107 Soli iustitia uera p̄dri,
 in dño letabundi erit, ac exultatione digni, qui nō exultabūt in
 rebus pessimis, sed in gloria dñi. Neq̄ tu estis de numero eorum
 qui letantur quū malefecerit, et exultat in rebus pessimis, et infames
 gressus eorum, p̄on q̄ca. Et gloriamini omnes recti corde. Plures p̄on q̄
 hominū sūt em̄, qui quū nō sūt recti cordis, haud de bonis gloriātur
 operibus, sed de suis fortioribus, sceleribus, elationibus, opibus,
 atq̄ de alijs factis, per neciosos, et neph̄adis, qui nequū sūt ut audiāt digni
 letamini in dño, et exultate iusti. Quā exultationes in gutere eorum p̄o exiit
 Et omnes recti corde. Tu autē occidisti, intere, ut ad aures sonet tuas
 ¶ Secundi finis psalmi ¶

Hec est interpretatio
Psalmus penitentialis incipit tertius

Quid ne in furore tuo arguas me / neq; in ira tua corripas
 me / Huius psalmi titulus est / Psalmus dauid ad rememoran-
 dum / videlicet peccatorum suorum / ob quos punitione me
 rebatur / nisi ipsum peccasse viduisset / Qui quum pluribus vitis
 irritatus fuisset precipua fuerunt tria / scilicet / adulterium cum
 hetsabee / homicidium urie in regni ca / xij / Et populi computatus
 in re / xxij / ob que uehementer fuit ab absalo persequitur in re xos
 Quod non modum illi (dei iussu) fuerat predictum in re xij / Verum et heu
 percussisti gladio / et uxore illius / accepisti in uxorem tibi / et interfecisti
 eum gladio filiorum ammo / Quapropter / non recedet gladius de domo
 tua in sempiternum / eoque deprexeris me / et tuleris uxore urie ethei ut
 esset uxor tua / horum delictorum quum remiseretur dauid / ac
 aliorum pluri morum / dauid / huc recordationis psalmum copulauit
 in quo sua narrat infirmitas / nempe postulat suorum fatuorum
 horrendum quippe est in eisdem in manus deprexerit / hebr xca / Ideo hebre
 secundum pondus uitae misericordie que / Dne ne in furore tuo arguas
 me / sed tua erga me utere mansuetudine / benignitate / ac mititate
 oculis tuis pias in me compice / non facientibus / non ira cunilis / sed
 Quum iratus fueris / misericordie recordaberis / abachue in sicito mihi abo in
 peccatori queso id / quod dixeras magdalene Remittuntur tibi peccata tua
 ob bono iesu / ut anima ueniat mea saluanda / Audito obsecro dne dicente luc hii
 cu diuo publicano / Deus esto mihi peccatori luc xbiij / Ideo dne ne in furore
 re tua arguas corripas me / fateor peccata mea / et iniquitate meam
 coram te agnosco / ideo pro pie / et dixit aut durissime agas mecum / sed te
 michi / suauiter prebe tu mi dne / peccatoris morte neq; leturis / sed optis
 ut ad te conuertatur / Eze xbiij / Iube magis / ut ad te conuertat / ne peream / Eze xbiij
 ue tanta me disperiat flagitia mea / ac in nichilum redigantur / ut ne in
 ira tua corripas me / sed fac ut elementa circundat tua me / ne puniat
 ira / aut furoris tui stimulo / apud oreum / Quantum a peccatore eximatore
 expauescendum est / dum se nauisueris se reperit cotidianis circundat um /
 quum ipsum ab hoc seculo discedendi hora lateat / Estote parati / quia quia
 hora non putatis / filius hominis ueniet luc xij / Ea propt' tui o christi anc
 se mper dicit diu / noct uij / quia tibi proderit / dne ne in furore tuo ar /
 guas me / peccatore improbum / neq; in ira tua nouissima corripas me /

in re xij
 in re xxij
 in re xos
 in re xij

braco

luc hii
 luc xbiij

Eze xbiij

luc xij

psalmi lxxij

Sequitur **Q**uam sagitte tue, infixe sunt mihi, et confirmasti
 super me manum tuam. Congruerit ut dauid apud deum, de suis
 anxietatibus, angustijs, subzibus, laboribus, insidijs, peccatis, persecutio-
 nibus, quas incipat sagittis, quibus sepius a suis emulis fuit sagitta et
 deo permissente ad eius potiore gloriam, **Q**uam sagitta et
 exaceruat, **Q**uam sagittas, intendentem aciem te amari, ut sagittet in occultis
 in maculatu. **S**ubito sagittabit eum, et non timebit, firmaverunt se, **Q**uam
 monent neq. **ps** lxxij Et ecce egrediebatur inter uirum de cognatione **ps** lxxij
 non semel filius gerat procedebatq. egredies, maledicebat mittere ap-
 lapides contra dauid, contra uniuersos scotos regis dauid, Omnis autem
 populus, et uniuersi bellatores, a dextro et a sinistro latere regis inced-
 unt. **Q**uam sagittas, loquebatur semel, quum malediceret regi, Egredere, egredere
 inter sanguinum, et uir belial, Reddit tibi dominus uniuersum sanguinem de mus
 saul, quum inuasisti regnum pro eo, et dedit dominus regnum in manu absoloni
 filij tui, et ecce premit te mala tua, quum uir sanguinuosus, in regnum **ps** lxxij
Quam sagittas, **Q**uam sagittas, quas iniecit semel in dauid, **Q**uam sa-
 gitte tue infixe sunt mihi. **Q**uam sagittas, Saul manu tenebat lanceam,
 et misit eam, **Q**uam sagittas, quum configere posset dauid eum pariete, **ps** lxxij, **Q**uam
 tibi uidentur sagitte cordi eius fixe. **Q**uam sagittas, cum nichitophel a secretis dixit
 filio dauid absoloni, Ingredere ad concubinas patris tui, quas di-
 misit ad custodiendam domum, ut quum audierit omnis israhel, quod
 fedatus patrem tuum, roborentur tecum manus eorum, tetendit ergo absol-
 on tabernaculum in solatio, ingressusq. est ad concubinas patris sui coram
 uniuerso israhel, **ps** lxxij Non aspexit coram dauidis sagittas acutissi-
 mas confixas. **Q**uam sagittas, Recte ergo dicebat dauid **Q**uam sagitte tue infixe sunt
 mihi. **Q**uam sagittas, Aduerte deprecor, quia aciores et acerbiores uidebis sagittas
 cor dauidis uulnerantes, quando filij sui audiuerunt de ac interitum,
 Contristatus ita rex ascendit cenaculum porte, et flet. **Q**uam sagittas, Et sic loque-
 batur uadis, **Q**uam sagittas, fili mi absoloni, absoloni fili mi, **Q**uam sagittas, Quis mihi tribuat ut
 ego moriar pro te, **Q**uam sagittas, absoloni fili mi, fili mi absoloni, in regnum **ps** lxxij
 uis sagittas, atq. pluribus alijs, fuit dauid sepius percussus. **Q**uam sagittas, pote-
 nter acute **ps** lxxij Quummo acutissimi meque egrediantur de di manu, quibus **ps** lxxij
 ipse psalter fuit, ob adulterium, homicidium, et plebis numeratione percussus
Quam sagittas, **Q**uam sagittas, Et confirmasti super me manum tuam, ad me perueniendum, ob im-
 punitatem meam. **Q**uam sagittas, Ita ut omnes equozis, fluxu induceris super me, eo q.
 iniqui egessim inter nichilo minus. **Q**uam sagittas, Sana me domine, et sanabor, saluum
 me fac, et saluus ero feremie **ps** lxxij a peccatorum sagittis, quibus **ps** lxxij
 supra modum, fuit uarijs modis uulneratus, et multoies percussus

Qm sagitte tue infixæ sūt mihi) Quis nūc p̄deliū hoc in se
 cillo nōp̄/gub̄it linguā iniquorū linguas toxico emadere plenis
 profecto nemo gentiū Semp̄et a mūdi initio malorū lingue p̄
 p̄gerūt, quia nō desuerūt uiri doli ac linguosi, de quibz
 suo tempore et psaltes conquecebatur iniquēs p̄o cxxxix vlt̄ p̄o cxxxix
 lingosus nō dirigitur interea, uirū inuictū mala capite in mte
 xitu, sed nūc tempore is uocu plenus est orbis, im ut unusquisq̄
 prohdolor, tam intatur lingua sua serpentina, sue per h̄s uicis
 sagittam in insontē dirigere, quo multo plures occidit, q̄ suo esse
 Quia p̄ors et uita in manibus lingue p̄oū/xib̄i Sepius nichil n̄ p̄oū/xib̄i
 est t̄ncisse, q̄ lingua doli, malū locutū fuisse t̄ncē salubris
 caino siluisse fuisse q̄ p̄orūp̄e, in blasfemie uerba, dicēs maior
 est iniquitas mea, q̄ ut ueniā merer̄ ge 4 ca, iste quid meri, q̄n in
 tus est ab suā improbā linguā sup̄plitiū eternū, sic michi
 obsecro Quid habuit mercedis sennacheribidū obsidebat
 ierosolimā blasfemās in d̄ū israhel 4 ca, x̄m̄, in eternū eternū 7 re xix
 Et filij eius percusserūt eū gladio apud nininū, d̄ū suos coleret
 d̄os, fugiēs a eode centū octoginta quinq̄ assiriorū, per angeli
 manus interceptorū, Quid sentis de illo elatissimo, et super
 bissimo lucifero, qui aīo elatus, proruperat in blasfemie hec ub̄
 iniquēs In celū conscendam, supra astra d̄i exaltabo solium
 meum, sedebō in monte testamēt̄i in lateribus aquilonis Ascē
 dā super altitudinē nubiu, similis ero altissimo Es̄ x̄a In quid
 nō audis lingue eius ūba nefanda, t̄ncē salubris illi fuisse, ori
 silentiū apponere? probe, Audi itaq̄ eius casū, Verū t̄ncē ad inf̄num
 et traheris in improf̄ūm lacū) Conspicite o blasfematores, mercedis
 quid expectis, pro linguis uestris remunerandis, Qm sagitte
 tue infixæ sūt mihi) De linguis profanis ac uenenosis, sen nipe,
 x̄nis, hominū mal̄norū, quid proferā, quid uedicā? Hoc dicit eum
 iacobo, im̄probitatē lingue dep̄igēs Et lingua ignis est, uniuersitas
 iniquitatis, ad caput textū, Omnis enī natura bestiarū, et uoluerū, iacobi in
 et serpentium, et ceterorum d̄m̄atur, et d̄mita sūt a natura hu
 mana, linguā aut nullus hominū d̄mare potest, iniquitū malum,
 plena ueneno mortifero In ip̄a benedicimus d̄minū, et patrem,
 et in ip̄a maledicimus homines, qui ad imaginē, et similitudinē facti p̄o cxxxix
 sūt, dicit itaq̄ cū psalte, (In̄ libera aīam meā, a labijs iniquis, et a ligundo losa

Sequitur ¶ Non est sanitas in carne mea, a satiare tue / nō est pax
 ossibus meis, a satie peccatorum meorum ¶ Quis ergo malū / quod nobis
 attraxit, nō protoplastus, suo delictis / sue humanitatis carne inti
 gerim / omnibusq; inextinguibilibus, cultū illa ineffabili iustitia
 originali, in tūc atq; misericordiam conuertit, cūctisq; ipā gratia pollicens
 Ita ut iam nō fatias, quod vis, sed quod nalis nō eni quod uolo bolui,
 hoc fatio, sed quod nolo malū / hoc ago Rom / bñ Si enī adamus non Rom bñ
 deliquisset / quod ratio dictabat, hac operatus fuisset / sed post illecent
 caro rationē, nūc uero teste dino paulo ad gal / bñ hec sibi inuicem
 adūs antoz) ut pote caro atq; ipā ratio) ut nō quecūq; uultis illa fa
 tiatis huiusce rei meminit moyses quā d dixit ge / bñ sensus enim
 et cogitatio humani cordis / in malū prona sūt ab adolecentia sua hoc
 inter carnē / et spūm preliū, bellūq; assidū / ex inobediētia nobis
 pro reliquijs atq; muneribus relinquit a damnis ¶ Hic sicut dicitur
 audet dicere Non est sanitas in carne mea, a satiare tue) Quis
 uideo aut aliam legem in membris meis / repugnātem legi mēis me
 et capti uante mei in lege peccati / que est in membris meis Rom / bñ
 Quia preter rationis legē / aliam sensualitatis normā sentiebat
 ipē psaltes, ideo ait nō est sanitas in carne mea) Recte fassus est
 dauid dicens, se in carne sua nullam sentire sanitatē, qm ipam suo
 fati nore protoplastus saucia uerax uulnera uerat, atq; percussor
 ita ut potius ad improbitatē foret procliuor, q̄ ad bonitātē conue
 gūēdam / Non est sanitas in carne mea) quā omni prebeat bonū
 abstinentiam atq; obicē ipi spiritui seu rationi / que dicitur ē ieiunium
 pro carne moderanda amplectūdū, caro arbitratue dapius et
 ferentis opipere preparatis fore satienila, ac laute & splendide epi
 landa. Spūs iubet ēē deprecandū, uigilandū ue, ac caro iudicat ēē
 uciandū, atq; sopori operam ēē dandam / Non perpendis ne stre
 humanitatis languorē, desidiū / torpore / uoluptatē / insatiētē / cocu
 piscēntiam, ad omnē prauū capescendū) Non est itaq; sanitas in
 carne mea) Quis ergo me liberabit a morte corporis huius) rob / bñ Rom bñ
 Quis me eripiet ab hac tū ferali bestia) Gentia dñi nostri Jesu xpi,
 ¶ Et quod est deterius, Non est pax ossibus meis) Quū omni in
 tempore apud metipm̄ gero bellū continuū / Et sic factus sū metipm̄ rob / bñ
 grauis iobi bñ circumdatus prelio interioxi, inter meos latrones inim
 ticos, qui penetralia mea scrutantur, ob mea detrimētum

latrone domestico/nemo deterior/seu peior/quia quam antea domesticus
 et abditus nouit, ad libitum furatur Quia domesticus eius/ inimici eius
 hominis/ domesticus eius in thei & magni malum/ ut similis pugna/ et
 in ualidum geretur certamine/ inter duos domesticos/ carne sumptu Quia
 oberet/ ab ipse duobus tyrannis, sit tibi cauendum/ et sumptuere fugiendum
 olei serue/ quia ut caner serpuit/ et metere rodit Si sapiet/ et non
 uis trudi ab eis aut conterei, uel subpe ditari, fuerit/ ut ratio que
 semper ad optima debeat/ palma adipiscatur ad usum carne languida/
 Quippe debilis est hostis/ haud uincit/ nisi uolente uinci/ Secus
 iudice tibi prellium assiduus/ quod mix abs te expelles/ nisi manu valida/
 quam tibi bonus porriget Jesus Qui non patietur te tetere/ super id quod
 poteris/ sed fatiet etiam cum tentatione prouentu/ ut possis sustinere Echo &
 Echo & Inter ipsum dauidem/ atque adulterium/ et homicidium/ in ges extetit
 dissidium/ et quam sensualitas duellu iniecit/ ratio occubente Non
 absque merito dixit/ deprecas uenia Non est sanitas in carne mea
 Sequitur Quam iniquitates mee/ super gresse sunt caput meum/
 et super onus graue/ grauate sunt super me Ego dauid in supe/
 riori uersiculo dixerat ob carne sanciatu (non est sanitas in carne
 mea/ hic mirat quomodo iniquitates sue/ hoc est sensualitates) caput
 suum superauerunt/ id est eius ratione/ quia potius sensualitati/ obsequii
 prestabat/ quam rationis dictamini/ Ratio illi suadebat Non adulecta
 bis/ non occides exodi & Caro uero pro se allegabat Nemo enim
 unquam carne suam unquam odio habuit/ sed nutrit/ et fouet ea Ephe/ s
 Cui animo placido/ uultuque hilaris ac sereno ipse assensit Et sic In
 iquitates sue caput eius/ id est rationes/ super agresse sunt/ Inter
 carne/ et spiritum/ dissonantiam/ et disparitatem senserat uates/ qui suum
 improbitatem agnoscat/ clamat iniquitates/ Quam iniquitates me/ superauerunt/
 ratione meam/ (selingendi appetitus/ et uoluptandi desiderium/ et
 delitandi uoluntas/ homines inducunt/ ut iniquitates eorum sint super
 egressum spiritum caput/ quod quum dolet/ cetera membra dolent/ domus sane
 basi abolita/ sed delecto fundamento/ restat ut ruina patiatur
 hominis tunc precipua basis/ caput est/ e quo cetera dependet
 membra/ quod si ruatur/ periet homo/ ratioe dotatus/ qua si
 orbatus fuerit/ in bellum religaretur Ita peccator qui potius carni
 adheret/ et nunquam ratione/ nonne brutum reputabitur? bene sint cor
 Animalis aut homo/ non percipit ea que sunt spiritus dei/ stultitia enim est illi/
 et non potest intelligere/ que spiritualiter examinatur prioris Echo & Echo &

actives

Exo xx

Ephe s

Echo &

Huius talis iniquitates sue super agresse sūt eius caput, ratios
 pervertendū ac eius obfus cand mētē, cuius si militeminō gessit
 dauid, rei luxuriose operā dauid, totus fuerit brutalis, ^{fuerit} huius
 lubricitatis operatores, ratios inexpertes reperiantur. Fugite utiq;
 fornicationē / Omne enī peccatū / quod enī fecerit homo / extra corpus
 est / qui autē & gemitur / in corpus suū peccat & ch / bi / hoc est illud idē ^{peccatū} ^{peccatū}
 mētis peccatū metas exorbitat / ut nō sint te ratioē fungi. Ita psalter
 recte ait Qm iniquitates mee / super agresse sūt caput meū, ponentes
 ipum extra rationis scopū. Itē enī uero / homini animali accidit / quod
 aut diuus paulus senserit de spūali / Audito quosō spūalis aut iudi
 cat omnia / et ipē anemine iudicatur & cho / y / Cuius quia totus spūalis & cho / y
 est / nō queritās / que carnis / sed que spūs sūt / in quo quū haud sint
 improbitates / minime sūt iniquitates super agresse caput eius /
 Subdit dauid diceēs / Et sicut onus graue grauate sūt super me /
 videlicet iniquitates / que erat super agresse caput eius / Vntic
 pondus plus ponderat instatera / seu lance / q̄ semunthie / et plus
 duo lapides / q̄ unus aggrauat humeros / Ita sua modū plus animā
 ledūt duo crimina / q̄ unicū / Et qm dauid / populi numerationē adidit
 et adulteriu / et ad ipum auxit et homicidiū / idcirco ait Et sicut onus
 graue / grauate sūt super me / iniquitates mee / Peccatū enī adeo
 est graue et ponderosū / quod omnia huius mūdi excedit grania
 Quod quū sit delictosū in perpetrationē / quā uis uenosa in pugnitiōe /
 et dulces peccatori huc flagitiosis / si mox nō penitudine deluitur /
 ut magnes ferrū / aliud ad se attrahit / dulcius melle ipi dauidi
 fuit pulchritudine potiri bethsabee / quā quū nō abiicisset procul
 a yno contubernio / prolapsus est in homicidiū charadin / Et sic sue
 iniquitates facte sūt sicut onus graue / Qm super dixit meum
 febricauerūt peccatores pro exorbū / Et qui fuerit illi peccatores sūt ^{pro exorbū}
 eius humeros operantes / nisi sue iniquitates / tū ponderose graues qd
 Prothoplasti yoni eius prohibita a deo fuit culpabilis innoxius qz /
 atq; ponderosus / ut ascendere exire / pro eius solutiōe / ausus fuerit
 nemo / nisi solus dñs iesus / qui pro cunctis portauit diei / et est us
 pondus et factus est principatus super humerū eius. Esa nono capite. Esa 12
 Quod adimpletū fuit qm in humeris adnotem caluarie usq; / higrum
 ingsto erat suspendendus portauit / ubi delictum exorauit nostras / Illi
 exhibendo plurime gratis sūt / pro tantis muneribus nobis exhibitis
 gratis / atq; gratiose collatis / meriti ^{pro} nostris profecto nō exigētib; /

sequitur qd putruerunt/ et corrupte sunt cicatrices mee/ a factis e
 insipientie mee / de carnis corruptione processu continuat Qm
 no est in carne mea sanitas / An nitu in tegeu perfectu qd adamus
 ex humilimo fuerat creatus/ et in delictu locu translatus/ ad in
 illo operandu/ et custodiendu ge/ n/ im ut perfectionis illi nih/ 30 q
 deerat/ a miu lapide copectus precioso decoro/ ut inter portio
 one superioru ac inferioru / dissonante nihil sentiret/ At ut pomu
 gustant rebelione agnouit inter spum carnea/ unde int' eos illico ortu
 fuit prelium/ ut adamus neq operaretur/ que uolet/ sed id/ quod
 nolet/ et sic caro permāsit sauciatu/ et undiguatq unlnratu/ liberu
 corruptum arbitriu/ cum omnibus potentis imperfectis Huius imper
 fectionis psaltere reminiscis ut putruerunt/ et corrupte sunt cicatrices
 mee/ a factis insipientie mee / Cicatrices/ sunt indina/ que ex uul
 nere restituntur/ relique ostensure liuore/ Quisq ut cicatrices
 que remāssezunt ex peccati uulnere primi genitoris/ sit fames/ sitis/
 frigus/ estus/ peccati fomes/ que māserūt ad māiore scitu seu u
 caronā capescendā/ ab igni legitime decertuit Qui nocent dabo
 ei sedere mecu in throno meo/ sicut ego uici/ et consedi cu patre
 meo/ in throno eius apoch/ in / hō opus fuit/ ut delicti relique Apoch in
 māserūt ad hominu potio eē triumphum/ sit itaq ilauit/ ut ex supe
 oribus liquet/ quod et tu pro te malebis dicere o chrestiane/ hō est
 sanatus in carne meo/ neq pax in ossibus meis/ qm putruerunt ei ca
 trices/ et corrupte sunt/ postq / ex genibus in his meis / procul sum
 a facta tua proceidit/ quia iniquitates mee/ supergresso sunt caput
 uidelicet/ ratione meā/ quā obscurant/ ut me lateat/ quid recte agē
 dum sit Et iste iniquitates meāne grauate sunt super / id est / meū
 sicut onus graue/ quod onerat uehentē Sane ob hōne Jesu/ Quāmodū
 onere magno/ uel pondere inuenti/ in mētū uehementer oppro mitur/ ut
 nequeat incedere/ Itē et ego fuerim osus fomitis peccati onere/ et
 concupiscentie/ corruptionisq carnis itaq aliarū penalitū pondere/ + script
 ad bonū agendū/ nequeo induci/ unde uitis onustus sepius cad
 Qm si dixerimus/ qd peccatū nō habemus/ nos ipos seduximus/
 et ueritas in nobis/ nō est/ / i/ hō/ e/ / Scio hoc factū ex adam pmo i/ hō e
 peccato me contraxi/ / ex illa libidinis mea conceptioe Ecce em in ini
 qnitatebus conceptus sū/ et in peccatis concepti me mater mea p dō p dō e
 ob quā frequenter in uaria prolabor / salū / hō / a / quibus/ nisi manu
 adiuuare propines/ a me nullatenus est surgendū/ Surge utiq dō /
 surge/ et opem offer/ ad me medicamū penitentie mee ohi dō /
 Qm putruerunt/ et corrupte sunt cicatrices mee/ a factis insipientie mee)
 Si enim sapuisse haud deliquisse Nam et insipientia/ decetū nominatur/

Sequitur d' miser factus sū et curvatus sū usq' in finē / totū die
 contristatus ingrediebar. Carnis opera continuat, que ip̄m ad oīa
 reddebat inabile / Nichil infelicius q' ab stata publico cadere in
 amū, quia dum felicitatis remiserit neq' ^{perdet} animā iuste sicut iob &
 iob & / David dices opulentior et felicissimus ^{erat} gratia dei eo comitate,
 Aqua qui per sua delicta cecidit, miserimus effectus est. Quo fit ut
 vere dixerit, miser factus sum Ille infelici ssumus est arbitrandus,
 qui gratia dei orbatus est / quia miser effectus. Et angelo laudiceo
 ecclesie scribe Scio opera tua, quia neq' frigidus es, neq' calidus, utinā
 frigidus esses, aut calidus, sed quia tepidus es, et nec frigidus, nec
 calidus, incipia te enomero ex ore meo, quia dices dices sū et lacuple
 tatus et nullius ego, et nescis, quia tu es miser, et miserabilis, et p̄p̄,
 et cecus, et nudus ap̄ca iij. Istec enucha dauidi contigerat, eo q' a ^{uocāz}
 dei gratia ceciderat dices, miser factus sū. Optimo iure ille dicitur
 est miser qui est piaculis pluribus aditus, aquibus totus est rosus.
 Quid est miserabilis, q' hominē christiaquē ee demoris seruū /
 Quia omnis qui facit peccatū seruus est peccati iohā b̄m h̄nc ipe iohā b̄m
 chēsi uicarius corroboret sententiā secunde ad caput secundū inquit
 Agno em̄ quis superatus est, huius et seruus est. Quid deterius ser- ^{ipe / q'}
 uit uite, que per peccatum acquiritur, et quid excellentius h̄bitate,
 que adp̄citur per gratiā. Quā itaq' sūm christiana dicitur bibe-
 tate dicitur, ut me ad h̄m demoris captiuitate / Absit a me procul
 talis error, ut pro h̄bitate cambium captiuitate / Nūq' gratiā, nisi
 uelis effici miser, detelingas, pro emendā peccato. Quia miseros
 facit populos peccatū proū. Et Obiū dauid se miserū nominant proū. Et
 Quā se noverat sceleribus onustū. Subiit Et curvatus sū usq' in
 finē. Qui onustus incedit, ponderosus, expedit ut nō rectus, uadit ab
 sed curuus, proye humū, hanc potes se erigere, nisi exonoratus, atque ab
 onore alienatus. Quid igitur perageret dauidicus homo, cū tanti delictorū
 suorū sarrana oppressus, plumbos onustus. Adcirco caruus, perābula
 bat, nō rectus, q' minime, neq' iuste, neq' recte, egerat cū betahce,
 Et tu criminatus, nec recte, sed curuus, incedis, quanti u peccatis oppre-
 fueris. Nestus ac tristis, curuusq' semper perseuerabis, cū penarū
 futurarū formidine, sinderesi te nexante, et constentē te mordente,
 inuadit, ad cauenda futura peccata indicaberis. Adit psalter totū die
 contristatus ingrediebar. Quia ip̄e miser erat ac curuatus suorū p̄dere
 uhorū, semper tristitia tenebatur, constentia ip̄m urgente.

Postq̄ dauid uisus ^{in thban} dixerat Peccati) habitu adulterij hami
 culij arguitioē q̄ re xij/semper tristi uultu incedebat, qm̄ pecca q̄ re xij
 torij suozū p̄m̄ p̄debat Non sic agūt mod̄ homines scelerati,
 sed memores suozū delictōrū uerent ut corū, immo sint inuere
 cumbis, ceteris gaudenter narrāt suā noxa qua Contigit em̄ eis illud
 ueri proūbū Canis reuersus ad suū uomitū, et sus lotus in uolutabro q̄ per q̄
 luti, q̄ petri caui q̄ et proū xxi/ Similes sūt qui confessione exultant,
 et penitentia peracta sua recessēt scelera O hominū genus infelicissi
 mū, qm̄ expedit, semper de peccato. An̄ in mētē uenerit, tristari Quia
 tota die contristatus ingrediebat) Videlicet cubile, de peccatis ad
 concistandū. Qm̄ que hieis in cordibus uestris, in cubilibus uestris
 compugnamini p̄so Quatto Sequitur Qm̄ lumbi mei impleti sūt p̄so in
 illusionibus, et nō est sanitas in carne mea) Ad carnis saucitate
 per adamī inobediētā) petulantia, reuoluitur actor, qua abusus
 fuerat cū decora hebraee, inquit Eō in carne mea nō est reposita
 sanitas, et ideo nocōm̄ miser, et curuatus, tristis et messus) Qm̄
 lumbi mei impleti sūt illusionibus, Receptionibus, Suggestionibus,
 allusq̄ diabolicis fallacis, quibus lumbi operati sūt mei, qui
 me ad coenis opera inducūt Quantū est castimonia lauda
 bilis, respondit em̄ uisum uirō uirginē castam exhi bere christū h̄e x̄i h̄e x̄i
 tantam. luxuria execrabilis, sicut in die honeste ambulamus,
 non in comessationibus, et ebrietatibus, nō in cubilibus, et in
 pudicitis, nō in contentione et emulatiōe, sed in uisum domini
 Jesū christum, et carnis curā ne feceritis in h̄e x̄i h̄e x̄i
 Vile obsecra dimi pauli tam salutiferū consiliū, quod si fuerit
 amplexus, scit te nūq̄ illusiones habiturū apud tuos lumbos
 Quāuis istud crimē sit homini conaturalē, ac uerecūdinū, quod
 primogenitores in partibus p̄debundis peccoperūt Quāp̄ cogno
 uissēt se eē nudos, consuerūt folia ficis, et fecerūt sibi perizonā gen̄ in
 ge/ā/ nichilominus erga deū, inter omnia uita est abominabilis,
 feret equidem ualde angelis diuisq̄, ac hominibus probis castitate
 predictis Regnāq̄ ijs improbis hominibus fēditis h̄e x̄i similibus,
 c̄ super quos pluet ignis, sulphur, et p̄r̄s procellarū, pars calicis p̄so &
 eozū p̄so &) uult dñs capulari, qui sūt minime ex suo gremio,
 sed ex demone grege, Hinc exhortatur Jesus suos collegas
 Sūt lumbi uestri precinchi luc x̄i Accipite tu o cristifere castimo
 nile cingulum, et precinge te ip̄m, si optis timores nocturnos
 et uisitanda iri secus iux ualebis abs te lubricitate abicere/ luc x̄i

psalmi tertij

Si desideras tuam iri mitiganda in libidine audi pauli exortatione
 nolite inhebrari vino in quo est luxuria ep^os Qui enim in vino est ^{et} ^{ep^os}
 paratus est ad libidinem explendam / nempe si sanctus loth /
 non defuisset vino calidus / nisi cum filiabus et incestuosa perpe-
 trasset de xix / Vinum et mulieres / apertissime fitiunt sapientes
 scilicet xix / castitatem amato / et libidine evitato / a nimio esu
 cauto / et a superfluo temere abstineto / Quia sine cereo et
 bacho friget uenus / Si has obseruatis uite normas / fide facio
 Quia lumbi tui illusionibus neutiquam replebuntur / Et per consequens
 in carne tua erit summa incolumitas corporalis / et una p^ualis
 Sequitur Afflictus sum / et humiliatus sum nimis / rugiebam a gemi-
 tu coedis meis / Superius notificauit actor suos fuisse zones illi-
 sionibus repletos / unde miser / ac curuatus effectus fuerat / modo ait
 quod ubi id afflictione passus est vehementer a filio absolon cum
 persequente / ac cum suis concubinis euhante in regem x^ol^o / Deceat querebi
 nempe ipse dicere filios contritum / et exaltum / in aut preuenit me
 esaua primo / propterea / non est mirandum / si conuerteretur de sua
 nimia afflictione / quia a suis emulis affligebatur sepius / Magnam
 profecto permissus afflictio non est / quando nimio timore fuit perculsus
 coram rege achis / cepit furere / et emittere saliuam per os suum in re xxi
 multosque ab inimicis ipse psalmes affligebatur / Quia fit ut diceret ad
 dominum pro cithenda afflictione / Sub umbra alarum tuarum prote-
 ge me / a facie impiorum qui me afflixerunt / Inimici mei animam circum-
 dediderunt / ad ipem suam concluderunt / os eorum locutus est superbia / pro
 uolentes me nunc circumdederunt me / oculos suos intulerunt in terram
 beati ac felicissimi illi fuerunt martires / qui propter Jesu amore tantum
 per passi sunt afflictione / ut vitam promereretur / per hunc ^{et} ^{optimum}
 est vero iesu nomine contumelia perpeti / et illi quidem ibat gaudentes
 a conspectu concilij / quia digni habiti sunt pro nomine iesu contumelia
 pati aet^o / Nemo sane o christiane coronabitur / nisi qui lo-
 gime certum uerit ad hunc / qui per afflictiones / labores / contumelias / quam
 per flagra / collapsos / irrisiones / et per alias huiusmodi et si magis
 in eius regnum neque negatus est / nisi per passionem / Et sic oportebat
 christi pati / et resurgere a mortuis tertia die huc xxi / Quomodo tu uis
 uenire in regnum celestium / si non per alium / scilicet per quippe / si uel apud tempus
 ueniret / Quia uis per multas tribulationes oportet nos intrare in
 regnum dei / de xix de uis paulus actum ad caput quod decima / act^o

Adiecit ipse auctor Et humiliatus sum nimis Quasi si dicat
 Lubere ac sponte meas sum amplexatus afflictionem non solum
 sed quod ipsam adamans humilitate quam semper comitem ha-
 bui haud sane erat superbus aut datus neque honoris cupidus
 sed totius humilitatis avidus similiter et omni plenus magis e-
 tudine ut ipse meminit memento domini david et omni mansuetu-
 di nisi eius pro exere In omnium inimicorum suorum aspectu erat
 ipse humillimus iuxta id quod dixit pro de miserere mei dicit nichil
 humilitate mea de inimicis meis Valde pulchra res est ipsa hu-
 militas qua media deivera ubi divinum in utrum meruit suum
 habere Quae reperit humilitate ancille sue ecce enim ex hoc ben-
 tum me dicet omnes generationes luc 2 Quanti pretij est apud luc 2
 deum ipsa humilitas que reddere hominem regno dei aptum iuxta
 illud in ebi Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam in luc 14
 et subdit humiliamini in conspectu domini et exaltabit vos Corroborat
 Senus petrus e cap 5 humiliamini iugiter sub potenti manu dei ipse
 ut vos exaltet in tempore visitationis Et melius ipse dixit magister
 Jesus ad quosdam qui in se confidebant tanquam iusti et apparabantur
 ceteros Hic nobis descendit hic iustificatus in domum suam ab illo
 quia omnis qui se exultat humiliabitur Et qui se humiliat exaltat
 virtute luc 14 Optime perpendis obone christiane quantum humili-
 bus sint paratum (sicut ergo quiescit cum daude Et humiliatus
 nimis) in dei ac hominum conspectu Adauget ipse inquit rugiebam
 a gemitu cordis mei) Hinc ad penitentiam quam egerat postquam ab eo
 fuerat dictum Peccasti contra gratiam iuste reus dicit rugiebam
 a gemitu cordis mei Et est tanquam si dixisset Sicut rugiebam
 suos a somno catulos excitat leo rugiens Sic et ego cordis mei ge-
 mitu cor meum ad penitentiam exerto tota die) Et meditatus sum
 tota nocte cum corde meo et exercebam et scopebam pro meum pro lexi
 pro lexi Sicut periprema sen domus purgamentum ancilla scope
 terat ueritatem et psalter media nocte surgebat pro exere ad
 eius mentem uerendam purganda) Et tu lector dicitur regis
 Ezechie memineris ingruentis Recogitabo thomnes annos in cor
 in amaritudine anime mee Esa xxxvii Semper cogita et animo Esa xxxvii
 reuolue consecra tunc ab delictis tuis atque iniquis uti scapada)

pro exere
 pro de
 pro exere

brancy

luc 14

pro exere

Esa xxxvii

Psalmi tertii

Seguitur dñe ante te omne desiderium meum, et gemitus meus,
 a te non est absconditus. ^{ps. lxxvii} Quia spiritum omnium periculorum suorum puduit
 enim cordis sui gemitum ^{ps. lxxvii} ait Omne apud deum est spiritum desiderium,
 cum pulchritudine bethsabee abutebatur, in ipsam totum enim
 desiderium sitinatum erat. At postquam doluit, in deum non est. Quia
 almodum ipse dixerat ad psalmum quadragesimum secundum. Quia ^{ps. lxxvii}
 almodum desiderat cervinus ad fontes agnarum, ita desiderat anima mea
 ad te deus. Sitivit anima mea ad fontem vivum, quando venio et
 apparebo ante faciem dei. Nihil aliud optabat prestantius quam dei in
 clare faciem, ubi omne coruscet bonum. In quo desiderant angeli ^{ps. lxxvii}
 prospicere per vesperas. Hanc intineri ^{ps. lxxvii} faciem desiderabat dauid,
 Quia dicebat. Vna peti a domino, et hanc requira, ut inhabitem in domo
 domini, quibus diebus vite mee ^{ps. lxxvii} dicebat enim. Quia melior
 est dies una in atribus tuis super milia, Elegi obire et in domo dei
 mei, magis quam habitare in tabernaculis, per ceptum ^{ps. lxxvii} Ob dei futuri ^{ps. lxxvii}
 fruitionem, istec proferebat. Et dicebat. Dñe ante te omne deside-
 rium meum. Quia tu es ^{ps. lxxvii} mea dñe, dñe spes mea, vivuntur ^{ps. lxxvii}
 mea ^{ps. lxxvii}. In te confisus matris suae ex utero, et ventre matris mee,
 tu es protector meus. Ecce quomodo modo ipse dauid suum desiderium apud
 deum situabat, mihi me vero res erga fuitiles, ut iugum, qui deside-
 rium suum apud opes suas, atque opulentias seu locupletias situat,
 nihil aliud pensitant, nisi ibi affigere cor. Quia ubi thesaurus, ^{ps. lxxvii}
 ibi cor ^{ps. lxxvii}. Audi Amice queso que tibi michi ex regno ipse
 paulus. Nihil enim utilitatis in hac mundo, haud dubium, quia nec au-
 ferre quid possumus, habentes aut alimeta, et quibus tegamur. ^{ps. lxxvii}
 contenti simus. Nam qui voluit divites fieri, incidit in tentationem,
 et in laqueum diaboli, et desideria multa inutilia, et nociva, que
 mergunt homines in interitum et perditionem. Radix enim malorum est eni, ^{ps. lxxvii}
 cupiditas, per quam ^{ps. lxxvii}. In his utique caducis momentaneisque rebus holi-
 cor iactare, sed in Jesu colloca cor tuum, ubi opes vite sunt eternae.
 Subiungitur. Et gemitus meus a te non est absconditus. Huc est
 peccata mea non latet te qui es verum cordium servitorem. ^{ps. lxxvii}
 pro his tu enim salus es, qui cogitationum secretum servitorem, in occulto
 ubi nullus videt, nisi ipse qui prospicit corda, et intuetur dilectiones
 interiores. Et quoniam agnosces gemitum peccatorum, meo spiritus cordis
 mei contritionem, poteris quoque nosse, omne desiderium meum, et
 apud te collocatum, ut mei semper dñe miseraris.

Sequitur q̄ Cor meū conturbatū est / dereliquit me uirtus mea /
 et lumē oculorū meorū / et ip̄m nā est meū / Cognoscitur
 hic dauidē prathoplasti inobediētia / que redogit ip̄m
 inhabilem ad eundē bona perpetranda / ut ut faceret que nūq̄
 decet / Ideō inquit Cor meū conturbatū est / Quia ante peccatū
 splendidū erat / splendore et fulgore emittebat / oppidū lucidū
 exalabat / At quū piacētū ip̄m cōtaminauit / caligo illū obteñebra
 uit / reddēs ip̄m obteñebro sū / ut recte potuisse dicere Illud rob
 Et in tenebris straxi lectulū meū / xlv / hoc est cor meū / factū iob. xlv
 straxi omnium uirtorū / Ideo uiebat Cor meū conturbatū est
 in me / ita ut nequeā / inter uerū / et falsū discernere ob
 cordis tenebritatem / Et formidū mortis cecidit super
 me p̄o lvi Quū me omnibus appexi circumdatū erūis / p̄o lvi
 quas in me iniecit ille primogenitus primus / dñi pomū uerū
 gustauit / tūc sane me decerpit / gaudū ac naturā inte
 grā contaminās / O adamē si pomū hanc edisses / me inim
 talem constituisses / unde cor meū minime reddisses con
 turbatum neq̄ sauitatū / sed dum peccasti / cor meū mor
 sagitis acutissimis ualedissimisq̄ uulnerasti / Vulnerasti
 cor meū / soror mea sponsa / hoc est tu mater eua cor meū
 ueneno toxicasti / qua nō / serpentis suās uideri q̄ bonum
 eet lignū ad nescendū / et pulerū oculis / appetūq̄ delectabile
 et tulisti de fructu illius / et comedisti gen / 3 / Et quod fuit de
 eius uero obtulisti / tūc quippe uulnerasti cor meū / canth q̄
 id est tuo sermōe tutam nostre humanitatis massā corrupisti / canth q̄
 (in uno oculorū tuorū) hoc est in tua inobediētia / (Et in uno
 crine collucti) / quod fuit peccatū originale / Itaq̄ recte ait
 psaltes Cor meū turbatū est / ob fatiorū multitudinē meorū
 Adde q̄ dereliquit me uirtus mea / Si adamus nost̄ nō
 prolapsus fuisset in illam inobediētiā / in quā incidit / potior
 habuisset corporalē / et spūalē / quā adaptus est post piacētū
 perpetratum / Nam antea ad opus corporale / robūq̄ extēri
 excitandū / atq̄ spūale / q̄ post / Et hoc est dictū dauidis / Der
 liquit me uirtus mea / cū spūalis / tum corporalis plurimū
 p̄ rothoplasti noxa / anā / ad opus spūale operandū ac corporale debet
 auerit

tertij psalmi

Decehigit me uirtus mea / hoc est ratio / que per peccatū
 fuit debilitata corruptaq / Maiori ratio usi fuisset homines
 ante peccatū q̄ modū / post eius perpetratiōē / Quoy liberum
 arbitriū liberius usus sua fuisset potestate q̄ modū / quū diu
 nitū nūc reperiatur Parit̄ intellectu potior et clario illo in
 tempore homines habuisset / et potioris extitisset perceptio
 q̄ modū sit / Potentes etiam fuisset potentie humane na
 ture / q̄ nūc extāt Jdo dauid ingenue futeatur inquit Deceh
 git me uirtus mea / aūm ea que mecum habitāt / turbetur adiuuicē
 Ita ut dicā Remitt consolari aū me / ob tantā dissonātiā / que
 ipam circumdat / Quia dicitur spiritus meus prolixus sequitur
 Et lumen oculorum meorum / et spiritum non est mecum / ^{prolixus}
 est de corde obsecra / de uirtute debilitata / modū offert suam
 querimonia / de oculis obtenebratis / sicut Lumen oculorum meorum
 non est mecum / cum se polluit eū bethasabee / et iussit uerā re
 occidendū q̄ rex x̄ij / orbatus fuit usū intellectuā / tantū perpe
 trando flagitiū / Si tempore futuris dixisset Illumina oculos
 meos dñe / neq̄ dicat inimicus meus preualui aduersus eū ^{prolixus}
 nequāq̄ tam inges nephas in israhel commisisset / sed delicta
 bingine eius oculi oculi fuerit / ut nō fuerit memor illius pro
 hibitiōis / Non occides / nō aduterabis / exo / x̄ij / cum dauid fuit ^{exo}
 flagitiosus irriteur peccatis / oculus dñi / nō erat super eū / Quia ^{exo}
 oculi dñi super iustos / et aures eius / in preces eorum ^{prolixus}
 hantur em oculi eius arboris caligine / ne ueritate nra agnosceret
 Q̄ nō sit ut recte dixerit Et lumen oculorum meorum / nō est mecum /
 neq̄ fuit / nisi dū dixit corā nat̄ā propheta / Peccati / Nūc uero
 o candidide lector / sciamis cecitatis / totus terrarū orbis plenus est /
 olim propheta iudex uocitabatur / qui a longe iudicabat / iuxta illud
 quod scribitur p̄ regū / ix / ca / Qui om̄i hodie dē propheta / uocabatur
 olim iudex / Eo q̄ a longe conspicebat res futuras / pro d̄ e dñi so ^{prolixus}
 occidit / quia modūi iudicantes seu iudices iā nō iudicāt a longe /
 neq̄ protendūt oculos ad res uenturas / sed ad presentes solū iudicāt /
 nitentes hominibus potius placētis / q̄ deo / Nō sic impij nō sic / sed
 peccatum dñi audi / obedire oportet deo / magis q̄ hominibus actis
 Si em̄ hominibus placere e hristi seruus nō esse ad glā ^{glā}

hos et ipsi similes a te procul missi vs. facti / qui hominibus
 placere / q̄ deo cupiunt / Omnis plantatio quā nō plantauit
 pater meus celestis eradicabitur / Sinite illos / ecce et dices
 cecorum cecus n̄ est si cecus ducatur prosteret / ambo in foueat cadunt
 mat̄s x̄s poterūt equidē in dicere cū dauidē Cor meū con- m̄s x̄s
 turbatum est / dereliquit me iustus meos / et limē oculorum
 meorum nō est mecum / Sequitur / Amici mei / et proximi
 mei / aduersum me appropinquauerunt / et steterunt / Noster
 dauid cū d̄minū Jesū in suis persecutiōibz persequeretur / ma-
 xime fuit a suis emulis uexatus / e quibus conqueat̄. At amici
 mei et c̄ / Si nosset prothoplastus in innocentie peccidurasset / sicut
 iustitia ornat̄s / origināli / nullū odium / nullaq̄ emulatio inuidie
 exortū fuisset / nullūq̄ dissidiū / ire / rixae / inimicitie / procul fuisset
 abiect̄ / sed prothodoloz / quū ip̄e in partibus sensit uerēd̄s coruio
 p̄n̄ rixae / extemplo orta fuit uolida iniquitate huius mundi
 ac horrenda tempestas / Illico fulsisset / illud contentioz exordium /
 hoc est meū / illudq̄ tūc / omnis causa controuersie / Obq̄ hoc /
 secute sūt rixae / odiū / dissidia et lengia / Inuidie atq̄ emulatioz
 proterue / Inuidia diaboli ingressa est mors in orbē terrarū / s̄q̄ sapi q̄
 Regnū est mirandū / si dauid p̄terarguos sibi reconcilia uerit
 inimicos / inuisibiles ut demones / ac uisibiles ut quātū ab
 solo / atq̄ sūlō capitulō persecutore / socerū / Quū apud genesios ad
 caput quartū legamus illico in orbis exordio / dixitq̄ cayn ad gen 4
 ad abel fratrem suū Egrediamur foras / Quūq̄ esset in agris / conser-
 uerit cayn aduersus fratrem suū / et interfecit eū / En uidet̄ quid
 inuidia egerit / ut se interimeret fratrem / Nam profecto istec sūt
 deliquit / ab inobediētia eius profluentes / Et quid tibi dicā de
 esau p̄terito / et de iacob̄ p̄destinat̄ / deprecatus est isac ^{dm̄} pro uxore
 suā / eo q̄ esset sterelis / Qui exandinit eū / et dedit cōceptū / rebecca / sed ge xxx̄s
 collidēbantur / in utero eius paruli / ge / x̄s Et si in utero p̄habatur
 Et postea deterior alū sabantur / Quid itaq̄ sentis de isets / germanū ge xxx̄s
 qui cū israhelitis uēdidit / Cuncti q̄ cū pluribus alijs dicere
 ualuerūt Amici mei et proximi mei / adūsū me appropinquauerunt /
 Quid aliud in dies conqueimus / inter generos / atq̄ soceros / et inter
 murum et socerum / inter patrē et filiū / inter matrē et filiā / inter
 cognatos / et domesticos / ac uicinos / inter regē et populū

inter ecclesiasticos / inter fratres monachos / odia / dissidia / cōtēstas /
 opprobria / inimicitias / iras / iracūdias / cū omni letania ceterarū
 iniuriarū / Unde bella et lites in iobis / ait dominus iacobus cap
 nonne ex concupiscentiis uestris / Paulus confirmat Quia iacob
 cū sit inter nos zelus et cōtēstas / nōne carnales estis / et secūdu
 hominē ambulatis ꝑ̄choꝝ Non sane ambigendū est / neqꝫ in ꝑ̄choꝝ
 dubiū uergendū / quia omnia spece manauerunt ex adami delicto
 Ob quā rem fatetur ingenue ꝑ̄ psaltes / Amici mei / ut fuerit cōsile
 quos dauid cū suis complicibus eripuerat a philistin opugnatōnis
 cellam / uolentes ꝑ̄m dauidem tradere inter saulis manus ꝑ̄ xxxij ꝑ̄ xxxz
 Et proximi meꝫ exiterūt eius fratres holiab / aminadab / et
 samma / qui sequebantur ꝑ̄relliū cū saule / dauid uero qui patris
 iussu fratres inuiseret / uidit goliath philistin irracliticꝫ expro
 bantem / cū quo cū etiam singulare optasset iure / a fratribus fuit
 abiurgatus / dicentibus illis Quare uenisti / et quare dereliquisti pau
 culas oves illas in deserto / Ego non superbia tua / et nequitia
 cordis tui / quia ut mideres ꝑ̄relliū descendisti ꝑ̄ x / xlv / Quia qꝫ ꝑ̄ xlvj
 a proprio genito absolone / oppid fuit uexatus cogēs illū ut fugā
 mitteret ꝑ̄ x / xlv / Et hoc est quod dixerat ꝑ̄ lxxxvi / Elongasti a me ꝑ̄ xlv
 amicum et proximum / et notos a miseria / Ideo Amice charissimo / ꝑ̄ lxxx
 nentiqꝫ mi reꝫ / neqꝫ aliqua t'urbetis mestitia / si aliquādo contu
 meliā / aut passus fueris calūniā a tuis / seu ab alienis / cōmū band
 trēntie exēplo Quia quēcūqꝫ scripta sūt / ad nostra doctrinā scripta
 sūt / ut ꝑ̄ patientiam et consolationē spem habeamus Roꝝ Sequitur Romꝝ
 Et qui iuxta me erāt de longe steterūt / et uim faticbat ꝑ̄m quēbat
 animam meam / Suas rursus persecuciones enarrat uisitatō
 quibus / a suis afflictus fuerat / Et qui iuxta me erāt ꝑ̄ carnem
 longe a me recesserūt ꝑ̄ inimicitiam / Absolone ex eius Lumbis fuerat
 egressus / factus eius propinquus / longe fuit ab eo elongatus cupiēs ꝑ̄ xxx
 ipm sui regni potestate orbare / hominū gruppe corda moliebat
 post se / ut regnaret ꝑ̄ x / xlv / Et adrias eius filius / longe ab eo abijt
 stando contra eius uoluntē optabat regnare / dum ꝑ̄propinquus ꝑ̄ x / xlv
 Adrias aut filius agit / eleuabat uerba dicens Ego regnabo ꝑ̄ x / xlv / Iꝑi sane
 irracl' imperium minime debebat / quia eius iam ius regnandi
 dñi iussu / ad salomonē esset deuolutū / qui erat irracl' imperentur

Maxima plebendi erit y pena / eo qd parentu uenera
 tioe pceptu uiolauere / honora patre et matre / et eris
 longeuus super terram Exo xx Quanti hodie huiusmodi pre
 cepti fragi reperuntur / Et utina ad huc illud pceptu catteret
 uetus Qui maledixit patri aut matri / morte moriatur exo
 li xxi Arbitratus fueri / pateros iri a filij maledictio / et si
 no uirtute amore / saltem pene timore / Tu aut occisistis dei
 tuos cole sumo honore parentes / ut et a tuis in posteru
 filij reuerentis / quod si neglexeris / et ipi peccide negligit /
 Solus dys / ac parentibus reddere equales / seu uicitudine
 negumbaris / Adco uere habemus ee ut simus / et a primoge
 nitioribus alimentu ut uita degamus / Huc uero perpend si qris
 meissitudine impendere poterimus Adco recte conuerit
 dauid de suis matris inquit Et qui iuxta me erat de longe ste te erit
 nullum impendentes patri obsequiu Et uim faticbat qui gnerbat
 anima mea / ut fuit absolon / qui in uerupare uolebat patris im
 perium / aspleges eius spum / atq animo conturbis Quo fit ut
 ingaue diceret psalter aduersus suos emulos / Quanta ostendisti
 mihi tribulatioes multas et malas / et conuersus inimica ste me / et de
 abyssis terre / iteru reduxisti me pro lxx eripientib me ab eis / qui
 sel obsua nequitia / elongauere a me / Sequitur Et qui inquirebat
 mala michi / locuti sut uanitates / et dolos totu die meditant
 Ad huc recessset suis contribulatioes / et assiduas anxietates /
 ac nimias angustias / quas patebatur indies a suis turba ribus / qui
 dente canino spum torquebantur / Vnde poterat merito dicere
 Castigas castigaui me dnus / et morti no tradidit me pro lxx
 Conuerit hie de sua socero persecutore saule / qui semper me
 meditantur dolos / ut a terre fute spum delectet / Persequendi spum
 causa precipua fuit inuidie seminatru / qua animo conceperat
 dum niphe seu israhel puelle / post in golie uictoria acquisiti per da
 uide carerat illam suauē catlerā seu egregiu epulamin pereri / pro xliii
 ssit dauid saul mille / et dauid decē milia p regu xliii fratus est
 aut spul / et displicuit in oculis eius sermo iste / dixerat q dederunt
 dauid decē milia / et mihi mille dederunt / Quid ei superest / nisi
 solum regnum / Non recte ergo oculis / saul aspicebat dauid a
 die illa / eo dinceps / hie persecutor in dauidem exorte fuere /

Exo xx

Exo xxi

pro lxx

pro lxxii

pro xliii

Psalmi tertijs

Multoties in ore motus in ipsum lancea uoluit confodere/ ut
 illi mala inferret/ ut regū primus abūde narrat codex/ Cupiebat
 saul omnibus suis malis/ dauidē interimere/ Locutus est autē saul
 ad ionathā filiū suū/ et ad omnes seruos suos/ ut occideret dauid
 p̄ regū xix. Tanto odio persequēbatur dauidē saul eo q̄ haberet w̄m
 exosū/ ut ionathā filiū cupida trās foderē uoluerit/ quia illū habu
 erat excusatum erga patre p̄ re xx. Ob id dicebat dauid Et qui p̄ re xx
 magnificat mala mihi/ locuti sūt ueritates/ quas saul proferēbat
 in dauidem/ dicēs fili mulieris albro uirū rapientis/ nūquid ignora gē
 diligit filiū ysai/ in confusione tui/ et in confusione ignominiose ma
 tris tuę/ Ofendit enī sic dicitur quibus filius ysai iuravit super terram/
 nō stabiliēris tu/ neq̄ regnā tuū Itaq̄ iam nūc mitte/ et adue eū ad me
 quia filius mortis est/ Aperte abiecto humana hęc neguitia/ et
 quo uadat hominis inuidia/ Considerabat saul ionathā eius gratiā
 habere dauidem exosū inimicū/ eo quo amicitie sedis corā reerat
 Quod neutiq̄ est fas/ sed quotidianū nefas/ quod int̄ humanorū iudicij
 praticatur ut nelis nequiter et contra ratiois equitatē/ amicum
 odio habere illum/ quem tibi constituisi odiosū/ Nulla profecto id
 ratio persuadet Sequitur Et dolos totā die meditantur/ Videlicet
 dauidis/ emuli eius aduersarij ad decipiendū eū/ ut in municipul
 mus decipitnt/ Clolos nimis patauerat patri absolō/ quando habitū
 copia eundi/ ut uictimas offerret pro explendū uoto quod sicte emise
 rat conitauerat in patre q̄ regū ca/ xs Et quid dicemus de saule/ q̄ re xx
 clolis ac fallatū/ quibus nitebatur ipsum fallere/ Fesellit quippe
 quando ab eo centū philistinorū preputia postulauit/ ut inter eorū
 manus coniteret p̄ regū/ xbiij/ Saul uoluit dauidē in philistijs p̄ re xliij
 manus coniteret/ inter quas in montibus gelboe ip̄e cecidit q̄ regū
 xxxi. laqueū aperuit et effudit/ et incidit in fouea quam fecit p̄ re xliij
 Felix atq̄ est beandus/ qui hominū captioēs/ laqueos/ dolos/ deceptioēs
 fallatias/ uoluit euadere/ hoc intempore/ ubi atroxis latet in herba/
 plexorū hodie reperitur es/ qui si nō decoperit quēpiā/ in langore
 incidit/ e quo rū numero/ nō uenias tu recensendus. Sed eū p̄ alio
 psalle. Anē quis habitabit in tabernaculo tuo/ aut quis requiescet
 in monte sancto tuo/ Qui ingreditur sine macula/ et operatur iusti
 tiam/ Qui loquitur ueritatē in corde suo/ qui nō egit doli in lingua
 sua nec fecit proximo suo malum/ et approbatiū nō accepit aduersus
 Proximos suos p̄ re xliij. Et quis est iste et laudabimus eū eli xliij. p̄ re xliij

sequitur **De** ego aut tanquam surdus non audiebam, et sicut mutus
 non aperies os suum. **De** ex illis se laudat hic dauid, primo
 de surditate, quia sepius surdus se reddebat, ut ubi oppro-
 biosa emulorum audiret suorum considerat in opus esse factum, ne
 deterrere contingeret. Sciebat utique de hominibus, ut tempore
 neco modo dare sicut scriptum est. **Eccl. iij.** Omnia tempus habet
 et suis motibus transcutit, uniusa sub celo, tempus accendi, tempus Eleu-
 loquendi, **Primo** prudentia est apud virum probum, nonnunquam silens
 etiam a bonis, quanto magis ab improbis uerbis. **Idcirco** ait Ego aut
 tanquam surdus, non audiebam, quoniam fingebat se non audire uerba fatula,
 inania, nulliusque frugis. **Aiebat** sicut apud surdum, et oblitantur
 aures suas **ps. lviij.** Ne incantatoris uerba audiat, aculiat ipse sub **lviij. v. 10.**
 sabulo. **Non** uidet serpentis sagacitate naturalis, a natura indita.
Et tu surdus te facis, apud eos qui te neque diligunt, nihil respondis.
Ad ea, que isti aduersum te testificantur, aiebat emphas ad Jesum. **Mat. xlii.**
Euangelista quid de domino sentit, **Audito** Jesum aut timebat, **Cur** tu
 o christiane tanquam non agis? **Quare** enim dauid non pulsas citharam
 cantas? **Ego** aut tanquam surdus non audiebam, **Numquid** non loquar
 apud secundum regem ad caput sexti decimi maledictionis uerba que
 semel copiosius dixerat in dauid, **Ad** a filium suum facie anfractu
 non uidisti lapides, quibus ipsum lapidabat? **Quid** respondit is qui
 illum uolebat necare? **Dimittite** eum ut maledicat, **dominus** enim precepit
 ei ut malediceret. **Recte** ergo loquitur **psalm. lxxv.** inquitens
Ego tanquam surdus, non audiebam, contumelias, conuicia, neque oppro-
 bria, **omnia** parumpendebam, ac nilipendebam propter deum meum. **Et**
tu christicula sic similiter et uiam dges. **Beata** ac felicis conditio,
Secundo se laudans dicit. **Et** sicut mutus non aperies os suum. **Mul-**
toties (scilicet quando expediebat), facebat se mutus, ne deterritus
 illi contingeret. **Extremo** est dementie, uelle fati, ubi non est opus.
 Sicut dauid coram regem achis siluit ori suo silentium imponens expauore,
 ne uiret agnoscendum per regem **xxi.** **Silendum** est utique quoad modum. **Primo**
 manuit dicit ad **psalm. xxxviij.** **Omni** et humiliatus sum, et silui **psalm. xxxviij.**
Audi amabo, quid de magistro scriptum sit, **ate** imitandus, apud uate
Esai. ad caput quingagesimum tertium. **Oblatus** est, quia uoluit
 et non aperuit os suum, sicut onis ad occisionem ductus est, et quasi
 agnus coram tonitruose, obmutuit, et non aperuit os suum. **Si** te pecca-
 tores laudauerit, seu tibi exprobrauerit, sile quiesce, amice dei, quoniam sic
 scandala, que oriri poterunt, optima habebis modo extirpata sepulturas.

Sequitur **Et factus sum sicut homo non audies / et non habes in ore suo redargutiones** Dixerat in precedente versu se sepius fecisse surdum / mutum / ad omnes **blasphemas / contumelias / idcirco prosequitur ob eandem causam / dicit Et factus sum sicut homo non audies** hoc est ea que in me approberunt dicebantur / obtinui aures / ne audire / sed ager mercedem / **ipsi obcludebam / ne pepererem mercedem irei nullipendas meas / Neipsum propele oibus modis trichar** ne iniquorum voces audire / ac deum deprecas in quibus / **Eripe me de manu inimicorum meorum / et a persequentibus me / Illustra faciem tuam super servum tuum / saluum me fac in misericordia tua Domine non confundar / quia inuocavi te / Erubescat impius / et deducantur in infernum / multi sunt labia dolosa psal. xxx** hinc itaq; more gerebat **psal. graph. us aduersus eos qui tribulabant eum proterue / Perinde et tu o christifere / ne in aliqua incidas rem detestabile / ipsi inuitur / ut factus sis / sicut homo non audies / ut deum percipias id quod** **Esaias dixerit ad caput trigessimu tertiu / Qui obtinuit aures suas / ne audiant sanguinem / et claudit oculos suos / ne uideat malum / iste in excelsis habitabit / hoc est cum sanctis beatis / in celo imperio / Maxime perfectioris est uir censendus / qui contra melius non it obuia sed patienter fert illas / ut coronam mereatur eterna iuxta iacobum dictu cap. beatis / iuxta qm sustinet tentatione / qm qui probatus fuerit accipiet coronam uitae / qua repromisit deus diligentibus se / Esto itaq; si uis premiari a deo / factus sicut homo non audies / ut uisum** **Ager beatu / Subdit psal. lxxviii / Et non habes in ore suo redargutiones** **Intellige tunc cum prore / uen aequi rancore / seu nimia indignatione / in uindictae modum / et non reprehensionis / quia modis isto haud redarguere erit equum / Immo qui non arguit ut debet penam luit / nimiorq; cruciatus / ut in sacra lectura mus ^{psal. lxxviii} de heli qui filioru proteruitates suorum usq; arguebat p. re. ca. ij) **Iustum arguere est / ut paulus testatur / per q ad habitum cap. hec loquere / et exhortare / et arguere eum si imperio ^{thi. ij} Nichilominus nullatenus te semper debes accingere ad argutiones / sed tempore / et loco / ne argutus fiat deterior / ut in scandalo ueniat aliquod oriudu / p. uisillo xii / phariseoru uerum ^{psal. lxxviii} **Quo fit ut non semper habeas in ore tuo redargutiones / sed dum expedierit / Neque queritor hostilitate que corrigat / sed obicem corrigat / eum tunc consistente modo ramine / ut a deo laudem accipias / Quod facillime per ages / si illud in corde de frater na correptione / scilicet habueris precceptum Si aut peccauerit in te frater tuus / uade et corripe eum / inter te et ipsum solum ^{mat. xviii} **Nimiam quippe humilitate erat precinctus etia********

psal. xxx

Es. xxx

inco. l

per. ij

thi. ij

psal. lxxviii

mat. xviii

quando ab aliquo arguebatur/ Apud regū secundū ad caput sextū
 scribentur/ Porro dauid erat accinctus ephod lineet dauid i reg 12
 et omnis domus israel/ ducbat arcā testimēti dñi in iubilō et
 in clangore buccinē/ Quāq; intrasset arca dñi in civitatem
 dauid/ michol filia saul propitius per fenestram vidit regē dauid
 subsilentem/ ac saltante corā dño/ et desperxit eū in corti suo
 Reversusq; est dauid ut benediceret domui suē/ et egressa michol
 filia saul in occursum dauid ait/ Quid gloriosus fuit hodie rex is-
 rael discoperies se ante ancillas seniorū suorū/ et nudatus
 est/ quasi si nudetur unius de scutis/ Audisti vtilidā arguitioē/
 Repice nūc eius humiliatōē/ fluxitq; dauid ad michol/ Vi vult
 dñus/ quia ludam ante dominū/ qui cleat me patius q; patre tui/
 et q; omne domū eius/ et precepit mihi ut esse lux super omne
 populū dñi israel/ Et ludam et iulior famulū q; factus sū/ et
 ero humilis in oculis meis/ et cū ancillis id quibus locuta es
 gloriosior apparebo/ fletus ecce dixit dauid Et nō haberi in ore
 meo perargutioēs/ Sequitur Qm̄ in te dñe speravi/ tu exaudies
 me dñe deus meus/ Qm̄ dauidis emuli/ atq; persecutores ipam
 uehementer atq; acriter diceq; persecuti fuerāt/ patienter
 sustulit/ nō queritas ulione/ sed iudicio dei omnia reliquit/
 Ido modo ait Qm̄ in te dñe speravi/ de eius vindictā sumes/
 Qm̄ scriptum sit dñi xxxij/ Mibi vindicta/ et ego retribu- deu xxxij
 tūā/ (tu exaudies dñe deus meus) ipōr castigas/ Sepius dñus i ro xxxij
 p̄ ^{uult} ~~pro~~ ^{me} ~~me~~ inimicos amicosū suorū/ ut liquet patet p̄ xxxi
 Quia si in gelboe montibus mortem obiit neq; saul/ fuit eo
 q; dñi christum/ nimia improbitate/ motuq; inuidia perse- deut xxxij
 cutus fuerat/ ut ex p̄ codice regū liquet Reddam ulione
 hostibus meis/ et his qui oderūt me/ retribuā deū xxxij deus deut xxxij
 utiq; est qui uliscitur/ de inimicis amicosū suorū ad quōd
 ergo meipm̄ vindicabo/ si ipē uliscitur de emulis meis/
 Et si deus p̄ ro nobis quis contra nos/ Rom/ hūc Neutiq; quipe Rom būs
 timēto/ millia populi circūdantis me p̄o in haud expanēscā
 ingiā dñe/ Quia cadet a latere tuo mille/ et decē millia a p̄o ij
 dextera tua/ p̄o xē Propter ea/ si in eius manibus vindicta p̄o xē
 collocauero meā/ Quid mihi respondebit/ Ad sane quod in
 corde de p̄o Qm̄ in me speravit/ liberabo eū/ protegā eū/ qm̄
 cognouit nomē meum/ clamavit ad me/ et exaudiam eum/
 cū ipō sum in tribulatioē/ eripiā eū/ et glorificabo eum/

franco

Psalmi tertij

Quo factum est ut ingenie dixerit dauid *Quia in te dñe speravi ut*
de inimicis nō ego sed tu dñe vindictā sumas meis ceteros brachiū
pecca totis et maligni hoc est saulis in iudiciū) Et tu exaudies dñe
deus meus) Videlicet deprecationē meā/ ut a timore inimici ei
psalms
nocti saulis tentorū/ ipō eū ceteris separante/ recepit eius lanceā
eū ague cyho Dixit ipō eius capite tuo abisai concludit dñs in
micum tuū hodie in manus tuas/ hūc ergo perfidia eū lancea in
terra semel/ et secundū opus nō erit Et dixit dauid ad abisai/ Ne
interficias eū/ quis enī extendit manū suā in christū dñet innocēs erit
Et dixit dauid Vinit dñs/ quia nisi dñs percutisset eū/ aut des
eius uenerit ut moriatur/ aut in preliū descendēs perierit/ propitius
sit tibi dñs/ ne extendam manū meā/ in christū dñi p̄ regū ea xbi
hanguid nō aduocatis/ quomodo dauid neci eū tradidisset/ Sed no
lunt iulione relinques dño/ Idem peregrasset si cordi eius fuisset ut
psalms
aut eius clamidie scindēs p̄ regū ea/ xxv. En uidēs quomodo illi
peperit/ eius uindictam dño relinques/ Et tu dei amice fac simi
liter/ ut dñs uideatur et minime tu/ Sed potius dñi paul' con
silium capito sed si esuerit inimicus tuus/ eiba illi/ si sicut potū
Seguitur dñe Quia dixi nequando super gaudeat mihi ini
mici mei/ et dñs comouentur pedes mei/ super me magna locuti
sūt) De suis ini
miciis quū persequentibus ad finit adhuc sermo
nō inguēs/ Quia dixi/ scilicet in oratiōe/ quā futebat ut liberaretur
ab aduersariorū manibz suorū/ Nequando gaudeat inimici mei/ super
infertunia mea Quādmōdū inimicorū mag' ut sūt gaudentes de
calami tūtibz super ueni entibus/ existimantibus de felicitatibus occurre
tibus/ Et dum comouentur pedes mei) hoc accidit/ cū fugā facit a
fatio absolo/ ibat aut dauid pedes eū ceteris aliuch monte scandē
ij re/ ea/ xis (Super me magna locuti sūt) videlicet quād' cōuatiō
uualida factū fuit ad uer' sur eū/ ut s uo. reg nō orb aretne/ cuius dñi
num absalon optabat Et sic magna loquebantur in eū/ hec precator
futura in eū aiebat Quia dixi) Nequando super gaudeat inimici
mei) Ob hoc sepe dicebat in suos persecutores Et rpe me ab hōie
malos a uiro iniquo eripe me p̄o xxxix Quāq' et tu o bone christiane
deū maximū deprecare in dñis Et sic dices Iudica me dñe deus/ et
dicet ne causam meā de gente nā sanctorū/ ab homine iniquo et dñs
erue me p̄o xliij Plurimos ip̄e psalter emulos persecutorerū habuit/ s
aul tenuit primatū liuore motus/ persequēs ip̄s ad mortē usq'
psalms

Secundū autem assistit ostendit scriptū in regū primo/ita ut ip̄s da-
 uide/ aliquando moueret preliū, ad illū comprehendēdū, ut morti
 traderet/ Secundus emulatoz fuit doech saulis clientulas/ qui
 quā moram traheret/ in urbe nobe ubi erat tabernaculū dñi/ accepit
 claud fugiē ip̄m saule/ Qui quā apulisset/ fame preo cupatus petiit
 panē pro se atq; sodalibus/ quibus sac̄bs nō habēs alios/ preter
 prepositōis obtulit dauidi comitibusq; Qui quā edisset/ gote
 ense postulant/ quo caput eius amputauerat/ et consulto dño
 pro eo/ abiit iter suū Quod quā intuitus fuisset doech certiorē
 fecit saulem/ qui inuidia tactus iussit sacerdotē interim/ cū alij
 octoginta quinq; Regū xxij/ hoc totū in dauidis actū est d̄testi-
 tūm/ ac eius opprobriū/ Emulator autē ^{tertius} perfidus fuit achito gel
 ab aure secretarius/ qui preto dauidē absolūm adhesit/ offerēs neq;
 consiliū in dauidē/ ut excetur moueret ut in ip̄s ij x/ xbiij
 Quartus uero nefandus atq; pessimus emulatoz fuit cuius propeius
 filius honoris alieni audis ij regū ca) xs p̄uersus istū iure ceto
 uoterat pat̄ in filiū dicere/ Melior est unus timē deū/ q̄ mille filij impij
 cētā xbi filius sapiēs letificat patē proū x Hic nepē extitit iniquis
 temerarius/ d̄mēs/ et stolidus/ qui bellū in progenitorē excitabat Credi-
 dero eū neq; illum de parentū ueneratōe lectitasse ^{preceptū} honore patē
 et matē/ et exis longuū super fatis terre Exo xx Seguitur
 Qm̄ ego in flagella paratus sum/ et dolor meus in conspectu meo
 Semp̄e Quia dauid ab emulis superius nominatus uidebat se
 uulneratum contumelijs pluribus/ et sauiatū nimis laboribus/
 et alaribus suis/ seu penatibus exulem/ Itō conuerendū de seip̄o/
 Aut Qm̄ ego in flagella paratus sū) Minime gentiū/ alieni legimus
 dauidem uirgis cesū fuisse/ ut d̄ paulo/ qui ter cecus fuit ij ch̄ xi
 neq; in sacris/ neq; apud aliquos auctores Quomodo ergo illi d̄cuit
 alegare exultatus/ sup̄ litaq; que nūq; passus est Cape itaq; flagella/
 pro laboribus/ quos passus est immensos/ quasi uite suo cūctis diebus
 Sicut ip̄e dixerat Castigās/ castigauit me dñs/ et morti rō tradidit
 me p̄o exbiij Non per flagella/ sed per assiduos labores/ Sicut ille
 patientissimus uir iob aiebat Homo natus d̄ muliere/ breui uicēs tēpore/
 repletur multis miserijs iob xq; Quas dauid uocitit flagella/ quib; iob xiiij
 ip̄e circundabatur undiguāq; Jalcireo inquit Qm̄ ego in flagella
 paratus sum) Erat sane presto/ ad omnes suffere illos sudores/
 nemini renitens/ sed omnibus ceruicē atq; colū subdendū/ ut ut
 in eius admirationē d̄uenires/ si eius patientiam cognouisses Et
 dolor meus in conspectu meo Semp̄e) nō d̄ laboribus/ quos patichatur

intelligendū est / sed de calūnijs / et iniūsticijs et emulis suis
 illatis / Aspice queso o bone christiano quid sixerit psalter in
 multorum improbitatem Quā ego ad flagella paratus sū / Et tu
 ad quid te preparas / ad cruciatus pro christo patiendis / Nequā
 Ad quid itaq; ad mundi uoluptates / atq; ad consequēdas corporis
 delicias es tu presto / et ad capescenda gaudia transitoria / et sic
 pro re momentanea, letaris / eterna perdere / O quantum perdis Audi
 magistrū iniquitente mthca / hī nemo potest duobus dñis mth bi
 seruire / aut enī unū odio habebit / et alterū diliget / aut unū susti
 nebit / et alterū contēnet / Non potestis deo seruire / et mānone /
 Si deo obsequiū cupis prestare / esto paratus ad flagella / Quoniam
 angusta porta / et arcta uia est / que ducit ad uitā / et pauci sūt / qui
 inueniūt eā mth hī / Si uero mā more ac eius luxu / operā dōmē mth hī
 uis Esto paratus ut in oreū descendas / cū dathā atq; abirō Aperta
 est terra / et deglutit dathan / et operuit super congregatiōe abirō
 c's p'so / ~~Holi obsecra miceroli mānone inseruire / aut eius Luxu~~ p'so c's
 Quia lata est uia / et patiosa uia est / que ducit
 ad perditionē / et multi sūt qui intrāt per eā mth hī / Quā si optas mth hī
 explode / sic cū dauide Quā ego paratus sū ad flagella / et dolor
 Sequitur q; Quā iniquitatem meā anūtiabo / et cogitabo pro peccō
 meo / cuncta que passus fuerat psalter detrimenctis / uere ab sūā
 quando ouis parabola ipi in hī manerat q; re xy Jpe enī detege q; re xy
 rat que uentura erat ei propter suā iniquitatē / quā celauerat
 nouē mensū fluxu atq; ratiō / tūc uero dixit / sūm agnosces delictū
 Peccati / Et audiuit / trātulit dñus peccatū tuū / nō meritis /
 Quāq; uia culū cognouit / dixit Quā iniquitatē meā anūtiabo /
 seu p'ationē meam deo narrabo / Et cogitabo pro peccato meo /
 Hoc est contristator de delictis meis in deū perpet ratis / quoties in
 mentem uenerit Et hoc est quod dixerat in corde suo / Et meditatus
 sū nocte cum corde meo / et exercitabar / et scopebam spūm meum p'so lxxvi
 p'so lxxvi / Sicut mulier dū dñm uerit purgā mēta furas proiecit /
 ut terra maneat / ita dauid ex corde suo / scopand spūm / omnia
 peripsema / hoc est in mundicijs peccatorū procul iactabat / recogitand
 s'empet suorū delictorum amaritudines Ita ut dicere ualuisset
 cū ezechia Recogitabo tibi omnes annos meos / in amaritudine ac mer Esa lxx
 bii

Eger a chirurgo (nisi ut uulnus in timet in eorum uoluntate ^{no} ualet ac qui
 ree/ neq; egrotus a medico sine egritudine in stio/ quo cognito aut
 Qm iniquitate mea auerti abo) Hoc est detegat/ ut a uulnerib; medear-
 meis/ Et cogitatio pro peccato meo) Id est post ulabo a deo Semper
 ut misericordie sue phar macen seu emplastru iubeat aponi plagis
 meis/ ex piaculis contractis/ Scito/ q; si dauid no iuimas set pro
 phete piaculu suu/ quu dixit/ Peccau) nuq; dnu illi propitiu
 fuisset Si aut impius egerit penitentiā/ ab oibus peccatis suis/ que
 operatus est/ et custodierit omnia precepta mea/ et fecerit iuditiu
 et iustitiam/ uitu uiuet et no morietur/ Qm iniquitatu eius/ quas ope-
 ratu est/ no recordabor Ezechiū memor estu illius adagii ueteris Eze xliij
 Non uult dnu mortem peccatoris/ sed ut conuertatur et uiuat/ Sci-
 licet uitu felice Iho agnosce uerum/ atq; piaculu tuu Sequitur
 Inimici aut mei uiuunt/ et confirmati suut super me/ et mul-
 tiplicati suut/ qui oderunt me iniqui) Rursu conueritur adur-
 de suis persecutoribus dices Inimici aut mei uiuunt) uitamq;
 degunt prospera/ quantes in cunctis rebus suis/ semper eximii
 aduersantes/ atq; improperantes/ Ego aut sum uermis et non
 homo/ opprobriu hominu/ et abiectio plebis/ Omnes uidentes me
 deriserunt me/ locuti suut labijs/ et mouerunt caput pso xxi. Nihil pso xxi.
 aliud intueberis hoc in seculo neq; nisi inimicoru multiplicitate/
 et amicorum paucitatem/ et multoru in se ditate/ Inimicoq;
 quotidie numeris ipsi dauidi auerbatu/ amicoru uero diminue-
 batur Et q; deterius erat/ potius erat fallaces/ q; ueraces/ ut liquet
 prohet primus regu hiber ad caput uigesimu tertiu Vbi narratur quo
 in mercedis loco/ uoluerunt ym sauli tradere Qui quu iux eua-
 sisset eius furiam poterat dicere filii hominu usquequo graui
 corde/ ut quid diligitis uanitate/ et queritis me dicitu pso q.
 Scitote qm mirificauit dnu sanctu/ dnu exaudiet me/ quid clama-
 uero ad deum/ Subditur Et confirmati suut super me) hoc est inimici
 mei corroborati suut super me scilicet/ saul/ absolō et chitophel/
 ipsius dauid complices/ qui eu undiq; torquebat/ malis addentes
 mala Quippe eoru eoz iniquu confirmati erat super ym
 ad eius uexatione/ ita ut apud deu de eis conuerteretur iniquis
 Et confirmati suut super me/ Addit Et multiplicati suut/ qui
 oderunt me iniqui) hoc acciderat secundu/ quod sexi bitur y re/ x's y re x's
 Quuq; immolaret uictimas facta est coniu ratio ualida/ populisq;

172111

Pre xx 3.

pso iij

y re x's

concurrēs augebatur et cū absolon, cuius concursus meminit
 David, quando dixit (Dñe quid multiplicati sūt qui tribulāt me ps̄o iij
 ps̄o iij Animi ei aut̄ mei misit) ad picula passurus hūc et tor
 queze nexsiculū/ Animi ei idest peccata in aīa degit̄ mea/ impetāt
 regnātq; delitiose atq; voluptuose/ det confirmati sūt super me
 hoc est peccata; que in p̄i meo confirmātur corroborāturq; minime
 dereliquentiā me/ sed potius volentia/ apud me morā trahere/ ut
 confundar (Et multiplicati sūt qui odērūt me iniq;) delicta iniquā
 sūt que quotidie augeantur iqm̄ uito uitiū adauco Sūt homines
 huius seculi atq; expectati atq; bifrontes/ ut haud vereantur iniqui
 tati prostrare iniquitatorū/ accumulantes sibi dānationis iudiciū.
 Contra quos Eccl̄i scribitur ad cap̄ tertiu Cor neq; grauibitur
 in doleribus/ et peccator adhiēt ad peccandū/ Sapiēs cor et Eccl̄i 3
 intelligibile/ abstinēbit se a peccatis/ et in operibus iustitię successus
 habebit Non adhiēt minus peccato peccatū/ sed quū fuerit perpe
 tratum/ max̄ penitēdiē extingatur/ et pariter/ et tūdatur.
 Non dominetur nostri ergo peccatum Quē eius sp̄edia moy. Rom b̄
 est Rom b̄ Sed gratiam diuinā potius amplectemur/ Quē
 dei uita eterna/ Depterea nō genamur inimicos nostros super
 nos uinē/ aut roborari/ uel multiplicari/ inimicos nostros super
 tates/ minime dominū habeat super nos/ Hoc nostre iniqui
 opera tenebrarū/ et induamur arma lucis/ Sed procul abijctamur
 ambulemus/ non incōmessatōibus/ et ebriis/ Sic ut in die ho neste
 et impudētis/ nō in contentiōe/ et emulatione/ in tibijs/ nō in cubilib
 dominū nostrū Jesū christū/ et carnis curā/ Sed in iudicijs Rom xiiij
 deus Rom xiiij Hoc est/ Omnis homo/ Quia si iste complexus
 fueris/ pallioz te saluandū iri obone christicula/ Jdo nō pin
 culum fugito/ ut colubri fūctem fili peccasti nō adhiēt iterū/ sed
 et de prestis deprecare ut tibi dimittantur/ quasi a fūct colubri Eccl̄i xxi
 fuge peccata Eccl̄i/ xxi/ Et si accesseris ad illa/ superiēt te/ dentes
 leonis dentes eius/ interficientes animas hominū) Ecce peccatū peccatū
 nimū horrendū/ Quid dixi/ Quimmo sūmopere fugiendū/ Nō finis
 illorū/ mors est/ uidelicet peccatorū Rom b̄/ Si itaq; eunuchs uiri uisus
 tibus ueris/ ut aut̄ necom fugitas/ et nauas euadere ip̄as mortem/
 O uicors atq; mentis nō compos/ quomodo nō fugis amgē qui lat̄ in herba/
 scilicet in peccato/ Quid mors est/ tibi latit̄/ O christiam quis nos
 f̄ācinoat/ ut nō censeatis mortē/ ut uenēnū ēē in peccato delusū/

Sequitur Qui retribuunt mala pro bonis / detrahebāt michi /
 Quoniam sequebar boni tate / Adhuc institutus aduersus suos
 aduersarios continuat suū / iniquis Pro bonis datus se magna eē
 adeptum Pluribus bonis absalon pater detrauerat, pro cuius uicitudine
 in ipm bellum indicauerat / atq; rem cū ipiū cōcubinis nefanda
 perniciosaq; perpetrancerat / thoru pollues paternū Jamq; qui hñc
 factori rogaretur, aut pensū ei retribuatur, est nemo Ad accipiendū
 plures aptos offendes / ad contribuendū per paucos Nisi tenet in,
 uenias Si tu alieni bonū ^{confer} sine recipiendi muneris spe / tibi con
 gratulare / Quā beatius est q̄ accipere / Felix qui obsequiū amico
 prestat / At infelix qui nō gratias impendit beatus ip̄e dandū qui plū
 bonis sabauit / et ingratus qui gratias nō retulit / fuit ille Adagū
 est tritū Non est dignus accipiendis / qui nō est dignus acceptis
 Magna sane ingratitudini debetur ^{uxta} illud Ingrati em̄ p̄ss
 tanq; hibernalis glacies t̄bescet / et disperiet tanq; aqua superflua / Sapi / xbi Magnū perpetrat scelus / qui hñc factari extit
 suo ingratus / nō hñc fitium agruscēs sibi collatū / hos arguebor
 paulus ingratus / atq; omnium iustos honorū Quando nichil nulli
 malum / pro malo reddentes Rom / xii Quanto magis pro bono / malū Rom xii
 offerentes / Quæso ut mirū abste fiat / sed ut intiger sincerusq;
 christianus / pro iniquitate / offerat offerenti / bonitate Iniq; cum
 uate danitico peregerat emulus saul / capies eū fore necandū Verū
 ip̄e probe se habuit ad ip̄m post obitū in montibus gelboe ut habet
 q̄ regū q̄ ubi eius lamētū pinxitur / Lugebat em̄ dices Montes gelboe
 nec eos / nec pluuia / neniāt super uos / Non perpendis proximi chari
 tatem / ad proximū Secus ages tu o amice / ut arbitror / eo q; si trū
 perpereris inimicu uita spoliatū / nō misereberis / secundū quod dicit /
 Sed timpanū potius accipies psales / O amici gratulamini mihi / quia
 emulus fuēt us est uita meus / O impietate quā proximo impediētis
 Pro huius modi hominibus congueritur dauid dices Qui retribuunt mala
 pro bonis / detrahebāt michi / boni nōis detractio iniqua est / ac uet us /
 quia ab mūdi origine traxit exordia / Regnat quippe ubiq; terrarum
 nō dico apud forū / neq; in regū palatijs / sed quod peius est / iam tenet
 arcē apud ecclesiasticos / ac inter monasteriorum monia prius occupat p̄o c
 sedes / nō absq; ingenti detractū / detrahētē secreto proximo suū / hñc per
 sequebat /

psalmi tertij

Profecto huiusmodi homo deo et hauris exosus habendus est,
 qui sit execrabilis atq; nimium abominandus. Huius et similes is
 odio habebat dauid omnino q̄. Cūm sequat bonitate) hoc est ip̄s
 iustitiam/ cū ceteris uirtutibus quibus stipatus erat. Que enim
 odibilia erāt suis emulis, nō suffereutes illū in sublimiū dūm
 claud erat aspectu pulcher facie et cora/ corpore robusto prudentia
 et natus/ ac omnibus admirabilis/ sicut ip̄s saul inuidebat/ Post q̄
 spūs neq; ip̄s arripuerat, persuaserūt illi/ ut uicū querebat psalte
 qui corā eo psalere/ ad leuius se haberet. Et respondit unus de pne
 tis ait ei) Ecce uidi filiū ysaū bellē mite/ scientē psallere/ et fortiori
 mum robore/ et uirū bellicosū/ et prudentē in acerbis/ et uirū pulcherr
 et dñs est cū eo p̄ regū capiti. Ab origine mūdi hec orta est in fratrib
 quibus/ ut boni semper ab improbis/ seu proteruis inuideantur
 eo q̄ qui bonitate nō sequantur/ honorū opera sinitere uidi
 cāt. Quē ad modū legimus de sacrificio abelis recepto/ qui frater
 recte offerebat/ eam autē p̄ceptū neglectū. Ita ut tendret ad
 frateris occisione/ sine eo motus/ Quocirca/ recte ac probe dē/
 Qui recipiūt mala pro bonis/ detrahebāt mihi/ qm̄ sequebar
 bonitatem. Sequitur q̄ Ne derelinquas me dñe deus meus/
 ne discederis a me. Quā astutiā ac multiplicatiōē ip̄e psalmi
 suas calamitates/ in fortuna/ et nā/ atq; emulorū persecutiōes
 enarrauerat/ cognosces q̄ erat nemo qui op̄e ferret/ ad diuinū
 se uoluit diuinū inquit Ne derelinquas me dñe deus meus
 ubi ab inimicis subeūbi meis/ Ne derelinquas me/ ut int̄ corū
 manus tradat/ Ne derelinquas me/ ut ex me uindictā sumat
 Ne derelinquas me/ ut ab eis nullā/ aut ulipendat/ seu ab eis
 culitū/ ip̄s aut gaudiū offerat itaq; queso supplicat/ ut ex ip̄a
 a dñe uocū canino. Quā in te dñi meū laudabo uerbu/ in domino
 laudabo sermonē/ in deo speraui/ nō timebo/ quid faciat mihi homo uolū
 ps̄o l̄s/ Ne derelinquas me dñe deus meus) sed mihi semper esto
 comes/ quo aduixero Circūdederūt me sicut aq̄a tota die) videlicet
 huius mūdi miserie/ peccatorū egritudines/ demonis suggestiōes/
 hominū improbitates/ carnis submersiōes/ ne ergo derelinquas
 me dñe deus meus) Circūdederūt me si mal ps̄o l̄xxxij. Quomodo/ ps̄o l̄xxxij
 ergo surgā nisi op̄e ferat/ et quis in salutis me faciet miserū/ nisi iudicē!

Ne ergo derelinquas me dñe dñs meus) prolabi in insidias
 demonū aut hominū improborū/ quia a serpit ut cancer. Quoy
 Queso ne discēdis a me) sed morā trahē meū/ ne apud inferos
 naufragiū patiar tu dñe deus ubiq̄ habitas Quō ibo a pū tuo/ et
 quo a face tua fugiam? Si ascendero in celū tu illic es/ si descēdero
 in infernū ads/ Si sūpsero pennas meas diluculo/ et habitauero
 in extremis maris/ etenā illie manus tua deducet me/ et tenebu
 me dextera tua p̄o exorbū Ideo obnixē d̄ precor/ ut manus tua
 teneat Et ne derelinquas me dñe dñs meus/ et ne discēderis a me)
 neq̄ hic neq̄ alibi/ sed semper hic habitū/ et per gratiā/ et finalit̄
 in futuro seculo per gloriā Amē Sequitur ¶ Intende in ad
 iutorium meum/ domine deus salutis mee) Quis ip̄e dauid
 sūmus esset uates/ alio pū afflatus optime sciebat/ omnia res
 imitanda per signū crucis/ ad inuocādū diuinū auxiliū/ q̄ eḡre
 fit quādo d̄ deus in adiutorium meū intende/ dñe ad adiuandū
 me ^{scilicet} p̄o b̄rix Et quis ualebit opera dirigere nostra/ aut in
 opus intendere nostrū/ nisi dñs deus salutis nostre? Ita dauid
 aiebat p̄o xxxix Rapice in seruos tuos/ et in opera tua/ et dixit eḡ
 filios eorū/ Recte utiq̄ fatur p̄o graph̄s dicens Intende in adiutorium
 meū/ ut opus exordii bonū habeat/ mediū et prosperū/ hinc uero
 optimū felicissimum) Queritur itaq̄ ad opus exordiendū tuū/
 opem diuinā/ ut successus tuus prosper existat/ sine qua/ nihil
 fructus/ seu cōmodi accipiet Obquā eē audi magistrū ad collegas
 suos inuente apud diuū iohāne ad caput quintū decimū) Sicut pal
 mes nō potest ferre fructum/ a semelūso/ nisi manserit in uitelneq̄
 uos nisi in me manseritis Ego sum uitis uos palmites/ qui manet
 in me/ et ego in eo/ hic fert fructum multū/ quia sine me nihil
 potestis facere ioh̄ x̄s/ Ecce scopū/ ut semper dicamus Intende
 in adiutorium meū) In alicuius operis exordio/ apud preicos mo
 erat quas misas accersiri/ ut opitula mē offerret Quanto magis
 deceat uirum christianū/ domini nomē inuocare/ ad operas suas
 consumendas/ Quamū paulus egregius ad eborinthios aiebat ad
 caput tertium posterioris epistole/ Non q̄ sufficientes simus cogitare
 aliquid a nobis/ quasi ex nobis/ sed sufficientia nostra ex deo est) ¶ Icho/ū
 Quid aliud pretendabat/ nisi q̄ si deus operibus nō assisteret nostris/
 ad perficendū opus/ sufficientia nostra/ minime sufficeret) Ita
 dicito cū psalte/ Intende in adiutorium meū/ (deus salutis mee)

p̄o exorbū

p̄o b̄rix

p̄o xxxix

scripto

(P saluti finis tecty)

Explicatio psalmi quarta sequitur

Miserere mei deus / secundum magnam misericordiam tuam / huius
modi psalmi / hic est titulus / victori / sive in fine psalmus dauid
cum uenit ad nathã / quando intrauit ad bethsabee / hinc notum
euadit huc se psalmum cantatum fuisse ad uocem uictoriam / propter
finem / qui erat christus / quod ob bethsabee adulterium / atque uris homi
nidium / compulsiuit / quod ad modum preteritum relinquatur / in ini
tio interpretationis secundi psalmi penitentialis beati quorum remisse
sunt iniquitates / Cuius edendi causa hunc psalmum diffuse reperies / quod
regum capitibus xi et xii postquam dauid in scelere agnitione suorum
atrito / exorsus est psalere / Miserere mei deus / maximi peccatoris /
sautiatis / pleni meorum peccatorum rimarum / Ad quem me corum proficiscar /
aut quem queritabo / nisi te fontem aque uiue salientis / Quoniam
modum ^{desiderat} ad fontes aquarum / ita desiderat anima mea ad te deus
sicut anima mea / ad deum fontem uitam / quando ueniam / et apparebo / ante
faciem dei / fuerunt mihi lacrimae mee / panes die ac nocte / dum dicit
michi quotidie / ubi est deus tuus / uero xli / Abite peccata procul abs
me / quoniam misericordiam est dominus meus / ad me medendum / Miserere mei
deus / quia iniqui ego thorum alienum pollucendo / atque thalamum externum contra
minans / precepti sequor / cum uxore proximi tui non coibis leui xliii / leu xliii
Miserere mei deus / quoniam culpa et mea agnosco maxime / uibes uerum in
occidendum / contra preceptum / non occides / Exo / xii / ut bethsabee pul
chi tui ne ad libitum uoluptuose potires / Miserere mei deus / in qua
Exo / xii
rum in lacrimarum uallo hac uitam ago / da ueniam queso / dextera obsecro
porrige / missusque factus / quo te offendi piaculum / Quia cum uatus fueris
misericordie recordaberis Abacuc ca / ii / Miserere mei inquit deus / Abacuc ii
Secundum magnam misericordiam tuam / hoc est / piacula mea dominus non
mihi imputes secundum iustitiam tuam et rigorẽ / sed iudica me peccatore
prout exigit tua misericordia / Quia tibi proprium sit semper miseri
et minime punire / super exaltat aut misericordia iudicium / dico p
Qua propter haud dicam cum pessimo caino maior est iniquitas / iaco p
mea / quod ut ueniam meritarum se / Sed potius dica maior est iniquitas
ricordia / quod sint omnes iniquitates mee / quoniam esset sicut fœch arene /
Est ne hominum seu angelorum quispia / qui queat equoris arenas nume
rare / Nemo profecto / Quis itaque dei misericordiam infinitam potestare /
mi nime genitum / uenerendus est hic non alibi / qui ualent experiri /

Magna enim est dei misericordia, quod in cunctos diffundit peccatores. Ideo si in aliquo prolapsus fueris ^{in actu} / noli desistere, et eius pietate, sed ipsius contemere, quia max aderit tibi propitius. Et conuertimini ad dominum deum uestrum, quia benignus et misericors est, pater et multo misericordie, et prestabilis super malitia iustorum. 10 he ij
 Et auertis dei misericordiam esse languidam per maximam. Quod fit ut pede fixo (ut aiunt) teneas deum semper post te misereri, sicut filius pater sui, aut gnata mater sue. Nunguid potest obliuisci mulier infans suum, ut non misereatur filio utero sui? Et si illa obliuisci fuerit, ego tu non obliuiscar tui. Es xlix
 Misericordie dei, non semper propitiori repugnat. Ideo dauid dei pietatem invocando ait, Miserere mei deus. Secundum misericordiam tuam. Sequitur, Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam. Es xlix
 Ab huc appellat dei misericordiam, ut deleantur eius crimina, pro cuius intelligenda est aduertendum, apud diuini peccatorum binos esse conscriptos codices, Quorum prior predestinationis uocatur, Eleget nos in ipso, ante mundi constitutione. Ephe, cap. 1. Alter uero reprobarum appellatur, deleantur de libro uiuentium, aut psalmes ps. lxvii. Videlicet, qui presciti sunt, ob peccatorum obstinatione suorum. Et cum iustis non scribantur, eo quod minime ueniunt saluandi, ephe 1
 Nam inquit dauid, dele iniquitatem meam, hoc est dele me de reprobarum libro, et pietatam obliuiscar meum, ne mihi imputandum sit. Et hoc secundum multitudinem miserationum tuarum. ps. lxvii
 In uniuerso uic tue domine misericordiam tuam, (dele iniquitatem meam), ob cupiosam quasi fuisse prothoplasti simile. Adamus nostrum ellatorem metus, diuinum est transgressus preceptum, per suam inobedientiam. Ex omni ligno paradisi, nisi comedere de ligno ante scientie boni et mali, ne comedere, ps. xx4
 In quacumque enim die comederis, morte morieris. Sic dauid preceptum oblitus diuini, Non mechaberis, ex xx, in obedientiam perpetrauit, gene ij
 Adam latrocinium commisit, tangens ac edens rem alienam, in qua nullum acquieserat dominum, nammo illi inhibitu erat illa fructu in arbore scientie, exo xx
 Ita et uates furtum perpetravit, corpus tangens herbarum alienum, cuius dominationem habebat nullam, totum quo delictum genus humanum uitiauerat. Propterea sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, et per peccatum mors, et in omnes homines, mors pertransiit, in quo omnes peccata ueritatis. Rom 5
 Etiam ueritas dauid, suo adulterio homicidiorum.

Psalmi Quarti

totū eius familiā ac progenie cōtamina uerat / hinc erasit a domo
 sua nūquā abiit / filius in adulterio habitus uirū orbatur fuit / eimpp] 10 xij
 cōcubine per absoluto pollute fuere q̄ re xs hinc exartū exhat bella q̄ rex
 filij in patrā Ob hoc a nepote robaa dece sūt tribus separate h
 regū xij Ideo recte clamitabat ip̄e dauid dicēs / Et secundū mul
 titudinē miserationū tuarū / qua affluis / et afflitim / ac uberrime abū
 das / Ideo remissere miserationū tuarū / et misericordiarū tuarū
 tuarū que a seculo sūt vsō xxq̄ / Dele iniquitatē meā / id est adul
 terij ac homicidij / cū peccatorū alijs reliquijs Qm̄ tu es ip̄e solus
 qui deles iniquitates meas Esa / xliij / Si te uitarū o bone christi
 fecerit pondra opprimūt / et cupis a deo fore delenda / pudat te
 uorū / et age penitentia in fauilla cū ioh̄ ca / xlq̄ ut demū habeas
 fascinoꝝ tuorū indulgentiam Penitemini igitur / et conuertimini /
 ut deleantur peccata uestra / dicebat xpi uicarius / ad hebreos ad hū
 munda me / Poposcerat ut eius delicta deleantur / secundū mul
 titudinē miserationū dei / Nōd plus flagitat uidelicet ut amplius
 lauentur eius iniquitates / et a peccato suo ip̄e purgetur Sicuti
 pallium luti contaminatū / eget lotiōe aque mūdatione / et tersiōe /
 ita anima uiho polluta / est ablucenda christi sanguine Qui dilexit
 nos / et lauit nos a peccatis nostris sanguine suo / apoc / ca / Et in apoca
 am̄ ad caput norū decimū dē / Ad iesū aut̄ qui uenissēt / ut uiderēt
 latus eius aperuit / et cōtinuo exiit sanguis et aqua / Ad quid
 nisi ad lauandis peccatorū reatus / et ad tergendas ac sordes uarū
 (Optime ip̄e nouerat uates / sua haud iri scelera hircorū sanguine ablu
 enda Quia impossibile enī est / sanguine tuorū / et hircorū auferri
 peccā hebr̄ x / Ideo ingredies mundū dicit / Hostia et oblatione noluis
 corpus aut̄ optūsi mihi / Vnde sanguis / ad mūdandū eximinas pro flūidus
 erat / holocausto mata / et pro peccato / nō sibi placuerūt Ecce liquidū patet
 ex pauli dictis / scelera nō eē indulgenda in sanguine hircorū
 sed in cruore uirtute christi / Quo fit / ut dū psalter dicit Amplius
 laua me ab iniquitate mea / et a peccato meo mūda / illū minime aialū
 sanguinem postulasse / sed optabat se iri ablucendū christi cruce
 preciosissimo / huius gūppe lotiōis esā m̄ceminuit quādā dicit ad caput

primum iniquitas dei iussio ad israelitas / (Lauamini) non est p
 lympha fluminu uel fontiu / aut uace ruse sanguine nunc xix m / xix
 (Mundi estote) hoc est cruore xpi / qui quia omnia uestra absq
 gere inquinamenta / Quando xpus coeci nati oculos luto linuit
 dixit illi / uade lina in natatoria siloe iua ix / Abijt lauit et uidit
 Non aquarum illaru ni / sed cruoris xpi uigore / qui pro criminato
 ribus erat dispergens / Has mihi me ad se lauandū natatorie
 siloe posebat dauid / sed aqua que ex eius latere fluxerat in re
 missione omnium peccatoru / huius aque meminit uate Eze / ad caput
 trigesimū sextū / Est undam aqua nūdam super uos Et tu quo q
 o bone dei serue / si uermibus te ostenderis rasū atq percutum /
 pete ut lateris aqua xpi laueris / ut a conscientie tue tergoris
 inquinamenti dices cū psalmista / Amphius laua me ab iniqui
 tate mea / quā mea contraxi culpa Et a peccato meo munda me /
 ne mortis mee hora ueniat mihi peccatori imputandū Ado dico
 cū humili mo publicano deus esto mihi propitiu peccatori luxbū luxbū
 Sequitur illi Qm iniquitate meam ego cognos / et peccatū meū
 contra me est semper / d' uo hic agit primo / q agnoscat suum
 delictū / dei fuisse ostensiu / Secūb fatetur ipū semper sibi
 fore contrariū / propt' sind resim mordente / ac ipū pungentem /
 In uersiculo superiori / flagitauerat ut a suis sordibus mūda
 retur / hic dat rationē / quare postulauerit dices Qm iniquitate
 meam (cognosco) que te nullatenus latuit / Adirco cupio ex te
 mūdari / (Sicito mihi queso / que leproso dixisti uiro / qui tibi dixerat
 dñe si uis / potes me mundare) volo / mundari / nū ca / b m mē b m
 Dñe tu dixisti nolo mortem peccatoris / Sed ut conuultur
 et uiuat / et agat penitentiam / ob quā rem / si ego cognosco
 iniquitatem in propotulo / nō clam abscondes meam / cuius
 me pudet penites uite me inique / prauē atq proteruē / debes
 indulgere et propitiari / Si ipē lucifer nefa ndissimus /
 quā cognouisset noxā / ei pepercisses / Et mihi pessimo
 peccatori iniquitatem quā cognoscenti / Cur nō parces /
 Parces equidem dñe / Quū sis pius et misericors atq pro
 pitator / Et ipē est prophatio pro peccatis nostris (nō pro
 nostris aut tantum / sed etiam pro totius mundi uia q pua q

Psalmi & iusti

Qm̄ iniquitate meā ego cognosco/ que anima polluit meā/
 intellectum hebetavit/ memoria m̄ obscuravit/ omniaq̄
 sedatauit interiora/ me a te odnēdus segregavit Quia
 longe a peccatoribus salus p̄so exbit/ meq̄ tibi redit d̄r p̄so exbit
 ingrātū/ atq̄ exosum Qm̄ et altissimus odio habet peccato
 tores/ et misertus est penitentibus Eccl̄ xii Qm̄ iniquitate eccl̄ xii
 meam ego cognosco/ que me ad cuncta p̄stā perpetrāda inba
 bilem reddidit/ ut que nō decēt operer/ *Ar* cuncto p̄toso q̄
 sicut lutum feceris me) ut semper optem terrena/ celestibz
 p̄stis) et in pulnere reduees me iob & Quia puluis es/ et in iob &
 pulnere reuertexis ge/ 4/ *Ido* dele iniquitate meā) quam genē
 tibi cognitam feci/ dum dixi corā uate nathā Peccavi domino/ q̄ rē
 n̄ x̄y Subsequitur *Et* peccatum meum/ contra me est semper)
 Est nullus qui per euidētia m̄/ aut demonstratiōe (secus est per
 reuelatiōe oraculis) possit scire/ suā culpā ēē donatā/ *Et* timē
 futurū reseruantur incertū/ Eccl̄ ix *Ido* quū iustus esset Eccl̄ ix
 culpo remisse uiebat *Et* peccatum contra me est semper/ Eo q̄
 cōstētiē p̄na ip̄m p̄ungebat/ et sinderesis mordebat/ *Et*
 cum quispiam ob aliquod perpetratū scelus/ *obnoxius* brachio
 seculari est obnoxius/ timore ducitur/ animo quassatur/ uiribz
 frangitur/ a laribus exulat/ ne in iudicis iudicij potestate
 labatur/ claud aut̄ propter adulteriū atq̄ homicidium diuine
 sententiē astrictus erat/ sibi semper timēs/ ne in dei manus
 horrendas incideret Quo circa dixit *Et* peccatū contra me
 est semper) hoc est terrare cōquasor nimio/ ne preter sp̄o meā
 accedat dei ultio/ *Et* tu bone uir cognosce peccatū/ ne in caput
 redundet tuū aliquando/ ne tuus aliquos apud tartarū cerni
 atus/ Cauendū est tibi ab illa diuina sententiā *Ite* maledictū *ms̄ xxx*
 in ignē eternū/ qui paratus est diabolo/ et angelis eius *ms̄ xxx*
 Adidit̄ que so/ ne piaculū tuū sit tibi aduersariū/ *Perpēde*
 ne te incuset corā deo uiuente/ Denm̄ time/ ma udatū eius
 serua/ hoc est omnis homo/ et cuncta que sūt/ adducet deus in
 iudiciū/ pro omni errore/ suibarrū/ siue malū sit Eccl̄ x̄ij/ Eccl̄ x̄ij

Sequitur et tibi soli peccaui / et malum coram te feci / ut iusti-
 ficeris in sermonibus tuis / et uincas qui iudicaris. *Ipe*
 actor tria agit / hoc in accessu. Primo in fit / tibi soli peccaui
 et malum coram te feci / id est adulterium / et homicidium contra
 te perpetraui. Quia dauid dicit tibi soli peccaui / apparet quod
 in solū deū deliquit / et minime in proximum. Pro cuius
 intelligentia nota / quod triphariam peccamus / Primo quis
 potest delinquere in deū / si simul et in proximum / prout liquet
 ex facto dauidico / qui uirum ostenderat / una et deū / qui iusserat
 non occides exo / xxi. Secūdo quis peccat contra rectorem / Exo xxx
 eo quod omnis potestas est ad deū / et qui potestati resistit / dei ordina-
 tioni dei resistit Rom / xlii. Istis duobus modis recte quispiam Rom xliij
 quibus dicere / vobis solis peccaui / videlicet deo et proximo. Nud
 tertio peccatur in deū / tanquam in supremū iudicē / qui habet
 copiam / remissionē culpe et pene / cui prece est dicendum
 tibi soli peccaui / et malum coram te feci / quod nihil latet. *Ipe*
 enim nouit abscondita cordis xliij. Nam te pudiat o candido pso xliij
 lector / sepius pungeret peccatis / ac dicere tibi soli peccaui /
 et malum coram te feci / ut sic diu nocturne ualeas tondere cur
 tuum / et que dicit in corde tuo / scias cōpungere in cubiliuo pso iij
 Secūdo dicit Vt iustificeris in sermonibus tuis / Nota eundem
 dauidem adulterij ac homicidij penituisse / dū dixit Peccaui
 post cuius parabola obiecta / per nathā uatem / Cuius penitudo popu-
 lū latebat / eo quod eius delictum latuit per menses nouē scilicet a
 conceptū / ad partum usque / Quod cum notū a plebe fuisset /
 clamitabat illum / qui tale flagitium perpetrauerat / nō eē regno
 dignū. Ita ut hoc haberetur triū adagij apud plebē Non est nobis
 pars in dauid / neque hereditas / in filio ysai h. re. xx. Hac autē nō i. re. x.
 latuit quoniam propter quod ad deū accessit dicit Vt iustificeris in ser-
 mo nibus tuis / Ex ijs uerbis uult pers uadere fatuus in sum
 a deo indulgendū / ob pollutiones / de messia ad ipsum factas /
 Et est tanquam si dixisset Anē deus parce mihi / dele iniquitatem
 meam / noli ad plebis obiectionē reperere / sed tuas comple promi-
 ssiones tu michi dixisti / De fructu uentris tui ponā super scē-
 tuam pso cxxx.

Psalmi Quartii

Et secundi regū ad caput septimū scribitur Quia completi fuerūt dies tui et dormieris cū patribus tuis suscitabo semē tuū post te quod excedit de utero tuo et firmabo regnū eius sicut edificabo domū nomini meo et stabiliā et honorū regni eius usq; in sempiternū / Ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in filiū Ex his pollicentiis quibus concludit dauid plebis obiectioem / (qua dicebat illi non esse imperio dignū propter eius delictum) et explodendam atq; irritandam / Quia celū et terra transibūt uerba autē mea non transibūt luc xxii hominū enī delictū dei promissione luc xxii neutiq; irritat seu euacuat est autē deus uerax / rom iijca / rom iij
omnis autē homo mendax pro eis ait tertio / Vincas qui iudi pro eis
caris) Respondet hic dauid obiectioem plebis ingruentis Quomodo uero modū est regnaturus ille qui oue est furatus aliena et mactauit pastore / Minime congeruit / dauid sic respondit Quia piaculum est meū deletū imperabo / deo uolente qm est mihi pollicētus / messias fore descensurū ex mea prosapia / Quia sic iustificabitur deus in o promissionibus suis / Ut uincas deus in dauid poterat obistere / Regno potiri tu optas / ac imperio israhelico ferui / Nichilo minus plebs tua improperat tibi in iniustitiā / qui sino te regnare uirū tantis flagitijs orustū / qui adulterio addisti homitidiū / Ipe uero dauid ait Ut uincas iudicaris / inustus / eo qd piacula mea extersisti / confirmat me seruu tū in regno meo / Nos est prius solum uetus / nūq; a seculo abolendus / neq; eneruandus / ut populus potius regnum ac plebis rectorū inuenatur scelera / qd ceterorum futūra / eo qd aliorum colūne / atq; omnium spectacula / et speculū in quo populus se uidet / Ideo si modicum exorbitat / confestim iniechatur in irrechti maioribus sceleribus / in quos erat nemo / qui oculos inieceret in eos / nisi in solū dauidē / in uisantes eū / Quia de is dico quoy de presulibus / qui omnium spectaculū sūt / iuxta dictū pauli iij ca 4 / Iste enī p deus nos apostolos nouisri nos ostendit / itaq; mī desti natos / quia spectaculū facti sumus mūd / et angelis / et hominibus / Ideo nobis cauendū est / ne simus mūd scandalū precipue nos celi bes / Quoniam Laucū mī mīci sūt nostri / et fideli sūt

Sequitur & Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum / et in peccatis
 concepit me mater mea / dat hic psalter ratione, quare piaculum
 erat indulgentia dignum / et nequus erat dignitate priuandus regali
 aut promissionibus frustrandus iniquis / Unde emulos noli audire
 meos / qui a nimo malivolus noluit me regnare / Quia si deliqui
 sensualitas imperauit / et ratio consensit / Ecce enim in iniquitatibus
 conceptus sum / Idcirco non mirum / si peccauerim / Peccatum nempe
 me traxit ad tale operandum scelus / Sensus enim / et cogitatio hu-
 ni cordis / in malum prona sunt ab adolescentia sua / ^{legem} *gen. viij*
 regius paulus apud se sensiebat / ^{legem} *hinc ipse*
 ad optima de peccatis / Altera autem sensualitatis / qua terrena pe-
 tuntur / Quando agebat / condelector enim Legi dei / hoc est rationis /
 secundum interiore homine / ubi ratio resedit / Video autem aliam
 legem / in membris meis / repugnantem legi mentis mee / et captiuam
^{me} *Rom. viij*
 potentie sensitivae / que ratio contra dicit / Huius legis memi-
 nit hic dauid dicens / Dne videt me criminis mei / ito indulge / *Rom. viij*
 ecce enim in iniquitatibus conceptus sum / Ita ut iure heredita-
 tio cuncti nos contramus peccati originale / quod ortum habuit
 a prothoplasti originali / ut paulus testatur ad romanos / In omnes Romani
 homines mors pertransiit / in quo omnes peccauerunt / hoc autem acci-
 dit / eo quod ederat ex pomo uento / *gen. iij*
 traximus / cuius proprietatis est / ut minime agamus que uolumus /
 sed quod uolumus / tanta est uis eius ut liquidum apostolus suadet
 abunde romani / *Rom. viij*
 Agno / (dempta dicitur) eximendus uenit nemo /
 ut diuus iohannes persuadet iniquis / porro cap. 9. Si dixerimus quod
 peccauimus mendacem facimus eum / et uerbum eius / non est in nobis / *1. iij*
 et clarius si dixerimus quod peccatum non habemus / ipse nos seducimus /
 et ueritas in nobis non est / eodem capite / Quod si a doctoribus istec uerba
 de uenialibus interpretentur / nihil osetus / et de originali capiendum est /
 hac sententiam Eccler corroborat iniquis / *Eccler. viij*
 iustus in terra / qui facit bonum / et non peccat / hoc est in uentis
 originaliter / et dum uenit in luce uenialiter / *1. iij*
 cadit iustus / *1. iij* et in peccatis meis concepit me mater mea / *1. iij*
 Si in peccatis conceptus sum / si non mirum / si deliquerim / et si
 uel uel peccati / non est mihi imputandum / ut regno non uoluerim
 meo / aut priuare pollentibus mihi factis / ut emulauerim meo /

ad inuolabis tuam ueritatem qua in mihi es pollicitus /
 ut tandem mei disperiat emuli / qui dicunt me neq; regno
 digni esse / ut iustitiam in sermonibus tuis / et uincent
 eos qui ab eis iudicaris / tanquam iniustus / eo quod me non punisti
 neq; regno meo priuasti / Et sic semper ueritate dilexisti Ioa xxiij
 Ego sum uia ueritas et uita Ioa Et ueritas de terra orta
 est psal xxxij / hoc est xpus de deipera / qui uenit in orbem terre psal xxxij
 ut que dauid promiserat compleret / Et iustitia de celo pro-
 pexit / id est deus pater / qui misit filium / ut e semine dauid
 oriretur / quemadmodum illi promissum erat oriretur stella ex iacob
 et consurgat uirga ex israhel nume xxxij / Ecce quomodo dominus nume xxxij
 leuis adimpleuit que psalmi pollicitus fuerat / Hoc in tempe
 nequam / per paucos est ueritate amatorum / quoniam
 cuncti / a minimo / ad maximum usque amplectentur mediantibus In quor
 dauid inuehitur dicens / Saluum me fac dñe / quoniam defecit sanctis /
 quoniam diminute sunt ^{uoluntates} ~~uoluntates~~ hominum / Vanam locuti sunt uniuersique
 ad proximum suum / Labia blasa in corde / locuti sunt psal xij / Quis psal xij
 ergo quas penas laicuri sunt huiusmodi tales / disperdat dominus
 uniuersa Labia blasa / et lingua magniloqui / Jamque est
 nullus qui cum proximo suo ueritatem loquatur / Ecce equus
 albus / et qui sedebat super eum / nomen eius fidelis / et uerax apoc xij
 apoc xij / Ila mihi nunc uirum similem fidem / fidelis / et uerax /
 Et ego tibi autem offeram phoenicem / que / ut autem unica reperitur
 in toto orbe / Ita et unus solus offenditur uerax / ut suadet pariter
 Est autem deus uerax / omnis autem homo mendax Rom / Veritatem Rom lly
 quid dicam de promissionibus / Est ne aliquis / qui adimpleat
 que deo promisit / baptisate lotus / aut uota que postea emi-
 sit corde / aut ore / et reguam / Audi psalmi dicens / Vana mea dominus psal xij
 reddam / contra omni populo eius psal xij / Saluus pax est milla cenus
 aliquid deo non polliceri / quod post promissione nunquam adimplet
 Et de federibus / pactis / voluntatibus / tribus homines iuris / quod
 proferant hoc dicitur sit ex me / Plurima sunt pacta / iuramentis
 sigillato / sed probablor per pauca adimpleta / Serua quies serua
 tua federa / que si sunt federa / aut obsequia / In malis recinde
 fidem / ne prolabaris in constantie tue aliquid detrimetur /

Psalmi quarti

subiūgit dices pro sui corroboratioe dicitur / *Alis* *ps* *emulos*
Deu *inuidos* *gnos* *inertm* *et* *occulm* *sapientie* *tue* *manifestasti*
 mihi / hoc est / *dn̄e* *deus* *q̄* *messias* *ex* *semine* *mco* *erat* *oriūdu*
 omnes latebat / tu aut michi indicasti / Et q̄ gentes ad ip̄m̄ fidē
 erāt perducende / mihi per uahitūq̄ d̄nū mihi intima stī / quoy
 misteria plurima / per filiiū tūū operanda / mihi reserasti / Eterne
 pater tu mihi dixisti / misericordiam aut̄ meā / nō dispergā ab ea /
 neq̄ nocebo in ueritate mea / neq̄ prophano testimētū meum /
 et que procedūt de labijs meis nō faliā iūta / Semel iuravi in *ps̄o* *lxviii*
 sancto meo / si dauid mentiar / semē eius in eternū manebit *ps̄o*
lxxxviii / En habes quo modo pollitatioēs dei facit dauid d̄ moxia
 ex semine eius oriūdu nō erāt quassande / quāq̄ fuerit illis adul
 terij homitūq̄ obnoxius sceleribus non obstantibus cōpliciū
 suorum opprobrijs / Sequitur q̄ asperges me *dn̄e* *yso* *po* *et*
 mundabor / Lauabis me / et super nixē dealbabor / Quāq̄
 ip̄e dauid prophete dno cēt doctus / ac p̄m̄ sancto aspl̄at / ne re
 agnoscebat piaculū nō debere expiari / nisi christi exuore / quem
 premitabat est undendum / ex eius latere / Vnde apoc / *de* *ca* *1* *qm̄* *apoc* *1*
 dilexit nos / et lauit nos a peccatis nostris / in sanguine suo / Opus igit̄
 erat dauidi sanguis xpi / ad eius crimina lauāda / Et *ps̄o* *lxxviii*
 corroboratur / Si aut̄ in luce ambulamus / sicut et ip̄e est in luce / solem
 tem habemus ad inuicē / et sanguis uerū xpi / filij eius / emūdat nos ab *ps̄o* *lxxviii*
 omni peccato / et diuus petrus nō est longe ab hac sententia / dices *ps̄o* *lxxviii*
ca *1* / Scientes q̄ nō corruptibilibus auro / uel argento redēpti estis / de manu
 uestra cōtūsiōe paterne traditiois / sed pretioso sanguine quasi agni
 in maculati christi / incōtami nati / Itō clamitabat dauid iniquis / asperges
 me *yso* *po* / hoc est / later is tui sanguis pleno / et continuo a peccatis / q̄
 tūgione mundabor / Et lauabis me / aqua fontis misericordie tue / Et super
 nixē dealbabor / gratia tua noxā meā remittente / Si fuerit peccata uestra
 ut coecini / quasi nix dealbabitur / et si fuerit rubra quasi uermiculus
 uelut lana alba erūt / Esa *ca* *1* / hoc est / quantūquāq̄ nixia sint nō Esa *ca* *1*
 frāndissima / per dei gratiā habita contritiōe / redduntur ut
 nix alba / et ut lana albedine referta / nigrior nigredine per
 peccata erat dauid / et quā christi exuore fuit lotus / redditus
 est albius / cunctis niuibus / Et sic super nixē dealbabor

Agni immaculati sanguis super hostij hinc, ad expellendu peccu
 ssorem primogenitoru egyptozei positum, Exo xii Quid dicitur Exo xii
 bat, nisi christi errore purgaturu hominu crimina Fundatq
 sacerdos sanguine super altare dni, ad hostiu tabernaculi testimo
 ni, et adolebit adipe in odorem sua iustitiz dno leui xbi Et quis
 fuit hic sacerdos, nisi ille sumus pontifex christus, qui sum
 preciosissimu cruore pro criminato tribus effudit in cruce
 aras hic est ritus leprosi quando mudandus est, aduectur ad sacerdotē
 Qui egressus de castro, qui inuenit lepra ee mudat eum,
 precipiet ei qui purificatur, ut offerat dnos passeris uinos pro se
 quibus nesci litu est, et lignu cedrinu, nec miculūq, et hysopu,
 Et unū ex passeribus immolari iubebit in nase fctili super aquas
 uiuentes, Aliu aut uiuū cū ligno cedrina, et cocco, et isopo tinget
 in sanguine passeris immolati, qui asperget illū qui mudandus
 est septies, ut uire purgetur, et dimittet passerē uiuū, ut in agro
 auolet leui xii Passer uero uiuus immolatus atq sanguine leui xii
 tinctus, ~~passer~~ immolati passeris, quid per suadebat, nis peccatū
 fore tingendum cruore christi in cruce ara sacrificati, Itaq
 ecclē aiebat dauid asperges me isopo et mudabor, ab omnibus
 inguina mentis meis, et a cuncta peccatoru contagioe meoru,
 Quisq tu christi serue, si te inuenieris tribulis ipisq tuorum
 delictorum per cussus, dicito cum dauidē, asperges me dñe tue
 misericordie isopo, tuarū uore preciosissimo tincto, et illico
 mundus exibo, qm tu mudabis me, et mudabor, ab inmi
 ditis mentis mee, Sana me dñe, a penitente antibat, et mex
 sanabor a circatricibus meis, quarū axi ex criminu meoru
 ulceribus, Saluū me fac, a tantis uitis, Et extemplo saluus
 ero, ab egritudinibus iniquitatū mearu, Qm laus mea tu es, Iere xbi
 Iere xbi, hoc est, redemptor meus, qui potes es indulgentia pre
 bere, (Lanabis me) Videlicet illa mundissimā simpħ, que ex la
 teris tui fonte emanauit, ier 17 Dñe tu dixisti, Si quis sitit, ier xbi
 ueniat ad me, et bibat ier xbi, Non sitio ut bibam, nisi peccatoru
 meoru indulgentia, cupio nichilominus hāc aquā, ad seclera ier xbi
 mea abluenda, Ideo flagito illam, qua samaritana lauasti ier xbi
 capū, Et super niuem dealbabor, si lotus fuero tue pietatis aqua, ier xbi

Psalmi Quarti

Sequitur **A**uditui meo dabis gaudiū et letitiā et exultabūt
 ossa humiliatā) Quando gūppū ab carceris ergastulo egrē
 ditur/ maxima efficitur letitiā, quia exaptimitate in libertate
 deducitur Quā pro toto nō uenditur libertas autē/ Nōne curiculo
 mensiū fuit dauid carceribus peccatorū suorū mācipatus scilicet
 a bethsabee conceptu/ ad partū usq; quādamodū ipē testatus^{ps̄o exbii}
 ps̄o exbii Funnis peccato rū circūplexi sūt me) Qui quā
 audisset anatē mathā transtulit dñs peccatū tuū/ nō morieris
 ū regē x̄ij dixit Auditui meo dabis gaudiū et letitiā Valde
 sibi timebat dauid ob flagitia perpetrata quā ne noceret in dei
 manus Scribat nēppe nullā abiturā iniquitatē absq; suppletio
 ideo formidabat dei omnipotentis sententiā/ ac furorē/ Et audire
 sua eē remissā noxā/ gaudio affectus fuit maximo/ atq; nimia
 consolatiōe repletus/ ut diceret Consolatiōes tue letifica uerūt
 animā meā ps̄o x̄ciii) Si aliquis eger ac inualidus resupinus iacet
 in mortis lecto & uita distādis/ pergrandi percutitur mestitia et
 anxietate feritur nimia/ Si autē medicus accedat, qui ipi uite
 spem offerat/ quasi a mortuis surgēs, letabundus se demonstrat/
 Noster uero dauid iacuit asfūctus Quia anima que peccauerit
 ipā morietur Eze/ xbiij/ per nōne mētū patitur Quā enūtero Eze/ xbiij
 dixisset Peccauit dño/ et audisset bonū nuntiū/ transtulit dominus
 peccatum tuū/ nō morieris/ reuixit eius spū letus/ Et hoc est/
 quod ait Auditui meo dabis gaudiū exterius/ et letitiā interiū/
 Et exultabūt ossa humiliatā) Indignaq; totus fuit sauitatur
 dauid, uulneribus/ plagisq; haud solū in cā/ sed quoq; in suis
 potentibus/ quia sicut corpus/ ex ossibus carneq; compaginatur/
 Ita et anima suis ornatur potentibus/ Sicutaq; anima fuit peccatis
 uulnerata et potentibus sauitata/ Cum ipē psaltes gratia dei uinebat,
 optime se gerebat cū suis comilitonibus Quia gratia dei intra Rom h̄
 et̄na/ Ro h̄/ ex qua quā fuit expulsus/ omnes fuisse sopite potēte eius
 uolote unū scire ex me/ q; nā dum moritur peccati trisus incedit
 carēs suarū potentiarū excitatiōe/ eoq; dormituriūt/ ita ut nequeāt
 exultare/ Quā autē ipā gratia comite uita degit p̄uale/ hilaris gra
 ditur in bono cū suis uedisquis se excitat Ita ut ualeas Dicere
 cū psalimographo Auditui meo dabis gaudiū et letitiā/ et exultabūt ossa humiliatā)

Sequitur et Auerte faciem tuam a peccatis meis/et omnes iniquitates meas dele. Se adulterii homitudinū flagitij circumspiciebat dauid omnino circumdatū/idecirco auerat auerte faciem tuam a peccatis meis, ut mihi illa ne imputes, sed propter post tergū tuū Esa xxxvij Obsecra. Felidaeque sūt tamque quatuordecim, noli mihi dñe ea infueri/ne te fastidiet/aut nausea pariāt/ sed tantū dicit indulgeo/ Et sanabitur anima mea in tibi delicta inuentus mec/ ^{et in holocaustis meis} ne memineris ^{me} p̄so xxij ut sic auer- ^{ntes bñ} ^{p̄so xxij} beatas uir cui nō imputabit dñs peccatū p̄so xxxi Dominū ab hominū peccatis faciem auertere/ est quā uole indulgere/ et punire nequāq/ Quod quā psalter optasset/ Videlicet sua nū rei castiganda scelerat/ ait auerte faciem tuā a peccatis meis/ Hoc est/ nō uelis multitudinē misericordie tue/ Q̄ si nō uis facie auertere a peccatis meis/ sū me de eis ultorē/ nō atrociter/ sed blandē leniterq̄ dñe/ quū sis pius/ et misericors/ qm̄ semper pugnis extra condignū et minime ultra propterea dñe dare mihi nihil em̄ sūt dies mei/ qm̄ sint mali/ iniqui et proterui/ procliuiores potius ad iniquitatem/ q̄ ad bonitātē Quocirca quæso Auerte faciem tuam a peccatis meis/ Audi amabo christi sermo/ Si desideriu te tenet ut Jesus facie suā serenissimā/ a delictis auertat tuis/ facto tu ut te auertatis ab eis/ ne te comitentur/ Sed deprecare d̄minū dicā he despicias hominē a uertentē se a peccato/ neq̄ improperes ei/ ^{Eccl̄i bñ} Dic quoq̄ cum dauidē Auerte oculos meos/ ne uideāt uanitātē id est ne delinquāt in te/ neq̄ huius mūdi res cōcupiscāt In uita tua uiuifica me/ ut bonitātē sequar/ et iustitia tua amplēcter/ Subdit Et omnes iniquitates meas dele Plurima poscū o dauid, ut dñs auertat faciem suā a peccatis tuis/ ut tibi haud imputentur/ et ultra hoc/ ut omnes iniquitates deleantur/ et omnino abstergeantur/ Ex abundantia em̄ cordis os loquitur ^{nt̄e xij} Et qm̄ ip̄e nimis ^{nt̄e xij} dereliquit/ ideo plurima flagitat/ Ab amico plura sūt uolūta/ q̄ ab emulo Et quū ip̄e nonisset deū illi fuisse amicissimū et bene fecū/ ideo extendent uittionē Inueni dauid seruū meū/ oleo s̄m̄to clxxxvij unxi eum p̄so clxxxvij/ Tu aut si adeo peheris regni celestis res sacras pro ^{libra} uittione/ q̄e ast̄ntim recipies/ si aut huius mūdi res caducas prophanasq̄/ consere manū tuo pectori

Sequitur d' Cor mundū crea in me deus / et spūm rectū inno-
 ua in uisceribus meis / Anima aut Aristoteles in libris de uita
 testatur est tanq̄ tabula rasa / in qua nihil depictū est, que dū
 infans corpusculo intulento infunditur / originali contamina-
 tur peccato / que olim circum spūe purgatur gene/xbii / Nūc aut gen xbi
 mundus fuerat / et ab oībus actualibus immunis erat / ut ut dicitur
 in eius laudē dixerit ^{saule} ~~saule~~ quād in regē ipūm sublimare optabat
 Q uesivit sibi dñs uicū / iuxta cor suū / et precepit ei dominus
 ut esset dux super populū suū / eo q̄ nō que precepit tibi dñs / re xii
 ca/xii / Q uando uerūtā illud peccauit nefandū / adulterij atq̄
 homicidij peccatū / omisit gratiā gratū fahētē / qua deo gratus erat /
 simulq̄ et ualidū hōū gratū datū / unde ipi factus est ^{seruile} ~~seruile~~ exosus / q̄
 quū agnouisset ip̄ / ēē orbatū / precepit clamitare / Cor mundū
 crea in me deus / hoc est nitidum / clarū lucidūq̄ ac fulgidū
 cum gratie nitore / ut fulgeat tanq̄ sol fulgere plenū / nō sit in
 nebulosū / aut tenebris opertum / neq̄ tenebrasū / peccatū unū
 caliginē / sed da mihi dñe cor carneū / nō lapideū aut adamātinū
 ubi ualeam amotē tui sculperē / Et auferam cor lapideū de carne
 uestra / et dabo uobis cor carneū / et spūm meū ponā in medio uestri ex Eze xxxv
 xxxv / hominis totius melior pars est cor / circa quod semper
 a nobis est nitendū / ut cunctis sit stipatum heroicis uirtutib⁹
 optime pollitis / qm̄ deus prius cor intuetur / q̄ opus excendū /
 Subditur / Et spūm rectū innoua in uisceribus meis / postula
 uerat cor mundū / sibi largiendū / eo q̄ absentū turpeq̄ fuerat
 ac cōtāminatū per piaculū suū / nūc pensat utrett spūm
 illi fore rectū / immo hoc poscit / ut reno uetur ille spūm qui
 per peccatū fuerat deprauatus / factusq̄ obliquus / ut frigidū
 fiat rectus per gratiā / sicut fuerat curius per uicū / Et hoc
 est quod egregius paulus aiebat ad ephesios 4 / Reno uamini aut̄ eus q̄
 spū mentis uestrę / et induite nouū hominē / qui secūdu deū creatur
 est in iustitia / et sanctitate ueritatis / Ille habet spūm rectum
 atq̄ in uisceribus renouatū / qui adheret deo / et efficitur unus
 spū cum eo / Qui aut̄ adheret domino / unus spū est y cho / ca / he / y cho bi
 Q ueso ut cū di uide clamemus cor mundū / sicutū atq̄ intē gen
 et omni puritate extensū / tribue nobis dñe / et confer spūm p̄cātū
 ad obsequiū tibi prestandū / cum animi hilaritate /
 ne aligando me peccatorem / a facie tua serenissima prouhas /

Sequitur (Ne proixtas me a facie tua/ et pñs gaudium
 ne auferas a me) In superiori uersu petyt dauid cor
 mundum illi dari/ pñm q̄ rectū/ Hic uero flagitat ne
 a facie di ueniat proixt cadit/ necno sit ualiturū munere
 car cadus/ Anteq̄ ip̄e exorbitasset ab amore diuino/ du
 plier munere dñatus erat/ scilicet gratia gratū fatiente
 atq̄ prophetic dno/ quibus fuit orbatu/ noie mēgiū trāsiti
 id est a bethsabec concepu/ ad puerperiu uq̄/ quād̄ dixit
 cocam uate mathā Peccam/ Cui responderat Et trāsulit dñs
 peccatū tuū/ nō morieris q̄ re xij Modō utriusq̄ postulat q̄ re xij
 r̄stitutionē/ Et primo rogat dominū ne dycedat a se/ neq̄
 pñm sue facie uisioe priuet Hāc profecto uisione querit
 bat ip̄e/ gūando inquebat Vnā pety a domino/ et hāc re
 quitam/ ut habitē in dno dñi orbis diebus uite mee p̄so xxvi
 p̄so xxvi Et quid optabas o serenissime rex/ nisi di facie
 frui Idcirco aiebat recte Ne proixtas me a facie tua/ sed
 deus conuerte me/ et ostende facie tuā/ et saluus ero p̄solēx p̄so lxxix
 Et si angeli dei facie optat intueri/ iuxta uicariū christi dictū
 p̄ ad caput primū In quē desiderāt angeli propitere/ Quo ē p̄e/ r̄
 modo nō optaret dauid/ qui dicebat dñm Ostende mihi glo
 riam tuā/ Exo xxxz Ne itaq̄ proixtas me a facie tua/ Sed respice
 etiam tuā/ Exo xxxz Ne itaq̄ proixtas me a facie tua/ Sed respice
 in me/ et miserere mei/ quia uicinus et pauper sū ego p̄so xxq̄
 Ne me proixtas a facie tua dñe) Sed exaudi uocē meā quā cla
 mauit a te/ miserere mei/ et exaudi me/ tibi dixit cor meū/ ex
 quisuit te facies mea/ facie tuā dñe requira Ne auertas facie
 t̄pam a me/ ne deli nes in ira a seruo tuo p̄so xxvi En per p̄e
 dis o dulcis christiane/ quomodo iste psalter optabat nequa q̄
 cō procul a dñi facie Quo fit ut tu similiter dicas/ Ne
 proixtas me a facie tua/ ob piaculū meū/ sed remitte ut mhi
 ad hercas per gratiam/ et ego tibi appropinquē per contriti
 onē/ atq̄ per uirtutū acūmulū Et si tu dñe a me abieris
 et ego sūm ius criminatoz ad quē ibo/ nisi ad te amine mee
 medicū/ r̄ redere me gressu obone Jesu penite nte antidoto/
 Ad quid ugnisti/ nisi ut mederere corde contritō/ Jam me peccati
 p̄ uidet/ ideo accede ad me/ Et nō me proixtas a facie tua dñe/

q̄ re xij
 p̄so xxvi
 p̄so lxxix
 Exo xxxz
 p̄so xxq̄
 p̄so xxvi

Psalmi Quindecim

Subditur Et spūm sanctū tuū ne auferas a me) In quantum dauid
sui delictum dea nō detegerat, ualentinij munere fuit orbat us,
ita ut nullatenus illo in tempore fuerit ualentinatus / idcirco nūc
postulat, ut sibi tale munus sit restituendū / Et quāuis prophe-
tie donū, nō requirat gratiā sibi comite / ut habes de caipha
dicente Vos nos citis quicq; neq; cogitatis quia expedit nobis
ut unus moriatur homo pro populo / et nō tota gens pereat iocari iocari
hoc aut a gemetipō nō dixit / sed quū esset pontifex anni illius
prophetauit / q̄ iesus moriturus erat pro gente / Nil quoq; de nati-
tino balad̄ aurispice est arbitrandū / qui dixit Oretur stella ex
iacob nunc / xxq̄. Secus de uate dauidico sentiendū est / cū ceteris
uatribus qui locuti sūt afflati spū sancto / qui nō amittit peccatū /
spū enī sanctus discipline effugiet fictum sapientia / Et in maluo,
lam animā / non introibit sapientia / neq; habitabit in corpore subdito
peccatis) Quūq; dauid subditus fuisset peccatis, mēsis nō uinc sapiē
neguibat ualentinari / ut petrus testatur / posterioris ad caput p̄mū
Non enī uoluntate humana allata est aliquando propheta / sed spū
sancto inspirati / locuti sūt sancti dei homines / Et qm̄ psaltes seichat
se carere propheticē munere ob delictū / nō senties almi spū consolā
tio / ait Et spūm sanctū ne auferas a me) hoc est nō sinas
me amplius prophitizandi dno priuari / sed gratiā gratū fūctē
inbe m̄ restitū / ac munus ualentinadi Segnitur et ideo Redde
mibi letitiam salutaris tui / et spū principali confirma me)
Quia in uersu superiori petierat gratiā / ac ualentinadi munus restitū
hic flagitat ijs duobus confirmari muneribus / Primo inquit Redde
mibi letitia salutaris tui) Et que est letitia salutaris tui) nisi ip̄us
gratia ad remittenda peccata / nobis gratis data) Omnes enī peccant
sūt / et eget gratia dei romāz / iustificati gratis per gratiā ip̄as / per
redemptionē / que est in christo iesu Quā sibi sanctorū nullus pro
meruit / sed solus christus nobis per suā acerba lucratus est passi-
one / si aut gratia / iam nō ex operibus / Alioquin gratia / nō est gratia
Roma / xi / hāc agnoscebat dauid cū cunctis sibiq; ualde necessariā
ad constituendum opus meritorū / cui uita debita est et na) Quia gratia
dei uita eterna Ro / bi) Proterea dicebat Redde mibi letitia salutaris
tui) ut sit gratiā / quam salutare tuū nobis cōmeritū) Sine qua opus
nostrum nequit gratū de deo / ut diuus paulus abere tibi persuadet
e xioris choxi / ad caput tertium decimū Silinguis hominū loquar

et angelorum in charitate aut non habent ea factus sunt uel uer-
 es sonas, aut cimbalum timorem, ex quibus dictis, habes lucidatum
 hominum nemine posse uilum absque gratia gratum faciente felice
 possalipisci per eho xii Quod circa ingenue possit dauid cofir-
 mari huiusmodi in gratia Et tu dilecte mi, quid per ages, con-
 mereberis absque dei gratia nihil profecto, nisi radicaberis
 in charitate Quia quicquid precipitur, in sola charitate solidatur
 Quippe finis precepti charitas est per thim cap sine qua absque dubio, ^{et thim e}
 mercede eterna carebis Perpende quiesco Arboris rami rinde uiri
 ditatem acquirunt, nunquid non ex radicis humore liquoreq; sane,
 Et opus tuum, unde assumet meritum, nisi ex gratie nitore? Ideo
 cum pro grapho dicit Redde mihi letitiam salutaris tui hoc opus
 eterne deus confer mihi gratiam, quam mihi meruit salutare tuum,
 id est filius tuus Jesus dominus meus, ut opus meum gratum tibi existat,
 Secunda postulat uultum munus confirmari a deo apud semetipsum
 ut nunquam in eo extingatur, sed semper secum permaneat, ad confir-
 mandas consolationes, quibus fruebatur uatitimo, permonitus,
 Verisimile est nates pristinos ingentes suscepisse consolationes
 in renouandis mysterijs missie uenturi Ob quod recte flagrant
 dauid prophetic dominum illi, confirmanda, propter beatificas con-
 solationes, quibus potest batur, antequam prolapsus in horrenda fuisset
 peccata Ideo pro principali confirmatio Quis precipuus sen-
 principalis uocatus est ille almus spiritus qui ab utroque emanat,
 qui semper uatum mentes illustrat, deipera inter felices felicissima,
 que redemptore in utero sacro meruit zelare, in gratia uberrima
 pro omnibus confirmata fuit, Cuius apostoli beati quummo terq;
 quaterq; beatissimi, qui in penthecostes die meruere confirmari
 ut habet actum historia ad caput secundum, ita ut in posterum in peccatum
 nequiter incideret, Et nos deprecemur ut uelut pro sua Actu
 pietate nos in bono semper opere confirmare, atq; gratiam pro
 peccatis perditam restitueret ut fiducialiter dicamur cum probo
 dauid, Reddito nobis letitiam, id est omnium delictorum remissi-
 onem salutarem tuum, Quod est propitiatio pro peccatis nostris et y sion y
 Et pro principali, confirma nos, ut eorum nostrum ualeat in aspectu
 tuo bonum uerbum rectum iustumq; semper exultare pro xla pro xla

Psalmi c. iiii

Sequitur d[omi]n[us] docebo impios vias tuas / et impii ad te cōvertentur
 Ut ip[s]e psalmes / quod posebat citius impetraret n[on]ne scilicet gratia
 restitutiōne ac prophetie manus / polletur / se impios doceturū
 ad mandata dei custodienda / ut tandem ad deū impij ex sua impro
 bitate converterentur ad iustitiā / Quū quispiam desiderat se ab ep[iscop]o
 caporum aliquo se habiturū aliquod b[ene]ficiū / ut more illū alligat
 ad conferendū / promittit se aliquod obsequiū prestaturū / Similiter
 dauid pro gratia restituenda / et prophetie dono obtinēdo / se offert
 ad impios docendos / An limani cor meū ad faciendas iustificatiōes
 tuas in eternū / propter retributiōne p[ro] ex[er]c[iti]i / Ita et dauid ob gra[ti]a p[ro] ex[er]c[iti]i
 tiam pristina recuperandā / fatetur se instritū viros iniquos
 Felix qui arguit hominū vitam veteriā / qm̄ iuges expectatur ab eo
 merces / ut habes ad caput quintū iacobi / Si quis ex nobis errauerit
 a veritate / et converterit quis eū / seire debet qm̄ qui conuersti
 fuerit peccatorem ab errore me sue / saluabit animā suā a morte
 et operit multit[ud]inē peccatorum / Ecce quomodo peccatorū uenire
 arguenda / ut ~~capit~~ anime eorū salue fiat / si ne qua forsita in eorū
 foret trudent. Et illust[ri]ss[im]us paulus cur arguit illū incestuosū
 uirum cum notiora cubantem / atq[ue] anathemate feruit / nisi ut sp[irit]us
 eius saluus fieret / ne abiret in interitū / 1[er] cor[inthios] 5 / Ad nos[ter] magist[er]
 docuit nos / quāto dixit ad suos collegas / Si aut[em] peccauerit in te
 frater tuos / uade et coarcepe eū inter te et p[ater]n[em] m[an]u[m] 1[er] cor[inthios] Docebo
 itaq[ue] impios vias tuas / misericordie opus est / errante ad ueritate
 uiam reducere / ne erroris iter agredatur / pro cuius exorbitatiōe
 peatenda erit abste[ra]cta ratio / fūd o[mn]i tibi dicitur Redde ratione
 uillicatiōis tue luc[em] xbi Euntēs ergo docete omnes gentes m[an]u[m] xbi
 discipulis quod d[omi]n[us] p[re]cepit / quoq[ue] et nobis / sicut igitur nost[er] u[er]ū
 unusquisq[ue] eū dauidē (docebo impios vias tuas) hoc est p[re]ceptū
 q[uo]d nota pacto sūt obseruanda a cultoribus diuina / quoq[ue] quid iustum /
 quid equū / quid rectum / quid amplectendū / quid procul reijciendū
 neq[ue]q[ue] docebis stultilogiū / scurrilitate / impuditiā / lubricitate m[an]u[m]
 qm̄ istec haud decet uirū probū / Subdit ip[s]e dauid Et impii ad te
 conuertentur / h[ec] est per sincerā doct[ri]nā / per exhortatiōnem
 per et int[er]p[re]tatione uite exemplar Plurimū quippe ualet ad conuertendū
 impios uirosq[ue] impios / xpi serui uita pura / q̄ est ip[s]is t[em]p[or]e uiculi

1[er] cor[inthios] 5

1[er] cor[inthios] 5

1[er] cor[inthios] 5

luc[em] xbi

m[an]u[m] xbi

in qua se intuentur ipsius negligia emulantes d'oce itaq; impios
 ut ad dominum conuertantur. Quod si ille sumus pontifex heli
 ad impleuisset, nūq; in tartarum eū filius proderit suis et pre
 p'rogati. Sequitur et libera me de sanguinibus deus deus
 salutis mee et exultabit lingua mea iustitiā tuā. Postq; dauid
 ponderat se impios docturū ut ad dominum conuerteretur, modo
 postulat hoc in carmine, ut eripiatur a sanguinibus hoc est a
 tribus nefandis peccatis ab eo perpetratis, que uolūta nunt sã
 gines. Que sūt populi. numeratio q; regū xx̄. Adulterii, et
 homicidii q; re & Et hoc est quod ut Libera me de sanguini
 bus) id est ab huiusmodi delictis uis cogis, quibus uehementer
 fui percussus, et cõminatus Et exultabit lingua mea iustitiā
 tuā) hoc est misericordiā tuā, qua usus es in me dñe, parcēs pia,
 culis meis Exultabit lingua mea tuā magni fãem atq;
 maximā liberalitatē tuā, quā ostendisti mihi ab tuā pietatem /
 in indulgendis meis sceleribus Libera me de sanguinibus)
 hoc est de humani cruoz effusionibus, qui sanguinū nun,
 cupant ut uiri Aduersus quos ipse inuictur dices vizi sã,
 quinnū et dologi, nō dimidiabūt dies suos, ego aut in te sperabo
 dñe p̄o l̄s hos pauebat ipse, ne suū dirpargerēt sanguinē, ut
 liquide patet de saule emulo suo, qui toties nisus fuerat, et
 perq; optabat illū abs se rri interī mēdū ut regū primis em
 cutoribus emulantibus in me iniquitatē, Libera me de
 ad interitum hanhelabat mē, simul et regni orbationē mei
 Si me ab ijs et alijs huiusmodi eripueris o dulcis dñe et exul
 tabit lingua mea iustitiā tuā) Lingua mea, angitua magni
 ficabit opera grandea, teq; glorificabit, nimidq; exultabit
 Quoz tu o bone christifex dicitis eū psalte, Libera me de
 sanguinibus deus deus meus salutis mee) hoc est de demoni
 suggestio nibus, fallacijs, tentationib; et iniquis cogitationib;

q; re xx̄
 q; re xi

dicitur

p̄o l̄s

Palmi Marti

in his armatur in me / ut me deludat / cui nō puto fore obviandū,
 nisi tua feceris ope / **Libera** me de sanguinibus deus deus me saluti
 mee) videlicet de ijs qui fuerūt animā ad peccandū meū / et ad vī
 corpus nequandū **Libera** me quēso ab eis / qui uolūt me interficere
 bonitate / iniquitatem sequar / Hos doce me denotare / ut tue complē
 ceam uoluntati / **Audi** fili mi / iniquiebat ad robōa salamo q̄ proū / ca) vto R
 disciplina patris tui / et ne dimittas legem matris tue / ut addat
 peccatores ne acquiescas Si dixerit veni nobiscū / insidiamur
 glutiamus eū / sicut infernū uiuentem / et integm̄ quasi hēcēdē
 in lacū / omnē preciosa substantiā reperiemus / implebimus
 domos nostras spolijs / sortem mitte nobiscū / marsupij unū sit
 a semitis eorum / Pedes eū illorū / ad malū currūt / et festinat ut
 effundat sanguinē) **Que** hic recensentur q̄ tūdie accidūt apud
 viros exorbitantes a ueritate itinere / **Aditō** s; tibi cordi est
 ob huiusmodi eripi / cane eū psalte **Libera** me de sanguinibus
 peccatoribus deus deus salutis mee) qm̄ lingua mea te Laudabit
 Sequitur q̄ dñe Labia mea aperies / et os meū annūciabit Laudē
 tuam) Est yiaculum adō profanū abominosū / ut dñi animam
 ingreditur cōtrminat / ac interiorius os opilat / ut deo neq̄ gratiarum
 actiones queat referre / qm̄ Laus nō est p̄ctiosa / in ore peccato r̄i **Eccl̄ x̄s**
 hōpe peccatū os obstruit / ne deū laudat ut dauid testatur p̄so lxx
 Quia obstructum est os Loquentium iniqua / ne fateantur donm̄ **psol̄ x̄ij**
 esse Laude dignū / Qm̄ uidebūt recti / et letabuntur / et omnis
 iniquitas opilabit os quū p̄so **ps̄li** **Noster** dauid totus in dei lau
 des diffundebarur canēs epitalamia cithara sua plurima **ps̄o c̄li**
 nocte surgebam ad confitendū tibi / super iudicia iustificatio distre / **ps̄o c̄li**
 p̄so **ps̄o c̄li** / ita ut foret assiduus ac frequēs / in dei Laudib; **ps̄o c̄li**
 Sed prohdolor eū cecidit in ulterij hominū flagitijs / con
 festim obmutuit / nullatenus serme per annū multes uides / imo
 neq̄ dei templum ingredi / ad deum collaudandū / Sed eū dixit
 (peccani) et audiuit / per nath̄d̄ **Ex** t̄ ulitēbminis peccatū tuū /

Aperies os suū ait Anō labia mea aperies) que fuerit per decem
 tum ocellusa / nūc uera per gratiam reserata / Et os meū annūciā
 bit laudem tuā) quā tibi minime reddidi / eo q os meū opilatus
 erat mihi criminatori Et ideo Quā tacui inuehantur ossa pro xxxi
 mea p̄o xxxi poterat ip̄e dicere Quā erubui peccata mea Posui
 ori meo custodiam) ne delictū confiterer) cū consisteret peccator
 aduersus me) idest scelus meū / quod mihi adhibebatur / ne ip̄us
 a me confiteretur / Et sic obmutui et humiliatus sū / et silui a
 hominibus Et dolor meus renouatus est p̄o xxxvii Eo q nō iniquitas p̄o xxxvii
 tatem manifestauit meū Anō / sub silentio occultis Quā obrem
 obsecro Anō ut labia mea aperias / ad delicta mea confitenda /
 Et sic os meum annūciabit laudem tuā) oībus Lacertis uiribusq /
 Eya christi milites abytiamus tenebrarū opera / induentes Lucis
 arma / dicamus cū psalmodographo / Anō labia mea aperies) ut que
 decet loquantur / nō turpia aut inania / nō futilia / seu inuatiā /
 sed fruges aliquid afferentia Et os meū annūciabit laudem tuā /
 dicēs Sanctus / sanctus / sanctus / Anō deus exercituum / plena est esa bi
 est omnis terra gloria eius Eya) bica / Perinde et tu os meum
 canere ad dei gloriā / te decet laus / te decet hymnus / tibi gloria
 deo patri et filio / cū sancto spū / in secula seculorū Amē / elicit
 similiter o meū os / bñedictio / et claritas / et gratiarū actio / et
 uirtus / et fortitudo / deo nostro / in secula seculorū Amē apo bñ apocalyp̄
 Et cur nō inuicem etiā Regi aut seculorū / immortalis inuisibili
 voli deo / in secula seculorū Amē p̄ timo / ca) p̄ h̄ et huiusmodi p̄ am i
 epithalamis uenit deus christiano laudandus) dicēs Anō Labia
 mea aperies / et os meū annūciabit laudem tuā Sequitur Quā si uo
 luisses ^{inuenire} ~~ad~~ dōdisse / utiq holocaustis nō delectaberis) p̄o
 unum expiatiōe criminū) ostendendū erat aliquod sacrificium
 ut diffuse narat ip̄e leuiticus / ut pote pro adulterio homicidioq /
 Quod dauid nō egerat / eo q timebat ne populares in uitorū agni
 tione suo rū deueniret / et de eo ultione sūmeret / Postea aut
 postq eius delicta fuerit crimina / cur nō immolauerit uictimas
 prebet ratione dicēs / Quā si uoluisses sacrificiū dōdissem) sed
 utiq holocaustis non delectaris) hoc est hircorū aut taurorū ex p̄o xxxvii
 terribus / Quia sacrificiū et oblatione nolui / holocaustū et
 pro peccato nō postulasti

Psalmi QUARTI

Die cada seu amabo serenissime Rex dauid, Si maximus
 optimusq; deus, hircorū, tantorū, caprarū, vitulorū, auium,
 aliorūq; animalū, ut agnorū, et huiusmodi similū, sacrificiis,
 immolationibus, holocaustis, minime oblectabatur, ut tu testis
 locis reperitur pretaxatū. A nemine ambigendū est quin dñs
 ea nō preceperit iri a filiis israel obseruanda, uerū tamen
 haud q; ei placita extiterint. Sed quū esset ad idolatrandū preluens,
 quē ad modū ab egyptijs didicerat, maluit illa sibi offerri q̄
 ipsīs idolis, in quibus numenis, aut sanctitatis nihil latebat.
 Scimus quia nihil est idolum in mundo, et q; nullus est deus nisi
 unus p̄ eho, bñ. Reg; huiusmodi oblationes, peccato auferre qui, eho bñ
 hāt, neq; ex opere operato, q; ratā, aut peccatorū remissionem
 conferre, ut diuus paulus uberrime hebreis suadet ad caput de i. hebre x
 mū. Quia hostias, et oblationes, et holocausta, et pro peccato
 noluit, nec placata sūt tibi, que secundū legē offeruntur. Et
 sic ut aduerbis cuncta illa sacrificia, sanctitatis, aut criminis
 indulgentiā nihil obseruatoribus largiebantur, eo q; potius erat
 in messie uenturi ripū, q; in uitiorū remissione teste egregio
 paulo hec aut omnia, in figura continebant illis, scripta sūt
 aut ad correctionē nostrā, in quos, fines seculorū diuenerūt. eho x
 eho, bñ. Nichilominus nolo ut perpendas, q; quantum illa sacri
 ficia, nullatenus cultore sanctificaret, ex sua uirtute, hoc est ex ope
 operato, quia nō estificat, q; prefigurabat. Atq; meriti plurimū
 aequiebat obseruator, ex opere operantis, id est ex obedientie
 parte, qua se subiebat illis ritibus seu ceremoniis a deo institutis,
 Ad que dñs nō tantū respicebat, cū illi displiceret, quantum ad offerētes
 uolūntatem, atq; sanctam intentionē. Quia ip̄e, deus plus animi
 affectum ponderat, q; oblationis pondus. Et respexit dñs ad abel
 hoc est ad eius uoluntatē, qua recte offerebat. Et post ad monera gen 4
 eius gen 4. Et sic plus eius animū extimauit, p̄ferēs ip̄s munerib;
 Similiter et christus plus animū uidue laudauit, p̄ es aliorū, mar xij
 qui in gazophilatū multa iactabāt. Sic et dñs plures int̄ibat hebre
 orū offerentū animos, q; trauorū copiam, quam parumpendebat.
 Re etc ergo inquit psalter, utiq; holocaustis nō delectaberis. Sed p̄u cōtinuo

Sequitur q̄ sacrificiū deo p̄ris contribulatus / cor contritum
 et humiliatum / deus non despicies. Quia ip̄e dauid in uersu
 superiori dixerat *Utiq̄ holocaustis nō delectaberis* / uoce rat quis
 eū interrogare Quis ergo sacrificiis deus est placandus / obiectū
 respondēs ait sacrificiū deo p̄ris tribulatus / hoc est / sacrificiū
 q̄ no deus nobis est reconciliandus est / offerre ei quū plenum
 uirtutibus / contritiōe humiliatū / a peccatū contigūe mundum /
 uinis uictorū lotum / Spūm in̄y lacrimis / et gemitibus / onustum
 immolare deo debemus / Nam quid ore mus / ^{sicut oportet} / sed in e
 spūs postulat / gemitibus inenarrabilibus / Rom hū optas tibi Rom hū
 placandū iri deum / mactū teipm̄ / contritiōe dele iniquitates tuas /
 uitā mecha nouā / ueteris yudeat / Immola te deo / facito ex te
 sacrificiū matutinū / dicendo *Sub altariū tuarū protege me / a facie*
impiorū qui me afflixerūt p̄ro xbi / *Uespertinū uero sic p̄ro xbi*
si dixeris / In manus tuas cōmendo spūm meū / redemisti me dñe
deus ueritatis p̄ro x̄x / *Hec et ijs similia holocausto mactū s̄ur deo* ^{p̄ro x̄x}
 presentanda / qm̄ ijs magis placatur / et nequaq̄ hirco u
 seu sanguie taurorū / ut liquido patet ex dicto paulino / Impossi
 bile enī est / sanguie taurorū / et hircorū / auferri peccata hebr̄ & hebr̄ &
 christiana ille modo / hebreorū more / turos hircosq̄ offert / qm̄
 eū peccatis affringatur / nil aliud deo presentat / nisi adia / inimicitias /
 contentiōes / seductiōes / iras / rixas / aduersus proximos furor es /
 falso in quū testantes / aduersus quos ait seruator noster / Ergo si
 offers munus tuū / ad altare / et ibi recordatus fueris / q̄r frater
 tuus habet aliquid aduersū te / redingue ibi munus tuū ante altare /
 tuū mathe 5 / Ille equidem deo omnipotenti deo sacrificiū
 acceptabile et placabile offert / qui cor mūdū aqua contritionis
 lotū / humiliatum / atq̄ affritum / et presentat contritū / O deus tale
 cor contritum / et humiliatum non despicies / nō contēnes / nec uili
 facies / sed eo epulabaris / ne ex eo potentā tibi confitiā / qua libenter
 uesceris / Et dñe per uas esuie n̄ dixisti ad caput sesagesimū s̄xtū
Ad quem aut respiciam / nisi ad pauperē / et contritū spū / et ex me tē / Esa hebe
 sermo nes meos / hūmilis nāq̄ hominis sacrificiū deus acceptat / et no elati /

Psalmi quarti

Quia respexit in oratione humilium, et non preuit precem
 eorum pro se / hoc est contritio cordis sacrificium, quod est magne ^{ps c i}
 laudis. Quia sacrificium laudis honorificabit me pro xlix Sacri ^{ps c i}
 ficium igitur acceptabile deo est spiritus contribulatus. Quia cor eorum ^{ps c i}
 tritum est et humilitatum deus non despiciet. Sequitur de benigne facit ^{ps c i}
 bona uoluntate tua syon, et edificentur muri tui hic iusalem.
 Pro huius uersionis intelligentia est ad memoriam reducendum id quod
 mandatum est literis yregu ad caput septimum de domo construenda, ^{ps c i}
 in qua testimonij archa erit ueneranda ubi reliquias ibidem depositas.
 In qua erat mandatorum tabule dei digito scripte, nunc uero, ac uirga
 uaromina, que floruerat ad hostium testimonij, ut depingit paulus beherix
 ad hebreos capite nono. Dauid autem a preliis quum regnum habuisset
 accessit uate matha eum aperuit ad constructione domus, cui uate e
 consensenserat. Quo facto misit dominus uate ad ipsum, ut rei exitum
 illi infamaret. Quum completus fuerit dies tui, et dormieris cum patribus
 tuis, suscitabo semen tuum post te, et egredietur de utero tuo, et firma
 bo regnum eius. Ipse edificabit mihi domum nomini meo, et stabili
 tatio regni eius usque in sempiternum. Quo audito timebat sibi
 dauid ne ueniret frustrandus pro sobolis, quum expectabat ex se proce
 syuram. Timebat quoque ne esset pollicitationibus orbatus illi factis,
 de messia uenturo. Si dauid ob adulterij atque homicidij, ^{Delecto}
 fuerit a deo, quod ipse timebat, dei templum per salomonem non fuisset
 erectum, ut ipse fuerat pollicitum, eo quod ab eo non fuisset originis,
 neque urbs per ipsum fuisset ^{amplificata} amplificata muro triplici
 in regum capite tertio. Quo factum est ut ipse dauid diceret benigne
 fac dominus, in bona uoluntate tua syon, hoc est secundum misericordie
 tue dulcore, et ob tuam optimam uoluntatem, dominus faciet benigne cum totus
 sis benignus, monti tui syon, ut ibidem templum edificetur, ad nomi
 ni tuo sacrificandam, ne tuiserui propter piaculum tanto orbetur bono,
 merito. Facto dominus benigne cum salomone ut domus ad uenerandum te
 isaac per haereticum tibi oblatas fuit tibi filij tui huius gene xxij Et ohi, ^{gen xxij}
 ficient illi muri ierusalem, hoc est templi per circumitum per filium salomonem
 meum, quemadmodum mihi pollicitum fuit per te, quod ille qui de meo descen
 daret utero, ille tibi domum construeret tibi tibi erat immolandum

Sequitur de tunc acceptabis sacrificium iusticie / oblationes / et holocaustum,
 tunc imponet super altare tuum vitulos / hoc est / postquam templum
 tuum fuerit expletum atque per filium constructum / tunc acceptabis sacrifi-
 cium iusticie legis veteris / pro peccatis / et igno- rantis populi ut scribit
 leui 24. Et holocaustum et oblationes / tunc / et in posterum super altare
 ad hoc / stabilitum vitulos / gratia immolabit a salomone / et tunc eodem die quo
 templum fuit expletum / Quodam modo reperies scriptum in paral / capite 13
 Rex autem et omnis populus immolabit victimas coram domino / Nactantur igitur
 rex salomone hostias / bovis viginti duo milia / arietum centum viginti milia
 Altorum modis sublimiorum istec sacrificia / ultra literam que occidit / spiritus
 autem vivificant in eho / ca / 3 / sunt discutienda secundum spiritum tunc acc-
 eptabis sacrificium iusticie / videlicet tempore gratie / quod iustificat et
 sanctificat offerentes / atque sacramenta ~~super~~ suscipientes tunc
 acceptabis sacrificium iusticie / hoc est eucharistie sacramentum / quod
 offertur omnibus in locis a sacerdotibus / totius christianismi Unde
 uates malachias ait ad cor ut 21. Non est mihi voluntas in vobis mala
 dicit dominus exercituum / et munus non suscipiam de manu vestra / ab ortu enim solis
 usque ad occasum / magnus est nomen ^{meum} in gentibus / et in omni loco sacri-
 ficatur / et offertur nomini meo / oblatio munda Ecce iusticie sacrificium
 quod ^{offertur} cotidie pro vivis et mortuis (tunc acceptabis sacrificium iusticie / scilicet
 primitiue ecclesie / oblationes magis accipies) Id est principes / et reges
 atque imperatores / ut pote constitutum est ceteris / qui per apostolorum
 manus / se obtulerunt domino iesu / in suavitatis obsequio / Nam si corpora
 sua exhibuerint in oblatione deo / hostiam viventem / sanctam / deo placentem
 Rom 12
 de / et holocaustum / id est / fuerit martires / qui suas pro iesu nomine
 subposuerunt cervices / offerentes se christo in iusticie sacrificium / et tunc
 imponet super altare tuum vitulos / Et qui extendit ille precipuus
 vitulus / nisi dominus iesus / qui fuit in crucis ara sacrificatus pro
 nobis / Quia sicut vitulus est absque iugo / et ipse absque peccato / Quod
 et christus pro nobis passus est / nobis relinquens exemplum / ut sequami-
 ni vestigia eius / qui peccatum non fecit / nec inventus est dolus in
 ore eius / et per / Et qui erat illi vitulus ponendi super ara sacrificii / per
 nisi apostoli / qui erat pro iesu fide morituri plurima passuri / hoc
 in mundo / In mundo pressuram habebitis / sed confidite / ego mecum mitabo
 Quod tu obone christiane offeras / teipsum deo in laudibus sacrificium
 Quarta psalmi enucleatio finit

Quinti psalmi incipit explanatio

dñe exaudi orationē meam / et clamor meus ad te ueniat /
 hunc psalmum talis ascribitur titulus / oratio pauperis qui anxietate
 et in conspectu dñi effudit precem suam / Quis nā hūc edidit
 psalmum / ex epistaphio incognitu euadit / ut pleriq̄ aut uerū
 neq̄ potest extenhi ex titulo / qui nominat nemine / quāuis
 ex augustino notū est illum fuisse adauide conflātū sicut et
 ceteri / Quia ad huius psalmi materia / uarias uariū interpretati
 ones notauerūt / uerū tūc ego nūc hūc applicabo psalmum
 nostro prothoplasti / cuius tipū hic gerit dauid / agēs eius personā
 ut moris est comediantū / ita ut adami loco pastulet messie ip̄m
 aduentū / ad satisfaciendū pro eius piaculo in posteror disuso /
 de pingit *Ec̄h̄o / ca / x̄s* factus est primus homo / quos paulus
 uiuentē gēy / noissimus adā in sp̄m uiuificantē / sed nō prius *Ec̄h̄o / x̄s*
 quod puāle est / sed animale / demit quod puāle / primus homo
 de terra terrenus / secundus homo de celestibus / qualis terrenus
 tales et terreni / et qualis celestis / tales et celestes / Agitur sic ut
 portauimus imaginē terreni / potterus et imaginē celestis / Vide quēso
 quanta inequiuarantia fuerit inter adamū primū et nouissimū
 a terre in omnes delinq̄mtes / incipate sūt terreni Quia de terra
 sūptus es / et in terrā reuertoris *ge / 3 /* ex quo enate genera *gene 3*
 tiones exordiū traxere / A celestibus uero / hanc applicanti sūt
 celestes / et sic xp̄m omniū caput est celestium / Quūq̄ ip̄e
 terrenus adamus omnibus fulgeret bonis / cecidit in latrones
 qui ip̄m expoliauerūt cunctis armis / quibus armatus incedebat
 et plagis impositis abierūt / eo seminiuo relicto luc̄x̄ / Et quum luc̄x̄
 uehementer ec̄t plagatus / ob ligni uicti esū / egit medico ut illi
 phar macū uulnecibus adhiberet Quia nō est opus ualeantibus medicis /
 sed malehabentibus m̄s̄e / Ideo oportuit medicū aduentū esse / m̄s̄e
 salusticum / qui medicamentū seu antidotū preberet / et pro protho
 plasti reatu Latronūm satis faceret deo patri / Et hoc est / quod
 uocit dauid / agēs adami personā in unius cuiusq̄ peccatoris / Iniquis
 dñe exaudi orationem meam / qua te deum patrem supplico / ut missū
 facies / quē missurus es / ad nostra relaxāda improba sita nora / nostra /

Et nāq; dixisti per uitas tui es sic os ad caput nonū decimū clama
 bunt em̄ ad brachiū a facie tribulantis/ et mittet eis saluatōrē et pro Esā x̄i
 p̄p̄natorē & uandū adamus/ muliere formata dixit/ hoc nūc os
 ex ossibus meis/ et caro de carne mea/ ge 4/ hec uocabitur uirago quia gene 2
 de uero sup̄ta est Quā obrē relinquet homo patrē et matrē/ et adhe
 rebit uxori sue/ et erūt duo in carne um) tūc in spū christū premittit
 uenturū in carne/ ad placandū patrē pro furto perpetrato/ Et dicitur
 Paulus ausus est dicere/ Misteriū hoc magnū est/ ego aut̄ dico
 in christo/ et ecclesia/ Ep̄ he quinto capite/ Quisū deprecatur n̄r̄ Ep̄ he 5
 Et clamor meus ad te ue niat) ut aures tue pietatis feriat peccatū
 Qm̄ in te es pater misericordiarū/ et deus totius consolatiōis h̄c̄p̄ h̄c̄p̄
 Audi deprecor clamorē atq; animi mei anxietatē/ quia te postula
 iustam/ pro me/ et posteritate mea/ ut eū ip̄a ego saluet/ Veniat filius
 tuus dilectissimus/ unigenitus primogenitusq; / et affigatur crucis
 ligno/ ut per ip̄m̄ uiuat illū/ qui me uicit/ deles quod adū sus
 nos erat chirographū decreti/ quod erat contritū nobis/ ut ip̄m̄ coll 4
 tolat de medio/ affigēs cruciatū coll 4/ Et clamor meus ad te
 ueniat Veniat ut mei miserearis/ qui a paradisi delicijs expeli
 cum omni mea sobole merui/ ita queso ueniam meis exorbitati
 onibus/ et mitte mihi saluatōrē/ qui mihi regni celestis ianuā
 aperiat/ Et in quā dixisti Quā in me peccauit/ liberabo eum/
 protegā eū/ qm̄ cognouit nūmē meū/ Clamauit ad me/ et ex
 audiam eū/ in ip̄o sum in tribulatiōe/ eripia eū/ et glo 21 p̄so x̄c
 ficabo eum p̄so x̄c Longitudinē dierū/ replebo eū/ et ostendam
 illi salutem meam/ Et tu christifere si te uentibus fedatum
 inueneris/ clama tū ad amā/ An̄ exaudi orationē meam)
 quā ad te dirigo/ ut improbitates extingas meas Misere mei d̄ur
 misere mei/ qm̄ in te confidit aīa/ et in umbra allatū t̄ uar um p̄so lbi
 sperabo/ donec transeat iniquitas p̄o lbi Et clamor meus ad te
 ueniat) hoc est/ An̄ clamaui ad te exaudi me/ intende uoci mee
 cū clama uero ad te/ dirigatur oratio sicut incensū in cōspectu tuo
 eleuatio manū mearum/ sacrificium uespertinū p̄o ex̄ h̄s aliusq; p̄o esd
 deprecationibus est deus maximus exorandus/ simulq; placandus/
 ut tui dignetur propitiari/ ne piaculorū eḡ iure mergaris tuorū)

Palmi Quinta

Sequitur Non auertis faciem tuam a me / in quacumq;
 die tribulor / inclina ad me aurem tuam / Prosequitur ad
 suam deprecationem / obsecras / ne dñs auertat faciem suam a se /
 bonis oculis ac benignis / dum dñs seruum intuetur maximo
 assistatur gaudio / et precipue si sibi caput mulcet / Quod si aliter
 in luctum conuertitur / Sic noster p̄rige nitox angelos sibi
 comites habebat / atq; deū h̄n̄uolum / sed quū p̄uocati
 esu fuit feruentis / auertit deus faciem ab eo / Quod quū ip̄s cōpi
 ceret / exorsus est dicere Non auertis faciem tuam a me / Faciem
 adeo hilarē / tam fulgentē ut sol / tam serenā ac iocundam / noli
 que so o dulcē dñe auertere a seruo tuo Ne auertas obsecro faciem
 tuam a me / ne declines in ira / a seruo tuo ps̄o xxv̄i Adiu tor ps̄o xxv̄i
 meus esto / ne derelinquas me / neq; despicias me / deus saluta
 ris meus / Ne auertas faciem tuam a me / ob delicta mea /
 sed mihi propitius esto / que te miserante / in nichilū redi
 gentur / ut platearum lutum / Et cōminuā eos / ut puluere
 a nte faciem uentis / hoc est meos ventis / seu piacula mea /
 ut lutum platearū delebo eos ps̄o xxv̄i Scio dñe deus / q; ps̄o xxv̄i
 si tibi h̄n̄eplatiēum fuerit / omnia delebis uitia mea / ut
 celi nubes ab uento agulone / ḡris dissipat imbres / Subdit
 In quacūq; die tribulor / inclina ad me aurem tuam / Sp̄s
 est deus purissimus absq; auri bus atq; corporis linamētis
 Quia sp̄s carnē et ossa nō habet luc xxv̄i Sed est loquēdi luc xxv̄i
 modus s̄ndiq; humanus / ad dei h̄n̄uolentā captiua andā /
 Ideo ait Inclina ad me aurem tuam / p̄iam et misericor
 diosā tuam / et audi orationē meā / quā ad te toto porrigo cor /
 Quia in quacūq; die tribulor / dum sententia tue tum arde
 appereq; reminiscor / quā in me / ac in meos fulmi nati / poste
 eos Ade uero dixit Quia audisti uocē uxoris tue / etc. comation
 de siḡno / ex quo preceperā tibi ne comederes / maledicta terra gen̄
 in opere tuo / In laboribus comedis eā / cunctis diebus uite tue
 sp̄nas et tribulos germinabit tibi / et comedes herbas terre
 In sudore uultus tui ues cecur pane tuo / In nec uirgis in terra

de qua sumptus es / quia pulvis es et in pulvere revertetur ^{gen 3°}
 Veni itaque domine veni / et non mihi moram trahere ad unum verum
 mea medicanda Et quoniam in quacunque die (tribulo) porridge
 potione mihi amaram tuo errore confecta / ut prohibiti pomu
 esum venensum vomite / Sequitur ¶ In quacunque die invoc
 vero te / velociter exaudi me ¶ Sicut insuper confirmat de
 precatione ipse prothoplostus inquit ¶ In quacunque hora seu
 momento / me peccatis precensuratum ostendero / mox adesto
 ut mihi propitioris domine deus velociter mihi exaudi me / portetur
 manus adiutrices / ut a vitis eripiar meis / Lentus resupinatus
 sub arboris umbra iacebat adamus / qui cum a serpente morsus
 fuisset / clamitans inquebat ¶ In quacunque die invocavero te
 velociter exaudi me / ut a tentationibus liberer meis / Qui
 febribus tenetur / aut podagra arietatur / seu alia quacunque
 vexatur egritudine torquetur / ex templo medicum accersiti
 facit / ut morbo operam offerat Qui multiplicante fuerit in
 firmates / postea acceleraverunt pro xis / Quoniam relaxatio dat in
 telectum auditus / ^{corii} ^{ps 138} ^{isa xxliii} Adamus namque magnis febribus
 torquebatur / ac dentibus secedebat / eo quod in sui pernicitate / atque
 monstrum detrimentum / pomum gustum verat utentem Ibo pro
 tinus accersitis medicum / pro ope offerenda dixit velociter
 exaudi me / ut a meis egritudinibus eripiar ¶ Quoniam sunt
 insensati / atque animati hodie moderni / qui quoniam habent valent
 in propeis constituti / qui dei nequaquam terminis cutunt / neque
 ipsum norunt / arbitantes se feliciter vitam agere / At
 quoniam decidunt / pede celeri ad deum festinant Sed pro dolore
 sera est penitentia / cum potius pene timore atque formidine du
 cantur / quam virtutis amore / Extremus quippe sum ac tremebundus
 cum ad antres meas venit tale hominum genus vitam degere / huiusmodi
 homines instigant quoniam esau prescientiam imaginem tenent Non enim invenit
 penitentiae locum / quoniam cum lochimis inquisisset eam beherem ^{heb 12°}

D salmi quinti

An quicumq; die in uocauero te / uelociter exaudi me) Est
 deus adu pius et fidelis ut nunq; desit inuocantibus sese sed
 presto ad est / absq; quacumq; mora Si pater aut a filio uo
 cat us confestim se offert pro necessitate expellenda / quanto
 magis deus adrit in uocanti ses Si ergo uos qum sitis mali
 nostri bona danti dare filijs uestris / quanto magis pater
 uester / de celo dabit pnam bonu petentibus se / luc fer Anno luc xi
 ca igitur / et noli distidre / et pete quod equu est / quia uelo
 citer / te est exauditurus Nullamq; patienter repulssam
 Qm quomodo pater miseretur filioru / miseratus est dms tunc
 tibus se / qm ipse cognouit figurat u nostru pso cu Clamatu pso cu
 atq; uociferato post deu / quia tunc miserabitur / cu sit multus
 nil ignocendu Quia benignus / et misericors est / pater et multe
 misericordie / et prestabilis Super malitia iohc / q Ita ut qui iohc q
 cny inuocauerit nome dñi saluus erit) Sequitur d Quia
 defecerunt sicut fumus dies mei / et ossa mea sicut cinis auerunt)
 An quas miserat calamitates erumq; propter inobedientia
 narrat hic ipse adamus / si obedientie fengur no fuisset ad senu
 no uenisset / ut nunc accidit / sed exacta certa temporis periodo in pan
 disum fuisset translatus / At quu de quisset / dies eius diminiti
 fuere / ut annos du taxat nonies centis et triginta noctis fuerit
 ut uetus narrat historia ad genesios caput quintu Ideo nit gen 5
 defecerunt sicut fumus dies mei) Qm sicuti ignis cito decidit
 et uanescit / sic et hominis dies / qui pnt accipiunt / Homo uan
 nitati similis factus est pso xlii Si in centie smtus no fari pso xli3
 uisset / ibidem nullus ignoras aut instans reuertus fuisset /
 q uoy neq; senes aut grauus / nullusq; uanus / At post percentu
 omnes uani effecti sut / ac cetero inueni Qm homo in honore
 esset non intellexit / comparatus est in motu in siprentibus pso xli3
 et similis factus est illis pso xlii Ecce quoniam pacto homine q
 uentus si effecti sut Quia uentus est uita mea Job bi / Sicuti Job bi
 dauid / dies eius sicut umbra pretereunt) hominis dies umbre
 assignat ~~uana~~ que quu permanetia seculu no habet / sed illud tunc
 neq; homo in eodem semper / statu perdurat Iuxta Jobi doctu

Homo non ne de muliere/brevi viues tempore/ repletur multis
 miseris/ Qui quasi flus exceditur/ et conteritur/ et fugit
 uelut umbra/ et nunq̄ in eodem statu permanet. breues dies
 dies hominis sūt/ numerus mensū eius apud te est cōstitutus Iob xij
 isti terminos eius/ qm̄ preteriri nō poterūt ad caput quartū
 decimum/ Ecce q̄to modo uterq̄ adamus/ Iob usq̄ hominis
 periodum depingūt/ cuius causa p̄ om̄es usq̄ extitit Et
 iacobus alpheus melius ad caput quartū inq̄uies Que Jacobi
 est enī uita nostra/ vapor est ad modicū parēs/ et princeps
 exterminabitur Si ita est hominis uita ut perspicuū euadit
 tam succincta et breuis Ad quid gloriari/ Ad quid dies tuos
 tam dulces/ tam melifluos deducis in boris/ Stulte hac
 nocte animā tuā reperit a te/ Que aut̄ parasti cuius exiit Iue xij
 luce xij Aduersus hos impingit iob ad caput uigesimū p̄m̄
 ducit in boris dies suos/ et in pueto ad inferna descendit Iob xxi
 Recte itaq̄ quibus cum prothoplasto ^{duo} Quia defecerūt sicut
 fumus dies mei/ Qm̄ mane pensito me uitam habere comite/
 et uespero reperio me illa orbatum Precisa est uelut a texte
 uita mea/ dum adhuc ordire succidit me/ de mane usq̄ ad Esa xxxij
 uesperam finies me/ Esa/ xxxij/ Subditur Et ossa mea
 sicut cremium aruerūt/ hoc est per meam delictū/ mēs
 tenebris cooperita fuit/ intellectus hebuit peccati ferrugine/ uo/
 luntis p̄cepto dei aduersa fuit/ malis/ uxori mee cōplacere/
 q̄ deo/ qui mihi p̄ceperat/ Ex omni ligno paradisi comede
 de ligno aut̄ scientie boni et mali ne comedas/ In quacumq̄
 enī die comederis ex eo/ morte morieris ge ij/ me moria Gene ij
 quoq̄ mea obliuiosa effecta est/ ita ut dei haud meminissē
 Et sic ossa/ id est potente/ atq̄ sensus quicunq̄/ sicut cremium
 aruerūt/ Quia quē ad modū in fictione minime ignē reperies
 mane/ nisi cinere fuit cooperitus/ quia secus aruet/ ita et
 adamus aruit sicut cremium aut̄ hitio/ eo q̄ iustitia originali
 fuit priuatus/ una et gratia gratū faciente/ quia quū caruit
 sicut cremium aruit/ eo q̄ nec seruus habebat neq̄ humore.

Sequitur d' percussus sum ut fenū / et aruit cor meū,
 quia oblitus sum comedere panē meū / Ad huc
 plorat adam calamitates / quas passus est, dū immemor
 sue salutis factus est / Sicuti deliciarū locus totus flo-
 ridus erat / cunctis floribus atq' rosis stipatus / pulcherrimis
 arboribus insitus / aquis fontium circumdatus / ita ut
 ad voluptatē nihil deerit / Ita noster adamus / a plantarū
 pedibus / ad capitis uerū usq' heroicis erat ornatus
 uirtutibus / cooperitus omni lapide preciso / et sic ut uno
 uerbo concludam / Poterat dicere dñs regit me / et nihil
 mihi deerit / in loco pascue ibi me collocauit p̄so xxv super p̄so xxv
 aquam refectiois educauit me / animā conuertit Sed
 peccato mto statim exorbitauit / amittēs pulchritudinē
 omnium que possiderat / factus uirius ex nobis Et sic sicut
 percussus ut agri fenū / quod solis est uerū est uat Quū esset
 in paradiso / ut gloriā uerū decebat / at quū fuit explosus aruit
 ip̄e cum tota eius prosarpiā Exortus est enī sol enī ardore
 et arefecit fenū / et gloriā eius decidit / et decor uultus eius
 deperit iacobi capite primo / hic sicut adam cuius corona iaco 6
 decidit sibi nobisq' cecidit corona capite nostri / ue nobis
 quia peccauimus tremō s' ea / Et Aruit cor meū / in uide uen 5
 erat ^{per} gratiam comitē / eo q' humore habebat emanatē a iusti-
 tia original / qua amissa aruit per inobediā / ut uiridi-
 tatis nil ab eo profu ueret boni operisq' Subdit Petrus
 oblitus sum comedere panem meū / Cur fuerit ut fenū
 percussus / et quare aruerit cor eius / dat rationē / Quia
 oblitus sum comedere panem meū / dñs ad amo iusserat
 ex omni paradisi ligno comede / de ligno autē scientie boni
 et mali ne comedas / Ip̄o autē omissa pane concessa (quā ni- gen 3
 timur muctum) ad hese panem alieno / ches d' ego mo in hibi to
 Ido dicit Si percussus sum ut fenū / et aruit cor meū / eo fuit oblitus
 sum comedere panem mihi concessū / comedēs alienum)

Sequitur de uoce gemitus mei, adhesit os meum
 carni mee. Quod uox ueniens in ipsum prolata audit
 sententiam, ut eius caput amputet et ut coartatur. Glet
 lachrimis diffunditur, gemit, videt cum factum ut
 ex lachrimarum copia eius adheret lingua faucibus, si
 cum gubnet secum experitur, ut uix uerbum ualeat pro
 ferre. Pari modo poster progenitur. Audito tam arduo,
 edicto. Quia audisti uocem uxoris tue, et comedisti deligno
 ex quo preceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere
 tuo. An laboribus comedis cum cunctis diebus uite tue, uox
 dixit. A uoce gemitus mei, adhesit os meum carni mee.
 Ita ut potuisset dicere cum dauid. Adhesit lingua fauci
 bus meis, si non meminero penitente mee pro crimine. Adhepro crimine
 sit os meum carni mee, hoc est tantus fuit gemitus meus,
 tanteque fuerit lachrima mee, lamentatio eius, detestatio eius, contri
 tiones, confessiones interiores, et satisfactioes, ut adhereret
 os meum carni mee, ut uix lingua loqueretur mea. Verisimile
 est quod sicut adamus grandem atque per maximam contra deum
 commisit inobedientiam, ita opus erat ualida penitentia,
 quam ipse egerat, ut liguid patet ex suis dictis. A uoce gemitus
 mei, adhesit os meum carni mee. Quod nequibat fieri nisi
 ex animi sui ingenti mestitia. Et quoniam per concupiscentiam,
 et complacentiam peccauerat, per misericordiam orat indulgentiam
 impetrando detestationem. Et sic contraria contrariis curatur.
 Quod si non egresset illam quam egerat ualida detestatioem, uenisset
 plectendus ardua pena. Quod quantum fuit in delictis, tantum
 date ei de tormento, et pro mensura peccati, erit et plagarum ^{apoc xliij} ^{uox ueni}
 modus, deum xps. Et tu dei serue si peccatorum aliquum ^{supercina} super ^{deum xps}
 humeros tuos gesseris, o nus dyone, penitentiam age, contritionem
 amplectere, ut uere dicas cum ad amo. A uoce gemitus mei, adhesit os meum
 carni mee.

fugiat

Psalmi Quinti

Sequitur d' Similis factus sum pellicano solitudinis,
 factus sum sicut nichicorax in domicilio / Quasi ad
 mus ipse suas nostrasq; & let orinas / Assimilat se avibus
 duabus / eo q; sibi earum proprietates competebat. Nam
 pellicanus solitudinis amator est aliarum avium societates
 evitans atq; eas fugitans cupiens heremum / ac loca deserti
 ne veniat ab hominibus capiendus Ita prothoplastrus
 ante eorum angelorum cateruas nullatenus fugitabat / sed
 lubet adherere / Post vero loca opaca ac antra desiderabat
 Vocavitq; Dominus deus adam / et dixit ei Adam ubi es? Quia
 ait vocem tuam audivi / in paradiso / et timui eo q; nudus
 essem / et abscondi me gere / Gen. 3
 Ecce alter pellicanus soli
 tudinis fuit noster adamus / q; non ad modum ipse fuit et dicit
 Similis factus sum pellicano solitudinis / Aut hanc
 avem suam in egypti locis desertis sua habitatio ne facere / que
 dum suos occidat pullos / pectore percusso / emanat sanguinem
 quo ipsos suscitavit. Ita adamus prius suo delicto omnes
 moerant suos posteros / filiosq; / quos secundus christus sine passi
 onis et morte resuscitavit. Quiso Amice dei est alter
 pellicanus fias tu / ut hominum iniquorum societates fugias /
 ne te sine malitie compedibus seu insidijs illagumilludat
 atq; Quia cum sancto sanctus eris / et cum iusto innocens
 innocens eris Et cum electo / electus eris / et cum perverso / pso xbi
 perverte ris pso xbi Ideo bonis adheras / iniquorum expelles
 Quia Qui tibi gerit paxem / iniqui habitent ab ea Eccl. 3 Eccl. xii
 Subditur / factus sum sicut nichicorax in domicilio / hec
 avis profecto exasa alijs est et odiosaratio quoda in terro
 quo se odit / Lucis amatrix neq; est / sed tenebrarum latitans
 die in arborum rimis / ac cavernis / et nocte volitans / Sic adamus
 generi humano habitus fuit odiosus / potius tenebrarum q; lucis
 amator / iusticie salem ab ore / ad hesit a mori uxorio / ut plus ipe
 placeret q; deo / ut non tenebras / sed lucem odiret / ppter eorum
 totis ordinem / Ecce quo modo noster homo a vero exorbitavit

in nere Plures hoc m seculo negum repetiturus es bene
 a ueritate uia diuantes / qui potius tenebrarū sūt q̄
 lucis amatores / Et quantum aberrat audiāt magisterū
 ignicentē ad caput tertū / Hoc est autē iudiciū / quia Lux
 uenit in mundū / et dilexerūt homines magis tenebras
 q̄ lucem / erat em̄ opera eorū mala / Omnis em̄ qui male
 agit odit lucē / et nō uenit ad lucē / ut nō arguantur opera
 eius / Job / ca / 3 / Qui autē facit ueritatē / uenit ad lucem 100 3
 ut manifestentur opera eius / quia in dō sūt facta / Tu autē
 bone christiane abs te peccatorū tenebras explodē / ut solus
 seu gratie radius contingas / Sequitur de Vigilanti et factis sūt
 si cūt passer solitarius in tecto / si primus patēs ab statu
 tum sublimi suo nūq̄ deci disset / cultura tellus nō equisset
 neq̄ lingone aut aratro / qm̄ terra ul tzo spontea quū pro
 duxisset fenectum uberrimū / sed vomu habito esu tribulos
 spinasq̄ incepit germinare / gen / 3 / moxy peat hōy lastu / gen 3
 exorsus est uigilare / et mōtes inducere in somnos / ut filiis
 alimentū prebere tegumētūq̄ / Cogitabat quando erat serē
 illum / et postea metendū / et quomodo horrea erāt ampli
 anda / vigilabat equidem noctu / diuq̄ / in huiusmodi negotiis /
 cum animi sui merore / et anxietate / Semper erat cogi
 tandus at sollicitus de crastino / fido recto uite uiebat uigi
 lanti tanq̄ passer solitarius in tecto / Pro familia sustēnda
 suble mandaq̄ uigilanti nūq̄ qm̄ homo nascitur ad Labore / Job 3
 et auis ad uolatū uob / Vide obsecro / quantum opus est
 assidua uigilantia / ad res humanas adipiscendas / Piscis
 semper in flumī aqua omnino natat / pro uita pascenda / Et
 infelix homo pro honore acquirēdō / et pro auri argentiq̄
 accumulatiōe / ac uita alenda / in mixis nauis turbulē / mari
 traiecit / nō obstantibus equorūis procelis periculosisq̄ mis
 uolat ad indēs / ut suis bonis per fas et nefas expoliet / hō
 nō dormitat ut he merus ut aiunt / sed semper noctu diuq̄ uigil est /

Psalmi Quinti

Et tantis sudat laboribus / ut opule ntiis us atq; luppulent us
 ad lares remeet proprios / micibusq; ornatus / et tandem
 accidit ut illicponēs in urbe propinguis appulet naufragiū
 peratit / manes sua sustulit / pro / Quo abiit eius nigi
 lantia / quo uerat eius cura / quo tenderat eius industrius
 Quis hoc ad nos uerit / Ade delictū / Ite ait uigilam / labo
 ranti / nō gremi / sudanti / factus sū ut passer in tecto solitarius
 pro alimentis acquirendis / pro horribus adyrescendis / et pro
 gnatis alendis / O ad a me si paulinū audisses dictū / nūq;
 tot (pro huius mundi gloria) labores assūpsisses / Ni hil em in tu
 li mus in hūc mundū / haud dubiū quā nec auferre quid po
 ssimus / Habentes autē alimenta / et quibus tega mure iis con
 tenti sumus / thim bē
 ut lapibus sateris / atq; preciosis uestibus tegaris / O in Felix
 homo audi pre ceptore / Ite dico uobis / ne solliciti sitis anime
 uestre / quid manducetis / neq; corpori uestro / quid induamini /
 Nonne anima est plus est q̄ esca / et corpus plusq; uestimentū
 Reppicite uolata celi / qm̄ non serūt / neq; metūt / neq; congruāt
 in horrea / et pater nest celestis pascit illa / nōne nos magis m̄ bē
 plures estis illis / n̄ her bē hec uobis detri mētā ~~uobis~~ atulit
 protoplasti delictū / Ite cū illo dicit / uigilam / et factus sū
 sicut passer solitarius in tecto / Tu ne r̄t̄ mē Amice misericordie
 istec caduca / nolito super ea uigilare / neq; minue sudare / sed
 christi recordare / qui dixit uigilare q̄ nescitis quā hora dñs
 uester / uenturus sit m̄ bē xij
 de corpore aut / quid ad me / Ver miibus quippe rolandum est /
 Verū em̄ uero hāc presurā largitus est dñs / nō aō dñs / sed
 ad a mi p̄uicū / ut citius nobis sit curandū de corporis delictis /
 q̄ de anime uoluptatibus / Sequitur ut q̄ tota die exprohābāt mihi
 in i me / et qui laudabāt me / aduersū me iurabāt / Con
 queritur hic ad a m̄ de suis emulis / uidelicet de m̄d̄ / carne /
 et de mone / eo q̄ in m̄d̄ post peccatum persecuti sūt uehe
 mēter / ip̄m / ita ut illis instigantibus / nō ogeret q̄ decebāt /

Mundus ipſum fallebat ut auceps aues/tendens etc ad deci-
 prendam/pompasq de mōst rās/ delicias et uoluptates indicat
 ut ipſum ad sui a more alteret/ pleraq pollicens/ nihilq adim-
 ples/caput ipſius demulcēs/ atq candor ut scorpio feruēt/
 A mūdo tanq a persecutore uerebatur adā/ Ita nos torque-
 mur a ſancibus eius qm̄ sit malis missimus/ et iudicari
 nos ut persequendas nichilominus Scimus qm̄ ex deo
 sumus/ et mundus totus/ in maligno est ^{positus} prioris ioc/ en s ^{gion s}
 & no sit ut tibi a mūdo cauendū sit/ ne in eius rōphēom
 incidas/ quia auceps undignaq scindēs/ Caro aut ipſi aner-
 sabatur/ Namq anteq exorbitasset/ rebellionis nihil in
 iudiciū dū sentiebat partibus/ quia portio inferior/ parte
 bat in oibus superiori/ uterq em̄ nudus erat/ nec ppri-
 debāt/ gene 3 At post comestione pomi/ conuerſūt folia ficus ^{gene 3}
 et fecerūt sibi perizomati/ eo q carnis contra uisū cogn-
 uerūt Unde dicitur paulus motus fuit dicere/ Caro enim
 concupiscit aduersus spūm/ spū aut aduersus carnē/ hec
 em̄ sibi inuicē aduersantur/ ut nō quecūq uultis fatatis ^{gall s}
 ad illū s/ hoc prehiū ab adamo originē traxit/ quod in
 nos quodlibet indicitur ut nō faciamus que uolumus/ secundū ^{Rom bñ}
 rationē/ sed que haud deēt/ secundum carnē/ Alter adami
 inimicus atrox demō seu serpens exhibit/ qui erat callidior
 cunctis animātibz teres/ sed uicēs etiā ut de uetulo ederet pomo/
 quod qm̄ illi fuisset sapidū/ gustandū uiro porrexit/ Et sic
 ut egrege ius paulus suadet Adam em̄ primus formatus est/ de
 inde enatet adam nō est seductus/ hoc est a serpente nō fuit
 illusus/ sed ab uxore instigante/ mulier aut seducta in pre-
 uaricatione fuit/ id est suasu de mōst/ qui eam fellebit/ p̄tm q ^{thim q}
 Ecce adami hospites/ quos nobis reliquit ad nos uulnerandi/
 Quibus fortes fide muniti animo uicili resistite/ Et precipue
 diabolo/ qui ut leo queritnt quem deuoret ē pe/ ca/ qm̄ nro ^{guc s}
 optime ergo atq ingenue clamat nōst' protoplastus inquit

Palmi Quinti

tota sic exprobrabāt mihi inimici mei scilicet mundus
 caro et demō / qui me ex utroq; latere quassabāt / sicut ²¹⁰ ego
 procele ratem impetūt / dum uentus adst impetuosus
 ipām circumferēs illic atq; istic / Adiūgit Et qui Laudabāt
 me / aduersum me iurabāt / si conuince laudabunt / A
 car no uilipendebatur / ac ab alijs uidebatur / hūc apud
 diabolum in mundi exordio inuidia mox regnauit quando
 ipā motus eū tentauit / ne ascenderemus eius chatē d rami
 timebat sane ne eius sedes occuparemus iuxta illud dicitur
 autē diaboli / mors introit in orbem terrarū sicut q; / Et quid sicut in
 cayn ad miserandū fratrem / ge 4 / induxit / nisi pestiferam
 inuidiam / Et hebrei nefandissimi / eue christū nocuerūt ^{ge 4}
 insontem / nisi perniciosa et malefica inuidia ^{periculi} / Sciebāt
 eū / q; per inuidiam / tradidisset eum sūmi ^{ne 25} sacerdotis
 mare 25 Et iseth fratres huanc is mahelitis peccatorū p̄ho
 tr adiderūt / nisi inuidie luore / Quippe apud primoge
 nitore laudabāt / sed postea in eius necē ^{comp} conspirare
 oderāt eū / nec poterāt ei quicq; pacifice loqui ^{ge xxxij} Et ^{ge xxxij}
 uides quid operetur / exprobranda ac atra inuidia quēcūq;
 sine bonos / sine malos amplectitur / ferit et percutit offēdit
 sane q̄ plurimos iniquos christianos / qui confitentur se non
 deū / facti autē ne gāt / cū sint abominati et increduli / et ad
 omne opus bonū reprobī ad hūc / ² qui te inprobatulo ad ^{tit 2}
 sidera extolēt usq; / innocenti uero dente canino te rodūt /
 lacerāt / ac sedulo dila nūt / O hominū infelicissimū genus /
 ab omnibus execrandū / In quos strenue impingit paulus
 drus ad thimo ca terio prioris Eyn ergo audi corū catalogū
 hoc autē scito / quia in nouissimis diebus instabūt tempora ^{psalm 3}
 periculosa / et erūt homines seipos amantes / cupidi / elati / suspi
 blayt mi / parentibus non obedientes / ingrati / seclerī / sine affectioe
 sine pace criminatores / incontinētes / immites / sine benignitate /
 proditores / proterui / tumidi / et uoluptatū amatores / magis q; dei habetes
 prohem / q; uidero pietatis / uict utē eius abnegantes / Hos de uita si
 sapis licet cū adamo totū die exprobrēt mihi inimici mei unū in
 corde habentes / alterū autē in ore refractū custodientes /

Sequitur ¶ Quia cinere tamq̄ panē māducabā et poculum
 meū ^{et} fletu miscebam) Vult nobis hic pergnadere loco adami
 psalter/ ipius actus penitentiales, quos excoit post sum
 reatu Quippe ipse interna inspiratio, monerat, se nequam
 praeuli sui posse indulgentiam adepturū nisi per penitentiā,
 virtute a theologo nosteris uocitā, cū messie uenturū et
 nostram operaturū salutem/ spe / Absq̄ ulla penitētia ip̄a
 infuzi fera erat Sine fide aut impossibile est placere deo, credere
 eū oportet accedentem ad deū, quia est, et inquirentibus hebr xi
 tūq̄ panē māducabam) tantū reatus sui ip̄m puduit
 ac tedunt uite sue/ tantaq̄ ammi sui anxietate percutiebatur
 ut inter panē cinereq̄ discretionē nesciret ponere, in ut cinere
 arbitra retur fore sapidiū panē Honerat ip̄e optime, quē huius
 dli dixerat se cinere ē, et in ip̄m reuertendū ge/3 et ubi ge 3
 pro pane/cinere uescebat) Quid aut de tempō occurrator, qui
 omnibus sceleribus refertus) Vbi est tua penitentia) Vbi dolor
 ubi displicentia) ubi co rdis lastimā) Vbi panis atrius) ubi ordis
 frictū uite hominis, agni et panis Eccl̄ xxix Quid imitris/ uane Eccl̄ xxi
 dñi percussorē Neguūq̄) Ip̄e iōanes habebat instrumētū de pilis
 camelorum/ et 30 nā p̄lliceā circa Lumbos eius/ Esca aut̄ eius m̄s 3
 erat locuste/ et mel siluestre m̄s 3/ Sequitur ne adami
 uestigia/ qui cinere/ pro pane edebat) Minime gētū/ Quid utiq̄
 habes comilitonē et hbi comitē) Nōne et epulonē) Qui induebatur
 purpura et bissō/ et epulabatur quotidie splendidē luce xbi luc xbi
 Equidem imitaberis/ ut laute/ et opipare sis epulatus/ Quo fit
 ut decipi aris Non est em̄ regnū dei/ esca et potus/ sed iustitia et Rom xxi
 pax/ et gaudiū in sp̄s ancto Sequitur Et poculū meū cum
 fletu miscebam) hoc est diu sicut a pane abstinēbā misceō
 illum cinere/ quoy et apotū/ lacry^{is} meis illum rigabā/ uictās
 me omniū peccatorū consecuturū meorū Saluūq̄ deo poculū cū fletu miscebam)

Psalmi 211^{thi}

Quia in ventri lapibus sexculisq; pluribus opera prebet et
 palatui mero gustu non est aptus ad penitentiam perage-
 dam sed expedit ut abstemiu se exhibeat dicens cum
 adamo Quia panem pro cinere manducaba et poculum cinis
 fletu miscaba Vtere tu ochistiter figuris inibus / aijua
 et pane atro cum damialis collegisset dentur nobis legitima
 ad uescendum et aqua ad bibendum edixit uero preposito nabuchodo-
 nosor et contemplant uultus nostros et uultus puera tu q m-
 nes eunt ut cibata regio et sicut uidetur fides cu seruis tuis
 da melis ad caput primum Et ego tibi presago uitam felicem Dni E
 ad futura q si lentus sub umbra ueneris / nil tibi frugis polli-
 cior Sequitur ut d' Afacie indignationis tue q uia eleuas
 alligisti me Quia non esset prothoplastus noster in sublimi et
 excelso loco sublimatus / ni minor decore decoratus / incidit in
 casu sua incuria Unde oportuit ipsum expelli ab statu / in quo
 honoratur extiterat Enisit enim d' nris deus de paradiso uolup-
 tatis / ut operaretur terram de qua sumptus est genus / Non homi gen 3
 num est in filitius genus q ab excelso stanti prelabi in in mo-
 quod nostro e uenerat adamo / qui cecidit ad elitariu loco
 in peregrinationis terram Idcirco congruit in inquit /
 Afacie ire indignationis tue) supple cieisti me ^{superleuati} q potius
 obediui uxoris mee / uoci q tibi qui mihi preceperas / ne de
 arbore uetata edere Quia eleuas) Audi supple / me ^{sublimati} in tantis
 honores uehend / in tantis sublimata pompos / que me minime
 decebat / eo q ego migratus extiti tue diuine maiestati Quo
 facto / optimo iure (Alligisti me) supple nequissimi eximinatorie
 q in merui ut penas Luam atroces / et immania supplicia / Atame
 tu non uis mortem peccatoris / sed ut conuertat uriet in uia Eze xliij
 eze xliij / Propter quod obnoxio ego obnoxio tibi / te postulo
 supplex / ut meis ^{or} expiationibus se subuenias / prebes opem
 et supplicas / ad omnium reatum meorum emendationem / at q
 penitentiam facienda ut a facie indignationis tue me eruas

ne in peiora prolaberet crimina, que me mergere ualeant
 in fœch profundum cauendū est nobis cunctis artubus,
 ac omnibus neruis, & a fatie indignationis Iniqui nō solū
 corpus occidere potest, sed corpus et animā mittere in gehē ant. 2.
 nam m̄te x̄ Si nostrū unusquisq̄ horrescit in regnū manus incidere
 quanto magis in compediōnis dei, quē nūc fringere ualebis,
 Equidem horrendū est incidere in manus potentis dei heb̄ x̄ hebr̄ x̄
 Si uis ut dicam tibi, hoc dicā cū paulo, bonū fac, et nol-
 timere potestatem et habebis laudē ex illa do, x̄i, Qui bene Rom xiii
 agit quid timet? Sequitur q̄ dies mei sicut umbra declina-
 uerūt, et ego sicut ferrum aruit. Qm̄ ip̄e ut fessus est obpomi
 esum ceciderat a fatie indignationis dei, uto ait q̄ eius dies
 declinauerūt ut umbra ad occasū, et aruit ut ferrū in agro,
 quod solis calore est uat, Primo se umbre comparat, Quia sicut
 ip̄a sole tendente ad occasū enuescendū uadit ad finē, ita sole
 iustitie ab adamo recedente per eius noxā, ibat suos finē do
 dies Datuit scire protoplastus laehrimis profusus carere cū
 iobo et dicere Melitia est uita hominis super terrā, et sicut dies
 merce natijs dies mei, Sicut eorum desiderat umbrā, et sicut
 merce natijs prestolatur finē operis sui, sic et ego habui menses
 uacuos et noctes laboriosas, enumerauit mihi, Si ibi micro dicā dum
 quando consuegā, et rursū expectabo uesperā et replebor doloribus Job 69
 usq̄ ad tenebras Ad caput septimū iob, Ex pomu esu omnes y la-
 bores emamarūt, quos ip̄e si coruli eius fuisset, optime emittisset,
 Sed unū et mulieres fatiūt sapientes apostatate Ecch̄ uono capite, Ecch̄ ix
 Qm̄ conuulsus amore prolapsus in peccatōrū labiētū, et sicut
 umbra transit, quoq̄ eius dies erūtrosi Quū ip̄e ageret in para-
 diso, grata originali obūbratus illi dies fulgidus lucebat, at
 quū deliquit confestim proruptus fuit in umbrā tenebrōsā
 Et quoq̄ amice mi dum es dei grata inpatus sūt tibi die s
 fulgentes ac nimio coruscantes splendore, si uero exorbita-
 ueris separādo te a norma diuina, in umbrā obscurā reducant te

Psalmi Quinti

Sequitur Et ego sicut fenū aridū tanq̄ rosa odorifera et
 ualium lilium erat adamus in paradysi agro totus floridus
 et odoriferus/ uerū tunc poma gustato emareuit/ et ut cōp̄
 fenū siccatus est/ et totus aridus effectus est Cui illud
 iacobēū diciturū optimo iure comparat ad caput p̄mū Exortus iacob
 est enī solcum ardore) hoc est charitatis iustitiaeq̄ originalis/
 quando fuit in campo damaceno plasmatus ex teluris limo/
 Quā deus erat condēs naturā/ et simul largiēs gratiā) Et are
 fecit fenū) uidelicet adam per peccatū, quod ip̄m redēgit
 totum aridū/ nihil ueressitatis in eo appātes/ neq̄ ferēis
 aliquid) Et flos eius decidit) id est gratia/ et iustitia originalis/
 cum cunctis alijs uirtutibus/ ita ut omnibus gratiis
 fuerit expoliatus) Et decore uultus eius deperijt) hoc est
 tota eius posteritas deperijt ob eius uicium/ quod contraxit
 ab eius origine/ Propterea/ Sicut per unū hominē/ peccatū
 in hūc mundum intrauit/ et per peccatum mors/ et ita in om
 nes hominē^{nes} mortē pertraxit/ in quo omnes peccauerūt Romo's Romo's
 Et sic ex eius radice omnes imperfectiones contra xpm/ simul
 et iniquitates Quē psaltes meminit quando dixit psō cū
 Quomodo miseretur pater filiorū/ miseratus est dñs timentib^{psō cū}
 se/ qm̄ ip̄e cognouit signētū nostrū/ Recordatus est qm̄ puluis
 sumus ge 3) homo sicut fenū) uidelicet Agri quod hodie est/ ^{gen 3}
 et eras in elibanū mittetur/ mansi^{bi} dies eius tanq̄ flos agri/ sic ^{mtē bī}
 et florebit) ut pote illius qm̄ permā se erit in dei gratia) Quā qui
 perserauerit usq̄ in finē hic saluabitur/ aut saluus erit m̄ x̄p̄o ^{mtē x̄p̄o}
 in agro dominico/ illos obtinebrosos sed lucidus et clareus/ et sis fenū ^{ūtim ū}
 neutiq̄ siccū per uitia/ sed utq̄ uiride floridūq̄ per dei amorē/
 Sequitur Et tu autē dñe meterā uerū permanes/ et memori de
 tū in generationē/ et generationē) An uerbis superioribus
 disseruit uberrime de suis calamitatibus/ misere eijs/ erūnis/ detri
 mētis/ in que prolapsus fuerat ob sua iniquā inobediētā/

nunc autem exoritur ut indulgentiam ac peccatorum suorum remissionem
 expectet / quia ut scitur adipiscatur / laudat deum amore oratorum
 eius benevolentiam capere / quatinus / possidat quod possit
 Quia maiore se / muneris aliquid flagrant / a virtute huius
 prolaudat / sicuti a liberalitate / magnificentia / et ab huius
 modis alijs quae pluribus / Et quia humana natura sit laudem
 cupida / ac nimis gloriae avida / cito concepit flagrantem
 Hinc adam more secutus / extolitur ab eternitate deum dicens tu autem
 domine in eternum permanes / quia eternus et perpetuus sis perennisque
 Quia christus et heri et hodie / id est in secula / hebraei xiiij Eternus hebraei xiiij
 pater / eternus filius / eternus spiritus sanctus / Nulli cedit in dubium
 quod christus deitatis ratione atque unionis hypostaticae manet in eternum
 quod hebraei fassi sunt / mittentes messiam iohannem xiiij Nos audimus in
 ex lege / primo cixij christus manet in eternum hoc est quod per se
 agitur fuit a uate danielis / Potestas eius / potestas eterna / quae non
 auferetur / et regnum eius / quod non corrumpetur ad caput septem
 et tu autem domine in eternum permanes / ut memoriale sit tuum
 in seculum seculi Reminiscere mei / Parce mihi quia nihil
 sunt dies mei iohannem biiij / Ab eterno tu es misericors / id est ignore
 Quia misericordias domini internum cantabo primo lxxxiij Domine sancte
 pater non imputes mihi iniquitatem meam / neque posterorum meorum /
 ut dicatur semper / et ex generatione in generatione / quod miseretur
 gessimus tertium / Domine miserere nostri te enim expectauimus /
 esto brachium nostrum in mane / et salus nostra in tempore tri
 bulationis Et ut ait domine in eternum permanes stabiliter absque
 uicissitudinis obumbratione atque mutatione aliqua iacobi capitulo primo
 ut memoriale tuum / quod non miseretur quod es nobis / habeatur e gene
 ratione in generatione Sequitur autem tu exurges domine mise
 reberis sion / quia tempus miserendi eius / quia uenit
 tempus Jam tangit protoplastus uite suae scopum / hinc uenit
 ad medelam applicandam uulnerebus medicam suam / quia
 possit miserere / quae nullus alius praeter uerum ualuit /

Psalmi Quinti

Ab Adamo anni quingues mille ferme ad messie aduentu
 usq; ferme fluxere/ quod quu ipse animo reuolueret/
 precantes uentura dixit uerba dirigēs sua ad messia/
 quem expectabat uentura ad saluandos cunctos &
 criminales/ et tu o messia/ que o pperior ad me redi
 mendum/ quu tu ipse solus et unicus sis/ qui uel uenas
 perficere/ Exurgēs hoc est carnis mee trabe ac trūco
 lind utus (Misereberis syon) id est posteritatis mee/
 quam piaculi mei tossico ueneno pleno/ contaminari
 (ut asfatim candido lector egregius paulus tibi per Rom⁸
 suadet romo) ad caput quintū (Misereberis inquam
 tui syon) gūi pondus dici et estus portat propter me/
 qui fui causa tante horrende tempestatis/ que orta
 fuit hoc in egnore/ me instigante (Quia tempus
 miserendi eius/ quia uenit tempus) ut tui syon misere
 recaris/ qui undi quaq; et omnino perēlitatur/ magnū
 sufferēs naufragium/ et est nemo qui supplicas offerat
 nisi tu solus/ qui es pius et misericors/ En exurgēs
 misereberis syon/ Quod ad impletū fuit per eius in
 carnationē ut testantur uaticinia Jacob qe/xlix/ nō auferet
 septem de iuda/ Et dauidis nono per eb idmadū compuctū
 et per simeone dicēte nūc dimittis seruu tuū in pacelū
 hoc ergo tene pro te comperta/ qm hoc quod dauid ada
 mi loco dixit Tu misereberis syon/ ad impletū extetra
 quando christus fuit in terris uisus conuersās cū hominib
 baruel tertio/ Tu misereberis syon Inquā/ qui eget tua receptio
 Quia uenit tempus miserendi/ cuius paulus me munit
 in epistolo ad galas destinato ca/7/ Ecce iam uenit plenitu
 do temporis/ in qua misit deus filium suū/ factū ex muliere
 factum sub lege/ tūc incepit deus populi sui misereri/
 Et hoc est quod poscebat prothoplastis tūc exurgēs misereberis syon

ge xlix
 dan ix
 luc 9
 bar 3
 gal 4

Sequitur ut dicitur Quia placuerunt seruis tuis lapides eius
 et terre eius miserabuntur) Sicut adam preuidit
 tempus miserandi syon / per christum incarnatione / quos
 et eius ecclesiam / per apostulos suos ex lapidibus duobus
 hoc est gentili et hebreo) construenda) Et hoc est hic
 asseruit Quia placuerunt seruis tuis) apostolicis edifican-
 tibus) Lapidibus) uidelicet populus gentilis, et plebs he-
 breo) Et terre eius miserabuntur) hoc est animabus eorum
 per predicationem) Quoad modum in spiritu erat illis Euntes
 ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris
 et filii et spiritus sancti) docentes eas seruare omnia que mandata
 mandata uobis) in xxviii) Quia placuerunt seruis tuis lapides
 eius) hic adamus non fatetur de ierusalem materia
 seu de templo salomonicum constructo lapidibus politis ac
 quadratis / sed precise de duobus populis / quibus dei basi-
 lica erat constanda / cuius ipse meminerat quando dixit in
 superiori uersiculo / et u exurgens misereris syon, hoc
 est ecclesie tue ex duobus populis constructe) Quia non
 ipse a postoli sua predicatione conglutinaret ac copularet
 In omni terra exiit sonus eorum) et in fines urbis terre
 uerba eorum) per xxviii) Quia placuerunt seruis tuis lapides eius)
 id est uere hebrei fideles qui fuerunt lapides primi positi in ecclesia
 dei) conuersi ad fidem) in penthecoste) die) Qui ergo receperunt
 sermonem eius) (petri uidelicet) baptizati sunt) et appositi
 sunt in die illa) anime circiter tria milia actum) et ecce primi
 lapides ierosolimitate) Quia de syon exiit lex) et uerbum
 domini de hic ierusalem) Est casus) huius lapidis uates zacharias
 meminit ad caput nonum dicens) Et saluabit eum dominus deus eorum
 in die illa) ut gregem populi sui) quia lapides sancti eleua-
 buntur super terram eius) Et miserabuntur terre eius) ut
 pote ipse apostoli) qui primam basim suis sermionibus iactauerunt
 apert de ierusalem) multaque prodigia et signa per apostolos fiebant
 Actum) in ierusalem)

Psalmi Quinti

Quam placuerunt seruis tuis lapides eius / Secundi lapides
 extiterunt gentes / qui adiecti fuerunt primis / ut unica ex ip-
 s petris conflaretur basilica / Post dñi ascensionē / dispersi
 sunt apostoli / per diversas prouincias / prout spūs al mns
 illis dictabat / ad ingreñdas alios lapides / uniuersis di eccle-
 sie / prout paulus et barnabas dixerunt hebreis Actū xij / vobis
 oportebat primū loqui uerbū dei / sed qm̄ repellitis illud / et
 indignos uos iudicatis eterne uite / ecce conuertimur ad gētes / Actū xij
 Sic em̄ precepit nobis dñs / posuisti in luce gentiū / ut sis in
 salutem usq̄ ad extremū terre Esa / xlii Audientes autē gētes
 gaude sūt / et glorificabāt uerbū dñi / et crederēt q̄ not quor
 erāt ordinati ad uitam eternā / Ecce quo modō apostoli per-
 ficando / Et sic apostolorū unusquisq̄ suū afferbat lapidē
 super humeros / ad superedificandā xp̄i ecclesiā / ut petrus
 diuus cornehius actū 2 Et sic apostoli miserabantur
 terre eius / tamē iudei / q̄ gentilis / aducentes eos ad xp̄i fidē / Actū 2
 Sequitur et Et timebāt gentes nomē tuū dñe / et omnes
 reges ^{terre} gloriam tuā / Hic est ad amos uatitatus de
 gentibus accersendis ad christi fidem / per sermone
 nationē apostolorum ad ip̄s factā / Quia illi profecti predica-
 uerūt ubiq̄ / domino cooperante / et sermone te confirmate
 sequentibus signis / marci xbi quibus uisis properabāt
 ad baptizandā aquam suscipiendā hoc preuiderat isaia /
 dñdum quānd acēbat Et erit in nouissimis diebus / prepa-
 rat us mōs / domus dñi / in uertice montū Et fluēt ad eam
 omnes gentes / et ibūt populi multi / et dicēt Venite ascedā-
 mus ad montē dñi / et ad domū dei iacob / et docebit nos
 uias suas / et ambulabimus in semitis eius / quia de syon
 erit lex / et uerbum dñi de hierusalē ad caput secundum /
 Et iudicabit gentes / et arguet populos multos / En iudes quo-
 modō gentes confluebāt / ad montē dñi / hoc est ad christi fidē
 capescendā / ex quibus eius basilica erat edificāda / 1501 9

Psalmus 2us 118us

Quia edificabit dñs syon ^{monte} nō sion illā materialē in quo
 dñs post exōrē cōnauerat cū suis collegis xēnā ubi salomo
 nis constructum erat templū / sed illā spūalē / ex utro qz
 populo copulatum cuius meminit paulus hebreorū ad ca
 p ut dno. xēimū dicit / Non enī accessistis ad tractabile mōtē ^{hebr}
 et accessibilem ignē / et turbine / et caliginē / et procellā / et
 tube sonū / et uocem uerborū / Exo xix / sed accessistis ad syon ^{exo xxi}
 montem / et ciuitatem dei uiuentis / hierusalem celestē / et multorū
 millium angelorum frequentā / et ecclesiam p̄rimitiōrū / qui
 conscripti sūt in celis / Adaugetur Et uidebitur in gloria
 sua / A tribus discipulis in montatabor intēditus fuit in sua
 gloria / Et resplenduit facies eius sicut sol / uestimēta autē eius
 facta sūt alba / sicut nix / Mt̄sci xbi Quia in resurrexerit ^{mt̄sbi}
 om̄is sūe die apud montē syon foribus clausis / fuit usqz
 ab undecim suis discipulis 10a xxi / Et postea uicibus plurib⁹
 ut sancta testantur sacra euangelia / Et dñm ip̄o fauente
 ac uolente a nobis in celo uidebitur imperio / Nūc uidemus
 in cognitate tūc facie ad facie p̄ cho / xxi Scimus qm̄ cum ^{p̄ ch xxi}
 apparuerit similes ei erimus / qm̄ uidebitur sicut est sion ^{p̄ ion 3}
 Quod erit in gloria sua / q nā nobis est lucratus suo cruore
 Sequitur q̄ Repexit in orationē humiliū / et nō preuit precē
 eorum / Al mo spū afflatus nost̄ primogenitū / nouit in dei ecclesia
 oratioēs humiliū seruoēdū ip̄is / hanc fore p̄cedas / sed sūmops
 exaudiendas inquit Repexit in orationē humiliū ut notū
 est de publicano ilico nobis descendit hic iustificatus in dñm suā ^{luc xbi}
 ab illo luc xbi Quia super his deus resistit / et humilior
 dat gratiā iacobi cap Et sic unū accepit publicanū / Al t̄tum iaco q̄
 preuit phariseū / Et centorionē minime uilipendit christus
 qm̄ dixerat here hic homo iustus erat luc xxii / Et quidnis de ^{luc xxi}
 cornelius enī dixit angelus / orationes tūc / et elemosine tūc
 asce n̄ d̄rūt in memoria in conspectu dei actū x huius cur fuit ^{actū x}
 ex audita oratioē Quia humilitatē habebat comitē / Et prophani
 es n̄ u / quare nō fuit acceptus / Non enī inuenit penitentie locū

quāq̄ cum la chre mis inquisisset eā hebr/ xij / Qm̄ superbia
 armatus erat, Jilerteo nō erat exaudiendus nō enī habitus ^{heb xij}
 bit in medio dñus mee/ qui facit superbia p̄sōe/ Itaq̄ dñus p̄sō ē
 deus semper exaudit humilium deprecationes/ nūq̄ eas respiciet/
 At superborū hominū et tumiditū procul a se abiecit Vnde
 iob xxxv Jbi clamabūt/ et nō exaudia eos/ propter super ^{iob xxxv}
 biam malorū Et est hominū tumiditas/ seu elatio adeo aliq̄
 deo/ ut nolit exaudire eos/ qui simili sūt percussi peste/ Un
 nosse cur dñus symeonis obsecrationē audiuit/ Et respondu
 accepit a spū sancto/ nō usurū semotte/ nisi prius videt ^{luce ij}
 christum dñi/ luc ij / Eo q̄ cū nimia humilitate uociferatur
 fuerat dicēs Vti nam dir impere s celos/ et descenderes/ a
 fatie tua montes desil ue rēt/ sic ut exusto ignis imbecerēt/
 aque arderēt igni/ ut notū fieret nomē tuū inimicis tuis
 a fatie tua gentes turbarentur Esaiē lxij / Ecce quoniam ^{Esaiē lxij}
 pacto dñus respicit in orationē humiliū/ et nō spernit precē
 eorum/ tu quoq̄ serue christi/ si cupis tuā deprecationē
 exaudiri/ relinque elatio nē/ et humilitate misce Q̄ nō
 omnis qui se exalnt humiliabitur/ Et qui se humiliat exal
 tabitur/ luce xbiij Sequitur q̄ Scribantur hec in gerrera ^{luce xbiij}
 tiōē altera/ et populus qui creabitur Lausabit dñi nū
 Q̄ in iustis mur erat extinguendus/ et christiano m us
 erat sublimandus et duraturus ecce ego uobiscū sum usq̄
 ad consumatioem seculi m̄s xxbij Optabat prothoplastus/ me ^{m̄s xxbij}
 sic misteria lucide scribi/ in altera generationē/ uidelicet
 christiana/ a qua laudandus erat/ potius q̄ a iudaica propterea
 iubet ut scribantur apud alterā generationē/ ut nomē dñi
 illi sit notum Nomē meū/ iudo may/ nō indicaui ^{exo bi}
 videlicet iudeis/ quod illis usq̄ in hodiernū diē/ manet ^{exo bi}
 incognitū/ et per manebit/ quādiū moēs lectavit/ usq̄ in hodi
 ernum onē diem idip̄m uelamē in lectiōē uotēris testamēti
 manet nō reuelatū (qm̄ in christo euacuatur) sed usq̄ in

Psalmi quinti

hodie rñ die quā legitur moyses / nclamē posetū s̄ super cor eorū /
 a m̄ aūt conuersi fuerit ad dominū aufereetur uellū ieho iij ieho 3
 Itaq̄ istud nomē Adnar / quod iudaismo nō fuit interpretatū
 seu enucleatum / in altera generatiōe christiana fuit scriptū /
 Pariet autē filiū / et uobis nomē eius Jesū / Ip̄s enī saluū
 erit hoc in generatiōe altera ut patet christiano / christi nōq̄
 misteria lucidius clarūq̄ scripta in sacris reperuntur
 euangelij / q̄ in ueteri calens / ubi omnia de messia obscure
 latebat / nūc enucleatus in noua lege / Subditur Et populus
 qui creabitur laudabit d̄minū / Et quis hic populus est nisi
 christianus / qui nūc regnat / et regnaturus / et deū laudaturus est
 usq̄ in seculi finē / Audi uatem malachia ad caput primū
 inguentem / Ab ortu enī saluū usq̄ ad occasū / magnū est
 nomē meum in gentibus / et in omni loco sacrificatur / et mala 2
 offertur nomini meo oblatio mūda / quia magnū est nomen
 in gentibus / hoc est in christianis / ab illis emanābus / Et que
 est munda oblatio / nisi eucharistie sacramētū / quod quotidie
 a sacerdotibus offertur pro uinis des̄ uictisq̄ / Vetus in
 clausus populus deum minime laudat suis obseruantis
 seu ritibus et ceremonijs deū irritantibus / At populus nouus
 uocatus christianus / est qui laudat Populus quē nō cognoui
 seruiuit mihi / in auditu auris obediuit mihi p̄o x̄b̄ / vide ps̄o x̄b̄
 licet paganus ad filium messie conuersus / iudaismo p̄teto
 Sequitur q̄ Quia prospexit de excelsis sancto suo / An̄s
 de celo in terrā appexit / Post preces plurimas ab adamo
 dis usas / ut pater missū faceret filiū / ad satisfaciendū p̄
 latrociniū in paradiso cōmisso / et ad dirigendū gnatorum
 suorum pedes in uiam pacis / At Quia prospexit / Non erat
 p̄o sancto munitus post nature legē / atq̄ moisis / hominibus
 iam d̄ uictis ob t̄m̄iditate suam / dei filium uenturū / in mūdū
 ad genus medicandū / Arcit q̄ prospexit de excelsis sancto suo

(Dñs de celo in terrā aspexit) aspiciēbat quippe ipse genus
 humanum percussū superbia, et idololatrie totū deditum,
 omnibusq; superstitionibus / a demone tiranizatū, et cūctis
 uoluptatibus inuolutum / omniq; carnis spurritia pōcipatū
 De celo in terram aspexit motus sua pietate Et hoc est
 quod psalter cecinit p̄so xxxij De celo respexit dñs) sue p̄so xxxij
 benignitatis oculis / quos ~~no~~ proiecit in terrā Vidit omnes
 filios hominū) tanq̄ oues aberrantes absq; pastore a lupis
 percussos / morbo / contagio / Et incensibili / De preparato
 habitaculo suo) hoc est de celo impireo) Respexit super omnes
 qui habitāt terram) Omnes morbo adami cōtaminatos
 conspexerat (dñs) sciet) Corrupti sūt / et abominabiles facti
 sūt in studijs suis / nō est qui faciat bonū / nō est usq; ad
 unum dñs de celo prospexit super filios hominū / ut uideret
 si est intelligēs / aut requirēs deū Omnes desinuerūt
 simul inihiles facti sūt / nō est qui faciat bonū nō est usq; p̄so xliij
 ad unū p̄so xliij) Quibus perspectis oculisq; uisis / deus
 pater totius consolationis (Qui etiam proprio filio suo non
 pepercit / sed pro nobis omnibus tradidit illū Roma / bñ) misit
 filium suū / ut audiret gemitus compeditorū Et ideo sequitur / Rom bñ
 (Ut audiret gemitus compeditorū / ut solueret filios inte-
 reptorum) dat rationē prothoplastus / ob quā deus pater
 filium miserit in terrā / uidelicet ut audiret gemitus
 compeditorum / Quando regū quispiā aut aliorū maleollos
 mancipat carceribus cū ferreis compedibus / ut ab eis cri-
 piatur clamitāt nociferat ut / queritās exceptionē / postulā
 saluatore) Ita dum demō genus teneret humanū captiuū
 adami p̄ncipio) carceribus astrungebatur / ne compedibus
 arētebatur / et peccatorū funibus hquebatur / mixta illud
 funes peccatorum circumplexi sūt me p̄so c̄bñ ob quo d̄ p̄so cxliij
 ad ileum patrem proclamabat ut redemptorē illi missū faceret

Psalmi quinti

Ut audiret gemitus compeditorū diui patres qui in limbo
tenebantur, messie aduentū sūmope desi derabāt, ut libera
rētur ab illo obscuro ac tenebroso lacu, ubi sola dāni pena
tenebantur absq̄ sensus punitiōe, carentes nisiōe diui na
iuxta illud Posuerūt me in lacu in foriori, in tenebris, et
in umbra mortis ps̄o lxxxv̄ Et ps̄o cxli, Collocauit me in obs, ps̄o lxxx
bii
curis sicut mortuos seculi, set anxiatu est super me sp̄s
meus, in me turbatū est cor meū, Et sic patrū quilibet pote, ps̄o cxli
tat conueri de loco tenebroso, petēs ab eo exipi, Audiē
isti q̄ christus gemitus compeditorū uenit, ut eos ab eo Lacu
extraheret, quod adimpleuerat teste nate zacharia inquit uer
ad uaticinorū suorū, ^{capit} nomū, Et u uero in sanguine testm̄ mēti tui,
emisisti uictos tuos de lacu in quo nō est aqua, Hoc est de pa factū
trum limbo dinorum, Sequitur insuper Et solueret filios
interēptorū, Videlicet eos qui peccatis irrihi atq̄ adlihi erāt,
q̄m̄ mortui extubāt, Quia anima que peccauerit ip̄a moriet̄
Ezech xlii Interēpti erāt ij tales suis iniquitatibus Jdo fla, Ezech
gitubāt suppetias, ut uentaret qui saluaret Omnes itaq̄
aduentū messie o periebantur Vt audiret gemitus compe
ditorū, id est illozū q̄m̄ apud limbū suū fitebāt morā, op̄, eri
entes eius aduentū, Et solueret filios interēptorū, hoc est illos
q̄ nos diabolus suis compedibus captiuos tenebat, Et sic m̄
illi qui erāt dēgentes in limbo, q̄ ij qui in hoc seculo nīm̄ agebāt
christi aduentū expectabāt, ut gemitus cōpeditorū audiret
Dn̄s soluit compeditos dn̄s illuminat cecos ps̄o cxli Et beati ps̄o cxli
oculi qui nīm̄ uidēt que uident, dico em̄ uobis, quia multi propet
et reges uoluerūt uidere que nos uidēt, et nō uiderūt, et audire
que auditis, et nō audierūt luc & Ecce quomod̄ magister asserit luc &
omnes aduentū eius expectasse, ut audiret gemitus eorum,
Sequitur q̄ ut anūtiēt in syon nomē dn̄i, et laudē eius in he
rusalem, hic aslam dat rationē quā deus pater audiuit gemitus
catorū, et soluit filios interēptorū, ut anūtiēt nomē dn̄i
in syon hoc est in eccl̄esia deuocantētes cariticū nomē,

scilicet / bñe dictus deus et pater dñi nostri iesu christi
 pater misericordiarum / et deus totius consolationis / qui con-
 solatur nos in omni tribulatione nostra ycho ca 2 / Et nō u cor 2
 illud deus ultionū dñus / deus ultionū libere egit p̄o xē in p̄o xē in
 Jamq̄ haud canemus / in seculis cuius preputij caro ceteris
 nō fuerit delibitur anima illa de populo suo / yma pactum ge xlv
 meū irritū fecit gene xlvj Sed melius catholimus / Nisi quis
 re natus fuerit ex aqua et spū sancto nō int̄abit in regnū iua 3
 celorū tua ca 3 / Et sublimus baptizantes eos in nōe / lat 2
 et filij et spūs sancti m̄s xlvij Sūt sane et deo placentes m̄s xlvij
 cantilene / et nō illa Qui maledixit patri aut matri morte
 moriatur Exodi xxi / Et ut cantare deo complacet nouum Exo xxi
 diligite inimicos uestros / bñe facite ijs qui oderūt uos m̄s
 Et nequā illud ueteranū diliges proximū tuū / et odio habebis
 inimicū tuū deus xix Recedāt itaq̄ uetera / noua sūt oīa deu xix
 corde nocēs et opera / Propter quod si dñus gemitus
 compeditorū / et soluit filius interptolū / fuit ut annūct
 nomē dñi thetragramatō / quod est iesus in syon monte
 conflato ex utroq̄ populo scilicet gentili ac hebreo / Ex ip̄
 dnobis fecit utraq̄ unū deus / et laudem in iherusalem
 minime profecto in illa materiali ex lapidibus compacta
 sed in illa celesti / ubi nūq̄ cessāt canere / Sanctus / sanctus / Esa bi
 sanctus / dñus deus excelsus / plena est omnis terra / gloriatus
 Esa bi / Ad hoc igitur ueni mus in mūdū / et ad hoc redēpti
 sumus / ut in illa felici ssima patria gratiarū actione
 referamus deo in quicquid bñedictionet claritas / et sapiētia /
 et gratiarum actio / honor / et uirtus / et fortitudo deo nostro / apoc bi
 apo / bi O fratres charissimi deo laudē deo demus / dñi hic perigra
 mure / expectantes q̄ in noua iherusalem / noui canemus cāticū
 ubi absterget deus omnē lachrimā ab oculis nostris / et mors
 ultra nō erit / neq̄ luctus / neq̄ clamor / neq̄ dolor erit ultra apoc xi
 Ibidem uidebimus / Quos oculus nō uidit / nec auris audiuit / nec
 in cor hominis ascenderūt / que deus preparauit ijs / q̄ uiderūt p̄cho ij
 illū p̄cho ij et esa / lxx 4 Et sic annūctabimus laudē in iherusalem

Psalmi Quinti

Sequitur Inconuertedopopulos in unū, et reges, ut ser-
 uent dño. In spū prophético (ut superius in manet enucle-
 atū) cognouerat adamus in illa extasi soporis dñi eius
 ex costa conuix formaretur) duos in conglutinātibz, utq
 uniuersos populos, uidelicet iudai cū gentileq in unū chri-
 stianismū, obquā rem ait In conuertendis populos in unū,
 hoc est dictū veniet dies in quibus ex paganismō ac iudaico
 fiet unus populus christianus, qui unanimiter seruiet dño.
 Adimpletū fuit sicut id quod uaticinātū fuerat ab esaiā dicēte
 dei loco ad caput sesagesimū quintū Inuentus sū a non
 querentibus me, palā apparui ijs qui me nō interrogabāt. hic Esaiās
 fuit populus gentilis qui cū legis eet expert, ad messe
 legem accessit nouā. hic nō accessitū appropriauit.
 Alter autē iudaicus appellatus per uates, ac apostolos procul
 abcessit. Et sic plures fuerūt uocati ad christianismū
 pauci autē electi. In sei ca, xix ut pite iudei qui clamauerūt ^{mti. xix}
 Non habemus regē nisi cesarē iohā xix. de quibus deus iohā xix
 per iohā esaiā os conuictus est dñi ait ad caput hīs totū die ^{Esaiās}
 expandi manus meas, ad populum nō recedentē, et contradicēte,
 Et nichilominus plures ex iudaismo ad christianismū cōuersi
 sūt, ut facerēt unū populū fideli ad dñō seruandū, secundū
 q uaticinātū fuerat per adamū dicēte. Inconuertentibz
 populos in unū, id est ad fideli unitatē. Et reges, etiā ad fide-
 de uenere per apostolorū predicatiōis, idola confrigētes,
 et baptis mati adherentes ut lignibz patet ex sanctorum
 catalogo. Quos excitabat psalter psō 4 Quaq et omnes po, ^{psō 4}
 pulores inque. Et nūc reges intelligite, exudimini gen-
 qui iudicatis terram. Seruite dño in timore et exultate ei
 cum timore, apprehendite disciplinā, nequāb irascatur dñs
 et peccatis de uia iustā. Cū exarserit in breui iras eius, beati
 qui confidēt eo. Ecce quomōdā dauid se adaptat ad id quod adamus
 ait Inconuertedopopulos in unū, et reges, ut seruiat dño.

Sequitur quod Respondit ei / in via uirtutis sue / pauertate dierum
 meorum nūta mihi / Hic uersiculus est obsecutor aliusq; parū
 difficultor / erga quē uarias uarij dederūt interpretationes / quas
 missas facio / In primis dicendū q; hic ad amur sericē illūq;
 mutat Qm̄ in superiozibus uicibus / egit de xp̄i incarnatione
 petēs ut ip̄e ueniret ad sanādos generis humani morbos /
 Nūc querit de eius aduentu ad iudiciū de die aut illa et hora /
 nemo scit / neq; angeli celozū / nisi solus pater m̄s xx̄4 Et actū m̄s xx̄4
 primo h̄c Non est uestzum nosse tempora / nel momenta / que
 pater posuit in sua ip̄sū potestate / Creditur eguidē illi die actū ē
 horribil em fuit uerū / postq; illozū qui ceciderūt angelozū fuerūt
 replete et occupate sedes Et quū solus deus agnoscat electozū nu-
 merū / ip̄e h̄c agnouit / nullusq; alius / nisi alicui detegat e
 Quando perditionis filius antixp̄s / cuius improbitate depingit paulus
 secūde thesa / cor / 2 Itā ut in templo dei sedens / ostendēs se tanq; sit deus / ieb̄n
 suā exercebat tyrandē / uix iusti saluabuntur / Quid ad modū christus
 p̄dixit Erit em̄ tribulatio magna / qualis nūq; fuit ab initio mūdi /
 usq; modo neq; fiet / et nisi aduentu fuisset dies illi / nō fieret salua
 omnis caro / scilicet propter electos breuia b̄t̄it̄e m̄s xx̄4 / Et sic tūc m̄s xx̄4
 temporis patientia opus erit ad animas sanādas Quia in patrie
 uestra possidebitis animas uestras luc̄ xx̄i Protoplastus autē luc̄ xx̄i
 ecclesiam dei representat / aut eius tenet locū Respondit ei in via
 uirtutis sue / hoc est ecclesia messie / in pat̄e patientie uirtutis / que
 tūc erit per maxime necessaria / ad superēdēs antixp̄i cruat̄as
 h̄cēs / Patientiam dierū meozū nūta mihi / propter afflictionē
 quam tūc passuras sū / ut tollerabilis superēta antixp̄i egno ferā
 animo / Optabat ip̄a ecclesia agnoscere afflictioz dies / ne in despera-
 tionē deduceretur Et si tūc uix iustus saluabitur / impius et peccā
 ubi parebūt̄ v̄ pe cor / 4 Respondit ei / in uia uirtutis sue / id est per
 uirtutem sue patientie / interrogat afflictioz dies Quippe antixp̄i
 expanseit tyrandem ac eius immanitate h̄do aut ad christum /
 Patientiam dierū meozū nūta mihi / hoc est eius gaudium crudelium est
 duratura / Annos tres cū semiserit habes apoca / ad caput uigiesimū Apoc̄ 12

Sequitur et Incho tu dñe terrā fundasti / et opera t manuū
 tuarum sūt celi / postq̄ protoplastus d̄ iudicij die fecit sermo
 nē / reuertitur ad pristinū institutū / ubi petebat messie in
 carne aduentū / ad Langores nostros medendos / inquit Incho
 tu dñe terram fundasti / Quasi si diceret tu dñe fuisse potēs
 ex nichilo omnia condere / cuius manus nō est abbreviata Esai Esai h̄
 h̄ / neq̄ abbreviabitur / cur et nos nequib̄ is redimeret / Poteris
 utiq̄ quando volueris / Poteris sane recreare genus humanū,
 ac ip̄m restituare per tuā gratiā, quāq̄ eēt corruptū / et contum
 natū per ada mi piaculū / Nonne celi manu tua fuerit for mātū
 et firmabilis / In principio creavit deus celū et terrā / ge / ca / 1° / mo / gene 1°
 N inquit nō poterimus tua passiōe redimī / Equidem / Quia ip̄s
 dixit et facti sūt / ip̄s mandavit et creati sūt p̄so ex lib̄ / Omnia p̄so ex lib̄
 quae nō voluit dñs fecit in celo et in terra / in mari / et in di / b̄
 abyssis p̄so xxxij Et si tu dñe incho terrā fundasti in d̄ p̄so xxxij
 centrum / cur me gratia tua nō fundabis / Et si celi sūt opera
 manuū tuarū / cur et ego nō ero opus manuū tuarū / profecto
 estimo / q̄ ero Quia manus tue fecerūt me / et plas manent me ^{job 2}
 totū in circuitu job 2 hoc est quo ad corpus animāq̄ / quam in celo
 collocabis impio tue diuine eēntie visioe futurā / ac corpus
 post ultimā illuminabis resurrectōne / quatuor d̄ tibus adornatū
 scilicet in mortalitate / impassibilitate / subtilitate / ac agilitate / ut
 ut corpus nō periat / sed in melius sit mutandum / quando amplius
 te impus nō erit / Unde apocal̄ d̄ Jurant per uiuentē in secula
 seculorū / quia tempus amplius nō erit / videlicet post generale
 resurrectō nē / Et sic incho tu dñe terrā fundasti / decoratū suis ^{apoc 2}
 or namētis pulcritudinib̄q̄ / ut te decebat / Et opera manuū tuarū
 sūt celi / Verbo dñi celi firmati sūt / et p̄n̄ oris eius amnis uir tus
 eorū p̄so xxxij Et nichil scilicet / Omnia istec aut cessabūt aut in melius
 refo r mabuntur / et nos quoq̄ deo opitulante in optimā partem
 mutabimur / quando uerum obuiam christo in aera / et sic semper
 cum dñō erimus p̄thes / capite quarto Cuncta hec adamus p̄re
 uidebat / s̄ ultra al mo p̄n̄ astlatus / ut suis detegeret post ex 1° d̄
 f̄the 4

Sequitur d' sp̄i peribūt / h̄i autē ^{permanes} / et omnes sicut
 uestimentum ueterascēt / Agit hic nos̄ter adamus homo mysticus
 de mundi cessatōe / Quando christus tradidit regnū do pa
 tri / cū euacua uerit omne principatē / et potestātē et uirtutē /
 dū no uisissime inimica destituerit / mors ꝑ cho x̄s / Quando sup ꝑ cho x̄s
 ualle iosaphats finita / acceptatōe ioh̄e an̄ / xp̄us dixerit uenite ioh̄e &
 b̄n̄dicti patris mei et cetera id genus m̄t̄er x̄s / Et tūc ip̄i peri
 b̄ūt / ut pote celū et terra cū tota mundiali machina / Nū d̄us m̄t̄ x̄s
 transit / et concupiscētia eius ꝑ uia h̄ / hoc autē dico s̄a tres temporē
 breue est / reliquū est / ut qui habēt tanq̄ nō habentes sint / et
 q̄ ui plēt tanq̄ nō plēntes / et qui gaudēt tanq̄ nō gaudentes / et qui
 emūt tanq̄ non possidentes / et qui utūtur hoc mūd̄ / s̄up nō utūtur
 ꝑ cho h̄ / Cui h̄c asseris o paulē strenuē / ꝑ tēnt em̄ figura h̄i / ꝑ cho h̄i
 m̄s m̄ndi / Ad quid ergo utar horis seculi / si preteribūt / Nūquid
 aliquid serā dum abiero / nihil profecto / Nihil em̄ int̄ ulm̄s
 in hūc mūd̄ / haud dubiū / quia nec auferre quid possumus ē
 alth̄ / en b̄i / Si utiq̄ huius mūd̄ gloria est trāsitura / ut s̄tupa
 potius est dereliquenda / q̄ amplectanda / Et sic ip̄i peribūt / uide
 licet / celū et terra cū reliquis / Cape tu o dñe lector / nō quo ad
 substantiam / Quifundasti terrā super stabilitatē suā / nō melina /
 biēnt in seculū seculi p̄o em̄ / Neq̄ celi peribūt / Quia ecce merces
 uestra copiosa est in celis m̄t̄e s̄ / Et si merces erit peribēt / et
 ip̄i celi erūt perpetui / unde fit ut nō peruāt / Peribūt itaq̄ quantū
 ad alterationē / qm̄ nō exēbūt suas operatioēs sicut ut p̄nte terra
 rō dabit fructus sicut olim / nec celi ab oriente amplius ad occasū
 mouēntur / ut h̄at generatioēs atq̄ corruptioēs / Sole manētē in oriente
 luna uero in oppo nante / et per hūc mō dū alteratioēs cessabūt dñi
 autē permanēs / scilicet m̄ternū immutabilis / Apud quem nō est t̄uā
 mutatio iacobi ca / Eternitas nōpe sequitur omni modō mobili / iaco p̄
 tate / et immutabilitatē / Quo fit ut dñs semper manet uelē cūctū
 sine qui mutatioē moderās / Et omnes sicut uestimentū ueterascēt
 hoc est omnia huius mūd̄ s̄m̄tū suū mutāt / quia omnia creatū ue
 terascūt / et antiquantur / alterantur quoq̄ ^{suscipit} ^{mer} ^{indies} suas
 uarias alterationes / Cape exemplum Ab hominib̄ infāntia ad senectutē
 usq̄ et peregrinatioēs / quantas apud se recipit mutatioēs peregrinos /
 tu autē dñe per manēs immutabilis / omniū accidētū inexpectas

Sequit uerba Et sicut appeto eum mutabis eos / et mutabuntur /
 tu autem idem ipse es / et anni tui non deficiet / ponit comparationem
 inter patrem / atque celos / dicens / sicut uestis mutantur tempore
 hiemis / ut alia induantur / per manente eius substantia / ita et ce-
 lum et terra mutabuntur / eius essentia semper durante / quia
 corpora celestia atque elementaria / mutabuntur a statu quo nunc sunt /
 Quia enim electorum numerus fuerit completus / non opus erit
 celi motu / neque teluris frugibus / ad homines alendos / ideo eorum
 operantes cessabit / per manente eius substantia / quam nunquam perdet
 Vetus quippe figura (hoc est exarchus / designet eum / sed noua reforma-
 tio adueniet / prout christi uocatus in ca / et statim conformatus se uati q̄ petri 3
 esauis adcauit sesagesimo m̄ q̄ in t̄m Ecce petri uerba / Nouus uero celus /
 et noua terra / et promissa ipsius expectamus / Verba autem Esauis ecce
 adsunt ca / h̄s / Ecce enim ego creo celos novos / et terra noua / et non erunt
 in memoria priora / et tu autem idem ipse es / id est immutabilis et immo-
 bilis / et inuariabilis / Et anni tui non deficiet / eo quia sunt eterni /
 atque perpetui / qui non possunt mensurari / quo uis moribus Sequit uerba
 et filii seruentur tuorum habitabunt / et semine eorum in seculum dirigetur /
 hic totus psalmus digestus est ex adami pauperis uersu na /
 qui fecit suam orationem ad deum patrem / ut filium mitteret ad con-
 gregandos populos in unum pro ecclesia constituenda / et ad medendos
 humani generis languores / Et quoniam impetrauerat quod petierat
 ait filii seruentur tuorum habitabunt / hoc est ducti / Christiani filii
 discipulorum tuorum per predicationem / nam in christo regni / per euangelium
 ego uis generis per hoc / ca / q̄ / habitabunt in monte syon / nichil est ^{habitatione} Echo q̄
 in celo imperio / ubi dei filii habitant / hac optabat ipse dauid ^{habitatione}
 aiebat / Vnde petrus a domino hac requirit / ut habitet in domo domini
 omnibus diebus uite mee / p̄o xxvi / felicissimus erit qui hac optat ^{habitatione} ps̄o xxvi
 sedem occupare / Et semine eorum in seculum dirigetur / ut ualeat habi-
 tare in domo domini / ubi habitacula sunt deliciae / Quia in domo
 patris mei mansiones multe sunt ioh̄a x̄ / ad quas semine christianum ioh̄a x̄ /
 dirigetur / ubi uiuet / et regnabit filii seruentur tuorum /
 in eternum et in secula seculorum gaudentes cum domino Iesu

Psalmi sexti
¶ Sequitur sexagesimus psalmus enucleatus

¶ De profundis clamaui ad te dñe / dñe exaudi uocē meam
huius psalmi titulus est / Canticū graduum / & undecim
psalmus amplectitur canticū graduum / cuius primus est cente-
simus nonagesimus uidelicet ad dominū cū tri bu la rex clama-
uimus q̄ est centesimus tricesimus textus / Et de profūdis
quē habemus explauandum / centesimus uigesimus nonus
est / de primus in ordine cantici graduum / Et qm̄ plures / qui ^{ignō}
cantici graduum causam reperierunt / afferamus / tal mundis re
qui falso apud babiloniā uetus interpretati sūt testamētum /
eo quia plurimi hebreorū christi fidei ad herēbāt dixerūt /
q̄ quando salamo iussit pro templi fundamētis iacendo
terram fodi / aquarū copia nimia eruperat subens terram /
ita ut nelet sub mergere urbe / tūc accessit ^{guilam} / ^{in nōc}
achitophel / qui accipies ollam testea nomē dei ineffabile in
cuius ore sculpsit / in aquarū molū prouides cū quibusdā ob-
iurationibus / ita in mis descendit ut putei aqua careat
Qui rursū habitū olla alia fidei scripsit nomē tetrogram-
matō / per cuius uirtutē / ascenderūt simp̄x gradus quidē /
in cuius laudem in templo posuerūt quidē gradus / ut
ascenderet sacerdos ad altare / canētes in quolibet gradū
psalmū unū / Et qm̄ hoc minime sit uerisimile / procul omnia
exploditur / cū sint mere nuge / et cometā fulminū ista x̄m
fido nos multo aliter sentimus / dicentes q̄ quē ad modū
moses taber naculi exemplar acceperat in monte / omnia facta
secundū exemplar / quod tibi ostensū est in monte Ero x̄m
Ita ~~arbitrandū~~ arbitrandū est / obminū templi figurā dauidi dāhese /
quam salo moni tradidit / ubi quidē erāt gradus figurati /
Exple itaq̄ iſi cansā ob quā dauid motus fuit hūc condire psalmū /
opereprectum est uidere / Quū dauid omnī uatū maximus fuit
al mo p̄ū afflatus / perperit apud babiloniā populū israheliticū sci-
licet dūng et ibus / iuda et beniamī in capti uādas ob ulolo la x̄m
per nabucheodonosor quarti regū x̄s. Et heremie xxxix ^{her xxxix}

Et qm̄ videbat populū dei fore affligendū per babilonios ue he
 menter / plorās corū afflictiones / ^{uico} ~~locis~~ populū ait / De profū
 dis clamaui ad te dñe / Et quia babilonia erat inferior ~~ad~~
 ad heersalem mortuosam / arduū pre bes ascensū / idcirco dicit
 De profundis patibus babilonis / clamaui ad te dñe / qui habitas
 in superioribus / Juxta illud Ad te leuani oculos meos / qui habitas ^{ps̄o cxxvii}
 in celis ps̄o cxxvii / Erāt ardo he h rei a babilonijs uexati / et contētū
 habiti / ut merito dicerēt / Super flumina babilonis illic sedimus /
 et fleuimus dum recordare mur syon / In salicibus in medio eius /
 suspendimus organa nostra / Quia illic interroga uerūt nos
 qui capti uos duxerūt nos / uerba cantonū et qui abduxerāt nos
 hymnū cantate nobis de canticis syon / Quomodo cantabimus
 canticam nouū / in terra aliena / ps̄o cxxvii / Et sic ipi afflicti ps̄o cxxvii
 inguebāt De profundis clamaui ad te dñe / Quomodo cantabimus
 pro crephoc captiuitate a babilonia / de profundis clamaui / ut cap
 nono habes / deprecationē quam fecerat Quod totū cū uideret ^{dani de}
 danid / cecinit de profundis clamaui / ad te dñe / Subdit dñe exaudi ^{cordis}
 uocem meam / Ex abundantia os loquitur / mte x̄s / Et qm̄ s̄m̄ uoce ^{m̄ he i x̄s}
 hebreus capti uis desiderabat libertati / ex precordiis ait / dñe
 exaudi uocē meā / quā tibi offero / ut ab huius modi secleratis
 hominibus ac idololatriis me eripias / ne in peccatorū profundum
 demergar / Et tu o christe / si te peccatis repereris preoccupatū /
 clamaui post deum dices / ut ueniam consequaris / (de profundis
 clamaui) hoc est de meis uisceribus ac de cordis intims) ad te
 prius dominū clemētissimū ^{clamaui} / ut mei misereris Quippe im
 pius cū in profundū peccatorū deuenerit cōtētū ^{ps̄o cxxvii}
 si tibi accidit / etiam de profundis uociferate / dñe exaudi uocem
 meam / Quia clamo ad te / ut exaudias me / in quacūq; fuero nec
 ssitate constitus Exaudi deus orationem meam cum deprecor / hoc
 est ut eripias me a cūpa atq; peccati pena / A timore inimici eripe me ps̄o cxxvii
 ut sic scilicet s̄c̄ m̄ per te uiam beatā agere felicemq;

Psalmi Sexthi

Sequitur d. fiat aures tue intendentes / in uocē deprecationis mee
 haud credideris deum aures habere humanas / cū sit p̄sp̄puriss
 mus / nō compositus ex materia et forma, sed est locutus more
 humano / ut intelligas / cū exaudire preces nostras / pettio huius
 versiculi est repetitio superioris per alia uerba / oraturū more
 qui unā sententiā, per diuersa interpretantur uocabula / diu
 quispiam desiderat aliquod obtinere munus / quo eget in hunc
 omnibus uerbis reddere b̄nefactorē / nō solū b̄neuolū / sed etiā
 intendentem in eū / ut sui misereatur. Ita hebreus apud babilonia
 captiuus deprecatur deū / ut arri^{eret} ^{aures} suas / et intēlat^{eret} in
 eum. Ideo dicit fiat aures tue intendentes / o dñe ut ab hac infelici
 liberer captiuitate / et ab improperantibus in me. Qui dicūt mihi
 per singulos dies / ubi est deus tuus / Quare tristes ~~est~~ es anima
 mea / et quare conturbas me / p̄so xl^o Conturbabatur anima ^{p̄so xl^o}
 iudei captiui / et eius corpus affligebatur. Hebreus aiebat Quare oblitus
 es mei / et quare contristatus in uinculo / dum affligit me inimicus meus /
 fuerūt mihi lachryme meae panes die ac nocte / dñs dñs mihi quotidie
 ubi est deus tuus / Ideo obnixē deum deprecabatur inquit fiat
 aures tue intendentes / in uocē deprecationis mee / solebat captiuus
 egre ferebat exilium / quia exulabat a laribus / optabat suis penates /
 cupiebat morari hierosolimis ubi nutritus fuerat / hinc aiebat uidens
 dum tenebatur babilonicis compedibus / Si oblitus fuero tui hic
 iusalem / obliuioni detur dextera mea / adhaereat lingua mea pu
 eibus meis / si nō meminero tui / si nō proposuero hierusalē
 in principio letitiae mee p̄so xxxvi^o Ecce quo modō hebreus cupiebat
 in terram suā remeare / quā amor patrie dulcis sit / Ita dicebat
 fiat aures tue intendentes / in uocē deprecationis mee / Id est nō
 sinas me habitare in inimicorū medio meorū / sed ad patriā
 me redue meā / ut te laudem in templo sancto tuo. Et hāc tu peccā
 se te utiq; inueneris oppressū extra patriā tuā / id est extra gra
 tiam / captiuū apud babilonia / hoc est apud dēmonē linguē suā
 astrictū / dicite cū dauid obone se u fiat aures tue intēdētes in me.

Sequitur ¶ Si iniquitates obseruabis dñe ^{be} / quis sustinebit ^{dñe}
 Extranee coram me semper fuit plebs hebreæ dureq; condi-
 tionis / Rñm ait dñm ^{ad moise} / cerno q; populus iste
 dure cœmici sit / ^{imite me / ut irascatur furor meus contra}
 eus / ^{faciamq; te ingentem magnā} Exo xxxij Quop; populus hic Exo xxxij
 fuit magnopere idololatrie deditus / et ad cuncta vitia procliuis
 hi sūt dñi tui israël qui te eduxerūt de terra egypti / Ecce idolo-
 latria quā secuti sūt / mox postq; egressi sūt ex egypto / Sed quid
 labor de idolis quos conflare / dñi agerēt iero salimus / Omnes
 uates de huiusmodi egyptiorū ritibus arguere / Itā ut propheta
 heremias precipue inter cunctos natici natus fuerit / illos ob
 idololatriam / in captiuos in babilonia hī morā traxerūt
 annos septuaginta heremie xxij vsq; ad cū regie persarū her xxij
 tempus / quando eius missione ad proprios remeare lares Esdre 2
 Esdre ad caput primū / Quū itaq; hebreus uideret se captiuitate
 oppressū propter suā superstitionē / clamitāre ait ad deū / Si
 iniquitates ~~meas~~ obseruabis ^{meas} / hoc est si improbitates
 tua statera uolueris pond erare / ac lance tua me tui piacula mea /
 quo modo patiar / quonā pacto sustera / Nullatenus / nisi in
 nichilum me redigas / Quis cruciatur adeo atroces / supplicia
 tam nimia / tūc mēta tam seua / sustinebit / si ad ea appexeris
 Quia ibi erit fletus / et stridor dentiu luc xij Miserece itaq;
 miserece mei deus / qm̄ in te confidit aīa mea / Et in umbra ally
 tuarū sperabo / dñe nec transeat iniquitas clamaui ad deum
 altissimi / deū qui bñefecit mihi / Misit de celo uidelicet
 ipum regem cirū / Admini christum / Et liberauit me / mittes
 ut ad propria reuerteret terra / psolbi Ideo dñe si iratus ps 136
 fueris / ob meas iniquitates / miseri cordie recordaberis aba
 eueh ca / iij elcito mihi o bone christiane / Quid de nobis actū aba ij
 fuisset / si deus nos pugnare / ut nostra pro merentur dmeritu
 Quis sustinisset tot flagella / Quippe pius / clemēs / et misericors
 est / cui proxiū est semper miserece / ut pugnet extra / et nō ultra cōlignu

her xxij
 Esdre 2
 luc xij
 ps 136
 aba ij

Psalmi sexti

Judicium enim sine misericordia illi / qui non facit misericordiam / Superexaltant autem misericordia iudicium in eo ^h iacobi ^o ^h
 Si utique dominus iniquitates meas obseruaueris / hoc est carnis
 mee peccata / cordis mei illecebras cogitationes / adulterias /
 fornicationes / homicidia / iras et rixas / odia / ac inuidias /
 invidia / opprobria / contumelias / occisiones / uagationes /
 tot crimina mortalia / tot peccata uenialia / tot mentis mee exor-
 bitates / tot latrocinia / cum alijs pluribus huiusmodi dominus /
 quis sustinebit / Quis sustineret penas iuxta crimina debitorum /
 Huiusmodi adesset tua misericordia / nisi adesset tui oculi pietas ac benignitas /
 est qui sustineat nemo Sequitur quod Quia apud te propitius
 est / et propter legem tuam sustinuit te dominus Rogat uultus
 tentus apud babilones / ut dominus sui miseretur / eripies eum
 a captiuitate iniquis / Quia apud te o misericors deus est
 propitius / id est misericors ^{ac} nimia clemens / poteris
 mei propitiari / ut ex captiuitate uadant in libertate / Propter
 nomen tuum dominus propitiaberis peccato mee / multum est enim pro re
 grande profecto erat ac per maximum / eo quia erat idololatris
 quod nefandissimum est / inter omnia piacula Sperabat
 namque hebreus peccatum suum fore delendum / ac in libertate
 se reducendum / quoniam agnoscebat deum esse propitiosum / Sed et
 si quis peccauerit / ad uocatum habemus apud patrem
 iesum christum iustum / et ipse est propitius pro peccatis ^{pro} ^o
 nostris / non pro nostris autem tantum / sed etiam pro totius mundi
 peccatis / factus ijs misericordis hebreus / uenia
 peccatorum flagitator suorum Et tu o felix christiane / con-
 fide in domino si te uitis inuenies uisum / dicitur dominus paratum
 mihi maximo criminatori Quoniam apud te est propitius
 habentes ergo pontificem magnum / qui penetrauit celos iesum filium
 dei / teneamus pro nostre confessione / non enim habemus po-
 tificem qui non possit compati infirmitatibus nostris

tentum aut per omnia pro similitudine absq̄ peccato /
 Ad eam us ergo cū fiducia ad thronū gratie eius / ut mise-
 ricordiam consequamur / et gratiam inueniamus in hebr 4°
 auxilio opportuno hebr / ca 4 / Confide igitur fili remittitur
 tibi peccata tua m̄s ix Scis cur? Qm̄ apud deū est propitio m̄s ix
 Sequitur Et propter legē tuā sustinui te dñe / hoc est / sp̄m
 misericordie / et proclimore ad misericordiam / q̄ ad pu-
 riorē / quū de te scriptū sit zach ix Ecce rex tuus tibi uenit zach ix
 māgnētus / hoc est / totus elemēte plenus / plus misericordie
 amator / ut misereatur / q̄ iusticie / q̄ ad pu-
 mendū / aut
 obliuiscetur ^{miseri} deus / aut continebit in ira sua misericordias
 suas / p̄so lxxvi / Et sic lex utray deū misericordie ē fatetur / p̄so lxxvi
 uetus ait / misericordias dñi meter nū cantabo p̄so lxxxv / p̄so lxxxv
 Et p̄so xxxi Reminiscere miserationū tuarū dñe / et misericor-
 dia rum tuarū que a seculo sūt / vniuersē uic dñi misericordia /
 et uocifer / regniferentibus / ^{testimētum eius et} / festinomia eius / Gratia uero lex uice
 rime suadet apud deū rigentē ēē misericordiam / Estote miseri-
 cordes / sicut pater uester misericors est / luce vi Et idē propt̄ / luce vi
 legē tuā / que narrat te ēē p̄m sperauit in te dñe / ut propitia res
 mei peccatoris / liberās me a captiuitate babilonica / id est a demo-
 nis / carnisq̄ / et mundi carceribus / quibus incipatus eram
 ob iniquitates meas Sequitur / Sustinuit anima mea
 in uerbo eius / sperauit aīa mea in dño / Quia in supe-
 riori uersu dixerat dauid hebrei captiui apud babiloniam
 locū tenēs / Propter legem tuā sustinuit te dñe / id est con-
 fesus legē tuā / que pollicita est te uēturū in carne ad me li-
 berandū a demonis captiuitate / sustinuit te / hoc est in te sperauit /
 ut nū confundat inēt nū / in tua iustitia libera me p̄so xxxi / p̄so xxxi
 reperit eandē sententiā per uerborū alia seriē dicens Sustinuit aīa
 mea / in uerbo eius / quo dixerat per uates se uenturū ad redimēdū /

Psalmi sexti

Subiungit speravit aia mea in dno / Ecce quomodo eadem
resumit uerba / ex animi affectu / ut suadet desideriu
suu / quo efficiebatur se eripi edn a xpo per eius passioes /
aut a ciro per eius edictu ut reuerteretur ad patriam /
Quando sententia profectur in gurguina / ob sua maliciam
ut mancipetur carceribus egre fert anteq sustinet / Quia
nichilominus uenit edictu ut egre diatur letus in ead usq
est egressus eius / Eadem mod accidit duobus tribus uidet
et boniam / Quonia quando hieremias dixit illis / In babilo
nem transferentur / et ibi erunt usq ad die iustitioris sue ^{terc xxxij}
dicit dñs Jere xxij nimin egre tulerunt / quia ituri erant in
exiliu a proprijs exultantes / Veru tunc nimio gaudio effecti
sunt ingentey lentia / du ciru regis persa eu ad coru aurey edictu
peruenit / Hec dicit ciru rex persa eu omnia regna terre
dedit mihi dñs deus celi / et ipe precepit mihi / ut edificare
ei domu in hierusale / que est in iuda / Quis est in nobis de
univerſo populo eius / Sit dñs deus illius cu eo / Ascendat in
hierusalem que est in iuda / Esdre cap / Et hoc est quod ait Esdre
dauidi supplez eoz h uice / Speravit aia mea in dno / ut
eriperetur a captiuitate babilonica / ut tñ de in libertate
redigeretur sua / Et sic sustinuit anima in uerbo eius / scilicet
ciru regis persa eu / qui dederat eis reuerti in iuda copia /
Possumus quoq hec conutere ad christi ad uenit in carne /
quoad modu per uates uaticinatū erat / Sustinuit aia
eius in uerbo eius / scilicet in eod qui uaticinatus est dicit
Non auferet ^{lit} scept eu de iuda / donec no triat / qui mittendus
est / scilicet messias gene xlix in cuius aduentu aia iacob spe ^{gen xlv}
rabat / Sustinuit aia in uerbo eius / scilicet danielis / cuius
angelus gabriel dixit / Septuaginta ebdo mad's abbreviate
sunt / hac est quateringenti nonaginta ^{anni} / super populu et iherusale
et super urbe sanctam / tñ ut consumetur preuaticatio / et tñ
accipiat peccatū / et delentur iniquitas / Ecce quomodo

Anima eius sustinuit et speravit in domino qui dixerat
 se venturum ad libertatem populi a captivitate babiloniorum
 et a peccati lege sustineat quoque anima tua si est peccatis obnoxia
 in verbo eius qui dixit In quacumque hora homo in me venit
 non recordabor iniquitatum suarum Eze xlvii Sequitur
 custodia matutina usque ad noctem speret israel in domino Eze xlvii
 Postquam david in spiritu uiderat populum suum iri per nabuchodonosor
 capti in milibus annis septuaginta et libertandum per ceterum regem
 persarum dicit Custodia matutina hoc est prosperitas
 tempore et felicitas usque ad noctem id est infelicitas statu
 qui huiusmodi est speret in domino semper Quod custodia
 (lia matutina) scilicet a iuventute usque ad noctem sicut ad se
 nium usque speret in domino Apud ibi minus ^{homini} excessus ^{etiam} diri
 gentur et uiam eius uolet Quia cecidit non collidetur quia
 dominus supponit manum suam Junior enim senis et non nullo pro
 iustum doreletum nec semine eius queres panem Et uides quomodo
 modum homines sperantes in domino a custodia matutina
 usque ad noctem diriguntur quos semper ibi minus comitatur
 factatur semper Super ibi minus curam tuam et ipse te nutrit
 non dabit in eternum fluctuationem iusto pro Liii Et unde hoc pro liii
 sperat in domino qui non spernit sperantes in se Nunquid obliuisci
 potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui
 Et si illa obliuiscerit ego tamen non obliuiscar tui ecce in manibus
 scripsi te murei tui coram oculis meis semper Esa xlvii Quod
 sit ut custodia matutina usque ad noctem ^{potest} sit sperandum
 in domino qui omnibus se affectat quoniam reuoluitur se Innoce
 tuo christiane bone omni tempore dominum et spera in eo quoniam
 confestim aderit tibi supplicium daturus Quod quicumque innocen
 terit nomine domini saluus erit Iob 3 cap. speret israel in domino Iob 3
 Et non in sumum diuitiarum copiam non in sua sublimitate De tri
 bulatione in uocauit dominum et exaudiuit in latitudine domus Dicit mihi
 alitudo non timebo quid faciat mihi homo bonum est conspiciere in pro ex 29
 domino quam conseruare in homine Et sic speret israel in domino

Psalmi Sexti

Sequitur ¶ Quia apud dñm nū misericordia/ et copiosa
 apud eum redemptio ¶ Quia dixerat psalmes populo capti no
 Sporet israel in dño/ versu superiori/ in isto dat rationē
 ob quam id dixerit/ Quia apud dominū misericordia
 supple) est plurima/ ut te valeat a manibus liberare babilo
 niorū/ et a peccati captiuitate/ Quū sit nemo/ qui de ma nētua
 possit erui iob 2 Quū utiq apud dñm sit abūda) mise iob 2
 ricordia/ omniū miseretur/ quāto magis populi sui/ Misericor
 super turbam/ gē iam triū no sustinet me marci ca bñ mar bñ
 Se mper christus comites habuit misericordiā/ ueritatem
 et iustitiam/ De misericordia et ueritate dauid meminit dicit
 Misericordia et ueritas obuiantur sibi Quoy et me mor
 fui/ iustitia pacisq/ iniquis/ Iustitia et pax osculate sūt pso pso hōr 4
 hōr 4/ Que nūq apud deum defuerūt/ neq ineter nū
 docerūt iuxta illud/ diligit misericordiā et iudiciū/ smia pso xxxij
 Dñm plena est terra pso xxxij/ Audito queso diuū paulū iniquitē
 posterioris chozithiorū ad caput primū/ hōr dicit us deus iho p
 et pater dñi nostri iesu christi/ pater misericordiarū/ q in solatiū
 consolatur nos in omni tribulatiōe nostra/ vnde ligū de
 patet/ Quia apud dñm misericordiā id est astratim est
 Subdit uates/ Et copiosa apud eum redēptio/ hoc a firmabat
 dauid/ quando accebat dñe adiutor meus/ et redēptor meus pso pso bñ
 bñ/ Quā copiosa apud israelitas fuerit redēptio/ atq
 pl ebis crepho/ iudicū/ regū/ machabozū indicat codice s uibe
 rime/ contra exterar nationes/ quas deminēbat/ nō ipi
 hebrei/ sed deus qui pro eis pugnat/ Quomōd per sequebat
 unus/ mille/ et dno fugaret decē milia/ nonne ideo q̄ deus suū
 uendit eos/ et dñm coneludit illos/ deut xxxij Ecce quomōd deus
 fuit copiosus redemptor apud hebreos/ quando deus pro ipis
 prehebat ut/ Quia nō saluatur rex per multam uirtutē/ et gigns
 nō saluabitur/ in multitudine uirtutis sue/ Pallax eguus ad
 aut salutem/ in abundantia aut uirtutis sue nō saluabit ut pso xxxij

Exteri q̄ in curribus/ et q̄ in equis/ nos aut̄ in noīe Domini
 in uocabimus/ sp̄ obligati sūt et ceciderūt/ nos aut̄ surreximus ^{ps̄o xix}
 et cecidi sumus ^{ps̄o xix} Et op̄ time n̄ d̄s qualis fuerit redēpt̄
 d̄us apud hebreos Quia apud d̄minū misericordiā/ et
 copiosa apud eū redemptio/ Nūc est op̄creptū inderogio/
 modo deus erga nos suā misericordiā copiosa ostenderit
 simul et redemptioē/ Adhuc Sequitur d̄ Et ip̄e redimet
 israēl/ ex omnibus iniquitatibus suis/ israēl interpretatur
 iudei deum/ ^{vidi d̄minū facie ad facie/ et salua facta est aīa} ^{gen xxii}
 mea ^{gene xxxii}/ hic est populus christianus/ Qui nūc uidet deū
 per speculū in cognitate/ tūc aut̄ facie ad facie p̄chozi xii/ ca/ p̄chozi
 Ecclesie n̄q̄ nostre/ ip̄e fuit nost̄ ueris redēptor/ qm̄ nos rede
 mit ab omnibus consuetūe iniquitamentis nostre/ omnes enī
 peccauerūt et egēt gratia dei/ iustificati gratia/ per gratia uīus/
 per redemptioē/ que est in christo iesu/ que preposuit deo
 prophatorē per fidem in sanguine uīus/ ad ostensioē iusticie
 sue/ propter remissionē precedentū delictorū ^{Roma 3/ Adama} ^{Roma 3}
 uerūt d̄us pater tantū generis humani redēptioē/ ut filio
 nō parceret Qui etiam proprio filio suo nō pepercit/ sed pro
 nobis omnibus tradidit illum ^{romabū} Et sic redemit ^{Romabū}
 israēl/ ex omnibus suis ^{iniquitatibus} offerēs se pro inuis/ ut nos offerret
 deo/ mortificatos quidem carne/ uiuificatos aut̄ sp̄u p̄ petri 3̄ p̄ pe 3̄
 Et ip̄e redimet israēl uidelicet christus/ qui nos redemit
 de maledicto legis/ factus pro nobis maledictū ad gal 3̄/ Sicut gal 3̄
 est/ ^{sc̄iptum} d̄ent xxi/ maledictus omnis/ qui pendet in ligno/ Ecce quātū d̄u xxi
 passus est ip̄e ut nos redimeret/ Et sc̄is unde/ Ex sua inuisa
 charitate/ quemadmodū ip̄e fuscus est/ maiore hac dilectioē
 nemo habet/ q̄ ut animā suā/ ponat quis pro amicis suis iua iua x̄s
 x̄s Et qm̄ mors christi nō cadit sub merito/ redemit israēl ex oīb̄
 iniquitatibus ex charitate ut paulus testatur ^{etiam cōmēdat}
 aut̄ charitatem quā deus in nobis/ qm̄ eū adhuc peccato res essemus
 secundū tempus christus pro nobis mortuus est/ ut redimeret israēl/

Psalmi septimi

Explicatio septimi sequitur psalmi

Ad dñe exaudi orationē meā / ^{percepit} auribus tuis obsecrationē meā, in
 ueritate tua / exaudi me in tua iusticia. Huius psalmi
 titulus est / (psalmus dauid) absq; aliquo alio aditamento,
 et sic apparet / quis eius fuerit copiator seu conditor.
 Verū tñ ex titulo nō uidetur / unde motus fuerit psalter
 ad eius copiationē. Quo fit ^{ut} uarij uaria possit sententia circa
 hūc psalmū. Nos nichilominus de iusticia originali ea,
 rēta interpretabimur ne et alijs uirtutibus / quibus adamus fuit
 orbat / eius calamitates et erūnas dauid plorat eius iuce.
 Quia dñs hominē phariseū permittit condidit ut nihil
 perfectioris illi defuerit / omni rectū rectitudine / et s' nō
 exarsisset seu obliuisset / nūq; a ueritate decidisset. Uide
 de eo dē. Solūmodo hoc inueni / q; fecerit deus hominē rectū
 et ipē se infirmitis miscuerit quæstionibus Ecclē. Et sic a Ecclē. bñ
 recta in a deus per eius inobediētiā / profugus a paradisi
 delictis suam expleuit perigrinationē. Itō illi acciderat quod
 de ipō dauid scripserat. Homo cū in honore eet nō intellexit.
 comparatus est in mētis insipientibus / et similis factus
 est illis p̄so xlvi. Ecce quomodo e sublimi statu prolapsus
 in ^{inimū} fuit. Quāq; se uideret omnibus spoliatum
 gratias / effudit suā orationē ad obminū dices domine
 exaudi orationē meā / oratio est eleuatio mentis in dñū
 quē deprecatur / ut exaudiat eū / ipūq; a tot calamitatibus /
 in quas inciderat obpomesū eripies. Exilabat equidē
 a loco tam ameni et pomis referto / ideo egre ferebat exiliū
 factus accolla in terra aliena / dices heu mihi quia incolatus
 meus prolongatus est / habitauī cū habitantibus cedat
 multum incola fuit nūc mea p̄so cxix. Non ab re factus fuit p̄so cxix
 ad uenā a paradiso erectus / eo q; deliquerat in obediētiā
 sibi oblatam / quā uolauit in sui perniciē / ac nostri detrimētū /

Psalmi septimi

Et non intres in iudiciū si cū seruo tuo Ego nūc sū uermis et
 non homo / approbatiū hominū / et a beato plebis p̄sō x̄i Q̄uo p̄o x̄i
 molle ergo / meū decepto b̄is / p̄fecta ex meis iniquitatib̄
 Factus sum ut iurētū apud te p̄sō b̄x̄y Si meū uolueris agere p̄sō b̄x̄y
 nonne in stipulam agis sicā / et contra foliū / quod uento rapit
 ostendis potentiam tuā / et stipulam sicā persequeris iob x̄y / iob x̄m
 Et si a planta pedis usq̄ ad uerticem capitis nō est in me sanitas /
 Esa / ca / 1 / Quomodo intrabis meū in iudiciū / Holi ḡueso dñe / Esa 2
 talem rem agere meū / sed dimitte mihi iniquitate m̄x̄y m̄x̄y
 Convertere dñe et eripe animā meā / saluū me fac propter misericordiam tuā p̄sō b̄
 cordiam tuā p̄sō b̄ / Et non intres in iudiciū cum seruo tuo / p̄sō b̄
 Ecce quo modo formidabat noster prothoplastus ingredi iudiciū
 cum deo / Et quis non pauebit dominū uenturū ad deceptandum
 eum oībus nobis / nūc parti culari / et post generali iudicio / Et quis
 poterit cogitare diem aduentus eius / et quis stabit ad iudicandum eū /
 malach ca / 3 / Sequitur q̄ Quia non iustificabitur / in conspectu
 tuo omnis uiuēs / Est iustus ex se / hoc est secūdu se nemo / neq̄
 secundum opera sua / nisi christi gratia ^{aut} ^{inā} gratia ex operibus /
 aliquid gratia / nō est gratia / roma x̄i Omnes peccauerūt ^{peccauerūt} ^{domi}
 et egerūt gratia dei / roma 3 / Et ideo iustus nemo / p̄ter deperam̄do 3
 cuius animā peccati contagio minime tetigit Cuncti ceteri fuerūt
 contami nati iuxta illud Etiamus natura filij ue / eph̄ ca 1 / Quia eph̄ 1
 non iustificabitur in conceptu tuo omnis uiuēs / Neq̄ unus dici p̄ter
 potest absq̄ peccato nasci originali Ecce erū in iniquitatibus conceptus
 sum p̄sō 1 / Et quis dicere ualebit / iustus ego sū / minime equidē / p̄sō 1
 Quia si dixerimus q̄ peccatum nō habemus / nos metip̄s seducim̄
 et ueritas in nobis nō est p̄sō ca / 3 / Salus deus deus est in quem
 peccatū cadere nō potest / iuxta illud Qui solus habet immortalitātē
 h̄m ca b̄i hoc est peccandi impossibilitatē / Qui peccatū nō fecit / nec inuētus est
 dolus in ore eius eph̄ 1 / Non intres igitur in iudiciū cū seruo tuo / Quia

non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiles / Sequitur
 ¶ Qui persecutus est inimicus meus animam meam / humili
 liauit in terram uitam meam / Azit hic nost' adamus de serpen
 qui erat calidior cunctis animantibus terre / que fecerat dñs deus
 gen / 3 Qui enā sed uixerat ad pomū uescendū / Ob quod dicit qđ
 persecutus est inimicus animam meam / Quando coningit dixit Cur precepit
 uobis deus ut nō comederetis / ex omni ligno paradisi / tandē diu
 perguasit comedit mulier / deditq' uiro suo / qui comedit / et aperti
 sūt oculi amboꝝ / Huinsec rei adā mus congruitur dicēs Et
 si inimicus diabolus seduxit coningit animam / et ipā meam
 Cur intrabis in iudiciū eū seruo tuos / Quia nō iustificabitur
 in conspectu tuo omnis uiles / Et quonā modō ego iustificabor
 qui sum constitutus sum magnus ingēs q' criminator / qui po
 tius uolui uxori complacere / q' tibi parere / Quia persecutus
 est inimicus animam meam / motus inuidia / eo q' noluerat me
 prouehendū in celestem patriā / ad occupandas eius sedes / Anni
 lia aut' diaboli / mors introiuit in orbem terrarū / gapi / Subdi
 tur humiliant in terram uitam meam / beuū habuisset inspic
 hereditatem in paradisi terrestriū / si nō deleguisset / quod
 pro se / suisq' posteris perdidit deliquend' / unde eius uita non
 potuit illic perpetuari / Eū dominū in uite arbore admiserunt
 unde eius uita fuit humiliata / hoc est diminuta et abbreviata
 Anni nostri sicut aranea meditantur / dies annorū nostrorū
 Septuaginta anni p̄sō lxxix Et sic humiliant in terrā uitā meā
 ¶ Annos legēs precise nongentas trīginta genes / cap' 5 humiliant eius
 uita q'q' fuit laboribus corporalibus / animiq' anxietatibus / Quia
 audisti uocē uxoris tue / et comedisti de ligno / ex quo precepta tibi ne
 comederes / maledicta terra in opere tuo In laboribus comedes eā
 cunctis diebus uite tue / Spi nas et tribulas germinabit tibi / et co
 medes herbas terre In sudore uultus tui uesceris pane tuo /

ge 11

figuræ

sapi 8

p̄clxxx

gen 5

ge 4

dum quispiam ex potentibus in suu regio e regno lignitonic
 exulat/ anxiat us e uadit spūs eius renuēs consolari/
 corq eius anxium/ contribulatū/ merore plēnū redditur
 nullam recipēs consolatorie/ Quid itaq tibi uidetur de
 adami exulatioe a para dīsi uoluptatibus missi in peregrī
 nationis terram/ Optime ualuit dicere Renuit consolari
 aīa mea p̄so lxxbi Et sic habuit dicendi causā Collocant mo ^{uso lxxbi}
 in obscuris sicut mortuos seculi/ et cetera huius modi Sequit̄
 Memor fui dierū antiquorū/ meditatus sū in diuīs ope
 ribus tuis/ et in factis manū tuarū meditantibz Postquam
 adam omnes fludus suos/ in superioribus uersibus/ atq suas
 recessit calamitates/ in istis inferioribus/ incipit inuocare di
 uinum auxilium/ ad redimēdas suas posteritas/ una et se/ Non erat
 em̄ nemi nē posse redimere/ preter filiū dei carnis nostre te ab ea
 indutum/ Quia gūm eius piaculū latrocinij fuerit in fini tū/
 in personā perpetratum infinitū/ nō uenebat redimendum
 aliter/ ex ordinatione diuina/ Et quod id ad eo potuerit fieri/ per
 eius opera/ nōt ut ipd̄m persuadere/ Memor fui dierū anti
 quorum) hoc est/ sex dierū in quibus totus fuit orbis conditus/ ut ^{gen̄o}
 genescos caput enarrat p̄rimū uult in quā dicere/ Quid ad modū
 deus maximus optimusq ualuit sex diebus mūdū creare/ ita
 in etate sexta poterit omnes peccatores recreare/ per eius estusum
 cruorem/ reconciliās eos deo patri Sicut em̄ per uerbū diuinum
 mūdus fuit creatus In principio uidest per filiū) creauit deus celu
 et terrā gen̄o 1 In per uerbū diuinū genus humanū fuit redēptū ^{gen̄o}
 hec preuidēs in p̄m̄ misteria ^{proph} prothoplastus ait Memor
 fui dierum antiquorū) Cogitui dies antiquos/ et annos eterno s
 in mente habui p̄so lxxbi/ Per dierū antiquorū ^{cogitationem} et annoerū eterno ^{pro lxxbi}
 adami mēs elle uabatur ut agnosceret christum aliquando ostendū
 ut pro suo latrocinio deo patri omnipotēti amnino satis faceret

Psalmi septimi

Meditatus sum in omnibus operibus tuis, per dei opera
 prenoscebat adamus quod plurima mysteria p[ro]ph[et]ia, ut pote per
 mundum materiale, credebatur futurum typicū. Per hoc quod
 noscebat, totam trinitate creasse mundum, quia opera trinitatis
 ad extra sunt indivisa. Previdebat quomodo trinitas tota
 erat operatura in earum natione verbi. Et sic tota trinitas con-
 currebat ad nostram regenerationem. Per sui incarnationem extra
 virginem, cognoscebat, verbum divinum in incarnatum in utero
 virginis. Et in factis manuum tuarum meditabar. Unde cognovit
 incarnationem, resurrectionem, ascensionem cum reliquis mysterijs
 que secum semper meditabatur. Et meditatus sum nocte cum
 corde meo, et exercitabar, et sepebatur spiritum meum p[ro]ph[et]ia. Ad nos p[ro]ph[et]ia h[ab]et
 noscenda christi secretum. Si iustus daniel non fuisset iustus de se
 deiorum ut erat, ca[us]a n[on] in tantorum mysteriorum devenisset ad
 agnitionem, ut sciret futura, et populo suo que ventura erat.
 Pariter et si iustus adamus non fuisset iustus cognoscedi,
 que ventura erat pro redemptione sui ac posterorum, non fuisset
 conscius tantorum mysteriorum. Ideo recte ait daniel eius vice.
 Memor sum dicitur antiquorum. Sequitur de expandi manus meas
 ad te, a[n]i[m]a mea sicut terra, sine aqua tibi. Quia christus ab
 adamo per eius opera et prodigia que operatus est super terram
 iuxta illud venite et videte opera domini, que posuit prodigia
 super terram p[ro]ph[et]ia xlii) fuisset cognitus redemptor, deprecatur ip[s]e
 ait Expandi manus meas ad te, ut venias ad me redimendum,
 totamque meam sobolem, quam ego meo delicto sanciani. Delictum
 dicitur, tu qui es verus medicus accede mea medicaturus, ut
 nona Propera redemptor misericordem offer ad medendum facinoram,
 atque scelera, que me pungunt. Misere mei deus, quoniam concupiscit
 cavum me homo, id est delictum meum, quod me oppressit, ut tor-
 cular vultus et totum diem impugnat tribulavit me p[ro]ph[et]ia lxi, ut non faceret
 rem que deceret conculeaverunt me in micis meis, quoniam sunt peccata
 adversaria mihi. Quia multi bellatores adversum me, quod sunt mundus

Caruatis de nro/generis humani capitales inimici Idcirco
 Expandi ad te manus meas/ Q̄ est eleuatio manuum mearu
 sacrificium neperitum p̄so c̄xl) ut ab ip̄s aduersar̄ p̄so c̄xl
 In pugna / et odit / lacerat carne et sp̄m eruas me Dirigo
 tur igitur oratio / sicut incensu in conspectu tuo Exaudi dñe
 uocem deprecationis mee dum oro ad te / dum extollo manus
 meas ad templum sanctu tuu p̄so xxv̄ / Subditur Anima p̄so xxv̄
 sicut terra / sine aqua tibi p̄ Anima assimilatur sua teluri
^{sterili} / que ubertate / aqua / humore / succo caret /
 ita ut nequeat fructu aliquo afferre / Et quia eius anima
 orbata esset iob delictum suu gratia grati faciente / et
 iustitia ori gi mali / ac cunctis uirtutibus quibus erat ante
 vinculu stypatus / nullius erat frugis / cu primaretur gratie
 humore (Aia mea sicut terra) id est sterelis / inculta sine
 quacūq; fruge et utilitate / (Sine aqua) sine quacūq; rigade
 Ito dñe obsecro / ut rore missu facito / mitte mne Et super
 nuu dealbabor p̄so l̄ / Mitte que missurus es / ad rociada ^{p̄so l̄}
 hac anima situndam Riga gueso ipam tue benedictionis
 aqua Porrige mihi supplico lympha pauillu / qua samaritanie
 p̄ rebusti ioc / quarto Quia ob rem Expandi manus ^{meas} ad te / ^{ioas 4}
 ut digneris hac rigare anima gratie tue aqua / et tue mise
 ricordie liquore Sequitur Velociter exaudi me dñe / desceit
 sp̄s meus / Qm se adamus aspiciet magno su et omnium
 bonoru incapace ob gratie defectu / implorans diuinu auxiliu
 sicut ceruus tigrice percussus nociferu ait Velociter exaudi
 me / hoc est extemplo / mox dñe prohius ueni / mecum me pro
 tinus / subueni mihi peccator infelici / Multiplicata su infirmi
 tates coru / postea accelera uerut p̄so xs Morbus festinus et
 contagiosus cogit egrotu festinant accedere ad medicu ^{p̄so xs}

Psalmi Septimi

Et prothoplastus ueneno sauciatus festinabat ad medicum ut
 illius miseretur inquit velociter exaudi me) offert ratione
 (defecit spūs meus) Hoc est / qm̄ spūs meus attenuatus est
 peccato / et telet animā meā uite mee *rob 2* Ob quod velociter *rob 2*
 exaudi me / ut a tantis liberer miseris / quibus exorbitor / ut uō
 deficiat spūs meus / Spūs meus attenuabitur dies mei breuitas
 huius ut et salū mihi super sepulchrū *anc* dies mei trāgierūt
 cogitationes mee dissipate sūt / et cogitantes cor meū *rob 24* *rob 29*
 Ideo velociter exaudi me / et haud sinas spūm attenuari meū
 qui miserere omnium / dissimulas peccata propter penitentiā ho
 mi nū / *sap 12* (defecit spūs meus / qui quū esset acutissimus *sap 12*
 ad omne bonū promptus / omnino hebit ut exis rubigine /
 Memoria defecit / que cū esset secunda / reddita est omnino
 sterelisi / uite minis ei bilis / defecit intellectus meus cum boni
 nihil iam intelligā Defecit uoluntas mea / que olim uolun
 tati diuine conformabatur / nūc aut a regula diuina se disornat /
 Ob quod queso ut digneris istec restaurare omnia ad salū *quod*
 bonum operantiū / Defecit sane nā mea in salute tuam *ps 133*
 et in uerbum tuū superperanti Ideo velociter exaudi me
anc / quia defecit spūs meus / defecerūt potentie mee a iustitie
 rectitudine / illico dum pomū gustari Defecit ratio / confusa
 fuit caro / hebit intellectus / prophana u conscientiam
 corruipi quidquid erat uirtutis / ordinis Quid dica *od nē* hoc *anc*
 dicū / quod morū / quod fidei / quod uirtutū ego piaculo meo con
 fudi / Ideo uero uelociter exaudi me / qui peto aduentū tuū
 in carnē ad restauranda ea que mea noxa perdidit *3*
 Sequitur *Non auertis facie tuā a me / et similis oro desce*
dentibus in lacū *3* rānde et per grande peccatū in deū *uē*
 prothoplastus *in* *anc* peccauerat pre uariis diuini mandati /
 unde hūc no uerat / *se* ipūm iri explodendū a facie domini

ob quod promittens ait Ne auertas faciem tuam a me) hoc est si pre-
 uaricatus sum tui fui preceptum/minimum ob odium/ fateor peccatum
 meum confiteor noxam meam Quia Iniquitatem meam ego cogitavi p̄so 10
 At tu me tu es pius et misericors/ poteris mihi propitius
 nescis peccatori Verbo tuo celi firmati sunt p̄so xxxij Et uerbo p̄so xxxij
 tuo dñe pater sancte uerbo tuo, ^{inquinum} diuine in mundum misso poteris
 me sanare sana me dñe et sanabor/ Saluum me fac et saluus
 erit gē laus mea tu es hieere xbi Ne auertas itaq; faciem tuam hieere xbi
 a me o dulcis dñe/ ne separeris a me/ sed conuertere ad me
 et ego conuertur ad te/ Respice in me/ et miserere mei/ quia uultus
 eius/ et pauper sum ego p̄so xxxij tribulationes cordis mei
 multiplicatae sunt/ de necessitatibus meis erue me) Sciuo diuine
 essentie in uisione dei consistit/ propterea uol dum ad deo optare
 prospicere faciem tam serenam/ ad deo fulgentem inuicibat Ne
 auertis faciem tuam tanto iurare plenam/ a me peccatore/ Et quibus
 hominum est uiuentium/ qm nō sūpero desideret uidere faciem dñi
 Quil ais dauid ad hoc? Excita potentiam tuam et ueni) ut saluos
 facias nos/ Deus conuerte nos/ et ostende faciem tuam et salui
 erimus p̄so lxxix/ Vñ petij a dño/ et hanc requirā ut habere p̄so lxxix
 in domo dñi omnibus diebus uite mee p̄so xxvi) Cur hoc posse p̄so xxvi
 bas o rex serene missimes Ad dei faciem fruendum/ Ob quā rē recte
 aiebat mee adami dauid Ne auertas faciem tuam a me) Et quis nā
 est/ qui nō cupiat seruiorū dei/ prospicere eius faciem/ quā angeli
 uidere desiderant? Est nemo qui nō optet Et moyses nūquid
 nō audius cupidusq; erat dñi faciem uidere quā dī dicebat ostēdo
 mihi gloriam tuam Ex xxxvi) hec est faciem tuam/ ubi feliciter Ex xxxvi
 cohabitatur Subditur Et si miles ero descendens in lacum) ut pote
 in tartarū genorū/ uult dicere dñe si faciem tuam auerteris a me/
 ut illā nō aspiciam/ erit opere peccatum/ ut ego descendam in inferni lacum/
 ubi sūt morā trahētis ij qui nō fuerit digni tuā aspiciere faciem/

Psalmi Septimi

Et idcirco Ne auertas facie tuā a me / ne des cōdā in ignis gethōnā
Segritur d' Audiam sic mihi mane misericordiā tuā / quia
in te speraui. Omnes prisci patres cupiere messie dū aduentū
intueri / ut ipse testatus fuit beati oculi qui uidet que nos uidet /
illico cū nobis q' multi prophete et reges noluerūt uidere que nos
uidetis et nō uiderūt / et audire que auditis et nō audierūt lucē luce
Et sic mō optabat et uidit hūc diuites seruū tuū dñe / secūdu' uerba
tuū in pace / Prebet rationē / Quia uiderūt oculi mei salutare lucē
tuū / lucē q' hūmū messie desideratus erat aduētū dñi ad saluandū
omnes / ut Esaias optimus uates clamaret ad caput sesagessimū
quartū Vt nam illi n' peres celos / et descenderes / a facie tuā mōtes
deflueret / Inter cunctos adamus noster erat / audior uidēdi
dñi aduentū / quā agnosceret pro suo delicto satisfacturū nemine
preter christū / Idcirco ait pro se / et posteritatis uice / Audiam
facie mihi mane misericordiā tuā / Id est / uox tua dulcis / nō sonet
in auribus meis / Et homo factus est / Et uerbu' caro factū est / uox
et habitauit in nobis / et uidimus gloriā eius / gloriā quasi unige
niti a patre / pleni gratie et ueritatis / Hoc est uerbu' et dei salutare
quod nō adamus concupiscebat / Quod ipse uiderat in spū / dum
dixit post eius formatiōnē / Hoc nūc os de ossibus meis / et caro de se
carne mea est / Ita ut diuus paulus istec repetēs uerba ad ep's ca
admirationis diceret / Sacra mentū hoc magnū est / Ego autē dico in xpo
et in ecclesia / Ob id itaq' dicit Audiam sic mihi mane misericordiā
tuā / hoc est dicit pater omnipotes tremende ac collende /
mihi destina unigenitū gratū tuū / ad me mediocandū / ut ad aures
perueniat / meas / cū iam aduentasse in terrarū orbē / Quia in te spe
raui / semper credēs cū uenturū / ad meas sanādas egreditur /
Ego uim patris dñi / responde pro me / Esa xxxviii / Est quasi si diceret
Ego oppressus peccatis meis uim patris / nō uolū satisficere pro me latro
cinio / ueni tu bone desu / responde pro me / id est / lucē penas pro me

Sequitur & Nota m fac mihi uia in qua ambule / quia ad te leua
 ut animam meam / Nihil est amarius itineranti / q̄ iter agere
 dubitando / qm̄ incedit anxius / ambigunt / dubius / que uia
 capienda est / Noster protoplastus post q̄ a delictarū loco
 proiectus fuit ignorabat quo incedēdū erat itinere ab ip̄o
 Quo fit ut dicat Notam fac mihi uia in qua ambule / r̄e a
 dextera incidam in sinistra / A ueritate scopo / dū ageret in
 paradiso) deuauerat / et cupies uia carpere tuta ait Notam
 fac mihi uiam in qua ambulem / Quasi si diceret Tu dñe deus
 uia es / qua est itinereandū ad te / ipam mihi facito notam
 queso (Tu ueritas es / qm̄ sequi optu ac imitari / mihi notā fac
 obsecro) Insuper et uita es / ut dixisti Ego sū uia / et ueritas /
 et uita ioh̄ x̄ absq̄ a nemine est uiuendū Nota queso fac
 mihi uitam in qua ambulem) Nauis que equor occidit nauis
 gat / necessarijs ruptis dispersisq̄ undequaq̄ occisissq̄ nauuleris /
 quo tendet ad rupes scoposq̄ profecto / ut nihil maneat refugij
 seu recuperatiois spei / Si itaq̄ nalamus aut tu / aut ego / uelimus
 per hoc mare magnū et spaciosū manibus p̄so eius navigare / absq̄
 christo duce / almoq̄ rectore sp̄u / quo proficiscemur / aut quorūhimus /
 nisi in precipitiū / seu in magnū naufragiū / (sic itaq̄ Notam
 fac mihi uiam in qua ambulem) Ad dirigendos / suple) pedes
 meos in uiam pacis lūc̄ q̄ Si ^{cute} palme dicebat magist ad dis
 cipulos) ioh̄ x̄) nō potest ferre fructū a semetip̄o / nisi manserit
 in uite / sic nec uos / nisi in me manseritis Propter quod uolo
 tuam eē exorata humanitate / ut semper nitaris christum
 habere ducē / ut te in bonū dirigat / Ideo cū dauid dicite Notā fac
 mihi uia in qua ambulem) Rursus dicite (ut hñc ualeat) Respice
 in seruos tuos / et in opera tua / et dirige filios corū / Et sit p̄lector
 dñi dei nostri super nos / et opera manūū t̄ nauū / dirige super
 super nos / et opus manūū nostrarū dirige p̄so lxxix Et mihi
 hoc concede c̄cum leuauit ad te animam meam) Ideo notā fac mihi
 uia in qua ambule

10a xq

Indice

luc̄ q̄

10a x̄s

10a x̄s

psal mi septimi

Sequitur ¶ Eripe me de inimicis meis ^{dn̄e} ad te confugi
 docce me facere uoluntate tuā / quia deus meus es tu
 postq̄ postulauit ip̄e adam uiam dirigi sua per christum
 modo postulat ut ip̄e ^{eu} gripiat ab inimicis suis / quibus tor
 quebatur dure dicitur sp̄us aduersarij peccati erant que ip̄um
 persequerantur / nō sicut quid rectū agerēt Eripe me de
 inimicis meis hoc est de sp̄ibus malis me uexant^{ib} / suis
 suggestiōibus et tentationibus / a deo acciter / Senep / ut
 uix ualeā me ab eis expellere Quā nō est nobis colluctatio
 aduersus carnē et sanguinē / sed aduersus principes et potestates
 aduersus mundi rectores tenebrarū harū Eph̄ b̄i Eripe me Eph̄ b̄i
 dn̄e ab inimicis meis Quā ad te confugi ut a seductori bus
 eruas me meis / In quacūq̄ die inuocauero te ecce cogitō me
 deus meus es / In dō laudabo uerbi / in dn̄o laudabo sermo nē /
 in deo peccavi / nō timebo quid faciat mihi homo / id est diabolus
 qui uocatur homo / iuxta illud Inimicus homo hoc fecit m̄te m̄t̄ xij
 xij / Quā eripuisti animā meā a morte / uidelicet eterna / que ip̄i
 peccato debetur / Et pedes meos de lapsu / scilicet de de morte illa
 eiss / quibus abundat / ut placeam corā deo / in lumine iuuentū p̄o l̄s
 p̄o l̄s / Subditur docce me facere uoluntate tuā / quia deus meus
 es tu / Quis cognosceat quid rectum agendū sit nisi tu dn̄e dederis
 Aut quis attinget scopū / nisi tu direxeris / docce me itaq̄ facere uo
 luntatem tuā / iudica mihi / quomodo iter salutis carpendū sit
 Quis enī cognouit sermō dn̄i Rom / xi / ad faciendū eius uoluntate Rom xi
 profecto nemo / nisi ip̄e uenerit / dicitur docce me facere uolū
 tate tuā / quia deus meus es tu / cui competit me docere / ne de iure
 a lege tua / et si cecus eecū ducat / nonne ambo in fossā ead ut m̄t̄ x̄s
 s̄z itaq̄ omnia que mea sūt ceca sūt / quonā pacto peragā tuam
 uoluntatem nisi me doceris / nisi meā direxeris uoluntatem
 ut tue sit conformis / Idcirco docce me facere tuū b̄neplacitū

Sequitur d' spūs tuus bonus deducet me in terram rectā / prope
 nomē tuū iudicabis me / in equitate tuā / poposcerat adā in usū
 superiori eripi a suis emiles / et ibi cori ad nolūtate diuinam
 peragenda / nūc postulat / spūm cum suis muneribus / illi donari
 inquit spūs tuus bonus equi a patre filioq emanat ac procedit wa xbi
 teste iohne cap xbi / Ille me clarificabit qui de meo accipiet / deducet
 me in terram rectam / hoc est patriam celestem / quā ex catus su
 non enī habemus civitatem permanētē sed futurā inquirimus hebr xii
 hebr xii / Jam nō esis hospites et adiuene / sed esis ciues sandorū
 et domesticū dei Eph ii / Hec est terra optima / que dat fructū centesi
 mū mē xii in quā desiderabat nost' progenitor deduci per alnum
 spūm / Propter nomē tuū iudicabis me in equitate tuā / hoc est
 tuis sacris muneribus atq dabis ab tuis me / et iudicabis / et me
 sanctificabis scilicet iis hōis quibus christus fuit repletus ut
 iustes meminit esias ad caput undecimū / Et requiescet spūs domini
 super eū spūs sapientie / et intellectus / spūs consiliū / et fortitudis
 spūs sapientie / et pietatis / et replebit eū spūs timoris dñi / iis
 quippe septis sacris muneribus optabat adamus repleti ad iudi
 ficandū et sanctificandū se / In equitate tuā id est ob tuā mise
 ricordiam tū / En aspicias quo modo nost' protbo platur optabat
 in pro missionis terrā per alnum perducere spūm / Vnū uolo ut scias
 q seruum dei nemine rei deducendū in celorū mansione
 nisi per pneuma sacru / Si quis autē spūm christi nō habet / apud
 animā habitantem suā / hic nō est eius Rom bii / videlicet filius
 adoptiuus / eo q nō habet sibi spūm sanctū sibi comitē / aut secū
 habitantē / ut ipm faciat uite beate capacē Sub illē paulus
 eodem capite ad maiorē corroboracionē Quicūq spū dei agitur
 id est qui ab eo diriguntur / ac itinē dei deducuntur / iis sūt filij dei
 nuncupandi / Si autē filij et heredes / regni celestis / per alnum spūm

Psalmi septimi penitentialis

Sequitur *Educes de tribulatioe animae* ^{meae} et in misericordia
 tua, disperdes omnes inimicos meos) *bi pharia* agit hic noster
 adamus primo de precatore a tribulatioe animae quacumque et in secundo
 flagitat inimicos suos, hoc *idola gentiliu/ idololatriam iudeoru/*
christianarum superstitiones uti abolendas ne disperdendas
Educes de tribulatioe animae) *Ob piaculum suu* (quod erat maximu
 totius sue sobolis infectiuu) *sibi timebat adamus*, ne eius animae
 de tribulatioe inferni, aut etiam de limbi contributione,
 id est de illa caligine, que apud Limbu reperiebatur *Ab inferis*
cupiebat exiri tribulatioe eius, *Quia ibit erit fletus et stridor et*
dentium mris bii, *Erunt quoque magna tribulatio, anxietas, an-* m. b. m.
gustiaque animi, *Tribulatio et angustia*, in omnem animam hois
 operantis malum *romae*, ea que *Nichilominus* conturbat corde *Romae*
 poterat dicere, illud psalmi quadragesimi octavi, *Veritatem deus* ps. xlviij
redimet a manu mea *meam de manu inferi* (id est de limbo) *locus*
Quia accepit me) *Quod veraciter exitit*, in resurrectionis die,
Aut de illo lacu caliginoso, eduxit eos) *Secundus* inquit *Et in*
misericordia tua (id est in iustitia tua, ac omnipotentia) *disperdes*
omnes inimicos meos) *videlicet demones*, qui homines decipiebant
ipsosque fallentes, *dum essent anguis in herba* latebant, in imagini,
bus lapidum, auri et argenti, *responsa dantes ad decipiendos hoies*,
Quod quum ipse adamus in spiritu cognovisset tempore primitivae
 ecclesie pronosticasset, *suum pragmatu indicand* aut *disperdes*
omnes inimicos meos) *scilicet phana, aras, templa, idola, sum,*
hroga nemora densaque *confirmit esaias ad caput* *quadrage-*
simum sextum *Confractus est bel*, *contritus est nabo*, *fracti* es. xlvi
sunt simulachra coru, *bestiarum et inmentis*, *Et imperator* *foca*, *po-*
tiffici urbano quarto *urbis romane psuli phanu pontifici* concessit uti
 dedicandam ad stuporem honorem, *hoc modo destructam fuerit ubla*, *ut inquit adamus*) m.

Sequitur Et perdes omnes qui tribulāt animā meā/
 quoniam ego seruus tuus sum) prosequitur ad huc
 institutū suū circa idola, quorū perditionē maxime opti-
 bat dices Domine quā ueneris sumere nature nostre carne
 tūc in nichilum inimicos rediges meas, id est demones qui
 tribulāt suos superstitionibus animā fallentes posteros
 meos, inducentes eos ad idololatriā, ita ut hominibus persona
 deat filios suos uti per rogi seu igne, ad uenerationē ^{crepandis} ay
 iuxta illud Et immolauerūt filios suos, et filias demonijs pro pro
 cōs, Et effuderūt sanguinē innocentē, sanguinē filiorū suorū,
 et filiarū suarū, ^{quas} sacrificauerūt scultilibus suis, Et perdes
 omnes, scilicet demones, idola, idololatrias, qui omissio cultu
 diuino, se conuerterūt, ad cultū demonū, pretradas bestis cōs
 confitentes tibi, id est demonibus qui ipas decipiūt querentibus
 uenerationē, nō sibi, sed deo debent. Et animas pauperum ^{psol. lxxij}
 tuorū, ne obliuiscaris unq̄, neq̄ sinas eos decipi, aut incidere in corū
 musculam, ut tunc in perdas eos qui tribulāt animā meam
 Quā ego sum seruus tuus, idcirco sum exaudiendus ab te,
 ut disperdas cūctos qui me conturbāt, Jda disperiat omni
 peccata mea, que tribulauerūt animā meā, confundantur et perent,
 abeat in malā rem, ueniat gratia tūc dñe ad ea dirimēda, et dño
 abolēda Quā ego seruus tuus sum, atq̄ filius abptuus, per
 gratia in baptis male Jda gressu ut perdas omnes qui tribulāt
 uerūt, torquet, confundūt animā suā deceptionibus ac
 suggestibis, hanc sinas me ab eis inuēsi, sed dignare, ut
 a me uincantur te opitulante omnia crimina mea, Quā
 ob rem Et perdes omnes qui tribulāt animā meā, quā ego ser-
 uus tuus sum) Vñā dñe ego sim semper tuus captiuus ad obse-
 quium tuum peragendum, ut post hāc secūda lucubrationē ad
 alias me extendā, ut semper boni aliquid missū satū in gazoflatū tuū am-
 pueris finis. ^{augustinus die quarta decima}

27

THE HISTORY OF THE

The first part of the history of the
 world is the history of the
 creation of the world and
 the history of the
 world from the beginning
 of the world to the
 present time. The history
 of the world is divided
 into three parts: the
 history of the world
 from the beginning to
 the present time, the
 history of the world
 from the present time
 to the future, and the
 history of the world
 from the future to the
 end of the world. The
 history of the world
 from the beginning to
 the present time is
 the history of the
 world from the
 beginning of the
 world to the
 present time. The
 history of the world
 from the present time
 to the future is the
 history of the world
 from the present time
 to the future. The
 history of the world
 from the future to the
 end of the world is
 the history of the
 world from the future
 to the end of the
 world.

85

86

